

REPUBLIKA SRBIJA
NARODNA SKUPŠTINA
PRVA SEDNICA
DRUGOG REDOVNOG ZASEDANJA
Peti dan rada
9. oktobar 2017. godine

(Sednica je počela u 10.10 časova. Predsedava Vladimir Marinković, potpredsednik Narodne skupštine.)

*
*   *

PRESEDAVUĆI: Poštovane dame i gospodo narodni poslanici, nastavljamo rad Prve sednice Drugog redovnog zasedanja Narodne skupštine Republike Srbije u 2017 godini.

Na osnovu službene evidencije o prisutnosti narodnih poslanika konstatujem da sednici prisustvuje 70 narodnih poslanika.

Radi utvrđivanja broja narodnih poslanika prisutnih u sali, molim narodne poslanike da ubace svoje identifikacione kartice u poslaničke jedinice elektronskog sistema za glasanje.

Konstatujem da je primenom elektronskog sistema za glasanje utvrđeno da je u sali prisutno 90 narodnih poslanika, odnosno da su prisutna najmanje 84 narodna poslanika i da postoje uslovi za rad Narodne skupštine.

Obaveštavam vas da su sprečeni da današnjoj sednici prisustvuju sledeći narodni poslanici: Goran Čabradi i prof. dr Žarko Obradović.

Prelazimo na tačke 5–11 dnevnog reda (zajednički jedinstveni pretres):

– PREDLOG ODLUKE O IZMENI ODLUKE O UTVRĐIVANJU SASTAVA STALNIH DELEGACIJA NARODNE SKUPŠTINE REPUBLIKE SRBIJE U MEĐUNARODNIM PARLAMENTARNIM INSTITUCIJAMA,

– PREDLOG ODLUKE O IZMENAMA ODLUKE O UTVRĐIVANJU SASTAVA STALNIH DELEGACIJA NARODNE SKUPŠTINE REPUBLIKE SRBIJE U MEĐUNARODNIM PARLAMENTARNIM INSTITUCIJAMA,

– PREDLOG ODLUKE O IZMENAMA ODLUKE O IZBORU ČLANOVA I ZAMENIKA ČLANOVA ODBORA NARODNE SKUPŠTINE REPUBLIKE SRBIJE (Srpska radikalna stranka),

– PREDLOG ODLUKE O IZMENAMA ODLUKE O IZBORU ČLANOVA I ZAMENIKA ČLANOVA ODBORA NARODNE SKUPŠTINE REPUBLIKE SRBIJE (Srpska napredna stranka),

– PREDLOG ODLUKE O IZMENI I DOPUNI ODLUKE O IZBORU ČLANOVA I ZAMENIKA ČLANOVA ODBORA NARODNE SKUPŠTINE REPUBLIKE SRBIJE (Srpska napredna stranka),

– PREDLOG ODLUKE O IZMENAMA ODLUKE O IZBORU ČLANOVA I ZAMENIKA ČLANOVA ODBORA NARODNE SKUPŠTINE REPUBLIKE SRBIJE (Srpska radikalna stranka),

– PREDLOG ODLUKE O IZMENAMA ODLUKE O IZBORU ČLANOVA I ZAMENIKA ČLANOVA ODBORA NARODNE SKUPŠTINE REPUBLIKE SRBIJE (Nova Srbija – Pokret za spas Srbije).

Saglasno odluci Narodne skupštine da se obavi zajednički jedinstveni pretres o predlozima odluka iz tačaka od 5. do 11. dnevnog reda, a pre otvaranja zajedničkog jedinstvenog pretresa, podsećam vas da, prema članu 192. a shodno članu 97. Poslovnika Narodne skupštine, ukupno vreme rasprave za poslaničke grupe iznosi pet časova, kao i da se ovo vreme raspoređuje na poslaničke grupe srazmerno broju narodnih poslanika članova poslaničke grupe.

Molim poslaničke grupe, ukoliko to već nisu učinile, da odmah podnesu prijave za reč sa redosledom narodnih poslanika.

Saglasno članu 192. stav 3. a shodno članu 157. stav 2. Poslovnika Narodne skupštine, otvaram zajednički jedinstveni pretres o:

– Predlogu odluke o izmeni Odluke o utvrđivanju sastava stalnih delegacija Narodne skupštine Republike Srbije u međunarodnim parlamentarnim institucijama, koji je podnela predsednik Narodne skupštine Maja Gojković (broj 02-2577/17 od 22. septembra 2017. godine),

– Predlogu odluke o izmenama Odluke o utvrđivanju sastava stalnih delegacija Narodne skupštine Republike Srbije u međunarodnim parlamentarnim institucijama, koji je podnela predsednik Narodne skupštine Maja Gojković (broj 02-2470/17 od 13. septembra 2017. godine),

– Predlogu odluke o izmenama Odluke o izboru članova i zamenika članova odbora Narodne skupštine Republike Srbije, koji je podnela Poslanička grupa Srpska radikalna stranka (broj 02-2572/17 od 21. septembra 2017. godine),

– Predlogu odluke o izmenama Odluke o izboru članova i zamenika članova odbora Narodne skupštine Republike Srbije, koji je podnela Poslanička grupa Srpska napredna stranka (broj 02-2554/17 od 21. septembra 2017. godine),

– Predlogu odluke o izmeni i dopuni Odluke o izboru članova i zamenika članova odbora Narodne skupštine Republike Srbije, koji je podnela Poslanička grupa Srpska napredna stranka (broj 02-2441/17 od 12. septembra 2017. godine),

– Predlogu odluke o izmenama Odluke o izboru članova i zamenika članova odbora Narodne skupštine Republike Srbije, koji je podnela Poslanička grupa Srpska radikalna stranka (broj 02-2154/17 od 31. jula 2017. godine),

– Predlogu odluke o izmenama Odluke o izboru članova i zamenika članova odbora Narodne skupštine Republike Srbije, koji je podnela Poslanička grupa Nova Srbija – Pokret za spas Srbije (broj 02-1272/17 od 11. maja 2017. godine).

Da li predlagač i predstavnici predlagača žele reč? (Ne.)

Da li predsednici, odnosno predstavnici poslaničkih grupa žele reč? (Ne.)

Dakle, zaključujem ovu tačku dnevnog reda.

Prelazimo na 12. tačku dnevnog reda – PREDLOG ODLUKE O IZMENI ODLUKE O UTVRĐIVANJU SASTAVA STALNIH DELEGACIJA NARODNE SKUPŠTINE REPUBLIKE SRBIJE U MEĐUNARODNIM PARLAMENTARNIM INSTITUCIJAMA (jedinствени претрес).

Pre otvaranja jedinstvenog pretresa podsećam vas da, shodno članu 97. Poslovnika Narodne skupštine, ukupno vreme rasprave za poslaničke grupe iznosi pet časova, kao i da se ovo vreme raspoređuje na poslaničke grupe srazmerno broju narodnih poslanika članova poslaničke grupe.

Molim poslaničke grupe, ukoliko to već nisu učinile, da odmah podnesu prijave za reč, sa redosledom narodnih poslanika.

Saglasno članu 192. stav 3. Poslovnika Narodne skupštine, otvaram jedinstveni pretres o Predlogu odluke.

Da li predlagač, narodni poslanik Maja Gojković, predsednik Narodne skupštine, želi reč? (Ne.)

Da li predsednici, odnosno predstavnici poslaničkih grupa žele reč? (Ne.)

Da li se još neko javlja za reč? (Ne.)

Zaključujem jedinstveni pretres o Predlogu odluke.

Pošto smo obavili jedinstveni pretres, Narodna skupština će u danu za glasanje odlučivati o predlogu ove odluke.

Pre nego što počnemo raspravu o amandmanima, ja bih dao pauzu od petnaestak minuta kako bi mogli da uđu u salu ministri sa svojim timovima i kako bi se na pravi način pripremili za sednicu. Hvala.

(Posle pauze.)

PREDSEDNIK: Poštovani poslanici, saglasno članu 90. stav 1. Poslovnika, obaveštavam vas da sam pozvala da današnjoj sednici prisustvuju dr Rasim Ljajić, potpredsednik Vlade i ministar trgovine, turizma i telekomunikacija, i Branko Ružić, ministar državne uprave i lokalne samouprave, sa svojim saradnicima.

Prelazimo na 1. tačku dnevnog reda – PREDLOG ZAKONA O NACIONALNOJ AKADEMIJI ZA JAVNU UPRAVU (pretres u pojedinostima).

Primili ste amandmane koje su na Predlog zakona podneli narodni poslanici.

Primili ste izveštaje nadležnih odbora i mišljenje Vlade o podnetim amandmanima.

Pošto je Narodna skupština obavila načelni pretres, saglasno članu 157. stav 3. Poslovnika, otvaram pretres Predloga zakona u pojedinostima.

Na član 1. amandmane, u istovetnom tekstu, podneli su poslanici zajedno Zoran Krasić, Milorad Mirčić i Filip Stojanović i zajedno poslanička grupa Dveri.

Izvolite, Zoran Krasić.

ZORAN KRASIĆ: Mi smo u načelnoj raspravi rekli da se protivimo donošenju ovakvog jednog zakona, jer ne vidimo kakva bi bila svrha uopšte ovakvog zakona gde se formira ta tzv. nacionalna akademija za javnu upravu.

Skrenuo bih pažnju predlagačima da smo u obrazloženju ovog našeg amandmana dali jedan prikaz na šta će da liči ta akademija, jer ta akademija će da bude, u stvari, jedan protočni bojler gde će značajna sredstva da se raspodeljuju i nevladinim organizacijama, poput Crte, pa onda Evropski pokret u Srbiji, Centar za evropske politike, Trag fondacija, Grupa 484, jer navodno oni su van javne uprave, osposobljeni da drže predavanja i da obrazuju ljude koji rade u javnoj upravi. To je, prosto, logički nemoguće.

Usvajajući ovaj naš amandman Srbija bi napravila uštedu od četiri miliona, direktno u 2017. godini, a i svake sledeće godine značajna sredstva bi se ušparala. Moram samo da dopunim da ovo što bi se ušparalo nisu sredstva Srbije, to su sredstva koja je Vlada Republike Srbije obezbedila zadužujući se kod evropskih institucija, jer ovo obrazovanje, usavršavanje je interes EU, da državni službenici budu, otprilike, isti onakvi kakvi su službenici u Briselu, u evropskoj administraciji.

Mi se protivimo formiranju jedne paradržavne, neformalne obrazovne institucije.

PREDSEDNIK: Hvala.

Na član 1. amandman je podneo poslanik Dušan Pavlović.

Na član 1. amandmane, u istovetnom tekstu, podneli su poslanici Marko Atlagić i Marijan Rističević.

Izvolite, Marko Atlagić.

MARKO ATLAGIĆ: Uzimajući u obzir događanja prethodnih dana u ovom visokom domu izazvanih od strane nekih minornih opozicionih grupa a

vodeći računa o uštedi vremena, odustajem od daljnjeg obrazlaganja ovog amandmana.

PREDSEDNIK: Hvala.

Marijan Rističević.

Izvolite.

MARIJAN RISTIČEVIĆ: Zahvaljujem.

Dame i gospodo narodni poslanici, ja ću takođe pokušati da budem kratak. U ovom smislu podržavam i ovaj član svojim amandmanom, član ovog zakona koji je predložila Vlada. Mislim da je nacionalna akademija potrebna. Hvala.

PREDSEDNIK: Hvala.

Na član 2. amandmane, u istovetnom tekstu, podneli su poslanici zajedno Vjerica Radeta, Nemanja Šarović i Miroslava Stanković Đuričić i zajedno poslanička grupa Dveri.

Izvolite, Vjerica Radeta.

VJERICA RADETA: Poslanici SRS su izneli stav da ovaj zakon ne treba da postoji u našem pravnom sistemu i jedini način da to dokraja iskažemo jeste amandmanima kojima smo brisali svaki od ponuđenih članova. Kada ne bi bilo tako, član 2. predloženog zakona za nas srpske radikale bi bio razlog da glasamo protiv ovakvog zakona, jer u članu 2. ste napisali da se ovim zakonom prenosi u nacionalno zakonodavstvo Direktiva EU 2007/2/EZ.

Dakle, što se tiče nas iz SRS, jasno i nedvosmisleno kažemo da Srbija ne sme da ide u EU, zapravo i neće, ali da u svakom slučaju treba prekinuti taj evropski put, jer zbog takvog stava vladajuće većine da po svaku cenu mora da se ide u EU mi se susrećemo sa ovim nebuloznim predlozima zakona, poput ovog o Nacionalnoj akademiji za javnu upravu, koja apsolutno ništa ne znači osim što ćete još dodatno finansirati nevladine organizacije, s obzirom na to da ih finansirate kroz budžet direktno, a na ovaj način ćete to raditi i indirektno.

Zaista se postavlja pitanje ko su ti „stručnjaci“ koji bi trebalo da edukuju državne službenike, u kom pravcu bi ta edukacija trebalo da ide, i ono što ste vi predvideli da svaki državni službenik koji ne ispuni 10% u odnosu na ono što je predviđeno da uradi u toku meseca treba da ide u tu nacionalnu akademiju da ga tamo neko edukuje, da ga tamo neko uči, umesto da organizujete disciplinsku odgovornost za one koji ne znaju ili neće da rade. Bojim se da ovom akademijom želite zapravo da uvedete možda, na kraju, nekakve sertifikate koji će zamenjivati diplome državnih službenika koje ste uveli u državnu službu a čije diplome su zapravo poprilično sumnjive. Hvala.

PREDSEDNIK: Hvala.

Na član 2. amandmane, u istovetnom tekstu, podneli su poslanici Marko Atlagić i Marijan Rističević.

Izvolite, Marko Atlagić.

MARKO ATLAGIĆ: Uzimajući u obzir događanja prethodnih dana u ovom visokom domu izazvana od strane nekih narodnih poslanika minornih opozicionih grupa a štedeći vreme u želji za racionalizacijom našega rada, poštovana predsednice, odustajem od daljnjeg obrazlaganja amandmana.

PREDSIEDNIK: Hvala.

Izvolite, Marijan Rističević.

MARIJAN RISTIČEVIĆ: Dame i gospodo narodni poslanici, ovo je amandman koji sam predložio u želji da osnažim predlog koji je tim članom predložila Vlada. Meni je gotovo svejedno da li će proći moj amandman ili član kako je navela Vlada.

PREDSIEDNIK: Hvala.

Na član 2. amandman su zajedno podneli poslanici Marko Đurišić, Miroslav Aleksić, Nenad Konstantinović, Zdravko Stanković i Goran Bogdanović.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na član 2. amandman su zajedno podneli poslanici Radoslav Milojević, Dejan Nikolić i Veroljub Stevanović.

Hvala.

Na član 2. amandman su zajedno podneli poslanici Marinika Tepić, Sonja Pavlović, Aleksandra Čabraja, Jovan Jovanović i Zoran Živković.

Reč ima Marinika Tepić.

MARINIKA TEPIĆ: Zahvaljujem, predsednice.

U članu 2. govori se o, rekla bih, nekim opštim mestima koje boje ovaj zakon i koje je ministar Ružić u svom uvodnom obrazlaganju definisao kroz konačni cilj namere ovog zakona o osnivanju nacionalne akademije za javnu upravu, a to je da se obezbedi kompetentnost i depolitizacija javne uprave.

Stoga nama izričito smeta, mojim kolegama iz Kluba samostalnih poslanika kao i meni, drugi stav ovog predloga, gde se navodi da ova akademija služi tome da sprovede proces učenja, a između ostalog, radi sticanja znanja, vrednosti i stavova. To je, po nama, apsolutno nedopustivo, iz prostog razloga što stavovi i vrednosti zaposlenih nisu predmet rada, već isključivo njihovih prava.

Ali upravo u ovim rečima se krije ta namera politizacije i dalje politizacije, intenziviranja politizacije javne uprave, i novozaposlenih u javnoj upravi, jer ja bih rekla da obezbeđivanje kompetentnosti nije ništa što bi bilo upitno i rekla bih – bravo ministre, odlično je što se setili to da nazovete tim imenom. Ali, s druge strane, moram da vam kažem da praksa govori nešto potpuno drugačije, a to je da iz ovog proizlazi da vi možete i univerzitet da osnujete za javnu upravu, ali vam to neće pomoći da od lenjih službenika napravite vredne, da od kriminalaca napravite anđele, da od ljudi koji ne znaju

svoj posao napravite vredne ljude ili da čak obezbedite sto i stolicu za zaposlene koji to nemaju, jer ih stranački zapošljavate tako što im obezbedite ugovor o radu a onda se oni i ne pojavljuju na poslu.

Isto tako ste se dotakli toga da želite da učinite ljubaznijim službenike i da će i ova namera usavršavanja u tome pomoći jer će oni bolje raditi svoj posao. Moram da vam kažem da time na neki način vredate profesionalce koji godinama ili decenijama rade u javnoj upravi i znaju svoj posao, a ne uzimate u obzir ove stranački zaposlene ljude koji nemaju pojma o čemu se radi, koji nemaju ni stručne kompetencije ni obrazovne nivoe dovoljne za poslove koje treba da obavljaju, ali zato, ponižavajući one koji već rade svoj posao a ne ljujaju vrata kao što rade stranački zaposleni, vi njih diskreditujete.

Bojim se da će ovo unapređenje da se zasnije na tome ko će bolje, brže i jače da ulazi u autobuse da ide na stranačke mitinge SNS-a i koalicije. Bojim se da će javne uprave i službenici da ne budu na svojim radnim mestima u radno vreme kada su mitinzi SNS-a, kao što se to dešavalo. Ja uvek dajem primer moga grada Pančeva, gde, kada su mitinzi u kampanji, u 12.00 sati javna uprava više ne radi, jer su svi, od načelnika pa nadalje, dužni da ulaze u autobuse naših javnih prevoznika i da obilaze mitinge vladajuće koalicije. Tome služi ova nazovireforma javne uprave, da se u tome usavršavaju budući zaposleni u javnoj upravi.

Nemojte vi da brinete za stručna znanja onih koji imaju dobro iskustvo, iskoristite ih na najbolji mogući način, a depolitizaciju treba da krenete počev od vašeg ministarstva i cele Vlade i da uspostavite konkurse za sve, pa tako i polaganje državnog stručnog ispita za ministre i članove Vlade, jer vaša prethodnica koja je trenutno i predsednica Vlade Republike Srbije još uvek nije naučila šta znači podela vlasti. Da je polagala državni i stručni ispit, sigurno bi znala. Znala bi malo više o Ustavu, o radnom pravu, o podeli vlasti, a ne da javno objavljuje informacije da Vlada donosi zakone.

Tako da vi treba da poradite malo na sebi i da, ako već uspostavljate ovu akademiju, vi budete prvi polaznici ove akademije, a ne profesionalci koji nose to breme ili da ovo bude protežirani način da dalje unapređujete putnike po autobusima na mitinge SNS-a. Hvala.

PREDSEDNIK: Hvala.

Reč ima narodni poslanik Mihailo Jokić.

MIHAILO JOKIĆ: Molim vas da radite po Poslovniku. Trebalo je da prethodnoj govornici oduzmete reč, jer ona je već u startu odstupila od teme. Neka građani Srbije vide ko počinje da razvlači, ko počinje da vređa, ko unosi nered i nerad u Skupštinu Srbije.

Znači, ono što je gospođa ili gospođica sve vreme pričala nikakve veze nema sa ovom temom. Stranački autobusi, odlasci, dolasci itd. Onda će da krenu

replike i onda će Skupština da se pretvori u cirkus, na šta ukazuje opozicija. Znači, opozicija počinje današnju sednicu da uneređuje, da pravi ono što ne treba da bude i ja vas molim da svima onima koji odstupe od teme automatski oduzimate reč. Hvala.

(Marinika Tepić: Replika.)

PREDSEDNIK: Nema replike na povredu Poslovnika.

Da li želite da glasamo o povredi Poslovnika? (Ne.) Hvala.

(Zoran Krasić: Nije rekao koji član.)

Rekao je, član 27.

Reč ima Aleksandar Marković.

ALEKSANDAR MARKOVIĆ: Zahvaljujem, predsedavajuća.

Vrlo ću kratko. Pre toga želim da kažem da se potpuno slažem sa kolegom Jokićem u ocenama malopredašnje diskusije.

Predlažem da se odbije ovaj amandman na član 2, iz tri razloga. To ću vrlo kratko obrazložiti. Prvi razlog je što predlagač amandmana nije pokušala apsolutno ni na koji način da obrazloži sam predlog amandmana, ni na koji način, osim što je vređala državne službenike, ali to je na njenu čast ili na njenu sramotu. Ocenjivala je državne službenike kao lenje, neprofesionalne, čak i reč „kriminalci“ mislim da je upotrebila. Opet kažem, to je na njenu sramotu.

Drugi razlog zašto treba odbiti ovaj amandman je iskazan u Mišljenju Vlade Republike Srbije koje smo svi dobili, nadam se da smo svi i pročitali. Ja sam potpuno saglasan sa takvim stavom Vlade Republike Srbije.

Treći razlog je taj što smo u načelnoj raspravi apsolutno izneli sve moguće argumente zašto je ovaj zakon dobar, a ako je predlagač amandmana slušao načelnu raspravu, uprkos opstrukcijama, pritiscima, mogao je da zaključi zbog čega ovaj zakon treba prihvatiti a zbog čega treba odbiti upravo ovaj amandman.

Imam samo još jednu rečenicu. Pozvao bih predlagača amandmana, mogu i u pauzi, ja sam se potrudio pa sam odštampao sa Vikipedije, ovde je biografija čuvene srpske slikarke Nadežde Petrović i biografija čuvenog srpskog slikara Uroša Predića, pa može da umnoži, nije to naročito skupo, da fotokopira i podeli svojim pristalicama. Zahvaljujem.

PREDSEDNIK: Đorđe Komlenski.

Izvolite.

ĐORĐE KOMLENSKI: Nemam običaj, uvažene kolege, da predlažem da se neki amandman ne usvoji, ali ovaj amandman zaista ne treba usvojiti, jer su Vlada i nadležno ministarstvo prepoznali potrebu da one koji su 2000. godine na juriš otimali radna mesta u organima uprave, donosili stolice od kuće i izbacivali radnike, nikada nisu stekli kvalifikaciju, sa sobom nisu doneli ni domaće vaspitanje niti izgrađene stavove o tome kako radi uprava, treba prevaspitati,

treba im pružiti mogućnost posle ovih 17 godina, za koje vreme nisu uspeali da to steknu, da steknu radne navike, da rade u korist građana, a ne mogu da dobiju otkaz jer je to jako komplikovano.

Iz tog razloga mislim da ovaj amandman ne treba podržati. O stranačkom zapošljavanju najmanje treba da pričaju oni koji su veterinarske tehničare ubacivali na mesta gde rade diplomirani pravnici, gde su neškolorani izbacivali školovane 2000. godine i do današnjeg dana nisu naučili ništa. Hvala.

PREDSEDNIK: Reč ima Milija Miletić.

MILIJA MILETIĆ: Zahvaljujem.

Kao i moje prethodne kolege, isto bih predložio da ne prihvatimo amandman, jer su i kolega Đorđe i Aleksandar već rekli puno stvari koje su bile veoma loše u prethodnom periodu.

Podržavam predlog i ovog zakona i ovaj član jer mislim da zakon daje mogućnost ljudima koji rade u upravama da rade, da se usavršavaju. To mogu da kažem jer dolazim iz Svrljiga, čija opštinska uprava ima manjak broja zaposlenih. Zbog toga kažem, tim ljudima treba dati prednost, tim ljudima treba dati mogućnost.

Stvarno podržavam i Vladu i nadležno ministarstvo jer sa ovim novitetima i sa ovim novim zakonom može se mnogo više pomoći ljudima da se usavršavaju, da rade, da prate propise i, normalno, ovo sve radimo zbog naših građana, da svi građani imaju ista prava, da mogu da dobiju bolje usluge, a na taj način imaćemo sve bolje uslove života.

Još jednom predlažem da se ne prihvati ovaj amandman, zato što mislim da je ono što govori koleginica loše, da puno stvari koje su rađene do 2012. godine su bile stvari koje mi ne želimo da radimo. Zbog toga podržavam zakon u potpunosti.

PREDSEDNIK: Hvala.

Ljiljana Malušić, izvolite.

LJILJANA MALUŠIĆ: Zahvaljujem, poštovana.

Nije teško biti fin, kultura je način života. Hajde da u ponedeljak krenemo na jednom visokom nivou da razgovaramo argumentovano, a ne da pričamo o partokratiji.

Moja uvažena koleginica reče – ovo se tiče partokratije i zapošljavanja. Pa to naprosto nije tačno. Da je pročitala zakon, videla bi da Nacionalna akademija puno razlikuje od visokoškolskih ustanova. Znači, potpuno je dijametralno suprotno. Ovo je samo jedna vrsta edukacije; naučite to, edukacije. Nekad su se dozvole dobijale za tri godine, sad se dobijaju za tri meseca, sa tendencijom za deset dana.

A što se tiče naše poštovane predsednice, ona je vrstan pravnik i vrstan advokat. Nemojte više vredati ljude.

Amandman treba odbiti. Hvala najlepše.

PREDSEDNIK: Hvala.

Reč ima Marinika Tepić.

Izvolite.

MARINIKA TEPIĆ: Zahvaljujem.

Amandman je vrlo jasan u svojoj nameri da se stavovi i vrednosti zaposlenih koji o njima treba da uče na osnovu ovih obuka izbrišu. Ako ste toliko temeljno čitali zakon i amandmane o kojima odlučujete i izjašnjavate se o njima, onda biste i to pročitali.

S druge strane, potpuno razumem da je vama neprijatno, nezgodno i da ne znate kako da se pred javnošću Srbije opravdate nad uzurpacijom javne uprave i potpuno je tačno sve što sam rekla. Cela Srbija zna da je javna uprava glavna mašinerija za zloupotrebu vlasti Vučića i SNS-a tako što upreže kompletnu javnu upravu, sve državne službenike da rade kampanje. Nije to nikakva tajna, toliko je miliona svedoka u celoj Srbiji, tačno koliko ima i stanovnika.

A svi bi oni bili i ljubazniji i profesionalniji i bolji da ih vladajuća koalicija ne ucenjuje za radna mesta, da im ne preti. Neki imaju ugroženu čak i slobodu kretanja zbog takvog ponašanja, odnosno zbog nepristajanja da postanu članovi SNS-a ili vladajuće koalicije.

Vi možete da pričate ovde šta god hoćete i mene da vredate, to je naprosto tačno i to svi znaju, kao što svi znaju da je u vreme kampanje javna uprava u opštinama i gradovima prazna već od ranih prepodnevnih sati, kada se svi uprežu u autobuse i idu širom Srbije da kliču vođi.

PRESEDAVAJUĆI (Đorđe Milićević): Povreda Poslovnika, narodna poslanica Maja Gojković.

Izvolite.

MAJA GOJKOVIĆ: Zahvaljujem, poslaniče.

Ne govori se o tome, uvažena poslanice, da li je neko slagao ili nije, govori se o tome šta mi moramo da radimo kad dođemo ovde. Moramo da pokažemo građanima Srbije, u skladu sa članom koji sam citirala, kako treba da se ponaša čovek koji dođe na svoj posao. Da radi ono što mu je zadatak toga dana, a to je da govori o amandmanima na zakon. Inače treba da ukinemo kategoriju podnošenja amandmana i rasprave o amandmanima i da sve svedemo na nekakvu načelnu raspravu koja neće imati nikakvih dodirnih tačaka sa zakonom koji tog dana imamo.

Kada govorimo u načelnoj raspravi, što je bilo pre nekoliko dana, nismo govorili ni onda o tome, hajde da se uzme u obzir nekakvo razmatranje i širina pa da se politički ovde povede debata, iako je dugo nije bilo, da li je zakon dobar ili nije dobar i u kom smislu bi opozicija uradila nešto drugačije. Ali kada su u

pitanju amandmani, onda Poslovnik govori nešto drugo. Mi moramo da govorimo kakav smo amandman podneli – da, po Poslovniku – a sa druge strane da kažemo čime taj amandman popravljaja sadržinu člana na koji se odnosi taj amandman.

I da prekinemo sa tom praksom da se jave podnosioci amandmana i da im bude dozvoljeno da kažu šta god ima padne na pamet jer, bože moj, oni su iz opozicije i, čim im skrenete pažnju na povredu Poslovnika ili na poštovanje Poslovnika, počnu da viču na vas i vrše teror nad poslanicima koji znaju šta je današnji naš zadatak.

Hvala vam, i u napred kažem, ne želim da se glasa ali želim da javnost Srbije zna kako sednice izgledaju kod nas i ko vrši opstrukciju time što ne žele da se pridržavaju ovog Poslovnika.

PRESEDAVAJUĆI: Zahvaljujem. Slažem se u potpunosti sa vama.
(Marinika Tepić: Poslovnik!)

Video sam vas, dobićete reč svakako, a i u elektronskom ste sistemu.

Definitivno imamo različite zadatke i ciljeve kada počne radni dan i, u potpunosti sam saglasan sa vašom konstatacijom; načelna rasprava je bila pre nekoliko dana, danas vodimo raspravu o pojedinostima, po amandmanima, i molim da nastavimo u tom tonu današnju sednicu.

Koliko sam shvatio, kolegice Gojković, ne želite da se Narodna skupština u danu za glasanje izjasni o ukazanoj povredi Poslovnika. Zahvaljujem.

Povreda Poslovnika, narodna poslanica Marinika Tepić.

Izvolite.

MARINIKA TEPIĆ: Zahvaljujem, predsedavajući.

Smatram da ste povredili član 107, odnosno dostojanstvo Narodne skupštine, time što ste dozvolili da se maliciozno, narušavajući moje dostojanstvo kao narodne poslanice govori, odnosno prethodna govornica predstavlja mene u nekom amaterskom ili neradnom smislu.

Ako nekom treba spočitavati da ne radi svoj posao, da ne učestvuje konstruktivno u raspravi, bilo da se politički to nekome dopada ili ne, to svakako nisam ja. Štaviše, mislim da su i kolege iz pozicije većine toga svesni i to naprosto treba priznati bez obzira na naše političke strelice – opravdane, naravno, jer smo na različitim, suprotnim polovima i to uopšte nije upitno.

A ja sam apsolutno opravdano govorila na ovaj način i dozvolite da objasnim samo zbog čega, ne ulazeći u repliku. Dakle, zato što se član o kojem ja govorim i na koji imam amandman zove – pojam javne uprave i pojam stručnog usavršavanja.

PRESEDAVAJUĆI: Kolegice Tepić, neću vam dozvoliti da replicirate kroz ukazanu povredu Poslovnika.

MARINIKA TEPIĆ: Ne ulazim u repliku. Ne, ne ulazim, ja sam samo pročitala o čemu pričamo.

PRESEDAVAJUĆI: Ne, upravo ste to pokušali.

Molim vas samo da se obraćate meni kao predsedavajućem i da ukažete u čemu sam povredio Poslovnik.

MARINIKA TEPIĆ: Evo, upravo vam to govorim – zato što treba da pratite tok sednice i da znate da pričamo o pojmu javne uprave i o pojmu stručnog usavršavanja i da, kada ja govorim o tome koje je moje viđenje javne uprave i kakav bi pojam ona trebalo da ponese ili ne, ne može mi se spočitavati, a vi niste na to reagovali, da ne pišem amandmane, da ne učestvujem u raspravi, da mi je cilj da miniram i opstruišem rad ove Skupštine.

Tako da vas samo molim da uzmete u zaštitu, ako već uzimate pozicione poslanike, jednako i opozicione poslanike, jer to što vi sedite malo više ne znači da sedite na tronu.

PRESEDAVAJUĆI: Zahvaljujem, kolegice Tepić.

Mnogo puta do sada sam rekao da ne postoje dvostruki standardi i dvostruki aršini u vođenju sednica Narodne skupštine Republike Srbije. Ono što je u malopredlažnjem govoru istakla kolegica Gojković bio je jedan uopšten stav i Poslaničke grupe SNS i moram reći da delim mišljenje kolegice Gojković, a govorila je o zadacima i ciljevima koje treba da ispoštuju i koji bi trebalo da budu zadaci i ciljevi narodnih poslanika. Nije se obraćala vama konkretno, obraćala se meni kao predsedavajućem i ni na jedan način se nije uvredljivo izrazila i konkretno govorila o vama.

Tako da ne mislim da sam učinio ni na jedan način povredu Poslovnika, naročito ne člana na koji ste vi ukazali. Vas pitam – da li želite da se Narodna skupština u danu za glasanje izjasni o ukazanoj povredi Poslovnika?

(Marinika Tepić: Ne.)

Na član 2. amandman je podneo narodni poslanik Dušan Pavlović.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na član 3. amandmane, u istovetnom tekstu, podneli su narodni poslanici, zajedno, Zoran Krasić, Ljiljana Mihajlović i Ružica Nikolić i, zajedno, Boško Obradović, Srđan Nogo, Marija Janjušević, dr Dragan Vesović, mr Ivan Kostić, Zoran Radojičić i prof. dr Miladin Ševarlić.

Reč ima narodna poslanica Ružica Nikolić.

Izvolite.

RUŽICA NIKOLIĆ: Ovim amandmanom predložili smo da se član 3. Predloga zakona o Nacionalnoj akademiji za javnu upravu briše i smatramo da i sam zakon ne treba da se donese.

Brisanje člana 3. tražimo jer ste i vi kao predlagač uvideli niz problema. U okviru osnivanja izbora organizacione forme javljaju se sledeći problemi. To je

nepostojanje jedinstvene evidencije organa i drugih subjekata po bilo kom kriterijumu. Imajući u vidu nepostojanje evidencije organa, ne postoji ni jedinstvena evidencija zaposlenih u javnoj upravi.

Zatim, poslovi i zadaci nisu standardizovani, što otežava sagledavanje i poređenje sličnih i povezanih poslova, što je uslov za kvalitetan odgovor na pitanje potrebe osnivanja i izbora organizacione forme utvrđivanje delokruga organa i organizacija javne uprave. Zatim, ne postoji jasna i konzistentna tipologija organizacionih oblika, odnosno subjekata kojima je propisima povereno vršenje upravnih javnih ovlašćenja. Zatim, ne postoje jasni kriterijumi o tome koje od tipova organizacionih formi javne uprave treba koristiti, i u kojim slučajevima, da bi se izabrala najefikasnija forma u konkretnom slučaju.

Osnovani su organi i organizacije sa neodgovarajućim nazivima koji ne odražavaju njihove realne organizacione forme. Ne postoje očigledne razlike u nadzornom mehanizmu kome su podložni organi iste vrste. Postoje pravne praznine u pogledu regulatornih tela, kao i čitav niz problema koje ste i sami naveli.

Ako sve ovo tvrdite, a citirala sam vas, kako onda mislite da ovim predlogom zakona možete da rešite ove probleme koje i sami identifikujete?

PRESEDAVAJUĆI: Zahvaljujem, koleginice Nikolić.

Na član 3. amandman je podneo narodni poslanik Dušan Pavlović.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na član 3. amandmane, u istovetnom tekstu, podneli su narodni poslanici prof. dr Marko Atlagić i Marijan Rističević.

Reč ima narodni poslanik Marko Atlagić.

Izvolite.

MARKO ATLAGIĆ: Poštovani potpredsedniče, uzimajući u obzir događanja prethodnih dana u ovom visokom domu izazvana od strane nekih narodnih poslanika minornih opozicionih grupa i štedeći vreme u želji za racionalizacijom našeg rada, odustajem od daljnijeg obrazlaganja amandmana.

PRESEDAVAJUĆI: Zahvaljujem, kolega Atlagiću.

Reč ima narodni poslanik Marijan Rističević.

Izvolite.

MARIJAN RISTIČEVIĆ: Dame i gospodo narodni poslanici, amandman je predložen kao želja da se potvrdi želja Vlade da se ovim članom definiše neutralna nacionalna institucija koja treba da pomogne da naši javni službenici imaju što više znanja. Hvala.

PRESEDAVAJUĆI: Zahvaljujem.

Na član 3. amandman su zajedno podneli narodni poslanici Marinika Tepić, Sonja Pavlović, Aleksandra Čabraja, Jovan Jovanović i Zoran Živković.

Reč ima narodna poslanica Marinika Tepić.

Izvolite.

MARINIKA TEPIĆ: Zahvaljujem.

U članu 3. se statusni položaj Nacionalne akademije za javnu upravu definiše tako da je ona centralna institucija sistema stručnog usavršavanja u javnoj upravi Republike Srbije, a potom i da se ona obrazuje kao posebna organizacija i da nadzor nad radom Nacionalne akademije vrši Ministarstvo.

Ni sa čim se od toga ne slažem, kao i moje kolege iz Kluba samostalnih poslanika. Obrazložiću, naravno, odmah zašto. Zato što vi definišete Nacionalnu akademiju kao centralnu instituciju. Potpuno razumem da vi želite da je podignete na pijedestal ili na nivo institucije, što je vrlo ne opravdano.

Mi smo malopre čuli od jedne kolegice iz poslaničke grupe većine da se ovde vrše edukacije. Dakle, ne znam zašto biste podizali na nivo institucije, a kao što sam takođe rekla, možete i univerzitet da napravite, to vam neće pomoći da od partokratije spasite ono što ste zakovali i mi smatramo da ona treba, ako eventualno treba da postoji, da bude centralni organ ili organizacija, nikako institucija. Nemojte je kititi perjem koje joj ne priliči.

Drugo, ovde navodite da nadzor nad radom Nacionalne akademije vrši Ministarstvo. Zašto vrši Ministarstvo ako se ovim aktom uspostavlja Nacionalna akademija, odnosno konstituiše je praktično Narodna skupština ovim zakonom? Onda Nacionalna akademija, po jednostavnoj logici stvari, treba da bude odgovorna Narodnoj skupštini ili, u najmanju ruku, resornom odboru, ako već neće izveštaj o radu da podnosi pred poslanicima, što je takođe već pojavna stvar, jer Vlada stalno izbegava da se pojavi pred poslanicima onog poslednjeg četvrtka u mesecu. Ali ako mi kao narodni poslanici, ova Skupština jeste osnivač ovim zakonom Nacionalne akademije, onda mi treba i da vršimo nadzor nad njenim radom, odnosno nama da polaže račun, a ne posle Ministarstvo kao izvršni organ da nadzire i da sve ostane opet u senci partokratije i zloupotrebe, naravno, što, konačno, odlikuje ovu vlast.

PREDSEDAVAJUĆI: Hvala.

Reč ima narodna poslanica Aleksandra Tomić.

Izvolite.

ALEKSANDRA TOMIĆ: Zahvaljujem, predsedavajući.

Za deset godina 34.000 edukacija je prošlo. Služba za upravljanje kadrovima je vršila ovu edukaciju. Do 2012. godine 20.000 edukacija je izvršeno u pet kancelarija koje se nalaze u Palati Srbija. Otprilike godišnje 3.300 edukacija prođe svaki državni službenik u ukupnom broju, kad govorim o ukupnoj sumi.

I kad govorimo o stručnom usavršavanju, ne govorimo o obrazovanju, ne govorimo o tome da li je neko završio određenu struku, određenu srednju školu, fakultet za određeno radno mesto, već govorimo o usavršavanju na osnovu

iskustva kolega koji su već jako puno prošli kada govorimo o karijernom kretanju unutar državne uprave.

Jedino tako možete da dobijete efikasnu državnu upravu sa kojom treba sutra da nosite sve promene u društvu, koje neće biti samo stvar Srbije i zemalja u regionu, već i EU, i Istoka i Zapada. Prema tome, ovo je jedan način na koji rade i Francuska i Nemačka i druge razvijene države i ne vidim uopšte problem zašto je toliki otpor ka tome kad jedna Francuska ima nacionalnu školu za javnu upravu, kad jedna Nemačka ima saveznu akademiju za javnu upravu.

Prema tome, ako se mi ugledamo na najbolje, onda zaista treba i najbolje koncepte i rešenja ovde da predložimo, da usvajamo. Samim tim mi ćemo olakšati Službi za upravljanje kadrovima, da ovaj deo edukacije ne bude isključivo primarni posao SUK-a, već da oni onaj deo koji se odnosi na upravljanje kadrovima obavljaju na svoj adekvatan način, a da se sam deo usavršavanja, znači ovaj deo kad pričamo o edukaciji, obavlja u posebnoj instituciji koja se naziva akademija.

Stoga mislim da amandman koji ukida uopšte koncept akademije nije dobar i ne treba ga prihvatiti. Hvala.

PRESEDAVAJUĆI: Zahvaljujem, kolegice Tomić.

Na član 3. amandman su zajedno podneli narodni poslanici Gorica Gajić, Dejan Šulkić i Milan Lapčević.

Reč ima narodna poslanica Gorica Gajić.

Izvolite.

GORICA GAJIĆ: Hvala, gospodine predsedavajući.

Poštovani gospodine ministre sa saradnicima, čuli smo ovih dana diskusiju o ovom novom predlogu zakona o osnivanju Nacionalne akademije za javnu upravu. Znači, mi ipak ovde u Narodnoj skupštini treba da usvojimo ovaj zakon kojim se osniva jedno potpuno samostalno pravno lice, jedna potpuno nova obrazovna institucija kako bismo sistematski i u kontinuitetu vršili stručnu obuku zaposlenih u javnoj upravi.

Ja mogu donekle da se složim s tim da je naša javna uprava i preglomazna i nefunkcionalna i donekle nestručna, ali da li je baš potrebno osnivati jednu potpuno novu obrazovnu instituciju, to je, verujte mi, veliko pitanje.

Svakako da je naša javna uprava, takva kakva jeste, godinama, i to smo svi ovde rekli, ili je većina rekla, bila utočište za zbrinjavanje partijskog kadra, jer je to ono najvrednije i najmotivisanije članstvo koje radi sutra kampanju. Međutim, isto tako treba da se složimo, sada je kolegica Tomić rekla da je bilo preko 20.000 raznih stručnih obuka vezano za javnu upravu.

Ja bih sada rekla da je na ovaj način u stvari institucionalizovano i stavljeno pod jednu kapu stručno usavršavanje, odnosno ta jako unosna

predavanja stručnih kadrova iz javne uprave koji su vršili ovu obuku i pored plate dobijali i te kako jako dobre honorare. Sada ćemo kroz ovu instituciju ponovo imati nove ljude, koje ćemo izvući iz nekih partijskih kadrova.

Ali ja prvo moram da postavim jedno pitanje – da li smo mi, gospodine ministre, konačno prebrojali koliko imamo zaposlenih u javnoj upravi, da li je to 450.000, 500.000, koliko je novi zakon o zabrani zapošljavanja u javnom sektoru dao efekte i koji će broj biti u nekom narednom periodu koje ćemo mi morati stručno da usavršavamo ne bismo li dobili i efikasniju i obučeniju javnu upravu?

Drugo pitanje, o kome svakako treba ovde da raspravljamo, jeste – koliko će sve ovo da košta naše građane? Ovde u matematici koju ste vi izveli u Obrazloženju stoji da ćemo mi morati već u 2017. godini, tj. da su se izdvojila već sredstva za sedmero zaposlenih preuzetih iz službe za javnu upravu i da to iznosi nekih četiri miliona dinara, da moramo da zaposlimo još novih petoro, to je sedam miliona i osam stotina dinara, da moramo da nabavimo softver za tri i po miliona dinara, da moramo da obezbedimo sredstva za kontinuitet u funkcionisanju službe za javnu upravu dok se nacionalna akademija ne uspostavi, sve skupa 20 miliona dinara. Plus 186 i po miliona dinara za glavni projekat, za obezbeđenje prostora, za opremu i za stručni program. Sve skupa treba nam, 250 miliona dinara će koštati, odnosno biće izdvojeno do 2019. godine u budžetu Republike Srbije. Toliko o ovoj štednji o kojoj se već mesecima unazad priča, kako ćemo mnogo da štedimo u budžetu.

Sada da se vratim na predlog amandmana na član 3. Ja nisam pravnik ali čitajući ovaj predlog zakona stiže se utisak da je nepotpun, nefunkcionalan, necelishodan i da mnogo toga još treba da se doradi u ovom predlogu zakona. Recimo, u članu 3. Predloga zakona regulisan je status i položaj Nacionalne akademije i kažemo da je to centralna institucija, obrazuje se kao posebno pravno lice i nadzor nad njim vrši resorno ministarstvo, tj. Ministarstvo za državnu upravu i lokalnu samoupravu.

Ovde u Predlogu zakona, ako smo već došli sa ovim u Skupštinu, smatramo da treba da postoji i koji je organizacioni akt, da li je to statut, kako se reguliše unutrašnja organizacija, koji su organi ove nacionalne akademije. Zašto ne bismo primenili analogno u ovom zakonu predloge kako stoji u Zakonu o visokom obrazovanju? I ovo je jedna visokoobrazovna institucija, svojstvo pravnog lica, samostalna, dajte da preciziramo koji su to organi i koji je to osnivački akt kod ove nacionalne institucije.

Mi dodajemo novi stav, koji glasi – tim aktom o osnivanju Nacionalne akademije uredili bi se status ustanove u pogledu prava istupanja u pravnom prometu i poslovanju, raspolaganje materijalnim resursima, upravljanje, odlučivanje, kao i druga pitanja koja su bitna za rad Nacionalne akademije.

Smatramo da je ovo neophodno. Ipak je ovo institucija. Vi ste obrazložili da je to samo jedan organ u državnoj upravi koji ima nešto veću samostalnost i zato ne treba da postoji ni osnivački akt, niti organi rukovođenja, poslovođenja i stručni kolegijumi i stručni saveti. Hvala.

PRESEDAVAJUĆI: Zahvaljujem, kolegice Gajić.

Amandman, sa ispravkom, kojim se dodaju novi naslovi i novi čl. 3a, 3b. i 3v. zajedno su podneli narodni poslanici Gorica Gajić, Dejan Šulkić i Milan Lapčević.

Da li neko želi reč? (Da.)

Reč ima narodna poslanica Gorica Gajić.

Izvolite.

GORICA GAJIĆ: Poštovani predsedavajući, pošto smo kod člana 3. napravili amandman da treba da postoji osnivački akt, mi smo i posle ovog člana 3. predložili amandmanom, znači poslanici Demokratske stranke Srbije, da se doda novi naslov koji će glasiti: „Organi Nacionalne akademije“, da to preciziramo, i član 3a, koji će glasiti: „Organi Nacionalne akademije uređuju se statutom ustanove, u skladu sa ovim zakonom. Saglasnost na statut daje Ministarstvo za državnu upravu i lokalnu samoupravu.“

Dalje smo precizirali da Nacionalna akademija ima organ upravljanja, organ poslovođenja i posebna stručna tela.

Posle člana 3. dodali smo novi naslov, koji bi precizirao sada organe upravljanja, i tu smo stavili da je organ upravljanja Akademije Savet. Prosto smo primenili analogiju kao kod visokog obrazovanja, jer je u pitanju jedna obrazovna institucija, koja je, još jednom podvlačim, pravno lice. I član 3b – broj članova Saveta, postupak predlaganja, izbora i razrešenja članova, način rada i odlučivanja uređuje se statutom akademije.

Mislim da poslanici, ako već raspravljaju o ovom zakonu, ako već osnivamo posebnu nacionalnu instituciju, za šta još uvek smatram da je potpuno nepotrebna, da će biti samo utočište za neki stručni, ili „stručni“ kadar koji je blizak vlasti, smatramo da treba da preciziramo koji su organi rukovođenja, koji su organi poslovođenja i koji su stručni saveti. Hvala.

PRESEDAVAJUĆI: Zahvaljujem.

Na član 4. amandmane, u istovetnom tekstu, podneli su narodni poslanici: zajedno Vjerica Radeta, Aleksandar Šešelj i Petar Jojić i zajedno Boško Obradović, Srđan Nogo, Marija Janjušević, dr Dragan Vesović, mr Ivan Kostić, Zoran Radojičić i prof. dr Miladin Ševarlić.

Reč ima narodna poslanica Vjerica Radeta.

Izvolite.

VJERICA RADETA: Član 4, čije brisanje predlažemo, govori o organima za uspostavljanje Nacionalne akademije za javnu upravu, protiv koje

smo mi... Kada se vide i članovi koji slede i nadležnosti koje ste predvideli za Upravni odbor i za Savet, onda se zaista potvrđuje ono što mi od početka tvrdimo, da je ovo zaista potpuno bespredmetno, da ovo apsolutno ništa ne znači, da će ta Nacionalna akademija za javnu upravu predstavljati opet neka nova uhlebljenja.

Da, ministre, smeškate se ali je tako. Ovaj zakon mi deluje kao da ste ga kao najpovoljnijeg uzeli na tenderu. A čak i ako je najpovoljniji, trebalo je gledati da bude najbolji.

Govorite ovde o nekim edukacijama, radionicama. Zaista ne znam kako ne primećujete da to vređa ozbiljne državne službenike. Kakve edukacije, kakve radionice, o čemu vi pričate? Zar neko ko je regularno završio određenu školu, fakultet, srednju školu, zavisno šta je potrebno na tom mestu, ako je ozbiljan, poštuje svoje radno mesto, pa sam se valjda edukuje. Zar možete da zamislite pravnik koji ne prati promenu zakonskih propisa i koji svoje znanje ne upotpunjuje na taj način? To prosto nije moguće. Kao što nije moguće biti lekar specijalista a ne pratiti određene napretke u medicini itd.

Verujte, ovo je apsolutno nepotrebno. Dajte državnim službenicima da se bave svojim poslom, dajte im zadatke, naravno u skladu sa onim što jeste vaša politika. Jer državni službenici jesu sistemski radnici, to jeste činjenica, ali je važno da ih ne dovodite u situaciju da moraju da rade nešto što nije u skladu sa zakonom, da ne moraju da idu u kol-centre u toku radnog vremena. Dakle samo ih pustite da rade, obezbedite im bolje plate i obezbedite konačno ono što je još Kori Udovički obećala, pa posle Brnabićka, od gospodina Ružića to još nisam čula ali pretpostavljam da i on ima nameru da uvede platne razrede u državnu službu, ali stvarno da uvede, a ne kao ovi pre njega. Hvala.

PRESEDAVAJUĆI: Zahvaljujem.

Na član 4. amandman su zajedno podnele narodne poslanice Branka Stamenković i Tatjana Macura.

Da li neko želi reč? (Da.)

Reč ima narodna poslanica Branka Stamenković.

Izvolite.

BRANKA STAMENKOVIĆ: Hvala. Ovo je prvi od nekoliko mojih amandmana kojima sam gledala da se u ovom predlogu zakona dosledno briše bilo kakvo pominjanje „kouča“ i „koučinga“. Postoje dva razloga zbog kojih sam to predložila, jedan je lingvističke a drugi suštinske prirode.

Mi smo čuli od ministra tokom rasprave u načelu da je reč „kouč“, „koučing“ potekla u 15. veku iz mađarskog jezika. Uz malu ispravku da nije u 15. nego u 16. veku, to jeste donekle tačno i mi već imamo usvojenu tuđicu od te mađarske reči u našem jeziku – kočijaš i kočijašenje. Ako smo već hteli da se držimo porekla reči, najstarijega, onda smo mogli ovo da zovemo kočijašenjem

umesto što smo uzeli anglicizam pa uveli još jednu tuđicu preko one koje smo već odavno usvojili. Ali to je primedba manje težine, lingvističke.

Suštinska primedba koju imam je – šta će „koučing“ na Nacionalnoj akademiji? To je alternativna metoda za samospoznaju. Kao što imamo medicinu pa imamo alternativnu medicinu, kao što imamo psihologiju pa imamo popularnu psihologiju. Znači, kočijašenje ili „koučing“ je, u stvari, deo popularne psihologije.

Da me pogrešno ne shvati predlagač zakona, od svih 250 poslanika ovde sigurna sam da ću ja prva najsnažnije braniti korisnost alternativnih metoda, ali postavlja se pitanje zašto kočijašenje a ne transcendentalna meditacija, zašto kočijašenje a ne psihološka astrologija, zašto kočijašenje a ne Silva metod?

Sve te discipline svode se na isto – pomoć u samospoznaji putem nekih alternativnih metoda, koje su nastale i koje mogu biti vrlo korisne, jer ljudi često prema zvaničnim metodama imaju otklon. To kočijašenje ili „koučing“ praktično je alternativa psihoterapiji. Mnogi ljudi će da zaziru od odlaska na psihoterapiju, ali će pre da odu na „koučing“ i, ako im to pomaže, u redu, ali šta će to unutar Nacionalne akademije?

Šta će nam spominjanje „kouča“ i „koučinga“ u zakonu? Mislim da ih ne treba spominjati. Čak i ako ih budemo angažovali na Akademiji, ne postoji apsolutno nikakva potreba da se oni spominju u samom zakonu. Dovoljno je da pričamo o predavačima i trenerima.

Ne vidim potrebu da jednoj alternativnoj metodi samospoznaje dajemo bilo kakvu prednost nad svim ostalim metodama samospoznaje, naročito ako se uzme u obzir, pa, recimo, da bi neko bio psihoterapeut, treba da ima preko tri hiljade sati iskustva u radu sa klijentima, a kouč se postaje nakon 136 sati. Znači, ako već mislimo da su nam rezultati koje kouči postižu bitni za obuku državnih službenika, hajdemo onda da se malo vratimo na zvanične metode.

I, naravno, vi znate da je osnovna primedba Poslaničke grupe Dosta je bilo što se uopšte osniva ova akademija. Mi smatramo da je obuka državnih službenika, njihovo stručno usavršavanje trebalo da se organizuje unutar fakulteta, unutar zvaničnih obrazovnih ustanova umesto što pravimo novi trošak i organizujemo jednu potpuno novu instituciju i novu strukturu kroz koju će se to raditi. Hvala.

PRESEDAVAJUĆI: Zahvaljujem.

Na član 4. amandmane u istovetnom tekstu podneli su narodni poslanici prof. dr Marko Atlagić i Marijan Rističević.

Da li neko želi reč? (Da.)

Reč ima narodni poslanik Marko Atlagić.

Izvolite.

MARKO ATLAGIĆ: Uzimajući u obzir događanja prethodnih dana u ovom visokom domu izazvana nedoličnim ponašanjem od strane nekih narodnih poslanika minornih opozicionih grupa, a štedeći vreme u svrhu racionalizacije našeg rada, ja odustajem od obrazloženja amandmana.

PRESEDAVAJUĆI: Zahvaljujem, kolega Atlagiću.

Reč ima narodni poslanik Marijan Rističević.

Izvolite.

MARIJAN RISTIČEVIĆ: Dame i gospodo narodni poslanici, ovaj član 4. govori šta Nacionalna akademija čini. Ja nisam razumeo prethodne govornike koji su govorili o kočijašenju. Ja sam razumeo samo da ta poslanička grupa psuje kao kočijaši. Hvala.

PRESEDAVAJUĆI: Na član 4. amandman je podneo narodni poslanik Dušan Pavlović.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na član 4. amandman su zajedno podneli narodni poslanici Marko Đurišić, Miroslav Aleksić, Nenad Konstantinović, Zdravko Stanković i Goran Bogdanović.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na član 4. amandman su zajedno podneli narodni poslanici Marinika Tepić, Sonja Pavlović, Aleksandra Čabraja, Jovan Jovanović i Zoran Živković.

Reč ima narodna poslanica Marinika Tepić.

Izvolite.

MARINIKA TEPIĆ: Zahvaljujem, predsedavajući.

U ovom članu, koji definiše delokrug rada Nacionalne akademije za javnu upravu, meni takođe, kao i mojoj kolegici Stamenković, izuzetno smeta, i ne samo u ovom članu nego u još nekoliko navrata, ubacivanje ovih termina „kouč“ i „koučing“.

Bez obzira na to što smo čuli od ministra u uvodnom izlaganju jednu simpatičnu priču o uvreženosti ovog termina i postanku praktično još od 15. veka u nekom malom mađarskom selu, priču u koju čak ni on sam ne veruje, jer se neskriveno smeškao sve vreme dok je to čitao, ali okej, napunio je stenografske beleške za neko vreme, ja smatram, iz dodatnih razloga, zašto je ovo neprimereno.

Najpre, mi smo protekle nedelje imali izuzetno aktivnu raspravu o dva obrazovna zakona i satima je bila rasprava o mom amandmanu koji je tražio da srpsko latiničko pismo bude prepoznato u ovim zakonima, koji se, inače, odnose na upotrebu srpskog jezika u javnoj upravi. Bila sam optužena od kolege Srbislava Filipovića ovde pred svima za genocidne namere, za mržnju protiv srpskog naroda i srpske države zato što srpsko latiničko pismo želim da vidim jednako u javnoj upotrebi.

Mi ovde imamo pitanje službene upotrebe gde vi nesrpske reči potpuno jednako tretirate, prepoznajete, bez ikakvih opaski pozicione većine da je to protiv srpskog naroda i protiv srpske države, i to ne u javnoj upotrebi nego u službenoj upotrebi, što je još gore, zato što se radi o zakonu i proceduri u Narodnoj skupštini Republike Srbije.

Smatramo da ovi termini treba da se brišu, kao što smatramo da poslednji stav treba da se briše za ovaj organ, koji treba da osnuje Narodna skupština a kom vi dodeljujete mogućnost da obavlja komercijalne usluge, što je potpuno nedopustivo za ovu Nacionalnu akademiju. I nemojte legitimisati ovim poslednjim stavom način da se projekti, zvanični ali i oni nezvanični, partijski projekti, kroz komercijalne sadržaje svedu na ono što bismo zvali sutra „pranje para“.

PRESEDAVAJUĆI: Na član 4. amandmane su zajedno podneli narodni poslanici Radoslav Milojević, Dejan Nikolić i Veroljub Stevanović.

Da li neko želi reč? (Da.)

Reč ima narodni poslanik Radoslav Milojević.

Izvolite.

RADOSLAV MILOJEVIĆ: Hvala.

Nije suštinska zamerka, ali takođe mislim da reč „kouča“ treba da se zameni rečju „trenera“. Nemam problem sa tom terminologijom, pogotovo što sam neko ko je ceo život proveo u fudbalu i u sportu, tako da mi to nije strano, ali mislim da pre svega u zakonima koje donosi ova Narodna skupština treba da stoji reč „trener“.

Drugi je suštinski predlog, ne zamerka, ministre Ružiću, imam nekoliko predloga za vas, pre svega pitanje – ko će biti treneri koji će obučavati naše službenike?

Ako vi i vaše ministarstvo nemate dovoljno kapaciteta da odredite potrebe sistema i ako nemate dovoljno edukovanih ljudi koji mogu da budu kouči, kako ste vi rekli, ili treneri, kako mi predlažemo, ja imam nekoliko asova iz SNS-a, koji su se dokazali vođenjem lokalne samouprave i vođenjem javnih sistema, koje mogu da vam preporučim.

Evo, na primer, predsednik Opštine Požega, Milan Božić. To je veliki stručnjak koji je rekao, nažalost, da majke treba da udave svoju nesposobnu decu. Možda SNS želi takve ljude da imenuje.

(Predsedavajući: Kolega Milojeviću, hajde da se vratimo na amandman na član 4.)

Vraćam se na amandman i obrazlažem amandman. Molim vas da me ne prekidate.

PRESEDAVAJUĆI: Izvolite.

RADOSLAV MILOJIČIĆ: Ili možete gradonačelnika Subotice da predložite, da on obučava službenike, jer je on iskusan u tome...

PRESEDAVAJUĆI: Kolega Milojičiću, još jednom vas pitam – da li želite da obrazložite amandman na član 4? U članu 4. stav 1. tačka 8) reč „kouča“ zamenjuje se rečju „trenera“.

RADOSLAV MILOJIČIĆ: Gospodine Milićeviću, po čemu vi vidite da ja ne obrazložem svoj amandman?

Ja sam konkretno rekao da želimo da se reč „kouča“ zameni rečju „trenera“ i obrazložem i želim da pomognem Ministarstvu lokalne samouprave. Pitao sam ministra da mi odgovori ko su treneri, koji ljudi će obučavati 450.000 zaposlenih u javnom sektoru, i ako nema dovoljnih kapaciteta, evo, predlažem zvezde iz SNS-a koje su se iskazale, koji svakoga dana nanose štetu i nama i našoj državi u celini.

Ne razumem zašto me prekidate. Imam pravo da obrazložim svoj amandman.

PRESEDAVAJUĆI: Imate pravo da govorite o amandmanu na član 4. i to pravo niko ne želi da vam oduzme.

Ja vam ponavljam, u članu 4. stav 1. tačka 8) reč „kouča“ zamenjuje se rečju „trenera“. Izvolite, govorite o tom amandmanu.

RADOSLAV MILOJIČIĆ: Tačno. Upravo sam pitao ministra da mi obrazloži ko će edukovati, ko će biti ti treneri koji će obučavati službenike širom Srbije, kojih ima trenutno 450.000.

Meni je žao što vama Martinović suflira da mi oduzmete reč zato što iznosim ono što rade nesposobni predsednici opština iz SNS-a, ali na kraju krajeva, to nije do mene, to je do vas. Hvala.

PRESEDAVAJUĆI: Kolega Milojičiću, ni poslednja konstatacija nema apsolutno nikakvih dodirnih tačaka s amandmanom koji ste podneli na član 4.

Reč ima narodni poslanik Vladimir Orlić, replika, pominjanje SNS u više navrata.

VLADIMIR ORLIĆ: Zbog one opaske o, kako je rečeno, nesposobnim kadrovima SNS-a na lokalnu.

Ako je merilo sposobnosti apsolutna devastacija one sredine koja ti je poverena na upravljanje, onda čak možemo da se složimo. Takvu sposobnost kakvu je pokazalo „žuto preduzeće“, sposobnost da apsolutno detaljno i precizno, potpuno pedantno uništi sve što im je povereno, mi zaista nikada nismo pokazivali niti nam je stalo da tu sposobnost posebno razvijamo, između ostalog, sposobnost onoga ko je ovde nastupio vrlo hrabro. Al' već je čuven. Praktično je u priču u Srbiji ušao po tome da je za četiri milijarde uspeo da zaduži svoj grad, da je taj grad za vreme njegovog tzv. upravljanja i te čuvene sposobnosti bio i bez struje i bez vode, da je za njega mario mnogo manje koliko za lokalne

ugostiteljske objekte i već čuvene cehove. Ako nije ušao u Ginisovu knjigu rekorda sa stotinama pivskih boca za noć, ja ne znam po čemu će.

Podjednako uspešno kao i onaj Paraćin, koji često pominju ovih dana, iz istog preduzeća, a gde se opet kadriralo od strane onoga koji je ovde podjednako glasan i sposoban. Njegov kadar tamo uspeo je da od mesta koje je bilo među najboljima u Srbiji što se tiče nezaposlenosti napravi mesto gde je nezaposlenost danas procenjena na oko 40%. Alal vera za te tako dobre rezultate.

Koje ne može da vidi investitora jednog, zato što to neko tamo namerno sistematski i planski ne dozvoljava, koje simulira neku privrednu aktivnost. Tako sposobno i tako dobro kako samo oni umeju, a kako mi nikada nismo želeli da radimo, jer nas nešto drugo zanima. To je drugo je korist građana Srbije.

Možda je najsnažniji kontrast između tog njihovog sposobnog i ovog našeg kako jeste, je li, njihovih milijardu i dvesta miliona evra duga u Beogradu i naš rezultat koji je taj rezultat prepolovio. Da danas oni ne umeju dalje od toga ni bolje od toga govore sami. Da li možda onda kada kažu da im je tajkun Dragan Đilas lepo ime?

(Predsedavajući: Zahvaljujem, kolega.)

Sa time završavam, gospodine predsedavajući. Ili onda kada sami kažu, a to danas kažu, da nije Đilas tu devastaciju napravio sam, radilo je to celo „žuto preduzeće“.

PRESEDAVAJUĆI: Zahvaljujem, kolega Orliću.

(Radoslav Milojević: Replika.)

Imate osnova za repliku, samo da li se za repliku javlja gospodin Goran Ćirić ispred poslaničke grupe? (Da.)

Izvolite, gospodine Ćiriću.

GORAN ĆIRIĆ: Po ko zna koji put pomenuti podaci koji apsolutno ne odgovaraju istini. Ta priča, da krenemo od dugova Grada Beograda, priča o milijardu i dvesta miliona evra je nešto što možemo da pročitamo i analiziramo onog trenutka kada stavite na dnevni red i analizu Izveštaja Fiskalnog saveta.

Dakle, često se pozivate na Fiskalni savet i, kada pogledate analizu Fiskalnog saveta i stanja finansija i u Gradu Beogradu i u Kragujevcu i u Nišu i u Novom Sadu, videćete da taj iznos niko nigde ne pominje, makar niko od stručnih i odgovornih, kompetentnih lica. Pominje se iznos od 420.000.000 evra, a o dugovima Grada Beograda i svih javnih preduzeća u njemu ćemo tek videti izveštaje.

Izveštaj o Kragujevcu i nekim velikim gradovima i stanju budžeta u Kragujevcu, o kome se govori u smislu vrlo brzog ili bliskog mogućeg bankrotstva, nažalost... Ne prizivamo tako nešto, ali znamo da su mnogim odlukama i vođenjem tih gradova nekompetentni ljudi doveli lokalne sredine u

veoma velike probleme. I o tome govori Izveštaj Fiskalnog saveta, govorim o zvaničnim podacima, ne govorim o nagađanjima i o priči rekla-kazala.

Sam ministar državne uprave i lokalne samouprave će imati velike izazove u mnogim opštinama i gradovima, to je apsolutno jasno, ali veliki deo odgovornosti nosimo i mi ovde u Skupštini, posebno skupštinska većina, koja je izglasavala zakone, seriju zakona koji su Srbiju vodili ka sve većoj centralizaciji, sve manjem prihodu lokalnih samouprava, sve manjim transferima, a očigledno i nesposobni kadrovi svojim upravljanjem dovode do takvog stanja finansija, pre svega u najvećim gradovima je to najvidljivije.

Još jednom, govorite o zvaničnim podacima, ne o pričama rekla-kazala i opominjanjima nekih gradonačelnika koji su ovde ostavili veliki trag.

PRESEDAVAJUĆI: Zahvaljujem, kolega.

Kolega Orliću, vi ste u sistemu. Želite repliku? (Da.)

Izvolite.

VLADIMIR ORLIĆ: Hvala lepo.

Hvala i na svojevrsnoj potvrdi da je za njih i dalje, kako su sami kazali pre neki dan, tajkun Dragan Đilas lepo ime, kao i na potvrdi onih reči, takođe pridošlih iz njihovih redova ovih dana, da to što je napravio, tako kako je napravio, a možemo o tome da pričamo detaljnije, nikakvih problema nema, Dragan Đilas nije napravio sam, u tome je učestvovalo kompletno „žuto preduzeće“. To su njihove reči, objavljene u „Nedeljniku“, koji je njima blizak. Dakle, ja nemam ni jedan jedini razlog da sumnjam u verodostojnost te izjave.

Što se tiče tih fenomenalnih rezultata i, još jednom, njihove sposobnosti da devastiraju, to što pominju u Izveštaju Fiskalnog saveta a odnosi se, na primer, i na Kragujevac i na Smederevsku Palanku i na Paraćin, pa i na Beograd, sve su redom rezultati postignuti za vreme sposobnih kadrova „žutog preduzeća“. Dakle, sve je to ono što su postigli sami. Ako se time diče, ništa sporno nije. Samo nek to kažu lepo, glasno i jasno.

Što se tiče Fiskalnog saveta i podatka za milijardu i dvesta miliona, sam je Fiskalni savet rekao – ne, nije u taj broj ušao ni dug javnih preduzeća, nije ušao ni dug opština, ne, nisu ušle kamate. A sad samo da neko odgovori na pitanje – da li to znači da svi ti dugovi ne postoje? Da li to sve zajedno znači da, ako nije ušlo u taj njihov zbir, taj novac ne treba da se plati? Da li to sve zajedno znači da Beograđani nisu opterećeni u tom iznosu samo zato što nije zapisano u toj sumi?

Ili možda ima smisla i neke logike reći a koliki su tačno rezultati kad se sve te lepe sposobnosti, pojedinačno i po raznim osnovama, tajkuna Dragana Đilasa i tog „žutog preduzeća“ koje je, kako samo kaže, zajedno sa njim uništavalo Beograd, kad se sve lepo izračuna i vidi koliko su napravili?

Očigledno je da ima smisla računati sve lepo, zbirno, sumarno, pa podvući crtu. Kad se ta crta podvuče, rezultat su Beograđani već jednom rekli – od štetočina, ne, hvala, ništa dobro se ne očekuje, nije bilo ni pre neku godinu, neće biti ni ove, ni sledeće, kad god da ih budete pitali sledeći put. Hvala.

PRESEDAVAJUĆI: Zahvaljujem.

Kolega Ćiriću, repliku želite? (Da.)

Izvolite.

GORAN ĆIRIĆ: Dakle, govorite o dugovima javnih preduzeća, o radovima koji su se radili u Beogradu u vreme Demokratske stranke, i ne samo Dragana Đilasa nego i Neše Bogdanovića i gradonačelnika koji su ostavili tragove i učinili grad Beograd boljim od onoga kakvim su ga zatekli, sigurno, posebno posle 1999/2000. godine. I ostaju i mostovi kao tragovi, ostaju i efikasno urađeni projekti, i ulice, i bulevari, ali ono što je još važnije od tog betona, od tog asfalta, jeste odnos prema ljudima, prema socijalno najugroženijima, prema onima koji primaju penzije – a ovde su imali tu vrstu podrške i nismo imali smanjenje penzija 10% kako to imamo u poslednjih pet godina.

E, to je odnos odgovornih ljudi u gradu, to je odnos prema ljudima pre svega, a ne prema betonu i prema neefikasnim projektima, kakve nažalost možemo da vidimo danas u Beogradu.

Da li ste vi ponosni na ovo što se danas dešava u Beogradu, na način na koji on funkcioniše i na način na koji se vode projekti koji su započeti? Svako normalan će se radovati svakom novom projektu, svakoj novoj ulici, svakoj novoj fontani koja ima svoju logiku i koja bude urađena na efikasan i racionalan način, dovoljno jeftin, onako kako je prihvatljiv za ljude. Ali način na koji se vode ovi projekti u Beogradu u ovom trenutku govori o tome da ni na koji način ne razmišljaju o ljudima, o njihovim potrebama i njihovoj mogućnosti da se kreću po gradu i obavljaju normalno svoje funkcije i svoj život.

Dakle, suština vođenja grada nisu samo beton i mostovi, samo škole i obdaništa. Jeste i to, a posebno su se gradili u to vreme kada je DS nosila najveću odgovornost, ali pre svega su odgovornost prema ljudima, zaštita njihovog socijalnog statusa i uslovi u kojima će i deca i svi nemoćni boraviti i napredovati.

PRESEDAVAJUĆI: Zahvaljujem.

Replika, narodni poslanik Vladimir Orlić.

Izvolite.

VLADIMIR ORLIĆ: Briga za socijalno ugrožene i za one kojima je pomoć potrebna – sjajno, samo fraza. Da nije ostalo na nivou samo fraze i dugovanja svega toga što je trebalo da bude obezbeđeno tim ljudima, dugovanja upravo od strane tog Dragana Đilasa, tajkuna, i njemu podređenog „žutog preduzeća“, u gradu Beogradu, možda bi imalo smisla pričati o tome. Kad se taj

novac nije isplaćivao, nema smisla nikakvog da pričamo dalje, nego dobri i korisni projekti i podrška svemu onome što se u Beogradu danas stvara i zida a dobro je i korisno, je l' tako?

Na primer, „Beograd na vodi za Menhetn na Balkanu“ – u vreme kada i čije? Da nije slučajno baš tog pomenutog Dragana Đilasa, koji je zadužio Beograd za milijardu i dvesta miliona evra? Pogleda čovek datum; pazi, stvarno jeste. Samo, u čemu je stvar? Tada je to bila dobra ideja zato što se neko njom hvalio i kitio, nesposoban da je realizuje i ostvari. Danas, kada se to zaista dešava, kada svako svojim očima vidi da se „Beograd na vodi pojavljuje“, da niče, svaku tačku u Beogradu da markirate, možete sa nje da vidite kako napreduje to gradilište. E, danas to ne valja, danas je to katastrofa, danas je tim nekima zbog njihove sopstvene nesposobnosti da urade ono o čemu su samo pričali to katastrofa, to je loše. Šta su rekli danas, i neko pranje para? A bila je priča i da od toga neće biti ništa. E, danas je ono stecište nehigijene, narkomana, pacova, đubreta bolje nego ovo što se dešava. Toliko o odgovornom odnosu prema korisnim projektima infrastrukture.

Fontana, kako beše, dobra, korisna, funkcionalna i dovoljno jeftina? Ovako je izgledala i ovako je bila zamišljena, ovako se pored njene slike fotografisao baš taj Dragan Đilas sa i dalje aktuelnim predsednikom gradske organizacije „žutog preduzeća“. Onda su je hvalili i njom se reklamirali, međutim šta?, nisu bili sposobni da je urade. Danas, kada je napravljena, a pričaćemo mi, vidim, o ovome još uvek, šta je problem? Što je koštala koliko je koštala, a ne kao što su oni najavili, tri puta više nego što je stvarno urađeno. Sada ne valja?

PRESEDAVAJUĆI: Zahvaljujem, kolega Orliću.

(Narodni poslanik Zoran Krasić glasno negoduje.)

Slažem se, kolega Krasiću, u potpunosti sa vama i upravo nastavljamo po amandmanima.

Reč po amandmanu ima narodni poslanik Aleksandar Marković.

Izvolite.

ALEKSANDAR MARKOVIĆ: Zahvaljujem, predsedavajući.

Uvaženi ministri, predstavnici Ministarstva, dame i gospodo narodni poslanici, moram da kažem, prvo, da sam vrlo pažljivo slušao obrazloženje predlagača amandmana, ali moram da priznam i da ništa nisam shvatio iz tog obrazloženja. A razlog za to je što predlagač amandmana nije ni pokušao da obrazloži. S druge strane, Vlada je vrlo jasno dala obrazloženje zašto ne treba prihvatiti ovaj amandman.

Ali ja imam razumevanje za predlagača amandmana i u tom smislu želim da iskoristim priliku da mu čestitam prinovu u njegovoj porodici, jedan lep

dogadjaj juče. Želim i daću sebi slobodu da kažem i u ime poslaničke grupe SNS da mu poželim puno zdravlja i sreće. Zahvaljujem.

PRESEDAVAJUĆI: Po amandmanu reč ima narodni poslanik Marko Atlagić.

Izvolite.

MARKO ATLAGIĆ: Uvaženi potpredsedniče Narodne skupštine, gospodine Milićeviću, predlažem da se amandman predlagača odbije jer je besmislen, posebno obrazloženje ovog njegovog amandmana, jer u njemu je govorio o nekakvim trenerima SNS-a.

Ovih dana sam posetio jednu opštinu u smislu istraživanja korupcije državnih službenika i naišao sam na jedan grafit, koji najbolje govori o ponašanju predsednika Opštine Smederevska Palanka a danas narodnog poslanika koji se nalazi nasuprot mene.

Citiraću grafit koji će ući u anale i istoriju:

„Istina je živa, u Palanku nema piva,

Ostala je pena, popio ga žuti Kena,

A pivo je bilo skupo, em ga pio, em se kupô ...“

(Predsedavajući: Kolega Atlagiću, molim vas, ipak o amandmanu.)

„... Šta pije kafana, budžet plaća sve,

Ja sam žuti Kenac iz Glibovac, bre.“

PRESEDAVAJUĆI: Kolega Atlagiću, moram da vas prekinem. Molim vas da se vratimo na amandman na član 4.

MARKO ATLAGIĆ: O amandmanu. O korupciji i o trenerima najbolje pokazuju opštinski službenici koji su popili po 500-600 litara vina kao predlagač amandmana. Hvala lepo.

PRESEDAVAJUĆI: Reč ima narodna poslanica Branka Stamenković, povreda Poslovnika.

Izvolite.

BRANKA STAMENKOVIĆ: Hvala, predsedavajući.

Povreda Poslovnika, član 106. stav 1 – govornik može da govori samo o tački dnevnog reda o kojoj se vodi pretres.

Jutros smo počeli ovo zasedanje osvrptom na događaje tokom rasprave u načelu i došli do toga da od povreda Poslovnika i replika ne pričamo o samoj temi. Predlažem nešto revolucionarno, a to je da svaki put kada neko počne da krši Poslovnik, da mu isključite mikrofona, da ga prekinete, da mu ne dozvolite da prekrši, pa da se onda neko javi.

Pokušali ste da ga zaustavite, cenim to, ali tako što mu niste isključili mikrofona i on je nastavio. Jednostavno vas ignoriše. Znači, isključite mu mikrofona i kažite – kolega, molim vas, nemojte, hajde da probamo ponovo. Pa ako opet, vi mu opet isključite mikrofona. To je jedini način, verujte mi. U

suprotnom, opet će da ode diskusija u potpuno neželjenom pravcu. Sami znate da onda gubimo vreme umesto da pričamo o suštini. Hvala.

PRESEDAVAJUĆI: Zahvaljujem, kolegice Stamenković.

Smatram da nisam povredio Poslovník, konkretno član 106. stav 1, iz jednog prostog razloga, jer sam pokušao da sugerišem kolegi Atlagiću onog trenutka kada se udaljio i kada nije govorio o onome što jeste predlog amandmana na član 4.

U potpunosti se slažem sa vama da treba da se vratimo na ono što je tema i što je tačka dnevnog reda, a to je rasprava u pojedinostima na jedan veoma važan zakonski predlog.

S tim u vezi, na član 4. amandman su zajedno podneli narodni poslanici Dejan Šulkić, Gorica Gajić i Milan Lapčević.

Reč ima narodni poslanik Dejan Šulkić.

DEJAN ŠULKIĆ: Zahvaljujem.

Predlog zakona o Nacionalnoj akademiji obiluje neodgovarajućom terminologijom i amandmanom sam želeo da izvršim prilagođavanje termina u skladu sa njihovom upotrebom u komunikaciji. Dosta toga je rečeno i od strane drugih kolega, neke kolege su predlagale da se predvidi reč „trener“ itd., ali potpuno svejedno, ako budemo ušli u istraživanje porekla svake reči, mislim da ćemo biti u bezizlaznoj situaciji. U svakom slučaju, mislim da je ovaj predlog prihvatljiv i da je možda najprikladniji za zakon.

U obrazloženju kojim je odbijen amandman je rečeno da se ne obezbeđuje usklađenost sa rešenjem predloženim u Predlogu zakona o izmenama i dopunama Zakona o državnim službenicima. To ne bi smelo da ima ikakve veze, rasprava je objedinjena; na kraju krajeva, i na taj predlog zakona dali smo amandman na član gde je to bilo potrebno.

I sada, svejedno da li će edukaciju ili usavršavanje, kako se predviđa zakonom o Nacionalnoj akademiji, vršiti kouči, instruktori ili treneri, nekako, čini mi se da se potrebom donošenja ovog zakona i organizacijom stručnog usavršavanja na način kako se to predviđa protežira, kao osnovni razlog, postojeće stanje u javnoj upravi.

Dakle, mi nismo razrešili pitanje kvantiteta, odnosno broja službenika, izvršili racionalizaciju da bismo posle na broj koji ostane, dakle na one činovnike koji ostanu da rade izdvajali određeni novac i ulagali u usavršavanje ili edukaciju, kako već predviđate. Na ovaj način, ako ovako ostane, edukacija i usavršavanje će obuhvatiti i one kadrove koji su bezizlazni slučajevi; dakle zaista nikakva edukacija, sprovodili je kouči, treneri ili inspektori, neće imati nikakvog značaja.

Podsetiću vas da su ne tako davno, pre nekoliko godina, ministarstva organizovala savetovanja. Dakle nisu to bile ni edukacije ni usavršavanja, bila su

savetovanja u vezi sa primenom nekih novih propisa. Donošena su i uputstva. Pozivane su na savetovanja stručne službe u zavisnosti od vrste posla, da li su dužne da se bave budžetskim poslovanjem, da li društvenim delatnostima itd., i na tim savetovanjima je zaista moglo da se postavi i pitanje i mogle su da se otklone dileme koje su postojale u pogledu primene novih zakona.

Na ovakav način izdvojićemo veliki novac, ulagaćemo u edukaciju ljudi koji će biti takođe obuhvaćeni procesom a da od njih nećemo imati nikakve vajde. Primera radi, u Velikoj Plani će pomoćnik predsednika Opštine za razvoj privrede ili preduzetništva, koji nema ni znanja ni zvanja niti sposobnosti za taj posao, kao postavljeno lice koje je pozicionirano u aktuelnoj sistematizaciji u opštinskoj upravi takođe biti obuhvaćeno. Zaista, ni na koji način neće moći da se doprinese bilo kakvom usavršavanju takvih kadrova.

Tako da vas molim, pošto će sigurno usvajanjem ovog zakona Nacionalna akademija biti konstituisana, da u primeni ovog zakona prethodno razrešimo pitanje obima javne uprave. Ne želim da učestvujem u razgraničavanju odgovornosti bilo koje prethodne vlasti za tendencije koje postoje, ali u svakom slučaju, ona se ni na koji način u poslednjih pet godina nije promenila, štaviše, i produbila se.

Imam pravo to da kažem možda i zato što sam kao predsednik Opštine vodio o tome računa i Velika Plana je u trenutku kada sam predao dužnost imala 51 zaposlenog manje od dozvoljenog broja. Tako da je moguće drugačije organizovati upravu i u ljude koji su karijerni činovnici ulagati savetovanjima, usavršavanjima i edukacijama. Hvala.

PRESEDAVAJUĆI: Zahvaljujem, kolega Šulkiću.

Na član 4. amandman su zajedno podneli narodni poslanici Goran Ćirić, Balša Božović, mr Aleksandra Jerkov, Maja Videnović, Tomislav Žigmanov, Goran Ješić, Vesna Marjanović i Nataša Vučković.

Reč ima narodni poslanik Goran Ćirić.

Izvolite.

GORAN ĆIRIĆ: U Predlogu zakona o Nacionalnoj akademiji za javnu upravu, u članu 4. stav 2 – briše se.

Dakle, zakonsko regulisanje prava na pripremanje i sprovođenje komercijalnih programa stručnog usavršavanja, odnosno priprema i sprovođenje navedenih programa za korisnike, pravna i fizička lica izvan sistema javne uprave nije potrebno, po nama, imajući u vidu kompleksnost oblasti i rada Nacionalne akademije za javnu upravu, obim poslova koji se predlažu ovim predlogom zakona i preuzimanje poslova koje je ranije obavljala Služba za upravljanje kadrovima.

Vi ste u obrazloženju za odbijanje ovog našeg amandmana rekli da je to jedan od značajnih izvora finansiranja da bi Nacionalna akademija bila održiva.

Mislimo da je potrebno prihvatiti ovaj amandman iz više razloga, i u javnoj raspravi smo to više puta pomenuli.

Dakle, Služba za upravljanje kadrovima, pre svega, svake javne uprave, svake lokalne samouprave je dužna da uspostavi kriterijume i zaista da priliku onim najsposobnijim, koji su završavajući fakultete i stručne škole stekli dovoljno znanja da pruže dobar i kvalitetan rad.

Drugo o čemu smo govorili i gde imamo i vrlo ozbiljne sugestije Agencije za borbu protiv korupcije jeste da, pre svega, treba insistirati na toj selekciji i u učenju etike i uspostavljanju integriteta svakog javnog službenika, jer to je preduslov za efikasnu javnu službu, kojoj će građani Srbije verovati, u koju će imati poverenja i to je uslov za uspešno obavljanje posla.

Dakle, što se finansiranja tiče, lokalne samouprave i Autonomna Pokrajina su ionako obavezane da finansiraju rad Nacionalne akademije i mislim da to finansijsko obavezivanje u svakom slučaju daje i potrebu da same lokalne samouprave i AP imaju i veći uticaj na formiranje i programa i svojih potreba za novim znanjima. Zbog toga smo predložili da fokus interesovanja Nacionalne akademije svakako ne bude komercijalni i da to treba izbaciti, da je potrebno samo fokusirati se na ono što su ključni izazovi javne uprave, a to je, pre svega, praksa. Nikakva teoretska znanja, jer teoretska znanja treba doneti sa standardnim obrazovanjem.

Treba reagovati na to koliko, prvo, imamo ljudi sa lažnim diplomama u javnoj upravi i treba to sankcionisati. Ti ljudi koji su bili spremni da slažu i da kažu da imaju određena stručna znanja i određene diplome ili lažne doktorate, treba da trpe konsekvence, ali je pre svega potrebno da se uspostavi dobra praksa razmene tih iskustava, jer time uspostavljamo ravnopravnost svih građana kojima treba pružiti uslugu javne uprave.

Jer, šta se dešava u praksi? U praksi je vrlo često da se isti zakoni na lokalnom nivou na različite načine primenjuju, što znači da na takav način stavljamo građane u različit i neravnopravan položaj, a tome treba da služi Nacionalna akademija i mislim da treba prihvatiti ovaj amandman i odustati od komercijalnih programa jer će to usmeriti energiju na jedan pogrešan smer.

PRESEDAVAJUĆI: Zahvaljujem, kolega Ćiriću.

Na član 5. amandmane, u istovetnom tekstu, podneli su narodni poslanici: zajedno Zoran Krasić, Miljan Damjanović i Aleksandra Belačić i zajedno Boško Obradović, Srđan Nogo, Marija Janjušević, dr Dragan Vesović, mr Ivan Kostić, Zoran Radojičić i prof. dr Miladin Ševarlić.

Reč ima narodni poslanik Zoran Krasić.

Izvolite.

ZORAN KRASIĆ: Mi amandmanom tražimo da se briše član 5, koji ima naslov „Saradnja i kontinuirana stručna podrška“, zato što smo protiv uopšte ove ideje oko formiranja ove nazovinalne akademije.

Moram da skrenem pažnju, vi ste zamislili Nacionalnu akademiju kao posebnu organizaciju, znači upravna organizacija koja se bavi stručnim i poslovima izvršavanja nečega što je izvršna funkcija sprovođenja, izvršavanja nekih odredbi nekog zakona.

Međutim, kada pokušavate da definišete koji su to stručni poslovi, vidite da tih stručnih poslova u stvari nema, jer je Nacionalna akademija zamišljena kao posebna organizacija sa statusom pravnog lica koja je „protočni bojler“ za sredstva. Podsećam ove malo starije poslanike koji su u ovoj zgradi bili ovde, mi smo četiri ili pet zakona doneli gde smo ratifikovali neke sporazume sa raznim bankama EU, gde je Srbija obezbedila sredstva za transformaciju javne uprave, državne uprave itd., itd. Ovaj zakon se javlja, pre svega, kao potreba stranih investitora da uvedu u red trošenje tih sredstava. Ali, istovremeno, oni insistiraju da se preko ovog, ako mogu tako da kažem, provizorijuma, finansiraju i njihovi prvoborci, to su nevladine organizacije.

Gospodine Ružiću, mi smo podneli 19 amandmana i u svakom amandmanu smo dali obrazloženje, ono što piše u Strategiji reforme državne uprave. Vi ste junački odbacili sve ove naše amandmane i praktično ste negirali svoju strategiju. U celokupnoj Strategiji reforme državne uprave najviše dve rečenice postoje o nekom provizorijumu za edukaciju državnih službenika. Sve drugo su ozbiljne primedbe da se ne zna koliko ima javnih agencija, da se ne znaju ni nazivi organizacionih jedinica i da ne ređam dalje šta se sve ne zna.

I moram da vam skrenem pažnju. Ovo će ljudima koji su sa malo većim brojem godina biti poznato. Nekada je usavršavanje stručnih ljudi uopšte, da li u privredi ili u državnoj upravi, vršeno preko Savremene administracije, Privrednog pregleda, jer i to su bile svojevrstne tezge, gde nekoliko profesora ili ljudi od iskustva, ili iz suda, ili iz državne uprave, naprave nekoliko prikaza kako treba tumačiti pojedine odredbe nekih novih zakona. I onda se organizuje savetovanje na Kopaoniku, na Zlatiboru, to plaćaju firme, to je plaćala državna uprava.

E, sada to treba da zameni ova Nacionalna akademija i ona treba da bude praktično raskrsnica, gde bi opet, kao nekada davno – vi mora da znate, mi smo pisanje nacarta zakona plaćali Hiberu, Gaši Kneževiću, Oliveru Antiću, onom Đurđeviću; znači, to je jedna ekipa lešinara koja može da uzme pare koje dolaze iz inostranstva. Sad to treba da se stavi u instituciju, jer EU ne veruje kako se troše te pare.

Malopre sam vam rekao, već sada postoji taj sistem. Taj sistem je zaživeo pre nego što je gospodin Ružić došao. On je samo nastavio ono što je

prethodni ministar radio. Videćete, tu se pojavljuju vrlo slikoviti stručnjaci. Malopre sam vam rekao ko su ti stručnjaci, recimo, Udruženje Narodni parlament, Centar za istraživanje u politici Argument, zatim Grupa 484, Trag fondacija, Centar za evropske politike, Evropski pokret u Srbiji. Evropski pokret u Srbiji treba da obrazuje naše javne službenike! Odakle vam ta ideja? Ko su oni? I, na šta se svodi? Nametnuće se obaveza i javnim službama, i Autonomnoj Pokrajini i jedinicama lokalne samouprave u budućnosti da oni obezbeđuju sredstva da bi njihovi išli na te kauče, kouče, čikoše itd., itd.

O čemu se radi? Dokle dolaze pare iz EU, ovo će nekako, što bi rekli mladi, da šljaka. Kad nema tih para ili kada te pare pakuje predavači iz inostranstva, šta ćemo onda?

Koja su to znanja koja treba da se steknu? Još jedna fundamentalna greška koja se provlači godinama kroz naše propise. Zamislite, ne može biti direktor u javnoj službi ukoliko nije završio kurs za direktora. Po zakonu, uslovi za zasnivanje radnog odnosa i za izbor nekih poslova jesu školska sprema, radno iskustvo. Ove interne kvalifikacije, potvrde da je bio prisutan na nekom predavanju, na nekom seminaru, to ne može da dobije državnu afirmaciju i državnu obaveznost.

Ovo je najobičniji provizorijum, koji će mnogo da košta. U ovom trenutku košta do poslednjeg evra poreskog obveznika EU, ali onda ima da se prebaci i na poreske obveznike Republike Srbije.

PRESEDAVAJUĆI: Zahvaljujem, gospodine Krasiću.

Reč ima narodni poslanik Boško Obradović.

Izvolite.

BOŠKO OBRADOVIĆ: Poštovani predsedavajući, poštovani građani Srbije, bez obzira na to što su već isključena dva narodna poslanika iz Poslaničke grupe Dveri, mi nastavljamo svoju borbu da ukažemo na sve štetočinske i loše aktivnosti aktuelne Vlade i nastavljamo, naravno, borbu da ukazujemo građanima na sve vaše predizborne laži, prevare i podvale.

Jedan od ovih zakona koji imamo na dnevnom redu, odnosno baš ovaj koji trenutno razmatramo amandmanski, jeste zapravo simbol još jednog od vaših predizbornih lažnih obećanja. To je razlog zašto uostalom i u ovom i u drugim članovima zakona tražimo da se brišu ovi članovi – kako ovaj zakon uopšte ne bi ni stupio na snagu.

Vi ste u svoje vreme, kada ste obmanjivali i lagali građane Srbije da ćete nešto promeniti u ovoj državi, obećali da ćete ukinuti sve nepotrebne državne agencije i da ćete time smanjiti ogromnu državnu birokratiju i stranačko zapošljavanje koje se vrši zapravo preko tih agencija. Ne samo da niste ukinuli nijednu od agencija, koje zapravo služe za zapošljavanje vaših partijskih kadrova,

nego uvodite nove, kakva je, recimo, ova Nacionalna akademija za državnu upravu.

Već sam rekao i ponoviću, nije ovo nikakva nacionalna akademija za državnu pravu, već partijska akademija Srpske napredne stranke i Socijalističke partije Srbije, koje će preko nje samo da dalje rade sa svojim partijskim kadrovima, ali ovoga puta o državnom trošku.

Dakle, vi sada želite da na budžet države Srbije stavite vašu partijsku akademiju za zapošljavanje u državnoj upravi. Vi želite da građani Srbije finansiraju usavršavanje vaših partijskih kadrova u državnoj upravi. Vi želite, kao gospodin Branko Ružić sa svojim najbližim saradnicima ovde pred nama u Skupštini Srbije, da sve iz SPS-a stavi u državnu upravu. Pored njega sedi jedan bivši narodni poslanik SPS-a, tu je predsednik omladine SPS-a, dakle SPS je naselio čitavu državnu upravu. Evo čak i javno ovde možemo da vidimo kako će izgledati buduća Nacionalna akademija za državnu upravu – ovako kako izgleda tim ministra Branka Ružića koji je danas ovde pred nama, sve sami partijski vojnici koji sede u državnom ministarstvu.

Dakle, što se tiče ovog člana 5. koji ovde tražimo da se briše i evidencije državnih službenika, pa vi je već imate, i SNS i SPS imaju evidenciju svojih članova koji su zaposleni u državnoj upravi po partijskoj liniji. Nema potrebe da se pravi dodatna evidencija, samo nam dajte vaše spiskove koga ste sve dosada zaposlili; koga ste vi naprednjaci zaposlili, koga ste vi SPS-ovci zaposlili i koliko vaših članova radi u državnoj upravi.

Sada se ministar Ružić dosetio da otvori još jednu agenciju i zaposli još SPS-ovaca u državnoj službi, pošto im nikad nije dovoljno, pošto uvek traže novi prostor u državnoj upravi da bi zapošljavali svoje partijske vojnike. I to jeste ono što mi smatramo glavnim problemom u ovom zakonu, zbog čega zapravo tražimo da se ovaj i svi drugi članovi brišu.

Evo da vam vrlo slikovito obrazložim kako će da izgleda funkcionisanje Nacionalne akademije za državnu upravu. Ministar partijski čovek, visoki funkcioner SPS-a. I čitavo ministarstvo; pored njega sede funkcioneri SPS-a, što znači da je ovo feudalno ministarstvo koje je dodeljeno po podeli partijskog plena nakon izbora SPS-u. Znači, po dubini čitavog ministarstva oni imaju pravo da zapošljavaju svoje partijske vojnike. Zatim će taj ministar da postavi direktora Nacionalne akademije za državnu upravu, a direktor Nacionalne akademije za državnu upravu postaviće članove Programskog saveta. Tu će dozvoliti i ostalim koalicionim partnerima iz vlasti da svako zaposli po još jednog svog člana ili da još nekog od svojih partijskih vojnika stavi na državnu platu ili državni honorar.

Šta se onda dešava? Imamo potpunu partijsku akreditaciju, na čelu Nacionalne akademije za državnu upravu stoje sve partijski ljudi. I vi kao državni službenik dolazite da se stručno usavršavate – dobar dan, dobar dan, gospodine

Ružiću, mogu li ja, s obzirom na to da nisam član SPS-a, da se stručno usavršavam? Niste član SPS-a? Pa vi nema šta da se stručno usavršavate. Idemo sledeći – dobar dan, gospodine Ružiću, ja sam član SPS-a, mogu li ja da se stručno usavršavam? Kako da ne, izvolite, vi ćete da napredujete u državnoj upravi, a vi koji niste članovi stranaka u državnoj upravi, vi ćete malo da idete u drugi plan.

Naravno, kako će da izgleda Nacionalna akademija za državnu upravu? Tako što će stručno usavršavanje, akreditaciju i dalje napredovanje u službi moći da dobiju samo članovi SNS-a i SPS-a i eventualno na kašičicu još neki iz vlasti kojima je dodeljena kvota koliko partijskog plena su oni dobili nakon dolaska na vlast. Jer čitava srpska politika se pretvorila na podelu partijskog plena. Kao gusari kada osvoje neki brod pa onda dele blago koje su tu opljačkali, tako i vi, kad osvojite vlast u Srbiji, delite državne funkcije, javna preduzeća, ministarstva, javne ustanove, tendere i sve drugo čime raspolaže ova država – prema vašoj partijskog podeli vlasti.

I sada vi mislite da će neko vama u Srbiji da poveruje da vi pravite nacionalnu akademiju za državnu upravu? Pa svi znaju u Srbiji da vi pravite partijsku akademiju za dalje usavršavanje i napredovanje u državnoj službi vaših partijskih kadrova, Socijalističke partije i Srpske napredne stranke. To je naš problem sa ovim zakonom.

Da ne postoji stranačko-parazitski sistem, koji je kancer našega društva, i te kako bi imalo smisla doneti jedan ovakav zakon i trebalo bi da postoji stručno usavršavanje onih koji su zaposleni u državnoj upravi. Ali kakvu situaciju vi sada imate? Imate situaciju da oni koji nisu partijski ljudi, oni danas drže državu Srbiju. Oni rade vredno, stručno, pošteno. Vaši partijski vojnici ne dolaze na posao a primaju platu. Ili, ako su sa kupljenim diplomama, oni i ne znaju ništa da rade.

Zato ja vas pitam, gospodine Ružiću, a vi ste mi ostali dužni taj odgovor, izbegavate taj odgovor – gde vam je ovde član da se ispitaju sve kupljene diplome u državnoj upravi? Gde vam je ovde član da se izbace iz državne uprave svi koji su partijski zaposleni? Gde vam je ovde član da oni koji su zapravo najbolji u državnoj upravi napreduju i budu nagrađeni, oni koji vredno rade godinama i decenijama za male plate, oni kojima vi ne dozvoljavate da sprovede zakon zato što bi sprovođenjem zakona došli do nekog vašeg partijskog vojnika koji treba da završi u zatvoru?

Oni koje vi zapravo držite da ne rade svoj posao da biste vi mogli da pljačkate državnu upravu i koristite je za vaše partijske svrhe. Ne samo u izbornoj kampanji, nego i na razne druge načine, tako što nameštate tendere za vaše partijske, burazerske i kumovske firme. Svejedno je sad kom kumu

Aleksandar Vučić namešta tender na državnim poslovima, pošto ima više kumova i sad oni vode rat između sebe ko će da dobije posao u državnoj firmi.

Dakle, u tom smislu, da se razumemo nešto, nije SPS ništa bolji od SNS-a. To je podjednako jedna partijska, interesna, parazitska struktura koja izjeda ovo društvo i državu. Od 27 godina višestranačja, SPS je 25 godina na vlasti i 25 godina jede ovo društvo i državu.

(Narodni poslanik dobacuje: To je znanje.)

To nije znanje, to je lopovluk, gospodine kolega koji ste me prekinuli.

PRESEDAVAJUĆI: Gospodine Obradoviću...

BOŠKO OBRADOVIĆ: Bolje da prekinete kolegu koji je mene prekinuo.

PRESEDAVAJUĆI: Vaš politički govor smo saslušali. Nisam želeo da vas prekidam, ali neću vam dozvoliti da nekoga kvalifikujete da je lopov.

(Boško Obradović: Za koga sam rekao da je lopov?)

Maločas ste rekli – to je lopovluk. Vi onda ne znate o čemu ste govorili. Maločas ste rekli – to je lopovluk.

(Boško Obradović: A nije lopovluk?)

Vi znate kako se dolazi na vlast, gospodine Obradoviću, demokratski, na izborima.

(Boško Obradović: Opet ćete da mi oduzmete reč i isključite mikrofoni?)

Ne, naprotiv, ja vam sugerisem samo da ne možete iznositi takve kvalifikacije o Narodnoj skupštini. Videli ste da smo pomno pratili vaše izlaganje. Određeni broj poslanika se javio da govori po ovom amandmanu. Omogućiću i vama da nastavite, ali ne možete da iznosite takve kvalifikacije.

Izvolite.

BOŠKO OBRADOVIĆ: Gospodine predsedavajući, ja sam vas u više navrata zamolio da sledeći put kada niste zadovoljni mojim govorom napišete moj govor da bih ja pročitao ono što vi mislite i da ne bih govorio sopstvene misli, jer ne znam kako drugačije vama da izađem u susret. Vi očekujete da ja šta? Da hvalim Vladu iz opozicije? Da pozdravim ministra Ružića i kažem...? Ja sam čak čestitao gospodinu Ružiću. Rekao sam mu – gospodine ministre, svaka čast, vi ste smislili najbolji partijski program SPS-a dosada, da o državnom trošku dalje školujete vaše partijske vojnike koji sede pored vas i koje ste zaposlili u državnoj upravi. Pa je li dovoljno to? Šta hoćete još? I hvalio sam vašeg ministra.

Vi zaista umete da zloupotrebljavate državnu upravu u vaše partijske svrhe, vi to radite 25 godina. Da li ste za nešto odgovarali? Da li je nekada završen neki sudski proces za nekog od vaših partijskih vojnika? Da li je zbog tolikih krađa i svega što je uništeno u ovoj državi neko danas leži u zatvoru? O tome sam lopovluku ja govorio, gospodine predsedavajući. Ne može gospodin

Martinović ili gospodin Orlić da ustane i da napada bivši režim a da ne pomene SPS! To je nemoralno i to je nelogično, jer je SPS 25 godina na vlasti.

Ako hoćete, gospodo naprednjaci, da se obračunate sa bivšim režimima, pa obračunajte se konačno sa SPS-om koji vam sedi u Vladi, koji 25 godina pljačka ovaj narod i ovu državu. Isključite me ponovo, naravno.

PREDSEDAVAJUĆI: Opet govorite da neko pljačka državu, gospodine Obradoviću, i vrlo direktno.

(Boško Obradović: Ne direktno, ja tako govorim.)

Tako govorite? Izričem vam opomenu, gospodine Obradoviću, zbog takvog govora. Zato što sam vas najpre upozorio da ne možete tako da govorite u Narodnoj skupštini i ne možete nekoga da kvalifikujete da je lopov i da pljačka. To rade nadležne institucije i nadležni organi. Srbija je pravna i uređena država. Vi možete da govorite o amandmanu na član 5, ukoliko želite.

Izvolite.

BOŠKO OBRADOVIĆ: Gospodine predsedavajući, vi ste meni sada dali opomenu.

PREDSEDAVAJUĆI: Naravno.

BOŠKO OBRADOVIĆ: Zato što sam ja rekao nešto što zna čitava javnost. Da smo mi u prethodnih 27 godina kao narod i država opljačkani, da je neko uništio naše velike firme...

PREDSEDAVAJUĆI: Ne neko, vrlo ste konkretni bili.

BOŠKO OBRADOVIĆ: ... Da je neko privatizovao državu, da je neko uzeo ko zna šta od ove države a da za to nije odgovarao.

Dakle, šta sam ja tu rekao što nije istina? Gde je borba protiv kriminala i korupcije? Gde su političari i tajkuni u zatvoru? Gde je istina o svim aferama iza kojih stoji SPS? Nisam ih ja izmislio. To su afere koje postoje u javnosti, koje nikada nisu procesuirane, gde su zapravo svi ti predmeti završili u fiokama policije, tužilaštva i sudstva. Zašto? Zato što ste u vlasti, gospodine predsedavajući. Ja vam o tome govorim.

Neko vas oslobađa odgovornosti. Potrebni ste Srpskoj naprednoj stranci da bi imala vladajuću većinu. Ona kaže – dobro, uzećemo SPS, iako je SPS bivši režim. Umesto da SPS završi, odnosno određeni ljudi u SPS-u koji su bili na određenim funkcijama, iza čega stoje određene afere, da to bude sudski procesuirano i krivično završeno...

PREDSEDAVAJUĆI: Vi vrlo slikovito govorite i dalje. Hoćete li da govorite o amandmanu na član 5?

BOŠKO OBRADOVIĆ: Recite mi šta sam ja tu uvredio bilo koga.

PREDSEDAVAJUĆI: Rekli ste vrlo direktno.

BOŠKO OBRADOVIĆ: Da li sam se ja sastajao sa Darko Šarićem i njegovim ljudima ili lider vaše stranke? Da li sam ja nekoga time uvredio što govorim ono što je istina i što zna cela javnost? Opet ste me isključili.

PRESEDAVAJUĆI: Obratili ste se vrlo konkretno mojim uvažanim kolegama iz SPS-a. Bez obzira na to što ja pripadam toj poslaničkoj grupi, odreagovao bih na ovakav način da je reč o bilo kojoj drugoj poslaničkoj grupi. Vrlo konkretno i direktno ste rekli – pokradeno, lopovi, kriminalci.

Najpre sam vas upozorio vrlo korektno i rekao vam da ne možete iznositi takve kvalifikacije u Narodnoj skupštini Republike Srbije i zamolio vas da govorite o amandmanu na član 5. Nastavili ste da govorite i ponovno izneli identične kvalifikacije.

Znači, vi možete, naravno, na vama svojstven način, slikovito da govorite, ali ja vas molim da to bude o amandmanu na član 5, ukoliko želite.

BOŠKO OBRADOVIĆ: Gospodine predsedavajući, hvala vam zaista na mogućnosti da uopšte govorim u Narodnoj skupštini Republike Srbije. To je zaista veliki domet srpske demokratije, da neko iz opozicije može uopšte da govori u Narodnoj skupštini a da ga vi šest puta ne prekinete i ne isključite mu mikrofon. To je neverovatan iskorak za srpsku demokratiju, da u ovoj Skupštini može da se govori.

Sada se vraćam na ono što sam na više načina pokušao da objasnim a vi me prekidate u tome. Zašto smo protiv Nacionalne akademije za državnu upravu? Zato što vam ne verujemo ništa. Zato što vam ne verujemo da će ovo biti zaista akademija za stručno usavršavanje zaposlenih u državnoj upravi. Da li nam je zabranjeno da vam ne verujemo ništa? Vi morate to da razumete. Mi vama na vlasti ne verujemo ništa, zato što ste 25 godina, konkretno vi iz SPS-a, na vlasti i zato što je šest godina, konkretno, SNS zajedno sa vama na vlasti. To je taj bivši režim o kome vi neprestano govorite, a vi ste najveći DOS i vrhunac DOS-a od 5. oktobra 2000. godine, jer je danas sa vama u vlasti sve najgore što je bilo u DOS-u 5. oktobra 2000. godine.

PRESEDAVAJUĆI: Kolega Obradoviću...

BOŠKO OBRADOVIĆ: Opet me prekidate?

PRESEDAVAJUĆI: Prekidam vas i prekidaću vas uvek kada ne budete govorili o onome što je tačka dnevnog reda, a trenutno govorimo o amandmanu na član 5.

(Boško Obradović: O Nacionalnoj akademiji.)

BOŠKO OBRADOVIĆ: Ne govorite, gospodine Obradoviću, o Nacionalnoj akademiji. Previše se udaljujete od teme.

Da li želite da govorite o amandmanu na član 5?

(Boško Obradović: Naravno da želim.)

Izvolite.

BOŠKO OBRADOVIĆ: Dakle, gospodine predsedavajući, već ste me četiri puta prekinuli u samo jednom govoru, što jasno govori da vi želite da sprečite da se čuje glas opozicije i drugačije mišljenje u Narodnoj skupštini Republike Srbije.

Dakle, da biste osnovali Nacionalnu akademiju za državnu upravu, vi morate da imate za to kredibilitet. Vi ga nemate. Ja bih vama poverovao i prvi bih glasao za ovaj zakon da ovde postoji član koji će najpre da otpusti one koji su partijski zaposleni a onda preispita sve diplome onih koji rade u državnom sektoru. Da je gospodin Branko Ružić, ministar, predložio jedan takav zakon gde će da se ispitaju sve kupljene diplome a onda se napravi Nacionalna akademija za državnu upravu koja će zaista stručno da usavršava one koji rade u državnoj upravi, imali biste naš glas za takav zakon.

Bez obzira na to što smo mi vama opozicija, mi nismo opozicija Srbiji. Mi nismo opozicija državi, sve što je dobro za državu ima našu podršku. Ali vi niste dobro za državu, vi ste loše za državu. Zato što vladate već toliko dugo a iza sebe ostavljate samo afere, ne pospešujete rad državne uprave. Zato vama ne može da se veruje da ćete napraviti zaista Nacionalnu akademiju za državnu upravu, već svi opravdano sumnjamo da ćete napraviti partijsku akademiju za dalje zapošljavanje i napredovanje vaših partijski zaposlenih ljudi u državnoj upravi.

Mogu da razumem da ćete me vi isključiti još pet puta zato što ne možete da podnesete kada vam neko govori istinu u lice, ali neću odustati od toga, moja je obaveza da vam govorim istinu u lice, jer je to posao opozicije. Vama se ne veruje. Vi ste vlast koja predugo traje. SPS je 25 godina na vlasti, naprednjaci su šest godina na vlasti.

Prekršili ste sva predizborna obećanja. Gde vam je ukidanje državnih agencija? Jasno je da zapravo pokušavate na jedan novi način da koristite i zloupotrebljavate državnu upravu za vaše partijske interese. Svi znamo da je stranačko-parazitski sistem kancer ovoga društva i svi znamo da to sigurno neće rešiti Branko Ružić, jedan od viđenijih ljudi SPS-a. Pa ne može neko ko je deo kancera da reši kancer. Ne može neko ko je oboleo, kao obolelo tkivo u jednom organizmu, a to su vaše partije, da reši problem partijskog zapošljavanja, partijskih direktora, partijskih ministara, koji zapravo sve vreme samo rade u interesu partija a nikada u interesu naroda i države.

Zapravo, to je ono zbog čega smo mi u svim ovim članovima stavili „briše se“ i zbog toga insistiramo na tome da ovo nije nacionalna državna akademija za državnu upravu, nego partijska akademija SPS-a i SNS-a, koji i dalje nastavljaju da uništavaju ovaj narod i državu. Hvala.

PRESEDAVAJUĆI: Vidite da niste prekinuti, kolega Obradoviću.

(Ivan Kostić: Povreda Poslovnika.)

Video sam vas, gospodine Kostiću, ali pre vas se javio gospodin Rističević. Dobićete reč i vi, naravno.

Povreda Poslovnika, narodni poslanik Marijan Rističević.

Izvolite.

MARIJAN RISTIČEVIĆ: Dame i gospodo narodni poslanici, reklamiram članove 106, 108, 109. i 110.

Gospodine predsedavajući, pozdravljam to što ste izuzetno liberalni prema opoziciji. Ne baš previše, jer ste osetili nameru da ovde neko izigrava mučenika i da po svaku cenu traži da dobije meru udaljenja sa sednice. Molim vas da prebrojite opomene koje je prethodni govornik dobio. S tim u vezi, koliko ja znam, na ovoj sednici je izrečena treća mera opomene, posle dve sledeća ide mera oduzimanja reči.

Stoga vas molim, ja nisam baš za to, s obzirom na to da govornik upravo pokušava to da izvuče od predsedavajućeg, zato vas molim da povučete ovu treću opomenu i dozvolite prethodnom govorniku da govori, jer sve što govori najbolje govori o sebi i to što on pokušava ovde sebe da predstavi kao mučenika narod će jasno proceniti, kao što je procenio na jučerašnjem skupu gde se odazvalo, sa rukovodstvom DS-a, negde oko 30 osoba. Zato vas molim da prebrojite ove opomene, da povučete poslednju, ukoliko je to treća, i da dozvolimo neka se pojedini govornici izblamiraju na način na koji su to već činili ovih dana. Hvala.

PREDSEDAVAJUĆI: Zahvaljujem.

Kolega Rističeviću, vidite da je nemoguće uspostaviti ravnotežu. Vi kažete da sam previše liberalan, pojedine opozicione poslaničke grupe kažu da im ne dozvoljavam da govore. Nemoguće je postići ravnotežu, a nemoguće je i predvideti o čemu će narodni poslanici da govore. Trudim se, koliko je moguće, da onog trenutka kada smatram da se neko od poslanika udaljio od dnevnog reda da mu sugerišem da se vrati na ono što jeste aktuelna tema skupštinskog zasedanja i to činim i kada je reč o poslanicima pozicije i kada je reč o poslanicima opozicije. To sam malopre učinio i kada je reč o uvaženom profesoru Atlagiću.

Da li želite da se Narodna skupština u danu za glasanje izjasni? (Ne.) Zahvaljujem.

Povreda Poslovnika, reč ima narodni poslanik Ivan Kostić.

IVAN KOSTIĆ: Predsedavajući, povredili ste član 27 – da ste dužni da se starate o Poslovniku i o radu Skupštine.

Znači, vi ćete, naravno, da povučete ovu opomenu, jer nema nikakvog razloga da mu date opomenu zato što je rekao da je u proteklih 25 godina SPS učestvovao u pljačkanju države. Znači, to nije nikakva laž, nije nikakva uvreda. Postoje sudski procesi protiv određenih pojedinaca i članova SPS-a koji su učestvovali u pljačkanju državnih banka.

O čemu se radi? Nemojte prekidati.

Znači, to je istina, o tome zna javnost...

PRESEDAVAJUĆI: Gospodine Kostiću...

IVAN KOSTIĆ: I vi sa ovakvim ponašanjem, konstantno, u toku cele ove sednice, uvodite ovu Skupštinu u jednu totalitarnu diktaturu.

PRESEDAVAJUĆI: Diktaturu? Zahvaljujem, gospodine Kostiću.

(Ivan Kostić: Molim vas, zbog čega ste me isključili?)

Gospodine Kostiću, u potpunosti poštujem član 27. i pokušavam da se staram o redu na sednici Narodne Skupštine, da poslanici na sednici poštuju ugled i dostojanstvo Narodne skupštine Republike Srbije. Zbog uvredljivog izlaganja, vrlo direktno usmerenog ka kolegama iz poslaničke grupe SPS, jednom sam sugerisao, nakon drugog puta sam izrekao opomenu.

Da li želite da se Narodna skupština u danu za glasanje izjasni o ukazanoj povredi?

(Ivan Kostić: Molim vas, a sloboda govora?)

Shvatiću da ne želite.

Replika, narodni poslanik Neđo Jovanović.

NEĐO JOVANOVIĆ: Zahvaljujem se, predsedavajući.

Za Poslaničku grupu SPS ovo nije ništa novo, jedino je možda novo za građane što se ovde radi o jednoj autoprojekciji, odnosno žalu što poslanička grupa kojoj pripada govornik zbog koga repliciram nije uspela da dođe do vlasti i da radi upravo ono što nama imputira. Nažalost, on neće nikad ni moći, niti će uspeti, imajući u vidu da ga neće građani.

Socijalistička partija Srbije je ponosna na svojih 27 godina postojanja, i postojaće i biće u vlasti tačno onoliko koliko to budu želeli građani Srbije, ali sam siguran da poslanička grupa i cela stranka govornika zbog koga repliciram neće postojati posle narednih izbora. Neće zbog toga što širi destrukciju, neće zbog toga što je to najdestruktivnija politička opcija od nastanka političke scene u državi Srbiji. Najdestruktivnija, iz više razloga.

Destrukcija koja se širi u Izornoj komisiji kroz besomučno napadanje članova RIK-a, kroz premlaćivanje pripadnika medija, kroz unošenje raznog građevinskog materijala kao što je kamenje itd., ne znam u kom smislu i na koji način, i na kraju, gospodine predsedavajući, najgrublji vidom destrukcije u ovom domu, ponižavanjem građana kada se čupa mikrofona predsednici Skupštine, kada se na jedan nedoličan, nekulturan, apsolutno necivilizovan način pripadnici ove političke grupacije ponašaju, ne prema ovom domu nego prema građanima Srbije koje na najgrublji način vređaju.

Ako to nije dovoljno da građani Srbije prepoznaju da ova politička grupacija više nema budućnost, ne znam šta bi drugo moglo da bude. Hvala.

PRESEDAVAJUĆI: Zahvaljujem, kolega Jovanoviću.

Imate, gospodine Obradoviću, osnova za repliku. Izvolite.

BOŠKO OBRADOVIĆ: Hvala, gospodine predsedavajući; korektno sa vaše strane.

Ono što je ovde sada izrečeno, mi slušamo, naravno, već mnogo vremena unazad i jasno je da, kada vlast nema argumente, koristi uvrede, ali to je za nas pozitivno iz prostog razloga što znači da su naši argumenti jaki i tačni, jer predsednik Poslaničke grupe SPS bi nešto rekao o onome što sam ja rekao da ima šta da kaže suprotno tome. Ali s obzirom na to da nema šta da kaže i da građani Srbije dobro znaju da sam ja rekao istinu kada sam govorio o partijskom zapošljavanju od strane SPS-a i SNS-a, on je morao da okrene temu na drugu stranu.

Da vam iskreno kažem, nije ovde toliki problem SPS; jer SPS ne bi bio u vlasti da ga nije uzeo SNS, a SNS napada bivši režim u kome je bio SPS a ne traži odgovornost SPS-a niti ispituje ijednu kriminalnu aferu iza koje stoje ljudi iz SPS-a. Dakle, SNS je kriv što je omogućio da SPS danas bude na vlasti. SNS je kriv, zato što u fiokama stoje ne samo oni koji su učinili kriminalna dela a iza njih stoji SPS nego i svi drugi koji su učinili kriminalna dela a niko nije procesuiran.

Dakle, ključ problema je u SNS, koja je sakrila u fioke tužilaštva, policije i sudova istinu o sprezi između vrha države i vrha kriminala. Zbog toga je narodni poslanik Srđan Nogo isključen sa sednice, jer je postavio poslaničko pitanje i pokušao da ukaže na spregu vrha ove države na čelu sa Aleksandrom Vučićem i vrha kriminalnih grupa u Srbiji. Naravno, SPS ne bih iz svega toga izostavio, jer 27 godina, zapravo, uz SPS funkcioniše i parakriminalna struktura koja, naravno, nije dosada uopšte sudski procesuirana. Hvala.

PRESEDAVAJUĆI: Replika, narodni poslanik Neđo Jovanović.

Izvolite. Molim vas da se ponovo prijavite.

NEĐO JOVANOVIĆ: Jednom sam rekao i ponovo ću reći, najgore je kad se neko javi da nešto kaže a ne kaže ništa, a ono što kaže je potpuno besmisleno i, što je najvažnije, apsolutno činjenično neutemeljeno.

Još nešto je bitno da se ponovi – onoliko koliko građani veruju jednoj stranci, toliko stranka opstaje. Dvadeset sedam godina opstanka nije malo. Ova poslanička grupa koja nam imputira to što nam imputira nikad to neće ni doživeti, naročito njihovi predstavnici u ovom parlamentu, za koje sam siguran da ne samo što nemaju političku budućnost nego nemaju ni elementarnu etiku ili etički kodeks. Jer da ga imaju, ni u kom slučaju, barem u ovom parlamentu i pred ovim građanima, ne bi iznosili neistine, ne bi obmanjivali, ako nikog drugog onda one koji i te kako dobro znaju šta je u ovom domu urađeno nedavno. Pre nekoliko dana je jedna od narodnih poslanica pripadnica ove političke grupacije

ispoljila ponašanje koje ne samo što je neprimereno, već koje ni u kom slučaju ne sme da predstavlja sliku ovog doma građanima Srbije.

Ono što se sve vreme pokušava, pokušava se elaborirati za neuspeh na izborima koji su bili nedavno održani, flagrantno kršenje izborne volje građana kada je ova politička grupacija ušla u ovaj parlament, jer je vrlo neobičan način. Da ne govorim o tome šta se dešavalo u Izornoj komisiji one noći kada se donosila odluka o ulasku ove političke grupacije u ovaj parlament. Građani će to prepoznati, i na sledećim izborima ih neće biti. Hvala vam.

PRESEDAVAJUĆI: Hvala, kolega Jovanoviću.

Povreda Poslovnika, narodni poslanik Dragan Vesović.

Izvolite.

DRAGAN VESOVIĆ: Hvala, gospodine predsedavajući.

I ovog puta ću da istaknem, zaista, kada vi vodite sednicu, smatram da je to način koji dozvoljava i sučeljavanje stavova i mišljenja, ali ovaj put ste, po mom mišljenju, prekršili član 109. Poslovnika o radu Narodne skupštine jer niste izrekli opomenu prethodnom govorniku, koji je upotrebio uvredljive izraze.

Naime, on je rekao da predstavnici poslaničke grupe gospodina Boška Obradovića – ja sam predstavnik poslaničke grupe Srpskog pokreta Dveri – nemaju elementarnu etiku i etički kodeks.

(Narodni poslanik dobacuje: Šta tu nije tačno?)

Evo sada smo imali prilike da čujemo i kolegu iz SNS-a.

Ja bih voleo, kolega, da vam objasnim u hodniku šta to nije tačno; uvek mogu da pričam.

Ne znam na osnovu čega je uvaženi kolega došao do zaključka da predstavnici poslaničke grupe nemaju elementarnu etiku. Evo, ja bih voleo i da mi kolega Jovanović objasni, može i javno, po čemu ja nemam elementarnu etiku i osnovni etički kodeks.

Stvarno ne znam dokle će da se ide sa uvredama koje se izriču poslanicima Srpskog pokreta Dveri a da za godinu dana, koliko ja dugo sedim u ovom zdanju, imamo izrečenu samo jednu jedinu opomenu predstavnicima vlasti. Preko 40-50 opomena predstavnicima opozicije. Prihvaćiu da u tih 50 ima 30 ispravnih, ali toliko sam uvreda čuo na moj račun, predsedavajući, jer ja sam član te poslaničke grupe, ja se toga ne stidim...

PRESEDAVAJUĆI: Zahvaljujem, kolega Vesoviću.

Smatram da nisam prekršio član 109. Vi znate da ja vas veoma uvažavam i poštujem; žao mi je što niste primetili, na reči koje je u uvodnom izlaganju koristio gospodin Obradović ja nisam reagovao, ali sam reagovao onog trenutka, to sam maločas obrazložio, kada se direktno obratio i pokušao da sugerišem. Drugi put se na identičan način obratio poslaničkoj grupi SPS; onda sam odreagovao.

Skupština je imala jedan normalan tok dok se nije ušlo u diskusiju u kojoj se koristile reči „prevara“, „podvala“, „laži“, a onda smo krenuli u jednom totalno pogrešnom smeru.

Smatram da nisam povredio član 109, a vas pitam – da li želite da se Narodna skupština u danu za glasanje izjasni o ukazanoj povredi Poslovnika? (Ne.) Zahvaljujem.

Replika, narodni poslanik Vladimir Orlić, na pominjanje SNS od strane kolege Obradovića.

Izvolite.

VLADIMIR ORLIĆ: I stranke, gospodine predsedavajući, i predsednika stranke. Prvo onako stidljivo, po sistemu nadam se da me nisu čuli, a onda sve bezobraznije.

Nije to nikakva novost i, nažalost, mi smo već navikli da to konstantno radi onaj koji je očigledno postao svestan svoje političke nebitnosti pa se nada da će time što uporno pominje od sebe sigurno bolje, od sebe sigurno pametnije, od sebe sigurno hrabrije i sposobnije on delovati nešto politički relevantnije. Neće. Ako to dosada nije naučio, neće naučiti nikada.

Što se tiče pitanja etike, neću ja to posebno da komentarišem. Onaj ko ne vidi problem u tome da se pesnicom u lice nokautira žena, njemu ne treba objašnjavati ništa po pitanju etike. Njemu nikad i neće biti jasno šta je tu sporno i kako treba da se ko ponaša da bi mogao da se osvrne na termin kao što je etika. Oni koji, naravno, zaslužuju opomene time što nedostatak te etike ali i nedostatak nekog civilizovanog ponašanja unose u Dom Narodne skupštine, koliko da ne bude ništa sporno zašto je ko sa ove sednice isključen.

Da mi odgovaramo na pitanje stranačkog zapošljavanja vrlo je lako, ali to mora neko da razume i mora da čuje da bi razumeo; kad nije tu po ceo dan, on ne čuje.

Od 2013. godine 38.000 manje je zaposlenih u javnoj upravi. Manje! Pa gde su onda ti silni kadrovi, gde je ta čuvena partokratija? I što se time uopšte bavi onaj kome je prvi posao u životu dao, po partijskoj političkoj liniji, Velimir Ilić – u biblioteci u njihovom zajedničkom rodnom gradu? Što se bavi tim pitanjem, odakle mu ideja da se time bavi? Da l' zbog tog Velimira Ilića ili možda zbog Dragana Đilasa, koji mu je formirao udruženje, koji mu je formirao kampanju, koji mu je plaćao materijale i davao novac? Da li ga to svrbi pa se bavi političkim i sličnim vezama?

Ako želi da privuče pažnju, kao što je pokušavao za vreme kampanje 2017. godine, nek izvuče pouke. Savetovali smo ga tada; previše se nudio, pa ga niko nije zarezivao dva posto; danas radi to isto. Ali, s ovim ću završiti, gospodine predsedavajući, ako to već radi i ako se bavi pitanjem, kako je rekao,

usavršavanja svojih kadrova, nek pita Dragana Đilasa da svog kampanjskog pevača upiše na solfedo, možda to bude rezultat.

PRESEDAVAJUĆI: Zahvaljujem, kolega Orliću.

Kao što sam maločas rekao, mislim da smo se previše udaljili od teme. Ovo je bila replika na malopređašnje izlaganje gospodina Obradovića.

Ogroman broj poslanika se prijavio, vidim da ukazuju na povredu Poslovnika i insistiraju na replikama; iskoristiću svoje pravo shodno članu 112 i napraviti pauzu od dva minuta da bismo se vratili na dnevni red.

(Posle pauze.)

PRESEDAVAJUĆI (Đorđe Milićević): Dame i gospodo narodni poslanici, nastavljamo sa radom.

Na član 5. amandman je podneo narodni poslanik Dušan Pavlović.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na član 5. amandmane, u istovetnom tekstu, podneli su narodni poslanici prof. dr Marko Atlagić i Marijan Ristićević.

Da li neko želi reč? (Da.)

Reč ima narodni poslanik Marko Atlagić.

Izvolite.

MARKO ATLAGIĆ: Poštovani potpredsedniče, uzimajući u obzir poslednjih dana šta se dešavalo u Narodnoj skupštini od strane nekih narodnih poslanika iz opozicije i uzimajući u obzir racionalizaciju vremena i korišćenje vremena u neke potrebnije stvari, ja odustajem od obrazlaganja amandmana. Hvala.

PRESEDAVAJUĆI: Zahvaljujem, kolega Atlagiću.

Reč ima narodni poslanik Zoran Živković, povreda Poslovnika.

ZORAN ŽIVKOVIĆ: Član 108. Ovo je rasprava o amandmanima i postoji mogućnost, mada dosta retka, da predlagač prihvati amandman. Pošto ovde nema predstavnika predlagača, a to je ministar, moramo da prekinemo rad dok se ne vrati. Hvala.

PRESEDAVAJUĆI: Zahvaljujem, gospodine Živkoviću i slažem se u potpunosti sa vama. Napravićemo pauzu od pet minuta, dok se ne pojavi predstavnik predlagača, odnosno ministar, gospodin Ružić.

(Posle pauze.)

PRESEDAVAJUĆI (Đorđe Milićević): Dame i gospodo narodni poslanici, mislim da sada imamo uslove da nastavimo sa radom.

Po amandmanu na član 5. reč ima narodni poslanik Marijan Ristićević.

Izvolite.

MARIJAN RISTIĆEVIĆ: Dame i gospodo, ovim članom, pa i ovim amandmanom, Nacionalna akademija želi da uvede u javnu službu i među javne službenike red.

Naš narod voli preko reda, a preko reda nema reda i zato ja želim da ovaj član 5. u amandmanu i u osnovnom tekstu ostane na snazi. Hvala.

PRESEDAVAJUĆI: Zahvaljujem.

Na član 5. amandman su zajedno podneli narodni poslanici Marko Đurišić, Miroslav Aleksić, Nenad Konstantinović, Zdravko Stanković i Goran Bogdanović.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na član 5. amandman su zajedno podneli narodni poslanici Marinika Tepić, Sonja Pavlović, Aleksandra Čabraja, Jovan Jovanović i Zoran Živković.

Reč ima narodna poslanica Marinika Tepić.

Izvolite.

MARINIKA TEPIĆ: Ovde se opet vrtimo ukруг, odnosno oko uvođenja „kouča“ i „koučinga“ u srpski jezik u službenoj upotrebi, što svakako podrazumeva ovaj akt, odnosno predlog zakona koji će, po svoj prilici, postati i zakon u skoroj budućnosti.

Mi iz Kluba samostalnih poslanika smatramo da to nije primereno da se u jednom zakonskom štivu navodi. Predlažemo da se briše, jer brisanje ovog termina apsolutno ne oštećuje sadržaj i nameru ovog stava, odnosno tačke u zakonu, ali doprinosi tome na čemu insistira vladajuća većina pa bi bilo lepo da se ovo prihvati.

Da se neguje srpski jezik. I da se u skladu sa tim i sa prošlonedeljnom raspravom kada smo, ponavljam, mi bili optuženi za mržnju prema srpskom narodu, ovde prisutni Srbislav Filipović je mene optuživao da mrzim srpski narod i državu i da imam genocidne namere zato što sam predlagala da se u javnu upotrebu uvede, u obrazovnim zakonima prepozna srpsko latiničko pismo jednako kao srpsko ćiriličko pismo, što se nije dogodilo.

Pritom se, naravno, postavlja pitanje i šta će ti „kouči“ raditi. Mi od početka današnje rasprave nismo čuli ministra Ružića da je išta rekao povodom bilo kog amandmana i ja bih volela da nam on to precizira.

Čak i ako se smatra da je ovo jedan od instrumenata, ova nacionalna akademija, za dodatna sredstva, s obzirom na to da vidimo i komercijalne usluge, naročito da će moći da dobije od Evropske unije, odnosno Evropske komisije, ja ću samo zamoliti gospodina Ružića da nam prenese, na primer, utiske Đorđa Staničića iz Stalne konferencije gradova i opština o tome koliko predstavnike Evropske komisije boli glava i diže im se kosa na glavi zbog toga što do dana današnjeg ne postoje precizni podaci koliko je novca utrošeno u reformu državne uprave i nikada se nije došlo do tačnog podatka koliko je sredstava u Republici Srbiji uloženo u ono što vi sada nama predstavljate kao reformu, kao novi početak, kao nešto što treba da bude prekretnica i kvalitativno unapređenje državnih službenika u daljem radu. Hvala.

PRESEDAVAJUĆI: Zahvaljujem, kolegice Tepić.

Na član 5. amandman su zajedno podnele narodne poslanice Branka Stamenković i Tatjana Macura.

Da li se neko javlja za reč? (Ne.)

Na član 6. amandmane u istovetnom tekstu podneli su narodni poslanici: zajedno Vjerica Radeta, Nataša Jovanović i Dubravko Bojić i zajedno Boško Obradović, Srđan Nogo, Marija Janjušević, dr Dragan Vesović, mr Ivan Kostić, Zoran Radojičić i prof. dr Miladin Ševarlić.

Reč ima narodni poslanik Nataša Sp. Jovanović.

Izvolite.

NATAŠA SP. JOVANOVIĆ: Gospodine ministre, vi ste ovu ideju i ovaj zakon nasledili od Ane Brnabić, koja je to najavila ne samo u ekspozeu, već iz Tirane u maju mesecu, kada je rekla da kao drugi, u stvari treći stub u našem društvu državna uprava mora da se reformiše, a pominjala je i kolegica Radeta, to su najavljivali ministri i pre vas i pre Ane Brnabić i od toga ništa.

Da je to mogla da uradi još ova dosmanlijska vlada posle 2000. godine i, na kraju krajeva, i Vlada u kojoj ste vi bili u koaliciji sa Demokratskom strankom, govori činjenica da smo mi uvek imali, a sada imamo i novi, Zakon o opštem upravnom postupku, koji nam daje mogućnost da državna uprava funkcioniše na osnovu pozitivnih pravnih propisa.

Još pre Drugog svetskog rata Srbija je imala izuzetno razvijenu državnu upravu i školu za državnu upravu, a danas mi treba da izmišljamo toplu vodu, odnosno vi, i da osnivate nekakvu nacionalnu akademiju, a svi zakoni koji su na snazi u Srbiji, ako birate kadrove kako treba, po znanju, stručnosti i kvalitetu, mogu da budući upravni postupak, što je veoma važno, sprovede a da sve bude na korist građanima.

Razna su istraživanja sprovedena po segmentima našeg društva gde su to građani najnezadovoljniji funkcionisanjem državne uprave. Nemam vremena da o tome više pričam, ali za to nije potrebno nikakvo novo izučavanje, nikakvi kursevi, a pogotovo u ovom članu 6, što ste predvideli – priznatim organizatorima aktivnosti obrazovanja odraslih ili realizatora obuke koji imaju najmanje isti nivo i vrstu obrazovanja.

Znate šta? Mi smo se svačega nagledali u našem društvu kada su u pitanju raznorazne nevladine organizacije i pojedinci koji su imali i dan-danas imaju otvorena vrata ovde u Narodnoj skupštini Republike Srbije da nam drže svakojaka predavanja. Čak su se neki usudili da narodnim poslanicima, koji su izabrani od strane građana, drže „koučinge“, kako vi to nazivate ovde, treninge, u Arandjelovcu, u jednom hotelu, kako treba da se ponaša i koju ulogu da ima narodni poslanik.

Znači, polazite od toga da sve naopako postavljate u društvu. Umesto da ljudi koje ste školovali u srednjim školama, na fakultetima, koriste svoje znanje, pozitivnom selekcijom, vi pravite ovakve gluposti.

Na kraju, vi se sećate, gospodine Ružiću, kao i druge vaše kolege iz Socijalističke partije Srbije, a i svi građani koji žive na teritoriji opštine Zemun, načina na koji funkcioniše državna uprava i kako su se državni službenici pokazali u toj ogleđnoj opštini. Od 1996. do 2000. godine besprekorno je sve funkcionisalo kao servis građana i svuda gde vršimo vlast i gde ćemo biti u prilici, a verujemo i posle sledećih izbora u republičkoj vladi, učinićemo sve da vršimo pozitivnu selekciju i da naši kadrovi rade u interesu građana Srbije.

PRESEDAVAJUĆI: Zahvaljujem.

Na član 6. amandman je podneo narodni poslanik Dušan Pavlović.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na član 6. amandmane, u istovetnom tekstu, podneli su narodni poslanici prof. dr Marko Atlagić i Marijan Rističević.

Da li neko želi reč?

Reč ima narodni poslanik Marko Atlagić.

Izvolite.

MIROSLAV ALEKSIĆ: Poštovani potpredsedniče, imajući na umu događanja prethodnih dana u ovom visokom domu izazvana neodgovornim ponašanjem nekih narodnih poslanika minornih opozicionih političkih grupica, a štedeći vreme u želji za racionalizacijom našega rada, poštovani potpredsedniče, ja odustajem od obrazloženja amandmana.

PRESEDAVAJUĆI: Zahvaljujem, kolega Atlagiću.

Reč ima predlagač amandmana, narodni poslanik Marijan Rističević.

Izvolite.

MARIJAN RISTIČEVIĆ: Dame i gospodo, ovim članom je regulisano sprovođenje programa. Naš narod voli pošteno, ali neki od njih bi i preko veze. Preko veze nije pošteno i zato je dobro da Nacionalna akademija utvrdi ovaj program. Hvala.

PRESEDAVAJUĆI: Zahvaljujem.

Na član 6. amandman su zajedno podneli narodni poslanici Gorica Gajić, Dejan Šulkić i Milan Lapčević.

Reč ima narodna poslanica Gorica Gajić.

Izvolite.

GORICA GAJIĆ: Hvala, predsedavajući.

Članom 6. Predloga zakona definisana je saradnja sa drugim javno priznatim organizatorima aktivnosti i zainteresovanim licima. Podvlačim ovo „i zainteresovanim licima“, a reći ću posle zašto.

Nacionalna akademija može samostalno da izvodi programe stručne obuke pod uslovom da ima dovoljan broj stručnih kadrova. U slučaju da ih nema, ovde se u Predlogu zakona kaže – može zajedno sa drugim javno priznatim institucijama da sprovodi program, naravno, ako imaju i licencirane predavače i ako ispunjavaju uslove u pogledu prostora, opreme itd.

Mi smo ovde intervenisali amandmanom kod stava 3. gde se kaže – za sprovođenje programa obuke mogu se akreditovati lica koja ispune uslove u pogledu kadrova, opreme i prostora.

Ovde smo dodali „pravna lica“ zato što se prosto pribojavamo – vezujem se sada za ovo „i zainteresovanim licima“ – da će se ovde kod konkurisanja za akreditaciju javiti ne samo profesori iz visokoškolskih ustanova koji imaju akreditaciju, iz naučnoistraživačkih organizacija kod kojih isto tako akreditacija nije sporna, već će se javiti neka lica, bojim se ovi ovde ovoliko često spominjani „kouči“ – divne srpske reči – i koji će vrlo lako ugovorom zakupiti prostor, opremu, angažovati baš ove profesore, jer će ti „kouči“, toliko danas popularni i pomodarski, biti možda u nekoj prečici da dobiju taj nazovidržavni posao, jako dobro plaćen.

Zato mi kažemo da ovde treba da preciziramo da to budu pravna lica, po mogućstvu sa nekim referencama, da ne bude preko noći organizovani i tek se ujutru pojave neka lica koja će konkurisati za ovaj vrlo, vrlo unosan posao. Hvala.

PREDSEDAVAJUĆI: Zahvaljujem.

Na član 6. amandman su zajedno podneli narodni poslanici Marko Đurišić, Miroslav Aleksić, Nenad Konstantinović, Zdravko Stanković i Goran Bogdanović.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na član 6. amandman su zajedno podneli narodni poslanici Goran Ćirić, Balša Božović, mr Aleksandra Jerkov, Maja Videnović, Tomislav Žigmanov, Goran Ješić, Vesna Marjanović i Nataša Vučković.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na član 6. amandman su zajedno podneli narodni poslanici Marinika Tepić, Sonja Pavlović, Aleksandra Čabraja, Jovan Jovanović i Zoran Živković.

Reč ima narodni poslanik Zoran Živković.

Izvolite.

ZORAN ŽIVKOVIĆ: U načelnoj raspravi smo već rekli da smatramo nepotrebnim da se osnuje ovakva akademija, da postoje naučne institucije, da postoje institucije u visokom obrazovanju, srednjem obrazovanju koje su dovoljno kompetentne da obrazuju kadrove za javnu upravu, a ako postoji potreba za nekim specijalističkim ili specijalnim obrazovanjem iz te oblasti, to

mogu da rade iste te institucije, znači srednje škole za taj nivo i fakulteti za nivo koji je potreban za visoko obrazovanje.

Nema nikakve potrebe da se pravi paravaspitna organizacija koja, rekao sam, čim mi kažete nacionalna, ja se uplašim, pošto to nacionalno, kada ste govorili vi predlagači u 90-im godinama, to je uvek bila neka krađa ili neki gubitak, ili smo nešto gubili ili je neko krao, što mu dođe na isto.

Dali smo neke amandmane da vam pokažemo da je možda to moglo da se uradi i na jedan način iskren, pošten, sa namerom da ste hteli da uradite nešto dobro. Ovo je jedan od tih amandmana.

U članu 6. tražimo da se briše reč „sredstva“, pa da član 6. stav 4. tačka 3) glasi: „Opremu (nameštaj, računare, projektore, table za prezentaciju i drugo) koja je neophodna za realizaciju programa.“ Zašto i „sredstva“? Šta su od ovoga što je navedeno u zagradi – nameštaj, računari, projektori, table za prezentaciju – sredstva a šta je oprema? Voleo bih da mi ministar da objašnjenje za to koja je razlika između opreme i sredstava, i zašto je neophodno da se stavi jedno i drugo?

Ako me ubedite u to, možda ćemo da pomislimo da imate dobre namere sa osnivanjem ove nacionalne institucije najnovijeg ranga i da pomislimo da to neće biti večernja škola za loše kadrove koje ste zaposlili zajedno sa koalicionim partnerima u poslednjih pet-šest godina. Naravno da je takvog zapošljavanja bilo i ranije, ali to ne znači da treba da se nastavi. Prema tome, ministre, kažite mi razliku između opreme i sredstava.

PREDSEDAVAJUĆI: Zahvaljujem, kolega Živkoviću.

Amandman kojim se posle člana 6. dodaje član 6a podneo je narodni poslanik Vladimir Đurić.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Amandman kojim se posle člana 6. dodaje član 6a podneli su zajedno narodni poslanici Goran Ćirić, Balša Božović, mr Aleksandra Jerkov, Maja Videnović, Tomislav Žigmanov, Goran Ješić, Vesna Marjanović i Nataša Vučković.

Da li neko želi reči? (Ne.)

Amandman kojim se posle člana 6. dodaje naslov i novi član 7. zajedno su podneli narodni poslanici dr Sanda Rašković Ivić, dr Dijana Vukomanović i Đorđe Vukadinović.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na član 7. amandmane u istovetnom tekstu podneli su narodni poslanici zajedno Zoran Krasić, Božidar Delić i Nikola Savić i zajedno Boško Obradović, Srđan Nogo, Marija Janjušević, dr Dragan Vesović, mr Ivan Kostić, Zoran Radojčić i prof. dr Miladin Ševarlić.

Reč ima narodni poslanik Zoran Krasić.

Izvolite.

ZORAN KRASIĆ: Ovaj član se odnosi na posebna stručna tela. Mi smo amandmanom tražili da se briše i ovaj član, s obzirom na to da ne prihvatamo uopšte ovakav predlog zakona i ovaj koncept. Mi smo dali u obrazloženju ono što je stav predlagača povodom pitanja javne uprave uopšte, tako da, ne usvajajući ovaj naš amandman, oni su praktično negirali sve ovo što je napisano u njihovoj Strategiji za reformu državne uprave i u Akcionom planu za reformu državne uprave.

Međutim, koristim priliku da vam skrenem pažnju na to da mi imamo veliki broj stručnjaka koji su, hajde da kažem, osnovno završili fiziku, mašinski inženjeri su itd. i mašu ovde po Srbiji nekim specijalnim diplomama da su majstori za reformu državne uprave. Tako, recimo, onaj Jeremić, tako je, recimo, kod Šutanovca; svi imaju neku specijalizaciju vezanu za državnu upravu. Formalno pravno oni ispunjavaju uslove da budu kouči, znači čikoši. Mogu i to da budu. Vi možete i njih da angažujete. Zašto? Zato što prema već postojećem pravilniku... Moram da vam skrenem pažnju, imate sada Pravilnik o kriterijumima i uslovima za akreditaciju realizatora programa stručnog usavršavanja službenika u jedinicama, recimo, lokalne samouprave...

Gospodine Ružiću, to je doneto pre nego što ste vi izabrani za ministra. Prethodni ministar je to izabrao. U tom pravilniku postoje kriterijumi za pravna lica i imate kriterijume za fizička lica. Evo ga kriterijum – uslovi za akreditaciju fizičkih lica jesu: da ima najmanje završeno srednje obrazovanje. Znači, ovaj nuklearni fizičar sa Kembridža koji ima supspecijalizaciju za državnu upravu, on bi tu bio turbo osposobljen. Tu su, naravno, i kadrovi Sonje Liht; oni su svi eksperti za državnu upravu, znaju to.

U tu grupu dolaze vam i ovi menadžeri. Menadžment – imamo menadžment u obrazovanju, ne bi me iznenadilo da se uvede menadžment u upravi. Imamo i menadžment u bolnici, svuda imamo menadžment, sve menadžeri. To je ono – skupe se, naprave neku diplomu i oni mogu da drže predavanja. Naravno, drže predavanja za pare, ne drže predavanja zato što vole EU. Ne rade oni to džabe u ime EU, nego EU njima daje pare, ona ih uputi na Ministarstvo, sada na Nacionalnu akademiju i onda to dođe kao onaj bojler – pustiš hladnu vodu, ubaci EU struju i oni prime toplu vodu.

I vi mene terate da ja glasam za zakon o bojleru sa toplom vodom. Naravno da mi srpski radikali to ne možemo da podržimo.

PREDSEDAVAJUĆI: Zahvaljujem.

Reč ima predlagač amandmana narodni poslanik Boško Obradović.

Izvolite.

BOŠKO OBRADOVIĆ: Hvala.

Dveri ostaju pri tome da Nacionalna akademija za državnu upravu neće biti ništa drugo nego najobičniji partijski servis vladajućih stranaka SNS i SPS, koji će koristiti sve metode da državnu upravu stave u funkciju svojih partijskih interesa.

Tako i Programski savet, koji se ovde predviđa, nije nešto što rešava bilo koji problem ako vam u državnoj upravi sede partijski zaposleni vojnici stranaka, ako sede oni koji su kupili diplome pa su zauzeli mesto onima koji su zaista studirali i imaju prave diplome.

Kao što vidimo, ministar Ružić već nekoliko dana izbegava da odgovori na bilo koje pitanje Srpskog pokreta Dveri i jasno mu je da nema odgovor na pitanje kada će oni sa kupljenim diplomama napustiti državnu upravu. Koliko je tu zaposlenih koji su članovi SPS-a, koliko je članova SNS-a? Oni su, rekao bih, najbrojniji sa kupljenim diplomama.

Jasno je da ne možete da udarite sami na sebe. Jasno je da ne možete da ganjate sopstvene članove koje ste zaposlili u državnoj upravi, a kamoli da dovodite u pitanje njihove kupljene diplome ili doktorate koji su plagirani. Dakle, jasno je da vi ne možete ništa da uradite u sistemu državne uprave dok je partijski stranačko-parazitski sistem na delu. To je ono o čemu vam mi ovde govorimo.

Možete da nam pričate kako imate uredbu o zabrani zapošljavanja, a zapravo sve vreme zapošljavate po ugovorima o privremenim i povremenim poslovima i sva javna preduzeća su puna, čak nema više mesta da se sedi u kancelarijama, jer ste svuda zaposlili svoje partijske ljude koji su vam pre toga verno služili u izbornim ciklusima.

To je prava istina o ovom zakonu, gospodine ministre, i vi, naravno, ćutite, jer znate dobro da je ovo što ja govorim istina. Da imate da kažete bilo šta suprotno, vi biste se valjda javili za reč. Jasno je da vi ćutite jer ja govorim ono što znaju svi građani Srbije, da je kancer ovog društva partijsko zapošljavanje, da mladi ljudi odlaze iz ove zemlje zato što ne mogu da se zaposle sa pravom diplomom, zato što su vaši partijski kadrovi sa kupljenim diplomama zaposeli kompletnu državnu upravu, zato što su vaši ministri, vaši gradonačelnici zapravo isto tako kupili diplome ili čak pisali doktorate koje im je neko drugi napisao, koji su plagijati.

Vi ne smete da otkrijete nijednu takvu aferu, a mi da vam verujemo da ćete zaista napraviti nacionalnu akademiju za državnu upravu i da će tamo sve biti pošteno i da će časni, stručni i vredni ljudi, kojih nesumnjivo ima u državnoj upravi, moći da napreduju u državnoj upravi? Pa nikad neće moći na napreduju dok državnom upravom vladaju vaši partijski paraziti, dok se vaši partijski ljudi nalaze na svim odgovornim funkcijama.

Kako da pored vas napreduje bilo ko? Kako da pored vas, gde pored vas sedi nekoliko vodećih ljudi SPS-a, kako da neko drugi napreduje u vašem

ministarstvu, gospodine Ružiću? Objasnite mi kako, kada ste se vi okružili partijskim ljudima.

Da li to znači da, da bi se neko zaposlio u Srbiji, mora da ima knjižicu SPS-a, mora da ima knjižicu SNS-a? Da li to znači da više ne funkcionišu zavodi za zapošljavanje nego da onog trenutka kada želite da se zaposlite morate da idete da se učlanite u SNS ili u SPS? Je li to način da se živi u Srbiji? Zar ne može u Srbiji niko da živi drugačije, normalno, izuzev kao član SPS-a ili SNS-a? Pa kakav je to život? Zato vam mladi ljudi odlaze iz Srbije, jer ne mogu da gledaju taj vaš stranačko-parazitski sistem, to vaše, da tako kažem, korišćenje državnih resursa u vaše lične partijske svrhe.

I vi ćete opet da ćutite, zato što nemate šta da kažete, zato što 25 godina to radite. I vi znate da to radite 25 godina. Znaju to i naprednjaci, koji su vas uzeli u vlast, i znaju koliko ste krivi za prethodni period kada ste bili deo više bivših režima, ali su vam sve oprostili da bi sad bili sa vama u vlasti. E tako funkcioniše pravda i borba protiv kriminala i korupcije iz ugla Aleksandra Vučića i SNS-a. Ako ste sa nama u vlasti, možete da kradete i da radite šta hoćete. Onda niste bivši režim, onda ste jedan lep SPS i onda Branko Ružić može da postane i ministar, iako se pre toga slikao sa navijačima koji su vikali: „Vučiću pederu!“

PRESEDAVAJUĆI: Kolega Obradoviću, hoćemo li da se vratimo na amandman na član 7?

Zahvaljujem, gospodine Obradoviću.

Po amandmanu, narodni poslanik Neđo Jovanović.

Izvolite.

NEĐO JOVANOVIĆ: Hvala, predsedavajući.

Za razliku od papagajske priče koja se već definitivno smučila građanima Srbije i koja više nije čak ni stereotip nego krajnje degutantna priča, ja moram, zbog građana Srbije, da ukažem na suštinu. Suština je dijametralno različita od besmislica koje su izrečene.

Sušтина kaže ovako – prevashodno Nacionalna akademija za državnu upravu nije vaspitna ustanova, ne vaspitnoobrazovna ustanova kakvu prirodu i pravni karakter i status imaju vaspitnoobrazovne ustanove kao što su škole, fakulteti itd., itd. Radi se o jednom specifičnom programu stručnog usavršavanja i obrazovanja.

Pa ako nacionalnu akademiju za državnu ili javnu upravu imaju mnoge zemlje u Evropi, čemu na kraju krajeva i opravdano težimo, zbog čega to ne bi imala Srbija? Naročito iz onih opravdanih razloga koji su sadržani u ovom zakonu. Naročito zbog toga što se sprečava upravo ono što se imputira – to je partokratija i partijsko zapošljavanje. Naročito zbog toga što neće biti finansijskih manipulacija i malverzacija imajući u vidu da se striktno provode

odredbe Zakona o javnim nabavkama. Naročito zbog toga što će kroz tu prizmu da se angažuju najkredibilniji, ali ne zbog sticanja profita nego zbog toga da bi se na one kojima je to potrebno prenelo znanje.

Na kraju krajeva, u ovim programima učestvuju i oni koji su sastavni deo državne uprave, odnosno javne uprave, pa ako oni učestvuju u tome, zar je tada bitno, zar je tada važno da li će to oni uraditi na svom radnom mestu ili preko Nacionalne akademije za državnu upravu? Pa jeste važno, zbog toga što preko svog radnog mesta to dosada nisu mogli da ostvare. Zbog toga što dosada nisu mogli da ostvare onaj stepen edukacije koji je neophodno potreban.

Na kraju krajeva, i najvažnije, kako ćemo mi drugačije da ujednačimo upravnu praksu nego preko Nacionalne akademije za državnu upravu? Kako ćemo da sprečimo različita postupanja od grada do grada, od opštine do opštine? Kako ćemo na drugačiji način da sprečimo diskriminaciju građana kojima se servisiraju potrebe od strane državne uprave? Kako ćemo to servisiranje potreba građana da podignemo na viši nivo? Upravo ovako.

Moram, gospodine predsedavajući, uvaženi narodni poslanici, drage moje kolege, da ukažem na jedan primer koji apsolutno devalvira sve ono što je rečeno od predlagača amandmana, a to je Grad Užice. Tamo su na vlasti SNS i SPS zajedno sa svojim koalicionim partnerima. Te dve stranke, kao stožerne stranke, zadržale su u državnoj upravi, u javnom sektoru sve one koji su prethodno bili u drugim strankama, bez obzira na to da li su bile pozicione ili opozicione, što znači i iz DS, iz SRS, iz SPO, iz svih stranaka koje su prethodile pre dolaska na vlast SPS i SNS, svih tih 62 ljudi koji sede u državnoj upravi, u javnom sektoru su tu unazad sedam, osam, devet, deset godina.

Da li je SNS i SPS gledala pripadnost? Ne. Gledala je njihovo zalaganje, ocenjivala je njihov rad, ocenjivala je ono što podrazumeva kvalitet u radu, kvalitet u pružanju usluga građanima, servisiranje njihovih potreba i zato su ti ljudi tu. Gde je tu, uvaženi ministre Ružiću, partokratija? Gde je tu ono što nam se tako grubo imputira, da radimo na nekakvom partijskom zapošljavanju? Naprotiv, ne.

Ono što takođe čini apsolutno nedopustivim ovaj amandman jeste činjenica da se samom pukom retorikom brisanja dovodi u besmisao ceo cilj zakona. Zbog toga ovaj amandman u svakom slučaju ne treba prihvatiti i zbog toga treba barem onaj deo narodnih poslanika koji prepoznaje prevashodno interes građana da podrži tekst zakona onakav kakav je već definisan u ovom predlogu koji ste vi, uvaženi gospodine Ružiću, i predložili. Hvala.

PRESEDAVAJUĆI: Zahvaljujem, kolega Jovanoviću.

Povreda Poslovnika, narodna poslanica Marinika Tepić.

Izvolite.

MARINIKA TEPIĆ: Zahvaljujem, predsedavajući.

Smatram da ste povredili član 107. Poslovnika time što niste prethodnog kolegu upozorili da ne zastrašuje i u Domu Narodne skupštine građane Republike Srbije u odnosu na njihovu partijsku i političku pripadnost.

U trenutku kada je kolega Jovanović počeo da govori o pozitivnom, po njegovom viđenju, primeru Grada Užica i kako su tamo ostali zaposleni čak i oni državni službenici koji su pripadnici DS-a, on je poslao preteću poruku svim našim sugrađanima da se vodi evidencija po jedinicama lokalne samouprave o tome ko je u kojoj partijskoj organizaciji.

To ne sme da se radi, naročito da se ta poruka šalje sa govornice Narodne skupštine. Mi znamo da se to radi, ali nemojte takve poruke bez da trepnete šalžete iz ovog visokog doma. I da još građani treba da budu zahvalni što ih niko nije dirao i da dajete primer Užica, da su ostali u radnom odnosu čak i ako su pripadnici neke druge političke organizacije.

Molim vas, predsedavajući, da skrenete pažnju kolegama da se tako ne smeju ponašati u Narodnoj skupštini, jer ja to doživljam, kao i građani koji su me ovde birali, kao preteće poruke. Hvala.

PRESEDAVAJUĆI: Zahvaljujem, kolegice Tepić.

Smatram da nisam povredio član 107. Kolega Jovanović je kroz primer Užica obrazlagao zašto ne treba prihvatiti amandman na član 7. i to nisam shvatio kao bilo kakvo zastrašivanje niti pretnje koje je imao nameru da uputi bilo kome.

Da li želite da se Narodna skupština u danu za glasanje izjasni o ukazanoj povredi Poslovnika? (Da.)

Zahvaljujem.

Na član 7. amandman je podneo narodni poslanik Dušan Pavlović.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na član 7. amandmane u istovetnom tekstu podneli su narodni poslanici prof. dr Marko Atlagić i Marijan Rističević.

Da li neko želi reč? (Da.)

Reč ima narodni poslanik Marko Atlagić.

MARKO ATLAGIĆ: Poštovani potpredsedniče, imajući na umu nedolično ponašanje nekih narodnih poslanika proteklih dana iz jedne minorne političke grupice, štedeći vreme, odustajem od obrazloženja amandmana i ustupam vreme za njihovo prevaspitavanje. Hvala.

PRESEDAVAJUĆI: Zahvaljujem, kolega Atlagiću.

Reč ima predlagač amandmana, narodni poslanik Marijan Rističević.

Izvolite.

MARIJAN RISTIČEVIĆ: Dame i gospodo narodni poslanici, stručna tela, Programski savet itd. treba da omoguće da administracija ne gomila predmete da bi time dokazala da je potrebna i neophodna građanima. Hvala.

PRESEDAVAJUĆI: Zahvaljujem, kolega Rističeviću.

Na član 8. amandmane u istovetnom tekstu podneli su narodni poslanici zajedno Vjerica Radeta, Tomislav Ljubenović i Vesna Nikolić Vukajlović i zajedno narodni poslanici Boško Obradović, Srđan Nogo, Marija Janjušević, dr Dragan Vesović, mr Ivan Kostić, Zoran Radojičić i prof. dr Miladin Ševarlić.

Reč ima narodna poslanica Vesna Nikolić Vukajlović.

Izvolite.

VESNA NIKOLIĆ VUKAJLOVIĆ: Samim tim što je Ministarstvo za lokalnu samoupravu dalo na razmatranje jedan ovakav zakon nama poslanicima, nama daje za pravo da u stvari zaključimo da Ministarstvo za lokalnu samoupravu nije shvatilo šta znači reformisati javnu upravu.

Reforma javne uprave je sasvim nešto drugo od onoga što vi sada radite. Ono što vi sada radite time što želite da napravite jednu nacionalnu akademiju je u stvari jedan sasvim pogrešan put.

Ono što je trebalo vas da opredeli kako da reformišete javnu upravu jeste da dobro vidite šta je to što smeta građanima u ovom trenutku u funkcionisanju lokalnih organa vlasti i svih drugih državnih organa. Niste se time bavili, ne znate prave probleme građana, ne znate odakle potiču ti problemi i ne znate kako da ih rešite.

Gde je problem? Problem je u tome što vi nemate dobru nameru prema građanima, da od javne uprave napravite javni servis građana; jer građani finansiraju ovu javnu upravu, je l' tako?

Što se tiče lokalnih samouprava, trebalo je samo da odete ispred zgrade opštine ili gradske službe itd. i da pitate građane šta je to što danas u gradskoj upravi nisu mogli da završe, a pošli su; gde su to imali problema.

A ono što ja mogu iz iskustva da kažem jeste da vam nijedno odeljenje u gradskim skupštinama nije povezano sa drugim odeljenjima. To neće povezati nacionalna akademija, to će povezati načelnik gradske uprave – koji kako se bira? Bira se politički, nažalost. I kako radi? Po nalogu gradonačelnika. A ko je gradonačelnik? Obično nije pravnik. Veterinar, lekar ili tako nešto, neki inženjer, apotekar ili šta već.

I kako će sada jedan vrstan diplomirani pravnik, koji je obično načelnik gradske uprave, da sprovodi zakonska rešenja, norme i kako će on da povezuje ta odeljenja kad od gradonačelnika nema podršku? Zašto nema podršku? Zato što gradonačelnik nije došao da sredi gradsku upravu na pravi način, da je učini pristupačnom građanima i da to bude servis građana, već je došao... Šta mislite zašto je jedan gradonačelnik gradonačelnik? O tome smo sve vreme govorili, znači da sprovodi političke instrukcije koje ima od centara moći.

Vi ste centralizovali ovu državu do te mere da je ona u početku bila ko bajagi demokratska, pa je onda bila partokratska, pa je onda bila tajkunska država i sada je pravite na ovaj način da to bude jedna direktorska država. Direktore će

uglavnom da bira nadležno ministarstvo, odnosno ministar – tako je u prosveti, u lokalnoj samoupravi – ministra će da bira Vlada, odnosno predsednik Vlade, a predsednika Vlade bira partija.

Mi smo sada potpuno centralizovali sve što imamo u ovoj državi. Mi više nemamo prava, mi više nemamo slobode, više nemamo nikakve demokratije. A direktori šta rade? Oni otpuštaju i oni biraju zaposlene. Pa to je strašno.

E sad da se vratimo na lokalnu samoupravu. Znaete da se načelnik gradske uprave bira politički, koalicionim dogovorima. I dokle god se bira politički i koalicionim dogovorima, on ne može ništa da uradi u gradskoj upravi.

Molim vas da svi shvatite da ova akademija apsolutno nije nikakvo rešenje za bilo kakve probleme koje imamo na terenu u našoj državi. Hvala.

PRESEDAVAJUĆI: Zahvaljujem.

Reč ima narodna poslanica Branka Stamenković, povreda Poslovnika.

Izvolite.

BRANKA STAMENKOVIĆ: Hvala.

Povreda Poslovnika, član 128 – narodni poslanici su dužni da identifikacione kartice nose sa sobom pri izlasku iz sale Narodne skupštine; ako narodni poslanik napusti salu, služba Narodne skupštine će odmah tu karticu dostaviti generalnom sekretaru Narodne skupštine i kartica će biti vraćena narodnom poslaniku po ulasku u salu.

Molim vas, ja sam već jednom imala ovu primedbu na drugom zasedanju. Evo, možda bi kamere mogle da zabeleže, zbog građana... Kada sam prošli put intervenisala ovim povodom, službenici nisu pokupili ove kartice nego su ih samo izvukli. Molim da, shodno Poslovniku, dosledno uzmu kartice, odnesu u Generalni sekretarijat.

Molim vas, na Administrativni odbor dolazi pošta, ljudi vode radne sporove oko toga da li su bili na zasedanjima ili ne, a kao dokaz se uzima izvod iz elektronskog sistema. Znači, nema potrebe ovo da radimo.

Nije teško da otklonimo ovu povredu Poslovnika i, ako je otklonimo, onda nema potrebe da se glasa. Ako služba ne pokupi, onda ću insistirati da se glasa. Hvala.

PRESEDAVAJUĆI: Zahvaljujem, kolegice Stamenković.

Prvo ćemo postupiti shodno članu 128, odnosno molim tehničku službu da postupi shodno članu 128, onako kako je jasno i precizno definisao član 128 Poslovnika – za poslanike koji nisu u sali a kartice im se nalaze u elektronskom sistemu, molimo da ih dostavite generalnom sekretaru Narodne skupštine. Zahvaljujem.

Reč ima predlagač amandmana na član 8, narodni poslanik Dragan Vesović.

Izvolite.

DRAGAN VESOVIĆ: Hvala, gospodine predsedavajući.

Uvaženi gospodine ministre sa saradnicima, amandman je bio da se obriše član koji govori o formiranju Programskog saveta.

Dakle, verovatno ovaj član najbolje opisuje kako će funkcionisati ono o čemu je neposredno pre mene, možda pre nekih deset minuta, govorio uvaženi kolega koji je rekao da se sprečava partokratija, da se sprečava partokratsko zapošljavanje, a ovaj član idealno govori kako to izgleda da se ne sprečava partokratija.

Reći ću vam da se, prema Predlogu, Programski savet sačinjava tako što ga čine predsednik i 14 članova, a imenuje ga i razrešava direktor Nacionalne akademije. Direktora Nacionalne akademije postavlja Vlada, odnosno na predlog nadležnog ministra. Ministar je iz SPS-a. Neposredni saradnici su, kao što vidimo, iz SPS-a. Verovatno će i taj direktor biti iz SPS-a, a to dobija još jednu novu dimenziju kada kažemo nešto što je inače ispravno, da predsednik i članovi Programskog saveta za svoj rad imaju pravo na nadoknade. To je predviđeno i treba da imaju oni koji rade. Međutim, ovde će da budu postavljeni direktno ljudi koji su usko vezani sa članovima vladajuće koalicije.

Pre mene je uvaženi kolega naveo kao primer dobrog rada Grad Užice. Pošto je gospodin ministar Ružić ministar za državnu upravu i lokalnu samoupravu, neću ga pitati, jer pouzdano dobro znam da zna za Grad Kraljevo i vrlo često dolazi u Kraljevo i u dobrim je odnosima sa rukovodstvom svoje partije u gradu Kraljevu.

Da li znate, gospodine ministre, da je svaki član SPS-a u prošlom sazivu Grada Kraljeva, znači kao odbornik, zaposlio sebe ili bliskog člana porodice u neki organ uprave ili javno preduzeće koje je osnovao Grad? Kako da vam verujem da je ovo stop partokratiji kada vidim ono što vidim?

Dakle, zato je najbolje, ne samo ovaj član nego sve članove, obrisati i zbog toga smo mi to i predložili. Bez obzira na sve uvrede koje trpimo i bez obzira na to što su nam dva predstavnika poslaničke grupe isključena sa rada Skupštine i bez obzira na to što rizikujemo da stalno dobijamo opomene, mi ćemo, naravno, nastaviti da postavljamo pitanja bez obzira na to što smo sigurni da nijedan odgovor na sva ova pitanja koja sam postavio nećemo dobiti.

Vi ste u zakonu, inače, predvideli da zaposlite u najkraćem vremenskom intervalu još pet postavljenih i zaposlenih lica u skladu sa članom 61. stav 3. u 2017. godini. U 2018. godini predviđate zapošljavanje još 30 lica u ovoj akademiji. Da li će to biti 30 zaslužnih lica koji pripadaju SPS-u ili starijem koalicionom partneru SNS-u? Voleo bih da dobijem odgovor bar na jedno od ovih postavljenih pitanja. Hvala.

PREDSEDAVAJUĆI: Zahvaljujem, kolega Vesoviću.

Reč ima predstavnik predlagača, ministar Branko Ružić.

BRANKO RUŽIĆ: Zahvaljujem, poštovani predsedavajući.

Uvaženo predsedništvo, dame i gospodo narodni poslanici, meni je, naravno, želja da, pre svega zbog javnosti, ukažem na neke stvari koje se ovde postavljaju bez ikakvog razloga i zamolio bih i narodne poslanike iz redova opozicije, koji imaju legitimno pravo da kritikuju, da se bave populizmom, da ipak prisustvuju i da ne govore neistine što se tiče odgovora na pitanja koja su postavili prvog dana.

Skupštinska atmosfera i odgovornost rada u Skupštini zahteva da, ukoliko u tome učestvujete, učestvujete punim kapacitetom a ne 10, 15 ili 20 minuta i nakon toga odete i ne čujete šta je resorni ministar, u ovom slučaju moja malenkost, odgovorio. Ali dobro, to nije toliko važno.

Prva i osnovna stvar, zbog ovih ljudi koji sede ovde pored mene, želim samo da vas uputim u činjenice. Resorno ministarstvo ima sedam pomoćnika ili pomoćnica ministra, niti jedan od njih nije član bilo koje stranke, bilo SNS, SPS, Pokreta Dveri, DS ili neke pete, šeste ili sedme. To je takozvana institucionalna memorija ljudi koji godinama u svim ministarstvima rade predano upravo da bi se reforma, pa i reforma javne uprave, sprovela u delo.

Što se tiče imenovanih lica, odnosno posebnih u kabinetu, pa naravno da svaki ministar ima pravo da izabere te ljude, ne vidim šta je u tome sporno. Što se tiče stručnog usavršavanja, ja bih voleo da je, kojim slučajem, gospodin Obradović ostao u toj biblioteci, i on bi imao priliku da se stručno usavršava kao deo te javne uprave. A mislim da je takođe važno da ukažete na to da li vi poštujete vašeg poslanika, imajući u vidu da, nažalost, koji nije prisutan, isključen je zbog ...

PRESEDAVAJUĆI: Zahvaljujem, gospodine Ružiću.

BRANKO RUŽIĆ: Izvinjavam se, još samo sekundu.

PRESEDAVAJUĆI: Izvolite.

BRANKO RUŽIĆ: ... Koji je isključen sa sednice, a pitajte ga gde je njegov otac bio, u kojoj partiji, u tih prethodnih 25 godina o kojoj ste govorili da je pljačkaška.

(Marinika Tepić: Poslovnik.)

PRESEDAVAJUĆI: Zahvaljujem.

Po Poslovniku, narodna poslanica Marinika Tepić.

Izvolite.

MARINIKA TEPIĆ: Zahvaljujem, predsedavajući.

Upravo ste, nastavljajući sednicu i dajući meni reč po Poslovniku ne skrenuvši pažnju ministru Ružiću, potvrdili prethodno kršenje člana 107, odnosno dostojanstvo Narodne skupštine.

Molim vas, predsedavajući, da skrenete pažnju ministru da i u ono malo obraćanja koje ovde izvršava pred poslanicima nema prava da pridikuje

narodnim poslanicima koliko vremena govorimo ili ne, koliko sedimo ovde ili ne. Narodni poslanici mogu da prate zasedanje i kada nisu u sali, a sve i da ne prate, on nije taj koji treba da im pridikuje o tome, naročito ne da replicira na ovaj način. Naročito poslanicima koji nisu prisutni.

Molim vas da mu skrenete pažnju ili date pauzu od nekoliko minuta da ga obavestite, reobavestite, jer on nije čovek bez iskustva, da tako ne može da se ponaša prema narodnim poslanicima u Narodnoj skupštini. A onda, kada raspravljamo o zakonu koji bi trebalo da bude resorni, za koji ćuti od pola jedanaest, znači prvi put je uzeo reč nakon tri sata, narodnim poslanicima spočitava ko koliko priča ili ne priča i da li je tu ili nije.

Uredno sedim sve vreme i vrlo sam pozvana da govorim o utrošku i načinu utroška vremena u ovoj raspravi. Molim vas, iako je vaš stranački kolega, da ministra Ružića opomenete da se tako ne odnosi prema narodnim poslanicima.

Tražim da se Narodna skupština izjasni o ovoj povredi. Hvala.

PRESEDAVAJUĆI: Zahvaljujem, kolegice Tepić.

Povreda Poslovnika, narodni poslanik Marijan Rističević.

MARIJAN RISTIČEVIĆ: Dame i gospodo narodni poslanici, poštovani predsedavajući, član 103. stav 7. i 8.

Ovo je već drugi put da kolegica koristi povredu Poslovnika kao klasičnu repliku. U takvim situacijama je predviđeno da odbijete dva minuta od vremena poslaničke grupe koja na takav način zloupotrebljava Poslovnik. Ja i dalje imam razumevanja za vaš rad, za vašu tolerantnost prema opozicionim grupama, ali ipak s vremena na vreme treba da im ukažete na kršenje odredaba Poslovnika kada oni reklamiraju povredu i da odbijete ta dva minuta od vremena poslaničke grupe, s obzirom na to da su te zloupotrebe učestale. Hvala.

PRESEDAVAJUĆI: Zahvaljujem, kolega Rističeviću.

Da li želite da se Narodna skupština u danu za glasanje izjasni o ukazanoj povredi Poslovnika? (Ne.) Zahvaljujem.

(Boško Obradović: Replika.)

Nemate osnova za repliku.

(Boško Obradović: Prozivao je oca našeg kolege narodnog poslanika.)

Niko se vama nije obratio. Niko se nije uvredljivo izrazio na vaš račun da biste imali osnova da dobijete repliku.

Gospodin Ružić, predstavnik predlagača, govorio je o pitanjima koja su postavljena tokom današnjeg zasedanja.

Reč ima Jelena Žarić Kovačević.

JELENA ŽARIĆ KOVAČEVIĆ: Zahvaljujem, poštovani predsedavajući.

Poštovani ministre sa saradnicima, dame i gospodo narodni poslanici, javila sam se po amandmanu koji glasi – član 8. Predloga zakona briše se.

Ovde, izgleda, ponovo imamo amandmane koji su jednoobrazni, da ne kažem ponovo *copy-paste* varijante, jedne iste, koje se podnose na sve članove zakona. Prosto se pitam kako je zamišljeno od strane podnosioca ovakvih amandmana da se izbrišu svi članovi Predloga i šta oni podnošenjem ovakvih amandmana misle da postignu. Takođe se pitam dokle će se vreme koje je predviđeno za obrazloženje amandmana koristiti za prikupljanje jeftinih političkih poena.

Zadržala bih se, ako nemate ništa protiv, poštovani predsedavajući, na obrazloženju amandmana koje je dato od strane poslanika kojima je očigledno lakše da unesu kamen u Skupštinu nego da daju dobar amandman. Obrazloženje amandmana se sastoji uglavnom od napada na SNS, sastoji se od optužbi koje su upućene na račun partijskih kadrova i navodno kupljenih diploma. Jako sam zadovoljna što građani mogu da prate ovaj prenos i da vide šta bi se desilo kada bi neki od tih poslanika došli na vlast; kada u ovom visokom domu svoje kolege nazivaju parazitima, šta bi onda radili sa građanima.

Na kraju, čuli smo u obrazloženju amandmana na koje sam se ja skoncentrisala i da se nije dovoljno čuo glas opozicije. Gospodo, glas opozicije se ne može čuti u ta dva minuta, u obrazloženju amandmana, već se čuje na izborima.

Predlažem da se ovaj amandman odbije.

PRESEDAVAJUĆI: Na član 8. amandman je podneo narodni poslanik Dušan Pavlović.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na član 8. amandmane, u istovetnom tekstu, podneli su narodni poslanici prof. dr Marko Atlagić i Marijan Rističević.

Da li neko želi reč? (Da.)

Reč ima narodni poslanik Marko Atlagić.

Izvolite.

MARKO ATLAGIĆ: Poštovani potpredsedniče, imajući na umu nedolično ponašanje nekih narodnih poslanika proteklih dana u ovom visokom domu, iz jedne minorne političke grupice, štedeći vreme, odustajem od obrazloženja i vreme ustupam za njihovu edukaciju kako više ne bi izazivali skandale u ovom visokom domu.

PRESEDAVAJUĆI: Reč ima narodni poslanik Marijan Rističević.

Izvolite.

MARIJAN RISTIČEVIĆ: Dame i gospodo narodni poslanici, Programski savet treba da utvrdi takvu vrstu programa da kod činovničke službe, kod javne službe kada dođe građanin, ne bude više one slavne – fali ti jedan papir. Hvala.

PRESEDAVAJUĆI: Zahvaljujem.

Na član 8. amandman su zajedno podnele narodne poslanice Branka Stamenković i Tatjana Macura.

Vlada i Odbor za pravosuđe, državnu upravu i lokalnu samoupravu prihvatili su amandman, Odbor za ustavna pitanja i zakonodavstvo smatra da je amandman u skladu sa Ustavom i pravnim sistemom Republike Srbije pa konstatujem da je ovaj amandman postao sastavni deo Predloga zakona.

Da li neko želi reč? (Da.)

Reč ima narodna poslanica Branka Stamenković.

Izvolite.

BRANKA STAMENKOVIĆ: Hvala.

Ovim amandmanom ispravili smo jednu omašku u Predlogu zakona i ja sam zadovoljna što je predlagač zakona prihvatio amandman.

Naime, zbog građana, čisto da objasnim o čemu se radi. Kada se pišu propisi, naša je obaveza da se držimo jedinstvenih metodoloških uputstava za izradu propisa. Oni, između ostalog, nalažu da se u tekstu zakona brojevi do broja 10 pišu rečima, a preko toga ciframa. Pretpostavljam da je u brzini došlo do toga da u Predlogu zakona do Narodne skupštine stigne broj 14 rečima umesto ciframa i, u tom smislu, to je bila moja intervencija.

Međutim, ovo nije prvi put da se ovako nešto dešava, ovo nije prvi put da ja imam amandmane koji ispravljaju greške koje se prave u brzini, jer odbijam da poverujem da službenici – jer ne verujem da ministri pišu predloge zakona – ne znaju to, nego mislim da su pritisnuti kratkim rokovima. Nije mi jasno zbog čega sve mora navrat-nanos, preko noći, po hitnom postupku da se preda u Skupštinu, da onda ni mi u Skupštini nemamo dovoljno vremena da se kvalitetno pozabavimo tim predlozima zakona nego su nam ostavljeni vrlo kratki rokovi.

Ovaj predlog zakona u Narodnu skupštinu je stigao u nedelju, 24. septembra, da bi u utorak bila zakazana sednica na kojoj će se o njemu raspravljati. Zamolila bih predlagače zakona, svih vrsta i svih ministarstava, da ubuduće dosta ranije šalju predloge, da ne čekaju poslednji trenutak da to bude po hitnom postupku i da obavezno pročitaju nekoliko puta te predloge. Ne možemo mi našu decu kritikovati da su nepismena i da ne vode računa o pravopisu ako mi u najvišem zakonodavnom telu Republike Srbije o tome ne vodimo računa. Mi moramo decu podučavati primerom. Hvala.

PRESEDAVAJUĆI: Zahvaljujem, kolegice Stamenković.

Na član 8. amandman su zajedno podneli narodni poslanici Radoslav Milojević, Dejan Nikolić i Veroljub Stevanović.

Reč ima narodni poslanik Radoslav Milojević.

Izvolite.

RADOSLAV MILOJEVIĆ: Hvala, uvaženi predsedavajući.

Šta nam pokazuje ovaj zakon? Ovaj zakon nam pokazuje potpunu otuđenost SNS-a od građana Republike Srbije. Ovaj zakon nam pokazuje da rukovodstvo SNS-a, od svojih blindiranih automobila, od svojih kabineta i kožnih fotelja, ne vidi suštinske probleme građana Republike Srbije.

Predloženim zakonom o Nacionalnoj akademiji za javnu upravu SNS pokazuje da ne vidi da je svakoga dana u Srbiji 50.000 dece gladno. Vi ovim što želite još 14 članova Programskog saveta, čije mi smanjenje predlažemo, pokazujete potpunu otuđenost, ne vidite da građani Srbije nemaju ni dovoljno novca u novčaniku, ni dovoljno goriva u rezervoaru, ni dovoljno hrane u frižideru. Predlažete Nacionalnu akademiju za javnu upravu koja će brojati 14 članova Programskog saveta, plus predsednika, plus direktora, plus zamenika, plus pomoćnika. Zato predlažem da usvojite ovaj amandman.

Demokratska stranka nije apriori protiv svega. Uvek ćemo podržati ono što je u interesu Republike Srbije. Tako smo predložili smanjenje članova Programskog saveta i nije mi jasno zašto niste prihvatili ovaj amandman, sem uz obrazloženje da vam je malo što ste zaposlili 50.000 svojih botova u javnoj upravi.

PRESEDAVAJUĆI: Po amandmanu, narodni poslanik Vladimir Orlić. Jeste li hteli po amandmanu? Izvolite.

VLADIMIR ORLIĆ: Nije bitan osnov, neće da bude duže od deset sekundi.

Pozivam da se ne prihvati, jer je toliko besmisleno da ne zaslužuje bilo kakav dublji komentar. Ako sam dobro razumeo predlagača, ukoliko sa 14 mi svedemo ovo na devet članova, 50.000 dece će postati sito. Je li tako? E, koliko je to tačno i ozbiljno, toliko je i sve ostalo što smo čuli. Hvala lepo.

PRESEDAVAJUĆI: Po amandmanu želite?

Reč ima narodni poslanik Radoslav Milojević.

Izvolite.

RADOSLAV MILOJEVIĆ: Naravno, gospodine predsedavajući, nisam ni očekivao da iko sa suprotne strane sale shvati nas sa ove strane, nemaju oni tih kapaciteta, ali to nije na meni.

Neće – gospodine predsedavajući, odgovaram na pitanje ali vama, ne prethodnom govorniku jer nije dozvoljeno direktno obraćanje; bili ste dužni da opomenete prethodnog govornika – 50.000 dece koja svakog dana nemaju užinu jer im roditelji ne rade, ako smanjimo na devet sa 14, imati tu užinu, već će imati užinu tako što SNS treba da vrati deset milijardi evra za koliko je zadužila građane Srbije i imali bi tu užinu da SNS nije ugasila FAP posle 63 godine postojanja.

PRESEDAVAJUĆI: Hajde da se vratimo na amandman.

RADOSLAV MILOJEVIĆ: Hvala.

PREDSEDAVAJUĆI: Hteli ste po amandmanu, oprostite?

(Vladimir Orlić: Po osnovu za repliku.)

Na pominjanje SNS-a hteli ste repliku?

Izvolite.

VLADIMIR ORLIĆ: Dobro, ako čovek greši, treba mu izaći u susret.

Znači, kako smo ono rekli – SNS je nešto ovde silno pozatvarala, je li tako? Pretpostavljam da se, između ostalog, odnosi i na radna mesta.

Dakle, mi smo ovde već čitali, i to zvaničan podatak, podatak koji je izmeren zvaničnom statistikom, istom onom statistikom koja tim ljudima, zato što im ne ide u prilog, strašno smeta, ali koja je upravo od strane evropskih institucija konstatovana kao ispravna, kao ona koja postupa u skladu sa standardima koji upravo u toj Evropi važe. E, ta statistika, koja je, dakle, nesporna ljudima koji pripadaju evropskim institucijama, rekla je, izmerila i prikazala da je za vakta tih ljudi koji se sad nešto ovde strašno brinu zbog zatvaranja i gubljenja radnih mesta, između ostalog, više od pola miliona ljudi bez posla ostalo.

Već smo ih pozivali da se uozbilje malo i stave prst na čelo, ako su u stanju. Ako pričaju o brizi za zaposlene, za njihovu decu, samo nek se sete dve stvari. Ne treba ljude da štite od SNS, koja je više od 130.000 novih radnih mesta tim ljudima donela. Neka te ljude, ako žele da ih štite, štite od sebe samih. Ne treba da se zaštitom bave danas, trebalo je da se tom zaštitom bave za vreme kada su sami žarili i palili ovom zemljom pa, između ostalog, i tih 500.000 radnih mesta izgubili. Dakle, da vode računa od koga štite i da vode računa o tome u koje vreme štite.

Sve ostalo, ako je način da neko bude sam sebi bitan i važan, nije sporno, nek izazove repliku još koji put, mi ćemo dva minuta umeti da iskoristimo kao što umemo. Ako u tome ne prepoznaju lični problem ili porive koji se mogu svesti na politički mazohizam, ja u motive neću da ulazim, ali nek znaju da neće zbog toga proći bolje i neće zbog toga njihov sram biti manji. Hvala lepo.

PREDSEDAVAJUĆI: Po amandmanu, reč ima narodni poslanik Krsto Janjušević.

Izvolite.

KRSTO JANJUŠEVIĆ: Poštovani predsedavajući, dame i gospodo narodni poslanici, predlagač ovog amandmana – za koji, naravno, pozivam da se ne prihvati – može se opisati kao osoba koja se može najjače derati bez znanja o onome o čemu se dernja.

Dakle, možda ne bi bilo loše da se držao amandmana a ne toga da li je FAP ugašen ili nije. Ja mu sa lica mesta mogu reći da FAP trenutno proizvodi 40 vozila za Vojsku Srbije i da u FAP-u trenutno radi 250 ljudi, da je FAP u procesu UPPR-a i da će FAP uskoro biti deo namenske industrije.

Izvinite, ovo je bilo zarad istine, poštovani predsedavajući.

Mogao je malo bolje da pojasni ulogu trenera, nije dobro pojasnio kroz svoje amandmane.

Dakle, on je uspeo u svojoj opštini od svog fudbalskog kluba da napravi javnu ustanovu. Zamislite...

(Predsedavajući: Hajde da se vratimo na amandman.)

Izvinite, ali ovo je o amandmanu.

Tu javnu ustanovu ne može da vodi trener, nego je vodi direktor. Zamislite susret dva fudbalska kluba gde s jedne strane vodi taktiku trener, a s druge direktor. Zamislite vi na šta liči taj fudbalski tim koji je on vodio kad verovatno direktor direkcije centrira direktoru lokalnog komunalnog, a onda on namešta penal direktoru centra za socijalni rad.

(Predsedavajući: Kolega Janjuševiću...)

Dakle, ja ne želim da ikoga vređam. Samo hoću, uz uvažavanje prema svim tim ljudima koje je na takav način doveo u tu situaciju da preko fudbalskog kluba isplaćuje zarade tim preduzećima...

(Predsedavajući: Kolega Janjuševiću, ja vas molim da se vratite...)

... Da malo bolje ubuduće povede računa o tome na koji način postavlja trenere. Zahvaljujem.

PREDSEDAVAJUĆI: Hajde da se vratimo na član 8, kolega Janjuševiću.

(Radoslav Milojević: Poslovnik.)

Video sam, kolega Milojeviću.

Kolega Janjuševiću, molba. Molim vas, kada se javite, dva-tri puta sam sugerisao da se vratimo na tačku dnevnog reda i konkretno na član 8. koji jeste podneo kolega Milojević.

Reč ima narodni poslanik Milojević, po Poslovniku.

Izvolite.

RADOSLAV MILOJEVIĆ: Gospodine Milićeviću, reklamiram član 108, da se o redu na sednici stara predsedavajući. Kao što svakog poslanika DS-a isključite na bilo koju pomenu SNS-a ili nečeg negativnog, a sve je negativno što su oni uradili u poslednjih šest godina svoje vlasti, molim vas da imate iste aršine i za SNS.

Mene zaista ne zanima što vama Martinović i Orlić prete, što vam oni određuju kada ćete kom poslaniku oduzeti reč, ali se nadam da ćete pokazati dostojanstvo i da nećete dozvoliti da vam oni vode sednicu, jer u ovom trenutku to radite vi.

Ne želim da odgovaram na ovakve gluposti. Svi ljudi iz lokalne samouprave su tu, i ministar i njegovi pomoćnici ili državni sekretari. Pa to što

ste rekli je potpuno nemoguće, ni zakonski ni na koji drugi način. Tako da zaista ne bih da komentarišem ovoliki nivo gluposti.

PRESEDAVAJUĆI: Samo vas molim, obraćajte se meni.

Zahvaljujem, kolega Milojeviću.

Nisam čuo da je bilo ko uputio bilo kakvu pretnju, ne meni lično.

Što se tiče kolege koji je maločas govorio, ja sam dva-tri puta sugerisao. To sam činio i kada govore pojedini opozicioni poslanici, jer smatram da je zaista važno da se vratimo na tačku dnevnog reda, konkretno na član 8. amandman koji ste podneli vi zajedno sa vašim kolegama poslanicima Dejanom Nikolićem i Veroljubom Stevanovićem.

Da li želite da se Narodna skupština u danu za glasanje izjasni? (Da.) Zahvaljujem.

Povreda Poslovnika, narodna poslanica Sonja Pavlović.

Izvolite.

SONJA PAVLOVIĆ: Uvaženi predsedavajući, ja vas molim da više ne povređujete član 21, odnosno da se starate o primeni ovoga Poslovnika, sem ako ne postoji neko drugo prošireno izdanje, kao što sam pre neki dan rekla, u koje mi nismo upućeni.

Zaista ovde ne želim da slušam ni o žutom preduzeću, ni o trikolornom preduzeću, ni o bilo kom preduzeću, niti treba bilo ko da sluša o tome. Mi smo ovde došli da raspravljamo o setu zakona koji su danas na dnevnom redu i želimo da čujemo o Predlogu zakona o Nacionalnoj akademiji za javnu upravu.

Znači, raspravljamo o tim amandmanima i najlepše bih molila da više ni o jednom preduzeću ne raspravljamo i vas bih molila da se starate o primeni Poslovnika na vreme, a ne kad izgovore svi poslanici ono što žele a nije u skladu sa Poslovníkom, vi onda reagujete. To sve vrlo fino izgleda kao da ste reagovali, a zapravo niste. Post festum ne može da se reaguje, mora u tom trenutku. Hvala lepo.

PRESEDAVAJUĆI: Zahvaljujem, kolegice Pavlović.

Na potpuno identičan način ste se obratili i pre nekoliko dana. Ja ću vam dati slično obrazloženje. Najpre, reći ću, nisam povredio član 21. i ne postoje dvostruki aršini i dvostruki standardi. Ne možete omogućiti jednoj strani da postavi pitanje a drugoj strani ne dati mogućnost da da odgovore na postavljena pitanja, ili suprotno.

Dakle, moja namera nikako nije da sprečim otvorenu raspravu i demokratsko sučeljavanje mišljenja u Narodnoj skupštini Republike Srbije. To što narodni poslanici, tu mogu da se složim sa vama, u određenim trenucima kroz, pa evo i kroz raspravu u pojedinostima, odstuje od onoga što je dnevni red, od onoga što je sadržaj amandmana, ja kao predsedavajući ne mogu da predvidim o čemu će narodni poslanici govoriti.

Da li želite da se Narodna skupština u danu za glasanje izjasni o ukazanoj povredi Poslovnika?

(Sonja Pavlović: Da, želim.)

Zahvaljujem, kolegice Pavlović.

Na član 8. amandman su zajedno podneli narodni poslanici Nenad Čanak, Olena Papuga i Nada Lazić.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na član 8. amandman su zajedno podneli narodni poslanici dr Sanda Rašković Ivić, dr Dijana Vukomanović i Đorđe Vukadinović.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na član 8. amandman su zajedno podneli narodni poslanici Marko Đurišić, Miroslav Aleksić, Nenad Konstantinović, Zdravko Stanković i Goran Bogdanović.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na član 8. amandman, sa ispravkom, zajedno su podneli narodni poslanici Goran Ćirić, Balša Božović, mr Aleksandra Jerkov, Maja Videnović, Tomislav Žigmanov, Goran Ješić, Vesna Marjanović i Nataša Vučković.

Reč ima narodni poslanik Goran Ćirić.

Izvolite.

GORAN ĆIRIĆ: Malopre smo imali raspravu na amandman na član 8. i jednostavan predlog, nije komplikovan. Umesto Programskog saveta koji bi trebalo da čine 14 članova plus predsednik, dakle 15 članova, mi ovde imamo jednostavan predlog da sastav čine predsednik i osam članova, smanjiti za šest članova Programski savet, iz više razloga.

Jedan razlog je, svakako, efikasniji rad, jer mislimo da manje telo može efikasnije da radi, sa dobrom selekcijom i sa pravim uslovima, i stručnim i organizacionim mogućnostima za sve članove Saveta. Drugi važan razlog je, svakako, i bolja zastupljenost najzainteresovanijih institucija koje treba da budu zastupljene u Programskom savetu.

Pročitacu vam kako glasi amandman i ne vidim zaista ništa logično da se ne prihvati ovakav amandman. Smanjenje troškova, efikasniji rad i bolja zastupljenost institucija koje će biti zainteresovane za rad ovog programskog saveta.

Amandman glasi: „Programski savet čine predsednik i osam članova, koje imenuje i razrešava direktor Nacionalne akademije.

Predsednik i tri člana Programskog saveta se imenuju iz reda državnih službenika koji imaju najmanje devet godina radnog iskustva u oblasti relevantnoj za rad javne uprave, jedan član se imenuje iz reda članova Saveta za stručno usavršavanje zaposlenih u jedinicama lokalne samouprave, iz reda članova koje predlaže Stalna konferencija gradova i opština, dva člana se

imenuju iz reda stručnjaka iz oblasti relevantne za rad javne uprave, a dva člana se imenuju od strane predstavnika udruženja i drugih poslovno stručnih i neprofitnih organizacija čiji su ciljevi ili poslovi radi kojih su osnovani u oblasti relevantnoj za rad javne uprave.“

Dakle, pored ovih ciljeva – smanjenje broja, povećanje efikasnosti rada Programskog saveta, smanjenje finansijskih troškova, važan cilj je, pre svega, poštovanje značaja i važnosti ljudi u lokalnim samoupravama, jer smo stalno u ovoj raspravi insistirali na ključnim temama koje treba da radi Nacionalna akademija, a to su konkretni problemi i problemi u praksi koje iz dobre prakse različitih lokalnih samouprava treba rešavati; zbog toga, bolja zastupljenost ljudi iz lokalnih samouprava.

Tu smo uveli i predlog da jedna važna institucija u Srbiji koja zaista već dugo godina radi važne poslove, to je Stalna konferencija gradova i opština, bude zastupljena sa svojim predlogom, jer sigurno višegodišnje iskustvo, decenijsko iskustvo, učešće u projektima, poznavanje problema, konkretnih problema lokalnih samouprava i ljudi koji žive na lokalnu, sa dobrim praksama koje mogu da se primenjuju i sa dobrim projektima je nešto što je meni logično rešenje.

Dakle, pozivam i ministra i njegove saradnike da prihvate ovaj amandman, jer mislimo da je logičan iz ovih razloga.

PRESEDAVAJUĆI: Zahvaljujem.

Na član 8. amandman, sa ispravkom, zajedno su podneli narodni poslanici Marinika Tepić, Sonja Pavlović, Aleksandra Čabraja, Jovan Jovanović i Zoran Živković.

Vlada i Odbor za pravosuđe, državnu upravu i lokalnu samoupravu prihvatili su amandman, Odbor za ustavna pitanja i zakonodavstvo smatra da je amandman u skladu sa Ustavom i pravnim sistemom Republike Srbije pa konstatujem da je ovaj amandman postao sastavni deo Predloga zakona.

Da li neko želi reč? (Da.)

Reč ima narodna poslanica Marinika Tepić.

Izvolite.

MARINIKA TEPIĆ: Zahvaljujem, predsedavajući.

Ovaj amandman Kluba samostalnih poslanika jeste prihvaćen i postaje, naravno, sastavni deo zakona, ali imam potrebu da kažem o čemu se radi, jer je to, zapravo, još jedan dokaz moje u nekoliko navrata ranije izrečene molbe da se uzme u obzir da najviši državni funkcioneri, tu podrazumevam i članove Vlade, naročito predsednicu Vlade, koja je potpisala predlog ovog zakona, treba da prođu prvi ovu vrstu obuke i, naročito, da polože državni stručni ispit. Među vama ima i profesionalaca koji se time bave godinama, sigurno znaju o čemu govorim.

Naime, vi ste u pisanju ovog člana zakona, koji podrazumeva sastav Programskog saveta Nacionalne akademije za javnu upravu, izostavili da navedete člana koji bi predstavljao državne službenike iz autonomnih pokrajina. To ne samo što smatramo suprotnim Zakonu o zaposlenima u autonomnim pokrajinama i jedinicama lokalne samouprave već i Ustavu Republike Srbije, koji još uvek, koliko ja znam, prepoznaje AP Vojvodinu i Kosovo i Metohiju. Prema tome, zakonopisac je ovde učinio ne samo ozbiljan propust u nepoznavanju propisa, već očigledno u nekonsultovanju stručnih lica, koja bi mu na vreme ukazala pažnju.

Odlično je što ste prihvatili ovaj amandman. Drugačije bi ovaj član zakona, pa i sam zakon bio suprotan Ustavu, ali ja još jednom, evo sada vas lepo molim, bez ikakvog autoritativnog tona, koliko god to može da se učini, da evo vi ličnim primerom pokažete da imate ozbiljnu nameru da se naša javna uprava, naročito ljudi koji se staraju i koji su starešine organa, i da prvi položite državni stručni ispit, ako niste, zatim da budete prvi polaznik ove ili bilo koje akademije koja se bavi usavršavanjem javnih funkcionera na najvišem nivou. Zato što je Vlada donela predlog zakona koji je protivan Ustavu i zakonima koje je ona sama, takođe, predlagala a ova Skupština usvajala, a zakonopisac u formi potpisnika Ane Brnabić, kao predsednice Vlade, ni ona čak o tome nije znala. Inače, prethodno je vodila upravo ministarstvo koje ste vi nasledili pa nekako nije dobra slika da se starešine baš ovog ministarstva ne razumeju u svoj posao.

Molim vas, još jednom, da ličnim primerom promenite ovu praksu i pokažete da ministri, članovi Vlade i predsednica Vlade poznaju Ustav i podelu vlasti. Hvala.

PRESEDAVAJUĆI: Zahvaljujem.

Na član 8. amandman su zajedno podneli narodni poslanici Dejan Šulkić, Gorica Gajić i Milan Lapčević.

Da li neko želi reč? (Da.)

Reč ima narodni poslanik Dejan Šulkić.

Izvolite.

DEJAN ŠULKIĆ: Zahvaljujem.

Član 8. Predloga zakona propisuje nadležnost, sastav i način formiranja Programskog saveta i u stavovima 2. i 3. propisuje da predsednika i članove imenuje i razrešava direktor Nacionalne akademije i da direktor Nacionalne akademije ima potpuno diskreciono ovlašćenje, ili pravo, da predsednika i sedam članova Programskog saveta imenuje iz reda državnih službenika koji ispunjavaju određene uslove koji se propisuju zakonom.

Amandmanom sam predložio da se za potrebe formiranja Programskog saveta godišnjim javnim pozivom formira stalna lista državnih službenika koji

ispunjavaju uslove propisane ovim zakonom. Da se, takođe, lista objavljuje na sajtu Nacionalne akademije, kao i akt o imenovanju državnih službenika.

Kao obrazloženje navodimo da bi se na taj način, formiranjem stalne liste državnih službenika koji ispunjavaju uslov za članstvo u Programskom savetu na osnovu javnog poziva koji bi se objavljivao svake godine, svim zainteresovanim državnim službenicima koji ispunjavaju tražene uslove omogućilo da sa stalne liste budu imenovani u Programski savet. Takođe, podstakla bi se konkurencija, odnosno broj zainteresovanih, a ispoštovalo bi se i načelo javnosti pri izboru državnih službenika. Hvala.

PRESEDAVAJUĆI (Vladimir Marinković): Hvala, kolega Šulkiću.

Na član 9. amandmane, u istovetnom tekstu, podneli su narodni poslanici zajedno Zoran Krasić, Marina Ristić i Sreto Perić, i zajedno Boško Obradović, Srđan Nogo, Marija Janušević, dr Dragan Vesović, mr Ivan Kostić, Zoran Radojičić i prof. dr Miladin Ševarlić.

Da li neko želi reč? (Da.)

Reč ima narodni poslanik Sreto Perić.

Izvolite.

SRETO PERIĆ: Dame i gospodo narodni poslanici, gospodine ministre, mi kao članovi SRS-a i narodni poslanici lično smo se uverili da javna uprava ima problema. Kad je predložena reforma javne uprave, pomislili smo da će to biti dobra intervencija i bili smo spremni da se uključimo maksimalno da pomognemo da to iz raznih uglova sagledamo. Međutim, gledajući ovaj zakon preko kojeg vi to pokušavate da uradite, mi vidimo da je to zapravo ništa. Preteča ovako nečeg možda je i zakon o ograničenju broja zaposlenih, verujem da se vi sećate, 2013. godine, koji je donet u decembru, i on je poslužio samo kao, kako bi ministar Nedimović rekao, alat režimu da kontroliše zapošljavanje.

Ova akademija ima takođe to za cilj, ali ja se ne slažem sa većinom kolega. Većina primedbi je bila možda iz opozicionih stranaka pa se stekao utisak da članovi političkih stranaka ne smeju ni da se zapošljavaju. Treba ljudima reći da to nije tako i ne sme da bude kao što je jedna gospođica, član Srpske napredne stranke, rekla – ja sam se zaposlila zahvaljujući Srpskoj naprednoj stranci. E, to je već problem. Znači, kvalitet onoga ko treba da se zaposli bi trebalo da bude nešto što njega na najbolji način preporučuje.

Ovde su predviđena stručna tela. Znači, imamo menadžment Akademije, pa kasnije uvodimo stručna tela koja bi trebalo nešto da urade, a iz ovog ne vidimo njihovu suštinu i ne vidimo da oni mogu nešto značajno da urade.

Pa je rečeno da će biti 14 članova Programskog saveta, o tome smo već dosta govorili, a i stalne programske komisije, pa će obrazovanje te komisije biti u nadležnosti direktora Nacionalne akademije a odluku o naknadi za njihovo učešće u radu doneće Vlada na predlog Nacionalne akademije. Koga –

Nacionalne akademije kao kolektivnog organa ili direktora Nacionalne akademije kao starešine tog organa koji će to predložiti?

U čemu je problem? Problem je u tome što se posebno u jedinicama lokalne samouprave, a po ugledu ili možda uz ogromnu zaštitu centralnog nivoa vlasti, sprovodi negativna selekcija, a oni to vide i po uzoru na centralni nivo vlasti primenjuju.

Vidite, u jednoj predškolskoj ustanovi – ministre, ja namerno neću da vam otkrijem mesto, potrudite se malo da saznate – to je greh, otkaz dobije osoba koja ima najbolje ocene, najbolje kvalifikacije, posle 12 godina rada, da bi bio primljen neko ko je tek završio potrebnu školu ili fakultet. E, to je već problem.

To je ono što pripadnost strankama pravi veliki problem. Umesto da se lokalna samouprava bavi uz pomoć nadležnih ministarstava da se stvore dobri uslovi za rad, za bolji život u toj lokalnoj samoupravi, oni se nadgornjavaju ko će u javnim službama zaposliti veći broj pripadnika svojih stranaka. Za nekoliko godina ni onaj što je već dobio otkaz, od 12 godina, ni onaj koji je tek diplomirao, počeo raditi, neće imati posla, smanjuje se broj rađanja.

U određenom broju lokalnih samouprava postoji višak zaposlenih, i to je možda mnogo lakše rešiti nego u onim lokalnim samoupravama gde istovremeno postoji i višak i manjak. Šta je tu manjak? Manjak su oni kadrovi koji nedostaju lokalnim samoupravama da bi kvalitetno mogli da obave svoj posao. I mi iz Srpske radikalne stranke smo potpuno sigurni, zato i predlažemo ovakve amandmane, da nacionalna akademija za obrazovanje u javnoj upravi, ili praćenje obrazovanja u javnoj upravi, nijedan od ovih problema ne može da reši.

Zato bi bilo dobro da se amandman SRS-a na član 9. prihvati i da se ovaj član briše.

PRESEDAVAJUĆI: Hvala, kolega.

Reč ima narodni poslanik Boško Obradović.

Izvolite.

BOŠKO OBRADOVIĆ: Poštovani predsedavajući, poštovani građani Srbije, više je nego jasno zašto su Dveri protiv donošenja ovog zakona i zašto i kod ovog člana smatramo da on treba da se briše i da ovakav zakon ne treba doneti. Razlog je jednostavan – ovo je partijski zakon za potrebe daljeg udomljavanja partijskih kadrova u državnu upravu.

Vi ste već čuli od kolege Dragana Vesovića primer iz Kraljeva, kako su svi odbornici SPS-a u prethodnom mandatu Skupštine grada Kraljeva zaposlili ili sebe lično, što je poseban skandal jer su odbornici, ili najbliže članove svojih porodica u javna, republička i lokalna preduzeća. Tako je šef Odborničke grupe SPS zaposlio sebe, a kasnije i svog muža, u „Elektroprivredi Srbije“, a gospodin koji vodi SPS u Kraljevu i koga zovu „Mali Ružić“, po ministru Branku Ružiću,

u ovom mandatu, dakle poslednjih meseci zaposlio je već svoju rođenu sestru i svoju ćerku, jednu u republičkom a drugu u lokalnom javnom preduzeću.

Zaista, gospodine Ružiću, čestitam i vama lično i „Malom Ružiću“ iz Kraljeva. To su izuzetni rezultati u departizaciji naše državne uprave. Siguran sam da će i ovaj novi zakon ići u tom pravcu, da „Mali Ružići“, a svuda ih ima u SPS-u širom Srbije, nastave da zapošljavaju u državnoj upravi. Naravno, nisu izuzetak u tome ni predstavnici SNS-a. I oni po ugovorima o privremenim i povremenim poslovima, posebno u „Telekomu“, u „Elektroprivredi Srbije“ i drugim javnim preduzećima i ustanovama, takođe zapošljavaju svoje partijske kadrove.

To je razlog zašto se mi protivimo jednom ovakvom zakonu. Vama se, jednostavno, ne može verovati. Vi ste se pretvorili u interesna partijska preduzeća koja brinu o zapošljavanju svojih kadrova a uopšte ne brinu o državnoj upravi i njenom razvoju. Hvala.

PRESEDAVAJUĆI: Po Poslovniku, narodni poslanik Neđo Jovanović. Izvolite.

NEĐO JOVANOVIĆ: Gospodine predsedavajući, nastavlja se stepen tolerancije koji je ispoljio vaš prethodnik, gospodin Milićević, inače član naše poslaničke grupe. Mislim da je krajnje vreme da sankcionišete, shodno Poslovniku, grubo odstupanje od javnog reda.

Postaje već ne degutantno, postaje previše grubo, grubo i za građane Srbije i vređanje građana Srbije kada se ne govori o zakonu.

Narodni poslanik ima svoju osnovnu dužnost, dužnost da, ako sedi ovde i učestvuje u raspravi, raspravlja o onom što je tačka dnevnog reda. Populizam i politički marketing neka širi na bilo kom drugom mestu.

Mi danas raspravljamo samo o zakonu i, ako je amandman na član 9, koji se odnosi na stalne programske komisije, „briše se“, onda je obrazloženje zbog čega se briše, a ne zbog partokratije. Na partokratiju se poziva onaj ko je licemeran, ko je pod hipokrizijom, ko ima sopstvena iskustva kako se zaposlio, na koji način, preko koga i koja mu je stranka to omogućila. Ali vi to ne smete da dozvolite, morate da reagujete na to.

Ako se onaj ko sve vreme grubo krši ovaj Poslovnik poziva na to da su mu uskraćena demokratska prava i demokratski principi, onda je to još veći stepen hipokrizije i još veći stepen licemerja.

Ja vas molim da ubuduće, kada dođe do povrede člana 106. Poslovnika, koji reklamiram, reagujete tako što ćete narodnom poslaniku, ma ko to bio, pa bio i Boško Obradović, večiti velikomučenik, oduzmete reč, jer je to vaše pravo po Poslovniku. Ja vas molim da to pravo i vašu obavezu koristite. Hvala.

PRESEDAVAJUĆI: Hvala.

Uvažavam vašu sugestiju u skladu sa Poslovnikom. U svakom slučaju, kao i kolega Milićević, trudiću se da rasprava bude demokratska, ali da bude u skladu sa temom, iako to nije bio slučaj u prethodnih nekoliko govora.

Po amandmanu, narodni poslanik Sonja Vlahović.

Izvolite.

SONJA VLAHOVIĆ: Hvala.

Poštovani predsedavajući, javljam se po amandmanu sa tekstom „briše se“. To je amandman koji smo mi nazvali ovde, u prethodnom sazivu bilo je puno ovakvih amandmana, štetan amandman, koji ne doprinosi baš nikakvom boljitku zakona.

Mi već danima slušamo, i u danima kada je bila rasprava u načelu i danas u pojedinostima, uopšte ovi podnosioci ovakvih amandmana, naše kolege, pričaju više političke govore nego o amandmanima i predloženim zakonima. Čak su pominjali i našu stranku, moju stranku, SNS, u više navrata u političkim govorima, kako nije ništa ispunjeno od obećanog u predizbornoj kampanji naše stranke. A baš vezano za javnu upravu, u samoj javnoj upravi ima preko 37.000 manje zaposlenih. Više puta je ovo rečeno, ali ja, molim vas, imam pravo i želim da ponovo naglasim.

Došla sam do jednog interesantnog plakata baš od podnosioca amandmana, koji ja moram da pokažem jer ima veze sa ovim što piše. Podnosioci amandmana u prethodnoj kampanji su imali plakat: „Ko sme, taj može“. Slušamo već danima o tim podnosiocima amandmana kako poštuju Ustav, kako štite porodične i tradicionalne vrednosti, kako brinu i misle o deci, brinu se uopšte o pravu deteta, o njihovom obrazovanju, a pritom im vređaju majke, sestre, tetke, kolegice, komšinice. Vređaju i fizički napadaju. Ko sme, taj i može – da unese, naravno, kamen u zgradu Skupštine. Samim tim, govoreći da je to kamen sa Kosova i Metohije, povredio je i mene. Jer ja sam rođena u srcu Metohije, ali odavno smo shvatili i znamo da kolega nije više džentlmen.

PREDSEDAVAJUĆI: Hvala, kolegice, ali nemojte repliku. Govorite o amandmanu. Hvala.

SONJA VLAHOVIĆ: Vraćam se na amandman.

Po svemu ovome što sam iznela, kolege smeju i mogu da podnesu amandmane sa tekstom „briše se“ i samim tim u danu za glasanje ja neću glasati za ovakve amandmane. Hvala.

PREDSEDAVAJUĆI: Hvala.

Po amandmanu, narodni poslanik Milimir Vujadinović.

Izvolite.

MILIMIR VUJADINOVIĆ: Hvala, predsedavajući.

Naravno, na početku da kažem da predlažem da amandman bude odbijen. Naime, obesmislio bi se čitav zakon. Zakon predviđa jasno evidentiranje i sam po sebi je modernizacija i optimizacija javne uprave.

U celokupnoj raspravi dosada od predlagača smo čuli, rekao bih, jednu tačnu tezu, a to je da vladajuća koalicija vodi evidenciju o zaposlenima u javnoj upravi. To jeste tačno, ali evidencija glasi ovako: 80.000 zaposlenih manje, kako u javnoj upravi tako i u javnim preduzećima, u javnim ustanovama, a smanjena ukupna nezaposlenost u Srbiji. I to jeste evidencija.

Postavilo se pitanje etike. E sad jeste pitanje etike od koga dolaze ovakvi predlozi, jer brisanjem ovog člana i poništavanjem ovog ovakvog zakona nestala bi evidencija koju vodi predlagač.

Naime, zamislite koliko je to neetično, nemoralno, ako vi tražite i govorite o zapošljavanju u javnom sektoru... Naime, evo samo da vam kažem kako glasi njihova evidencija, ne ulazeći u ono što je bilo pre 70 godina i ko je za kakve službe radio i ko je za kakve uprave radio. Predlagač radi u državnoj upravi, njegov otac, građevinski inspektor, u javnoj upravi, njegov brat u gradskoj upravi, u sektoru za urbanizam. Malo bilo, pa onda došla i snajka, i ona u javnoj ustanovi. E sad zamislite stepen nemorala i stepen neetičnosti u svim tim činjenicama.

Ali možda to samo po sebi ne bi bilo problem da svi ovi ljudi rade samo u službi ove države. Postoje u tom pokretu i ljudi koji rade za službe nekih drugih država. Pa je tako, na primer, direktor političkog saveta predlagača...

PREDSEDAVAJUĆI: Kolega Vujadinoviću, molim vas, nije ovo tema. Tema je amandman, javili ste se po amandmanu. Želim da nastavimo raspravu po ovom amandmanu. Molim vas, nemojte da... Izvolite.

MILIMIR VUJADINOVIĆ: Poštovani predsedavajući, tema je rad u državnoj upravi, odnosno u javnoj upravi. Nije problem kada ljudi rade u javnoj upravi ove zemlje, bili oni članovi ma koje partije u ovoj državi, i mislim da to samo po sebi ne treba da bude ograničavajući faktor, ali jeste problem kada radite za upravu neke druge države. Sada imate predlagača koji kritikuje ljude koji rade u javnoj upravi ove države, a s druge strane njihovi članovi rade za neke druge uprave.

(Isključen mikrofon.)

PREDSEDAVAJUĆI: Hvala, kolega Vujadinoviću.

Boško Obradović.

Javili ste se za reč po amandmanu?

(Boško Obradović: Replika.)

Verovatno na izlaganje kolegice Vlahović, ali niste pomenuti vi lično, nije pomenut Srpski pokret Dveri, tako da možete dobiti reč samo po amandmanu.

(Boško Obradović: Pomenut sam.)

Ne, niste pomenuti, stvarno. Ja sam kolegu isključio upravo zbog toga da se ne bi...

(Boško Obradović: Dobro, javljam se po amandmanu.)

Hvala. Po amandmanu, izvolite.

BOŠKO OBRADOVIĆ: Hvala, predsedavajući.

Slažem se sa parolom našeg proslavljenog vojvode Živojina Mišića da „ko sme, taj može“.

S obzirom na to da nismo mogli da predložimo zakon kojim bismo izbrisali ovih šest godina pogubne vlasti Srpske napredne stranke, možemo samo da predložimo da se izbriše član zakona koji je loš.

Mogu još jednom, naravno, da ponovim zašto je ovaj zakon loš i zašto smo predložili da se svi članovi ovoga zakona brišu – da ne bi nastupile štetne posledice po građane Srbije i državu Srbiju.

Mi već imamo veoma štetne posledice vladavine Socijalističke partije Srbije i Srpske napredne stranke u prethodnim godinama, ali ako formiramo Nacionalnu akademiju za državnu upravu, pogoršaće se te štetne posledice i biće još gore po građane Srbije, zato što će samo oni koji su zaposleni u državnoj upravi od strane SPS-a i SNS-a moći da se stručno usavršavaju i dalje napreduju.

Ja sam o tome govorio. Ako ministar postavi direktora Nacionalne akademije, ako direktor Nacionalne akademije, što se tiče ovog člana 9, postavi članove i Programskog saveta i drugih stalnih stručnih komisija, ako oni akredituju i stručno usavršavaju zaposlene u državnoj upravi, pa da li bilo ko u Srbiji ima sumnju da će moći da napreduju samo oni koji su članovi njihovih stranaka a da će svi drugi morati da stanu u napredovanju? To je dilema koju ja ovde izlažem pred vas i to je razlog zašto se mi protivimo donošenju ovoga zakona.

Naravno da u državnoj upravi ima izuzetno čestitih, poštenih, vrednih, stručnih i radnih ljudi. Oni najčešće i nisu članovi političkih stranaka, ali imaju problem u svome radu zato što nisu članovi političkih stranaka, posebno onih vladajućih.

Vi ste na nedavnim izborima ucenjivali sve zaposlene u javnoj upravi da moraju da skupe 20 glasova za Aleksandra Vučića da ne bi dobili otkaz. Dakle, ljudi imaju problem kada rade u državnoj upravi a nisu vaši sigurni glasači. Zamislite ako taj čovek koji nije član SPS-a ili SNS-a mora da dođe na akreditaciju kod vašeg direktora Nacionalne akademije, kod vašeg Programskog saveta, kod vaših stalnih stručnih komisija? Kako će on da prođe to stručno usavršavanje? Kako da dobije akreditaciju ako ne skupi 20 sigurnih glasova za vaše stranke na sledećim izborima?

Dakle, to vam omogućava Nacionalna akademija za državnu upravu, da nastavite teror nad zaposlenima u državnoj upravi, da ih dalje ucenjujete, da ih dalje uslovljavate napredovanjem ili uopšte službom, ako oni za to moraju da vam uzvrate sigurnim glasom za vaše izborne kandidate. To je onaj problem o kome mi ovde govorimo.

Jednostavno, mi nemamo poverenja u vas. Previše ste dugo na vlasti. Obećavali ste, niste uradili. Rekli ste da ćete ukinuti državne agencije, a osnivate novu. Dakle vama se, jednostavno, više ne može verovati. To kada vi kažete da ova Nacionalna akademija služi da bi se usavršila državna uprava u Srbiji, niko vam ne veruje, jer svi znaju da su se vaše stranke pretvorile u zavode za zapošljavanje i da danas u Srbiji ne možeš da se zaposliš dok ne odeš da se učlaniš u SNS ili SPS.

Zato ja imam, gospodine ministre, za kraj ovog svog izlaganja jedan konkretan predlog, a to je da Nacionalna akademija za državnu upravu ponese ime veterana naše državne uprave Maje Gojković „Preletačević“, koja je toliko puta dosada dokazala... (Isključen mikrofoni.)

PREDSEDAVAJUĆI: Kolega Obradoviću, stvarno ne želim da dozvolim, niti ću ikad dozvoliti, da vređate sa govornice koleginicu poslanicu, predsednicu Narodne skupštine.

(Boško Obradović: Šta sam rekao što nije tačno?)

Nema smisla. Pustimo raspravu da teče, pustimo da pričate o amandmanu i onda vi na kraju krenete sa vređanjem, sa starom praksom. Pokušamo nekako da napravimo balans, ali očigledno vi ne dozvoljavate ljudima koji predsedavaju, ni meni ni kolegi Milićeviću da to uradimo. Molim vas da se ne vređamo međusobno. Hvala.

Reč ima ministar Branko Ružić.

Izvolite.

BRANKO RUŽIĆ: Zahvaljujem.

Zaista ću samo kratko. I u raspravi u načelu smo izneli jasno šta je intencija ovog zakona, šta u zakonu stoji. Želim samo da ukažem na to da se ovde ne radi o nekoj agenciji. Radi se o organu državne uprave. Radi se o tome da se direktor bira na konkursu. Ukoliko to nekome smeta i ukoliko to nije upravo način da se ne sprovode, ne daj bože, neke tendencije o kojima određeni, pojedini poslanici govore, ja prosto ne shvatam kako onda da promovišemo jedan zakon koji upravo služi za to da se uvede red u sistem i da se obavi to stručno usavršavanje.

Što se tiče Programskog saveta, činjenicom da se radi o organu državne uprave, naravno da će direktor biti taj koji je vlastan da, konsultujući se i sa ostalim resorima o strukturi članova Programskog saveta, opredeli one koji će se time baviti, kojima je praktično posao kojim se bave usko vezan za stručno

usavršavanje. Dakle nema partokratije, nema ni potrebe za tim, a usavršavati naše ljude koji rade u državnoj upravi mislim da je nešto što je sasvim poželjno, potrebno, plodotvorno i kompatibilno reformi javne uprave na koju smo se obavezali kao Vlada Republike Srbije.

PREDSEDAVAJUĆI: Hvala, ministre.

Reč ima narodni poslanik Vladimir Orlić, pravo na repliku.

Izvolite.

VLADIMIR ORLIĆ: Nije sporno samo pominjanje SNS-a, naših članova i predstavnika na svaki mogući amandman i u svakoj mogućoj prilici. Problem je kad se to dešava na ovako siledžijski način kao što smo to čuli ponovo i malopre.

Dve stvari treba navesti ovde, dame i gospodo. Prvo da, očigledno, onaj koji je jednom ustanovio modele ponašanja klasičnog siledžije, izgleda, nije u stanju da funkcioniše drugačije. Ne znam kako drugačije ovo da shvatim. Dakle, na sve dosada rečeno on je našao za shodno da odgovori tako što će ponovo verbalno da napadne ženu, koja pritom uopšte nije tu, koja se njim nije bavila celog božjeg dana. Odakle mu taj čudan poriv, odakle mu takav zaključak apsolutno ne shvatam, osim na način koji sam upravo iskazao. Čovek ima konstantnu potrebu da se obračunava sa ženama, da pokazuje na njima koliko je jak i bitan. I onomad kada je fizički nasrtao u Republičkoj izbornoj komisiji...

Tako je, tako je. Čudite se? I ja se čudim, svi se čudimo zbog ovakvog ponašanja.

I onda kada se takođe verbalno izživljavao nad ženama ovde, uključujući i predsednicu Narodne skupštine; učinio je to i danas. I onomad kada je organizovao 200 huligana pa se njihovo slavno okupljanje završilo – kako? Nokautiranjem žene, pesnicom u lice do potresa mozga. Te vrste ponašanja neki očigledno nikad neće moći da prevaziđu i nadmaše.

Druga stvar, da na ovaj način privlači pažnju očigledno je rezultat samo toga što su ga otkočili i oni od kojih se nečemu nadao za naredne izbore u Beogradu. To je moj zaključak na osnovu ovog ponašanja i ovakvog postupanja. Njega su, izgleda, zaboravili svi.

Još jedna pouka za sve koji ovo gledaju mogla bi biti da vide na primeru ovoga koji je ovo maločas uradio kako završava politička starleta kojoj se nije isplatio dolazak u Beograd, koju su otkočili sponzori. Završavam time, gospodine predsedavajući. Ona mora da završi kao hostesa u Motelu „Zlatiborac“.

PREDSEDAVAJUĆI: Hvala.

Reč ima narodni poslanik Neđo Jovanović, pravo na repliku.

NEDO JOVANOVIĆ: Zahvaljujem se, predsedavajući.

Ja se više neću javljati na ovaj način, kako bih odgovarao na besomučne besmislice i papagajske priče koje traju od početka današnje rasprave, ali moram da ukažem na nešto što sve vreme lebdi, a to je poverenje. Socijalistička partija

Srbije ni u kom slučaju ne očekuje da joj veruju oni i onakvi koji tonom kojim danas govore iznose samo uvrede i vređaju SPS i njene članove i pristalice i građane Srbije.

Nama je važno da nam veruju oni koji glasaju za SPS, Vladu Republike Srbije i ovu vladajuću koaliciju. I zbog toga smo tu gde jesmo 27 godina. Dvadeset sedam godina, koje sigurno grupacija koju predstavlja Boško Obradović nikada neće dočekati. Daleko od toga, dabogda dočekaju i sledeće izbore.

Ali ono što mi se sve vreme čini neophodno potrebnim da se kaže građanima Republike Srbije i gde se ponovo pozivam na lični etički kodeks jeste zbog čega predsednik tzv. srpskog pokreta Dveri ne objasni građanima kako se on zaposlio u biblioteci u Čačku; da li je to isključivo zahvaljujući struci, znanju, veštinama i svemu onome što treba da ga kredibiliše da radi u biblioteci ili je to nešto drugo, a ako je drugo, da znamo o čemu se radi. E tada bi taj lični etički kodeks došao do izražaja, tada bi taj lični etički kodeks mogao da se prihvati kao autentični lični etički kodeks. Sve do tada građani Srbije će ostati u nedoumici zbog čega neko ko stalno priča o poštenju radi nepošteno.

PRESEDAVAJUĆI: Hvala.

Reč ima narodni poslanik Marijan Rističević, povreda Poslovnika.

Izvolite.

MARIJAN RISTIČEVIĆ: Dame i gospodo narodni poslanici, ja sam prvo reklamirao, ali nema veze; dali ste kolegi Jovanoviću reč.

Dostojanstvo Narodne skupštine – član 106, član 107.

Prvo, govornik mora da se drži dnevnog reda, što ovi koji su uneli kamen od kupusa svakako nisu činili sve vreme.

Ja poštujem, predsedavajući, što vi i dalje tolerišete to, ali se desila i mala povreda dostojanstva Narodne skupštine zbog parole „ko sme, taj može“. Dakle, neko se tu pobunio želeći da dokaže da je ta parola njegova. Živojin Mišić, čuveni vojvoda, svakako je imao pravo, puno pravo svojom biografijom da kaže – „ko sme, taj može“. To može da kaže Vojvoda Mišić, ali mišić iz čačanske biblioteke na to nema pravo. Hvala.

PRESEDAVAJUĆI: Da li želite da se Narodna skupština izjasni u danu za glasanje? (Ne.)

Pravo na repliku, narodni poslanik Boško Obradović.

Izvolite.

BOŠKO OBRADOVIĆ: Hvala, predsedavajući.

Zaista razumem da je neprijatno predstavnicima vladajućeg režima kada ih neko iz opozicije suoči sa činjenicama. Ja nisam čuo odgovor ni od ministra ni od šefa Poslaničke grupe SPS da li je tačno da su svi odbornici SPS-a u Skupštini grada Kraljeva zaposlili ili sebe ili članove najuže familije, da je „Mali Ružić“ u

Kraljevu zaposlio i sestru i ćerku, da je šef Odborničke grupe SPS zaposlio i sebe i muža. Dakle ništa od toga nismo čuli kao odgovor, već slušamo onu demagogiju koja je za SPS karakteristična svih ovih 25 godina na vlasti.

Znam mnoge ljude koji su članovi SPS-a, znam da nisu glasali za Aleksandra Vučića za predsednika Srbije i znam da se ne slažu sa onim što se dešava u vrhu SPS-a, koji je uvek spreman da proda interese SPS-a zarad nekoliko fotelja. Mislim da je tu i gospodin ministar Branko Ružić jedan dobar primer. Bio je najveći opozicionar u redovima vlasti, slikao se sa onima koji su vikali: „Vučiću, pederu!“, a onda su ga kupili jednim ministarskim mestom i od tada je lojalan član ovog vladinog kabineta i jedan od najvećih koji slave Aleksandra Vučića kao najvećeg sina svih naših naroda i narodnosti.

Pa šta bi, gospodine Ružiću, sa vašim protivljenjem Aleksandru Vučiću? Nekako je izbledelo poslednjih meseci.

Šta bi, gospodo naprednjaci, sa vašim sukobom sa gospodinom Ružićem? Nekako vam je sad postao prihvatljiv otkada je postao ministar u Vladi Republike Srbije na vaš predlog.

Dakle, to je licemerje, gospodine Jovanoviću. To je licemerje vas koji, kada kažete „bivši režim“, ne mislite na SPS a dobro znate da je najodgovorniji za loše stvari koje su se dešavale u Srbiji prethodnih 25 godina upravo bivši režim u kome je bila Socijalistička partija Srbije i to je ono o čemu vi gromoglasno ćutite.

PREDSEDAVAJUĆI: Hvala.

Na član 9. amandman je podneo narodni poslanik Dušan Pavlović.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na član 9. amandmane, u istovetnom tekstu, podneli su narodni poslanici prof. dr Marko Atlagić i Marijan Ristićević.

Da li neko želi reč? (Da.)

Reč ima narodni poslanik prof. dr Marko Atlagić.

Izvolite.

MARKO ATLAGIĆ: Poštovani potpredsedniče, s obzirom na to da su proteklih dana određeni narodni poslanici jedne minorne političke grupice u ovom visokom domu Narodne skupštine predsednici Narodne skupštine, Maji Gojković, iščupali mikrofona, odustajem od obrazloženja amandmana i ustupam im vreme za njihovu edukaciju kako se više ne bi dešavali skandali u ovom visokom domu.

PREDSEDAVAJUĆI: Hvala, profesore Atlagiću.

Povreda Poslovnika, Branka Stamenković.

Izvolite.

BRANKA STAMENKOVIĆ: Hvala.

Član 106. stav 1, govornik može da priča samo o temi dnevnog reda.

Kolega Atlagić se javio po amandmanu i počeo da priča o nečemu što veze sa životom nema. Ja vidim da se vi trudite, predsedavajući, cenim napore, ali apelovala bih da, ako hoćete s autoritetom da od poslanika opozicije zahtevate da se drže teme, morate prvo da to sprovedete među poslanicima vladajuće većine. Kada kod njih to postignete, onda će to imati odjeka i među opozicionim poslanicima.

Ja vas molim sledeći put da ih prekinete, kao što ste prekidali i neke poslanike opozicije. Morate više njih da prekidate nego poslanike opozicije. Samo tako možete s autoritetom očekivati od opozicionih poslanika da se drže istog pravila. Hvala.

PRESEDAVAJUĆI: Hvala.

Da li želite da se Narodna skupština izjasni u danu za glasanje?

BRANKA STAMENKOVIĆ: Ne mora, ako počnete to da sprovedite.

PRESEDAVAJUĆI: Hvala, koleginice Stamenković.

Reč ima narodni poslanik Marijan Rističević.

Izvolite.

MARIJAN RISTIČEVIĆ: Kao prvo, dame i gospodo narodni poslanici, radi se o programskim komisijama. Nadam se da ćemo izbeći ponašanje ubuduće u javnim upravama kao što je jedna javna uprava „u Palanku“, pivskog tipa, koja je sve te javne uprave smestila u Fudbalski klub „Jasenica“, obrazovala javne ustanove tako što zaposli 30 ljudi u prostoriji koja ima dve stolice.

Verujem da će programske komisije to izbeći, kao što će i izbeći ponašanje raznih komisija tipa „Hidrogradnja“, to je čuvena komunistička porodica sa svojim prijateljima, sa mojim poznanikom Velimirom Ilićem, da ćemo izbeći da nam potomci porodice koja se školovala negde u Kumrovcu kao poslednja generacija ovde drže predavanje o partokratiji. Nadam se će te programske komisije izbeći takvu vrstu ponašanja. Hvala.

PRESEDAVAJUĆI: Hvala, kolega Rističeviću.

Na član 9. amandman su zajedno podneli narodni poslanici dr Sanda Rašković Ivić, dr Dijana Vukomanović i Đorđe Vukadinović.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na član 9. amandman su zajedno podneli narodni poslanici Radoslav Milojičić, Dejan Nikolić i Veroljub Stevanović.

Reč ima narodni poslanik Radoslav Milojičić.

Izvolite.

RADOSLAV MILOJIČIĆ: Hvala, gospodine predsedavajući.

U članu 9. stav 2. postavlja se suštinsko pitanje – ko to može biti u sastavu stalne programske komisije i pod kojim uslovima; da li je to predlog koji predlažete vi, tj. predlaže Vlada, da su to ljudi, pročitacu, u stavu 3, „sa

značajnim i priznatim iskustvom pretežno iz reda javne uprave“. Možete li samo da mi odgovorite – šta to znači značajno iskustvo i od koga priznato iskustvo“.

Tako da mi predložimo da se ove reči zamene rečima: „ako imaju najmanje devet godina radnog iskustva u oblasti relevantnoj za rad javne uprave“, jer možemo dobiti nekog Gašića na čelu ovoga, ne daj bože.

Ono što je poražavajuće za sve građane Srbije, koji nemaju svom detetu da obezbede novac za školu, koji nemaju svom detetu da obezbede knjige za školu, to je činjenica da se 186.000.000 dinara izdvaja za opremanje prostorija, kancelarija za javnu upravu, 100.000.000 dinara za opremanje kancelarija bivšeg predsednika Tomislava Nikolića i 50.000.000 dinara, koliko smo čuli da je ekspert iz bezbednosti Bratislav Gašić potrošio za opremanje svojih kancelarija u Bezbednosno-informativnoj agenciji.

Šta možete sa 250 miliona da uradite u javnoj upravi? Možete ...

PRESEDAVAJUĆI: Kolega Milojeviću, ja se izvinjavam. Ovo što govorite stvarno nema nikakve veze, ovaj drugi deo sa amandmanom i sa Programskim savetom i defini....

(Radoslav Milojević: Mogu li da nastavim?)

Samo nemojte vređati ljude. Izvolite.

RADOSLAV MILOJEVIĆ: Možete li da mi odgovorite koga sam uvredio?

(Predsedavajući: Samo izvolite, ide vam vreme, molim vas. Hvala.)

RADOSLAV MILOJEVIĆ: Imam i vreme poslaničke grupe, tako da, kada nemate nijedan argument, kada ne znate kako da se suočite sa činjenicama, kada se pomene neko ko je nedodirljiv u SNS-u, vi poslanicima DS-a oduzmete reč.

Jasno sam govorio o amandmanu i izneo sam primer da vladajuća garnitura sa SNS-om na čelu za opremanje prostorija troši 186.000.000 dinara i ne vidim šta je u tome sporno sem što vama opet gospoda iz SNS-a, dvojac bez kormilara, Orlić i Martinović dobacuju. Hvala.

PRESEDAVAJUĆI: Povreda Poslovnika, dr Aleksandar Martinović.

Izvolite.

ALEKSANDAR MARTINOVIĆ: Zahvaljujem se, gospodine Marinkoviću. Ukazujem na povredu člana 27.

Ja vas molim, gospodine Marinkoviću, da ovu sednicu vodite u skladu sa Poslovníkom, da se starate o primeni Poslovnika i da ne dozvolite da, kad god neko sa suprotne strane dobije reč po amandmanu, priča šta mu padne na pamet.

Mi smo se danas – evo ja sam se kao predsednik poslaničke grupe danas u 14.30 prvi put javio za reč – naslušali svega i svačega što blage veze nema sa dnevnim redom. U njihovo vreme, kada su oni vladali, to ne da nije moglo, nego smo dobijali opomene posle tri sekunde nakon što nam se uključi ova crvena boja

da nam je uključen mikrofon. Naravno, ne tražim da vi to radite, ali dajte, molim vas, da prestanemo da govorimo o nečemu što nema nikakve veze sa dnevnim redom.

U suprotnom, ja ću vam čitati ceo dan danas, i nećete moći da me sprečite, presudu koja je doneta povodom Dragana Šutanovca od strane Prvog osnovnog suda u Beogradu i tražiću da mi relevantni državni organi iz obrazloženja ove presude navedu kako je moguće da neko ko je ministar odbrane stekne ovoliku imovinu koja je navedena u obrazloženju presude Prvog osnovnog suda u Beogradu. Ti isti koji nam drže predavanja o moralu, o poštenju, o tome da ne treba vršiti dve funkcije istovremeno i tako dalje.

Dakle, ili ćete vi ovu sednicu da uvedete u dnevni red, jer tema ove sednice nije Srpska napredna stranka, ili ćemo čitati presudu od početka do kraja, a oni su je sakrili, nisu hteli da je objave, objavili su samo dispozitiv, obrazloženje su sakrili od građana Srbije da se ne bi videlo kolika je imovina Dragana Šutanovca, koji je, navodno, preko svojih poslanika, toliko zabrinut za gladnu decu, za decu koja nemaju za kifle i tako dalje.

PRESEDAVAJUĆI: Hvala.

Po Poslovniku, Radoslav Milojević.

Izvolite.

RADOSLAV MILOJEVIĆ: Gospodine Milićeviću (Marinkoviću), građani Srbije jasno vide šta se ovde dešava i nadam se da ćete biti objektivni, da ćete i meni dozvoliti da govorim o povredi Poslovnika. Inače, reklamiram član 108, da se o redu na sednici stara predsednik Narodne skupštine ili njegov zamenik, tj. vi. Da ćete mi dozvoliti da govorim o povredi Poslovnika kao što ste to dozvolili mom prethodniku, tj. šefu Poslaničke grupe SNS, koji je govorio o svemu, iznosio najveće neistine, tako da vas molim da budete parlamentarni i da mi dozvolite.

Ja ne želim da vam pretim, kao što vam je pretio gospodin Martinović da nećete moći da ga učutkate. Ne znam ko je gospodin Martinović pa da tako govori sa predsedavajućim, ovde postoji jasan zakonski pokazatelj po čemu i po kojim osnovama se radi, a to je po Poslovniku, tako da vas molim da reagujete na to što je izgovorio prethodnik. I ja onda želim da tražim da vidimo kako je gospodin Vulin kupio stan. (Isključen mikrofon.)

PRESEDAVAJUĆI: Kolega Milojeviću...

(Radoslav Milojević: Zašto ste mi isključili mikrofon?)

Zato što... Prvo, nemojte da dobacujete.

(Radoslav Milojević: Kako je govorio prethodni govornik?)

Prethodni govornik je i te kako govorio po Poslovniku i ukazao meni na povredu Poslovnika.

A samo ću vas podsetiti da vi, kada je u pitanju amandman, apsolutno niste govorili o amandmanu. Tako da ću morati da vam oduzmem od vremena poslaničke grupe ukoliko budete zloupotrebljavali.

Znači, nastavićemo sednicu u skladu sa Poslovnikom i molim vas sve da govorimo o temi. Molim vas da ne vređamo jedni druge i da nastavimo normalno da radimo. I da ne dobacujemo. Eto za početak, ako je to moguće.

Evo daćemo priliku Branki Stamenković da ukaže na povredu Poslovnika.

Izvolite.

BRANKA STAMENKOVIĆ: Hvala.

Povreda Poslovnika, član 103. st. 7. i 8 – zloupotreba javljanja po Poslovniku.

Poslanik Martinović se javio po Poslovniku i do jedan minut i 21 sekunde stvarno je pričao o povredi Poslovnika. Međutim, onda je krenuo u nešto što veze nema sa povredom Poslovnika i, pošto ga vi niste tu zaustavili a trebalo je da ga zaustavite, stvarno ne znam zašto ga niste zaustavili, jer ste nakon toga zaustavili poslanika opozicije koji je pokušao da uradi isto, vraćamo se na ono što sam rekla malopre kad sam se javljala po povredi Poslovnika.

Ako očekujete od poslanika opozicije – i ovo se ne odnosi samo na vas nego na sve predsedavajuće, pošto se povremeno smenjujete – da ne zloupotrebljavaju povredu Poslovnika, morate pre svega to da zaustavite kod poslanika vladajuće većine.

Molim vas da, shodno članu 103, oduzmete Poslaničkoj grupi SNS dva minuta zbog zloupotrebe javljanja po Poslovniku, koju je načinio poslanik Martinović. Ponavljam, do jednog minuta i 21 sekunde pričao je o povredi Poslovnika, nakon toga zloupotrebio je tu povredu, a vi ste povredili Poslovnik zato što ga niste zaustavili u tome. Hvala.

PREDSEDAVAJUĆI: Hvala, koleginice Stamenković.

Samo ću vas podsetiti – naravno, dužan sam da vam dam i obrazloženje – da niste reagovali kada su u sklopu diskusije o amandmanu pominjani bivši predsednik Tomislav Nikolić, Bratislav Gašić, neki novac, što potpuno nije imalo veze sa amandmanom...

(Branka Stamenković: Vi treba da reagujete.)

Ja sam to pustio i vi niste...

(Branka Stamenković: Vi treba...)

Nemojte molim vas. Da li želite da se Narodna skupština izjasni u danu za glasanje? (Da.)

Reč ima narodni poslanik Aleksandar Martinović, po amandmanu.

Izvolite.

ALEKSANDAR MARTINOVIĆ: Dame i gospodo narodni poslanici, kao što je dobro rekao moj uvaženi kolega Vladimir Orlić, gospoda koja nam ceo dan dobacuju i drže predavanja o moralu, o poštenju, o tome kako se oni brinu za decu koja su siromašna, trebalo je to da rade onda kada su vršili vlast u Srbiji. A šta su radili kada su vršili vlast u Srbiji, piše u obrazloženju presude Prvog osnovnog suda u Beogradu.

Uvidom u izveštaj o imovini i prihodima od 8. avgusta 2012. godine, koji je zaveden pod brojem 4600765/10, Sud je utvrdio da je Dragan Šutanovac izvršio redovno prijavljivanje imovine prilikom prestanka javne funkcije, te da iz istog proizlazi da Dragan Šutanovac, pazite sad ovo, saberite cifre i proverite da li se iz ovih cifara može steći imovina koja je navedena u obrazloženju presude Prvog osnovnog suda.

(Narodni poslanici glasno negoduju.)

PRESEDAVAJUĆI: Samo nemojte dobacivati.

ALEKSANDAR MARTINOVIĆ: Dakle, da kao narodni poslanik Dragan Šutanovac ostvaruje prihod od 105.000 dinara, a koju funkciju obavlja od 28. jula 2012. godine. Pazite ovo, da je kao ministar Vlade Republike Srbije ostvarivao prihod od 103.000 dinara, a koju funkciju je obavljao od 7. jula 2008. do 27. jula 2012. godine, te da je kao član Upravnog odbora Direktorata civilnog vazduhoplovstva Republike Srbije ostvarivao prihod od 671.835 dinara.

Toliko o tome da ne možete da vršite dve funkcije. Znači, čovek je bio i ministar odbrane i član UO Direktorata civilnog vazduhoplovstva. Danas nam ceo dan drže ljudi predavanja o tome koliko treba da broji članova Programski savet.

Dakle, ostvarivao je prihod od 671.835 dinara od 7. jula 2008. do 27. jula 2012. godine.

(Narodni poslanici glasno negoduju.)

Dalje je utvrđeno...

Ne znam čemu ovolika nervoza. Kažu – dajte nam presude, sudovi treba da rade svoj posao. Kad sud obavi svoj posao, ne sme čovek da pročita šta piše u presudi.

Pa presude se, gospodo, donose u ime naroda. Svaka presuda koju donese bilo koji sud u Republici Srbiji, pogledajte šta piše – u ime naroda. Što narod ne sme da zna šta poseduje Dragan Šutanovac? Šta je tu sporno? Da li se presuda donosi u ime naroda? Donosi se.

(Aplauz.)

E pa narode, sad ćeš da vidiš...

PRESEDAVAJUĆI: Samo se, molim vas, vratite na amandman.

ALEKSANDAR MARTINOVIĆ: Vraćam se. Polako, vraćam se.

Sad ćeš, narode, da čuješ i da vidiš kako je moguće da, kad si ministar i narodni poslanik a imaš platu tu negde stotinak hiljada dinara, stekneš imovinu koja je, sad ću da vam kažem kolika. Čitaću samo deo koji se odnosi na Dragana Šutanovca; njegova supruga s ovim nema nikakve veze, a i tast nema nikakve veze, mada mu je, kaže, nešto dao, ostavio, poklonio, ali neću njega sad da spominjem.

Dakle, da Dragan Šutanovac na računu kod Komercijalne banke na dan 8. jul 2012. godine poseduje 177.168 dinara; na računu kod Komercijalne banke na dan 8. jula 2012. godine 5.654 evra; na računu kod Komercijalne banke na dan 8. jula 2012. godine 6.122 američka dolara. Pazite, ima čovek u istoj banci mnogo računa, kao što možete da primetite. Na računu kod Komercijalne banke na dan 8. jul 2012. godine 56.000 evra. Da supruga poseduje na računu kod Hipo Alpe Adrija banke 90.000 evra. Da Dragan Šutanovac ima oročeni štedni ulog kod Banke Inteza u iznosu od 260.856 evra, a da Marija Šutanovac, u gotovini, na računu kod Banke Inteza poseduje 175.000 evra.

(Narodni poslanici: Au, odakle im te pare?!)

E sad, vi koji brinete za kifile, za decu koja ne mogu sebi da kupe užinu, ajde vi sad meni lepo objasnite kako je moguće da taj isti čovek po presudi suda, kaže – dalje je utvrđeno da isti poseduje umetničke slike – neke su verovatno odavde iz Narodne skupštine od 5. oktobra – onda poseduje nakit, satove, oružje itd.

E sad dolazimo do onog famoznog, sećate se, pričali su – ma šta ovi naprednjaci tu lažu, petljaju oko stana na Vračaru, oko zgrade, to ništa nije tačno. E sad da vidite šta kaže sud na tu temu. Evo, ima dosta da se čita, hvala bogu vremena imamo, ne žurimo, narod treba da zna kako se zida u Srbiji. Kaže – sud je utvrdio da su Šutanovac Dragan i Šutanovac supruga ovlastili Petrić Dragana da u njihovo ime i za njihov račun preuzima sve radnje i vodi sve postupke povodom izgradnje novog objekta na katastarskoj parceli 1846/2, Katastarska opština Vračar, odnosno da, između ostalog, podnesu zahtev za izdavanje odobrenja ili izmene odobrenja za izgradnju, preuzme rešenje i odrekne se prava na žalbu na isto, podnese zahtev za izdavanje potvrde o prijavi početka izvođenja radova i preuzme isto, da naruči i izradi glavni projekat, da izgradi objekat po navedenoj dokumentaciji i u okviru toga zaključuje ugovore i anekse ugovora sa izvođačima i podizvođačima radova, prati izvršenje obaveze po njima i vrši plaćanja, podnese zahtev za vršenje tehničkog prijema novoizgrađenog objekta, zahtev za izdavanje upotrebne dozvole, preuzme rešenje i odrekne se prava žalbe na isto itd., itd. Sve to pred Sekretarijatom za urbanizam i građevinske poslove, Službom za Katastar nepokretnosti, Poreskom upravom, Direkcijom za građevinsko zemljište, javnokomunalnim preduzećima i drugim organima, a sve u cilju izgradnje novog objekta – to je ono što smo mi slagali, obmanjivali

javnost, pričali da nije tačno, jedan Dragan Šutanovac, napada ga i mrzi SNS – na KP 1846/2, KO Vračar, Ulica Skerlićeva br. 20, Beograd.

Takođe je utvrđeno da je imenovani ovlašćen da u ime Dragana Šutanovca preuzima obaveze i određuje uslove, uključujući određivanje idealnog dela za kupovinu i iznos kupoprodajne cene, te shodno pozitivnim propisima zaključi i sudski overi ugovor i aneks ugovora u kupoprodaji u svojstvu kupca – dakle u svojstvu kupca – i to sve za kupovinu idealnog dela stana 3, desno od ulaza, broj posebnog dela objekta 1-2, po strukturi dvosobnog, površine 63m², u prizemlju porodične i stambene zgrade – dakle porodične i stambene zgrade – u Ulici Skerlićeva broj 20, a koji objekat se nalazi na KP 1846/2, KO Vračar, a sve upisano u List nepokretnosti 3507 Katastarska opština Vračar. Navedeni ugovor potpisan je od strane vlastodavca, Šutanovac Dragana.

Ima jedna pozitivna stvar, gospodine Marinkoviću. Sud kaže, tako je makar bilo na dan izricanja presude, ne znam da li se u međuvremenu nešto promenilo – uvidom u izveštaj iz kaznene evidencije za okrivljenog Dragana Šutanovca Sud je utvrdio da isti nije osuđivan. E, to je jedina dobra i pozitivna stvar iz cele ove presude.

Ono što nije dokraja jasno to je da, to je da... Sad ću da nađem, samo polako.

(Marijan Rističević: Fale kvadrati.)

Jesi li, Marijane, ti sabrao ove kvadrate? Jesi sabrao ove cifre?

(Marijan Rističević: Jesam cifre, ali kvadrata još fali.)

A, fali kvadrata? Sad ćemo da ih nađemo. Velika je presuda, ima skoro 30 stranica.

(Radoslav Milojević: Marinkoviću, da li imaš gram morala?)

PRESEDAVAJUĆI: Vratite se na amandman, molim vas.

(Narodni poslanici glasno negoduju.)

ALEKSANDAR MARTINOVIĆ: Evo, vraćam se, našao sam. E, našao sam. Našao sam.

Marijane, našao sam kvadrate. E, našao sam kvadrate.

(Radoslav Milojević: Devet minuta ne priča o amandmanu. Devet minuta čovek reč nije rekao o amandmanu. Kako vas nije sramota?)

Našao sam kvadrate, na stranici 22 presude. Evo ih kvadrati. Uvidom u izveštaj o imovini i prihodima od 31. januara 2012. godine, koji je zaveden pod brojem 46-00765/1, Sud je utvrdio da je Dragan Šutanovac izvršio ...

(Radoslav Milojević: Devet minuta ne priča o amandmanu. Na šta ovo liči?)

A što...? Taman sam našao kvadrate.

Marijane, beleži.

Te da je konstatovano da poseduje na ime kupovine ...

(Narodni poslanik: Ajde opomenu.)

(Predsedavajući: Molim vas da ne dobacujete.)

... Dvosoban stan površine...

(Narodni poslanici glasno negoduju.)

Marijane, piši – 48 kvadrata u ulici Bulevar despota Stefana u Beogradu.

(Radoslav Milojević: Kako te nije sramota?)

Da Dragan Šutanovac poseduje petosobnu kuću površine 157,5 m². I prijavio je, inače, stan. Pored svih...

PREDSEDAVAJUĆI: Gospodine Milojeviću, izričem vam opomenu.

(Aplauz.)

ALEKSANDAR MARTINOVIĆ: Pazite te gramzivosti, pazite te bahatosti. Pored sve ove imovine...

(Predsedavajući: Ali, kolega Martinoviću...)

... Dakle pored sve ove imovine... Pa objašnjavam narodu, u čije ime je doneta ova presuda, zašto imamo probleme koje danas imamo.

PREDSEDAVAJUĆI: Okej. Molim vas, završite to. Po amandmanu...

Hvala.

ALEKSANDAR MARTINOVIĆ: E sad na sve to, na sve te kuće, Marijane, stanove, porodične, stambene itd., gospodin Dragan Šutanovac je tražio od države stan za službene potrebe, i dobio ga, na adresi Jevrema Grujića br. 14, površine, pazite, 180 m², kao i službeno vozilo.

(Narodni poslanici: Ovo je nezapamćeno! Koje đubre!)

(Radoslav Milojević: Na šta ovo liči, gospodine Marinkoviću?)

Znate li vi, znaš li ti, Srbo, pošto sam tebe zadužio u okviru poslaničke grupe, koliko kifli može da se kupi za ovolike stanove, satove, umetničke slike, njive, kuće itd? Mnogo.

PREDSEDAVAJUĆI: Hvala.

Povreda Poslovnika, Goran Ćirić.

GORAN ĆIRIĆ: Povredili ste Poslovnik, član 106. i 107, koji kažu da govornik može da govori samo o tački dnevnog reda o kojoj se vodi pretres i da ne može da koristi uvredljive izraze, kao ni iznošenje činjenica i ocena koje se odnose na privatni život drugih lica. Deset ili 11 minuta isključivo o tome, o privatnom životu drugih lica, i ni reči o temi, o amandmanu. Vi ste ga tolerisali i jasno je i vama i svima nama u Skupštini da ste prekršili Poslovnik. Mislim da biste mogli da napravite taj iskorak u istoriji parlamentarizma i da priznate da ste prekršili taj poslovnik, znate i vi sami.

Zahvaljujem kolegi poslaniku da je pročitao oslobađajuću presudu za Dragana Šutanovca. Pet godina torture, njega lično, njegove porodice, koja se i danas pominje kroz čitanje ove presude, laži, klevetanja i svega onoga što je čitava porodica mogla da preživi je nešto što, naravno, niti je etički niti treba da

bude manir ove skupštine, svakog od nas pojedinačno, ni sa ove strane ni sa vaše strane.

To je nešto što mi slušamo, evo, već pet ili šest godina, od 2012. godine naovamo. Deset puta smo danas čuli i pominjanje Dragana Đilasa, tajkuna, koji je bio meta svih vas, a i tabloida i medija u vreme dok je bio predsednik Demokratske stranke. Onog trenutka kada više nije predsednik Demokratske stranke i kada se neće kandidovati, onda više nije meta i postao je vrlo poštovan član ovog društva. Sada to radite i Draganu Šutanovcu, očigledno.

Ja vas pozivam na to da priznate i da vratite integritet i dignitet ovom domu time što ćete priznati da ste prekršili Poslovnik, što je očigledno za sve nas.

PRESEDAVAJUĆI: Hvala.

Gospodine Ćiriću, hvala na sugestiji i na ukazivanju na povredu Poslovnika. Ovakva rasprava je bukvalno od jutros; i gospodin Milićević i ja smo pokušavali na sve načine da je vratimo u neki normalan tok i u raspravu o temi, tako da ću sad to u svakom slučaju morati da uradim.

(Radoslav Milojević: Po amandmanu!)

Da li želite da se Narodna skupština izjasni?

(Goran Ćirić: Da.)

Želite.

Idemo dalje. Neću dozvoliti više ovakve rasprave i svade.

(Radoslav Milojević: Po amandmanu!)

(Nenad Božić: Po Poslovniku!)

Na član 9. amandman su zajedno podneli narodni poslanici Goran Ćirić, Balša Božović, Aleksandra Jerkov, Maja Videnović, Tomislav Žigmanov, Goran Ješić, Maja Videnović, Tomislav Žigmanov, Goran Ješić, Vesna Marjanović i Nataša Vučković.

(Nenad Božić: Po Poslovniku!!!)

Kolega Božiću, izričem vam opomenu.

(Nenad Božić: Zašto mi niste dali reč po Poslovniku?)

Ko se javlja na član 9?

(Nenad Božić: Deset minuta slušamo gluposti ovde, a meni ne date reč po Poslovniku!)

Kolega Božiću, druga opomena.

(Nenad Božić: Zašto mi niste dali reč? Sram te bilo!)

Kolega Božiću, treća opomena.

(Nenad Božić: Sram te bilo!)

Ko se javlja po amandmanu?

(Nenad Božić: Javljam se po Poslovniku! Sram te bilo! Sram te bilo!)

Kolega Božiću, oduzimam vam reč na sednici.

(Nenad Božić: Sram te bilo!)

Ja vas molim da se malo smirite, da ne budete nervozni, kako ne bi kazna bila drastičnija.

Jako ste ljubazni i jako ste kulturni. Hvala na tome.

Ko se javlja po ovom amandmanu?

Dakle, po članu 27. predsedavajući rukovodi sednicom.

Ko se javlja po amandmanu na član 9?

Aleksandra Jerkov?

Izvolite, kolegice Jerkov. Idemo dalje.

ALEKSANDRA JERKOV: Jedno deset puta ste izbrisali listu govornika iz nepoznatih razloga, verovatno da kolegama koje imaju prednost ne biste dali reč.

PRESEDAVAJUĆI: Na amandmanu smo, izvolite.

ALEKSANDRA JERKOV: Znam da smo na amandmanu, očigledno jedina... Samo da pitam je li prošao deo sednice kad se čitaju presude ili i mi možemo tako poneku presudu da pročitamo, zato što mi imamo, recimo, ne znam da li znate, kolegica Gojković, naša predsednica, postoji pravosnažna presuda protiv nje, Vrhovnog kasacionog suda iz 2013. godine, koja konstatuje da je bez vidljivog interesa preuzela obavezu da u celosti izmesti međunesni i međunarodni saobraćaj ... (Isključen mikrofoni.)

PRESEDAVAJUĆI: Kolegice Jerkov, ja sam rekao da neću dozvoliti apsolutno više ovakve rasprave. Znači, ako želite, nastavite. Ljubazno vas molim, ako možemo džentlmenski da se dogovorimo, a ako ne možemo, idemo dalje na amandmane, uopšte neću obraćati pažnju. Izvolite, prijavite se ponovo.

ALEKSANDRA JERKOV: Izvinjavam se što se smejem, slatko sam se nasmejala. Verovatno nećete više apsolutno dok se ne javi Martinović, pa ćete onda opet.

Dakle, radi se o članu 9, gde se stavom 3. propisuje sastav Programskog saveta i tu ima jedna nejasna odredba, kojoj je ova Vlada veoma sklona, a to smo videli kada smo imali Zakon o obrazovanju, gde se kaže da se „imenuju stručnjaci iz relevantne tematske oblasti i predstavnici, odnosno zaposleni u Nacionalnoj akademiji, sa značajnim i priznatim iskustvom, pretežno iz reda javne uprave“. Dakle, čak ne i sa iskustvom u oblasti javne uprave, tako da, recimo, spremačica koja je zaposlena u Nacionalnoj akademiji, prema ovome kako ovde stoji, može sutra da bude izabrana u Programski savet Nacionalne akademije.

Ne znam zbog čega vi ne želite da prihvatite da postavimo minimum minimuma uslova u vidu školske spreme, radnog iskustva, bilo čega što osobe, da bi bile imenovane u Programski savet, moraju da ispune. Govorite da je ovo zakon kojim će se omogućiti da oni koji su najbolji napreduju, da se uspostavi nekakva meritokratija u državnoj upravi pa da se prema zaslugama napreduje, a

istovremeno ostavljate ovde prostor da oni koji vode Akademiju biraju kako god im padne na pamet ko će biti u Programskom savetu, da za to dobijaju naknade i da još odlučuju o drugima.

Mi predlažemo – neuspešno, zato što nam je to bio pokušaj kad smo imali Zakon o visokom obrazovanju, Zakon o osnovama sistema obrazovanja i vaspitanja – da se uvede minimum nekih kriterijuma školske spreme, oblasti u kojima moraju imati iskustva, godine iskustva, šta god, ali vama očigledno ne odgovara da bilo kakvi kriterijumi postoje, zato što je namera, očigledna, da jedini kriterijum bude to da li je neko pripadnik stranke na vlasti i da li ima odgovarajuću stranačku knjižicu.

Ovaj član podriva ono što vi kažete da je suština ovog zakona. Ako tvrdite da je suprotno, prihvatite amandman da se uvede makar neki uslov u vidu stručne spreme za te ljude, jer ovo ovako kako stoji znači da će se birati isključivo stranački kadrovi a ne oni koji su stručni, koji su najbolji i koji znaju da rade svoj posao.

PRESEDAVAJUĆI: Hvala najlepše, kolegice Jerkov.

Reč ima Radoslav Milojević, po amandmanu.

Izvolite.

RADOSLAV MILOJEVIĆ: Hvala, gospodine predsedavajući.

Isto po amandmanu na član 9 kao što je o tom amandmanu govorio gospodin Martinović, što su građani Srbije mogli da vide, što nije njegova bruka i sramota nego vaša.

Ako mi oduzmete reč, to znači da čak ni u Skupštini ne smete da čujete činjenice i argumente već ispričate nešto i onda svim poslanicima oduzmete reč kako građani Srbije ne bi čuli i videli.

Jedino što je istinito gospodin Martinović rekao ikad u životu, vezano naravno... (Isključen mikrofoni.)

PRESEDAVAJUĆI: Hvala, kolega Milojeviću.

(Radoslav Milojević: Kako možete da mi oduzmete reč?)

Amandman kojim se posle člana 9. dodaje naziv i novi član 9a zajedno su podneli narodni poslanici Marko Đurišić, Miroslav Aleksić, Nenad Konstantinović, Zdravko Stanković i Goran Bogdanović.

Da li neko želi reč po ovom amandmanu? (Ne.)

(Marinka Tepić: Poslovnik!)

(Radoslav Milojević: Poslovnik!)

Na član 10. amandmane, u istovetnom tekstu, podneli su narodni poslanici zajedno Vjerica Radeta, Marina Ristić i Momčilo Mandić, zajedno Marko Đurišić, Miroslav Aleksić, Nenad Konstantinović, Zdravko Stanković i Goran Bogdanović i zajedno Boško Obradović, Srđan Nogo, Marija Janjušević, dr Dragan Vesović, mr Ivan Kostić, Zoran Radojević i prof. dr Miladin Ševarlić.

Da li neko želi reč?

(Radoslav Milojević: Poslovnik!)

(Marinika Tepić: Ja želim reč po Poslovniku!)

Reč ima Vjerica Radeta.

Izvolite.

VJERICA RADETA: Poodavno ste se, ministre, obraćali poslanicima koji su podnosili amandmane i obratili ste se opoziciji i govorili ste o populizmu itd. Ja bih samo volela da – niste vi davno bili u ovim klupama – kada se obraćate narodnim poslanicima i kada pominjete tu neku opoziciju, koja to uglavnom nije, izdvojite poslanike Srpske radikalne stranke. Mi nismo u toj priči. Mi smo podneli amandmane zato što imamo drugačiji koncept, drugačije viđenje uređenja državne uprave u odnosu na vas koji ste vlast i što imamo potpuno dijametralno drugačiji odnos prema ulasku Srbije u EU. Svi osim nas u SRS pod nekim uslovima ili na neki način žele Srbiju u EU, a mi ne želimo i zato ne želimo ni zakone koji vam na taj način nameću.

Vi ste u ovom obrazloženju zbog čega ne prihvatate naš amandman – ministre, ovo je školski primer, obrada ovog našeg amandmana je školski primer da su vam ovo radili dobri službenici, kojima ne trebaju nikakva dopunska predavanja, kojima ne treba nikakva nacionalna akademija, da im drže predavanja ovi ili oni. Dakle, lepo je neko uzeo, uporedio, rekao zbog čega ne prihvatate član 4, vezao ga za član 5, za član 10. itd.; vrlo ozbiljan pristup, što inače nije slučaj kada su u pitanju odgovori Vlade Republike Srbije na amandmane koje podnosimo.

Namerno sam ovo izdvojila da bih vam na vašem primeru pokazala da je ovo što radite apsolutno nepotrebno, da je to em dodatni trošak, em, što je još gore, uvodite na mala vrata u ministarstva, odnosno u državnu upravu, nevladine organizacije. Mada, imate ih vi već koliko hoćete po ministarstvima, to je već uobičajeno, imate i kojekakvih stranaca, tako da je najmanje onih koji bi zaista tu trebalo da rade.

Ali postoji jedan problem u nerazumevanju amandmana koje podnose narodni poslanici, i to od strane poslanika iz vlasti. Meni su bile interesantne dve kolegice, koje su ih iščitale u svoja dva minuta i onda su onako samozadovoljno, gledam ih odavde, primale poruke; očigledno su tetke i strine bile zadovoljne nastupom, ali one zaista nisu razumele ništa.

Kako jedna reče, amandmani da se briše neki član – nije to nikakav *copy-paste* i ona ne zna šta se želi postići tim amandmanom. Pa žao mi je što ne zna, ali, iako smo protiv ove nacionalne akademije, izgleda da bi zaista možda neki poslanici ili mogli barem da nauče od kolega koji nešto znaju ili da ne govore samo da bi govorili. Dakle, vrlo konkretno govorim o dva narodna poslanika, dve

dame iz vladajuće koalicije. To što ona ne zna šta se želi postići ovakvim amandmanima, evo, ja ću da objasnim građanima Srbije, koji, verujem, znaju.

Dakle, ako jedna poslanička grupa, u ovom slučaju SRS, smatra da u pravnom sistemu države Srbije ne treba da postoji neki zakon, onda nema drugog načina da kao poslanička grupa i kao narodni poslanici to objasnimo član po član nego upravo da predložimo brisanje svakog člana. I dragoj kolegici bih da kažem – ako jedan zakon ima 19 članova i ako se predlaže brisanje svakog člana, onda se, devojko, želi postići da taj zakon ne postoji u pravnom sistemu.

Ova druga kaže da naši amandmani ne doprinose boljitku zakona. Šta znači „boljitak zakona“? Trebalo bi da zakoni koje usvaja skupštinska većina doprinesu boljitku života u Srbiji, a boljitak zakona, to je nešto što sam zaista prvi put čula.

Dakle, molim vas da, kada govorite o amandmanima koje podnosi Srpska radikalna stranka, vodite računa o tome da razgovarate sa ozbiljnim narodnim poslanicima; niti se svađamo niti vređamo. Zaista morate da vodite računa, ili da nam se na taj način ne obraćate ili da naučite kako da se obraćate.

Vi, kolega predsedavajući, pošto ja takođe treba da pomažem predsedniku, budite malo fleksibilniji; ovo što ste malopre uradili ne ide vam na čast. Hvala.

PRESEDAVAJUĆI: Hvala.

Na član 10. amandmane, u istovetnom tekstu, podneli su narodni poslanici prof. dr Marko Atlagić i Marijan Rističević.

Da li neko želi reč?

Reč ima prof. dr Marko Atlagić.

Izvolite.

MARKO ATLAGIĆ: Poštovani potpredsedniče, odmah na početku da vam kažem, vama lično, gospodine Marinkoviću, ali da prenesete jednoj kolegici narodnoj poslanici, da je moje pravo kao narodnog poslanika koji predlaže amandman obrazloženje amandmana; da li ću ga obrazlagati i da li ću ga povući, ali da sam dužan dati obrazloženje.

U tom smislu, neću obrazlagati ovaj amandman i ustupam vreme kolegici iz poslaničke grupe „Nikad im dosta nije bilo“ da nauči Poslovnik kako se ne bi dešavalo da upozorava narodne poslanike na Poslovnik i da ne bi ispadala smešna.

PRESEDAVAJUĆI: Hvala, kolega Atlagiću.

To je njeno pravo, ima pravo da ukaže.

Reč ima Marijan Rističević.

Izvolite.

MARIJAN RISTIČEVIĆ: Dame i gospodo, član 10. govori o Centralnoj evidenciji. Dakle, Centralna evidencija koja se vodi... A kolega Martinović je

pogrešio, kaže da ima galeriju od 160 kvadrata; toliko iznosi odbojkaško igralište, to je ono što ste vi zaboravili.

I druga centralna evidencija o javnoj upravi kaže sledeće – da je poštar iz bivšeg režima za tri meseca kupio stan od 200 kvadratnih metara u centru Beograda. Hvala.

PRESEDAVAJUĆI: Hvala vama.

Na član 10. amandman je podneo narodni poslanik Dušan Pavlović.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na član 10. amandman su zajedno podneli narodni poslanici Marinika Tepić, Sonja Pavlović, Aleksandra Čabraja, Jovan Jovanović i Zoran Živković.

Reč ima Marinika Tepić.

Izvolite.

MARINIK A TEPIĆ: Zahvaljujem, predsedavajući.

Član 10. govori o Centralnoj evidenciji i mi našim amandmanom smatramo da stavovi 2. i 3. treba da se brišu. Izražavamo duboku sumnju da bi ova centralna evidencija mogla da bude zloupotrebljena, da se ulazi u ozbiljan rizik od kršenja Ustava, koji garantuje zaštitu podataka o ličnosti, ali sve i da je bila dobra namera zakonopisca, mi imamo opravdanu sumnju da će svi podaci o zaposlenima koji budu polaznici ovog nečega što treba da se zove Nacionalna akademija za javnu upravu biti zloupotrebjeni.

Zašto to kažem? Zato što sam upravo dok traje rasprava imala niz poziva mojih sugrađana, i iz Pančeva i iz Novog Sada, naročito iz južnog Banata, koji su nam skrenuli pažnju na to da ovo zapravo najviše ide na ruku političkim komesarima SNS-a koji, zaduženi svako za svoj region, zloupotrebljavaju javne podatke kako bi zaposlenima u opštinama i gradovima pretili, ucenjivali ih, prinuđivali da rade za SNS i u tom smislu postoji ozbiljan rizik da će se to sada kroz zakon legitimisati, da postane praktično i zakonom dozvoljeno.

Dobila sam ime izvesnog čoveka koji se zove Branko Malović, koji je, kažu ljudi, neki koordinator SNS-a za Pančevo i za ceo južni Banat, koji upravo zloupotrebljava podatke o ličnosti o zaposlenima u Gradskoj upravi Pančeva i svim ostalim opštinama i gradovima kako bi vršio politički pritisak na zaposlene koji nisu članovi SNS-a da to postanu ukoliko žele da ostanu zaposleni u organima državne uprave.

Stoga smatramo da će ovako propisani stavovi o Centralnoj evidenciji biti zloupotrebjeni. Sve i da možda postoji dobra namera kolege Ružića, njegov imenjaka Malović sigurno nema tu nameru.

Molim da ovaj amandman uzmete u obzir. Imate pravo i mogućnost i na licu mesta da ga prihvatite i verujem da ćete to i učiniti. Hvala.

PRESEDAVAJUĆI: Hvala, kolegice Tepić.

Na član 10. amandmane, u istovetnom tekstu, podneli su narodni poslanici: zajedno Branka Stamenković i Tatjana Macura i zajedno Radoslav Milojević, Dejan Nikolić i Veroljub Stevanović.

Reč ima Branka Stamenković.

Izvolite.

BRANKA STAMENKOVIĆ: Hvala.

Ovim amandmanom u još jednom članu tražila sam da se potpuno izbaci bilo kakvo pominjanje kouča i koučinga. Već sam obrazložila zašto, ne bih ponavljala. Ono što bih ponovila jesu pitanja za predlagača zakona, tj. za ministra.

Da vas podsetim, pitala sam a nisam dobila odgovor – zašto smo, pod broj jedan, smatrali da je u redu da jednu alternativnu metodu popularne psihologije stavimo kao deo Nacionalne akademije, koja se plaća iz budžeta Republike Srbije? Znači, zašto je to imalo prioritet u odnosu na neke zvanično priznate tehnike i stručnjake koji se mnogo duže obučavaju na zvaničnim univerzitetima a čiji posao ima isti cilj kao što je posao kouča, ili kočijaša?

Drugo pitanje je – ako smo već iz nekog razloga to uradili, pretpostavljam da postoji neki razlog, inače to ne bi bilo predloženo, zašto smo onda izdvojili jednu jedinu alternativnu metodu popularne psihologije u odnosu na more drugih mogućih alternativnih pristupa koji mogu da pomognu u tom slučaju?

Stvarno bih molila predlagača da da pojašnjenje u odnosu na ove dve stvari, zato što, ako ostanemo bez objašnjenja, ostaje i sumnja, za koju bih stvarno volela da je neosnovana ali priznajem da je imam sve dok ne dobijem neko objašnjenje i neki razlog. Znači, ovako kako je to urađeno ne može se izbeći sumnja da se ovim možda nekome privilegovano namešta neki posao unapred. Hvala unapred na pojašnjenju.

PREDSEDAVAJUĆI: Hvala, kolegice Stamenković.

Reč ima narodni poslanik Dejan Nikolić.

Izvolite, kolega Nikolić.

DEJAN NIKOLIĆ: Poštovani predsedavajući, dame i gospodo narodni poslanici, pa, gospodine Marinkoviću, kao i u životu, i u Skupštini anarhija nikad nije dala dobre rezultate i to nikada nije dobar posao. Mi imamo ovde pune registratore neispunjenih obećanja, jer to više u fascikle ne može da stane, i zamislite sada da mi počnemo da čitamo laži ove vlade, rokove koje su dali, probili, o boljem životu. Da, to bi postala anarhija. To je ono što ste dopustili prethodnom govorniku, odnosno pre nekoliko govornika.

Ono što hoću da kažem o amandmanu jeste da amandman jeste jezičkog karaktera. I srpski jezik je, kao i drugi jezici, podložan promenama i postoje neki

anglicizmi koji su se već odomaćili u srpskom jeziku na način da su čak postali deo javnih dokumenata, državnih dokumenata. Međutim, reč koučer/koučing/kouč nije ta reč. Mi imamo solidnu srpsku reč za to, a to je reč trener, i mi ovim amandmanom predlažemo da se koučeri zamene trenerima, da se koučing zameni treninzima, da je to adekvatnije i svrsishodnije za ovaj zakon. Hvala najbolje.

PRESEDAVAJUĆI: Hvala, gospodine Nikoliću.

Na član 11. amandmane, u istovetnom tekstu, podneli su narodni poslanici: zajedno Zoran Krasić, Momčilo Mandić i Sreto Perić i zajedno Boško Obradović, Srđan Nogo, Marija Janjušević, dr Dragan Vesović, mr Ivan Kostić, Zoran Radojičić i prof. dr Miladin Ševarlić.

Da li neko želi reč?

Reč ima narodni poslanik Sreto Perić.

Izvolite.

SRETO PERIĆ: Dame i gospodo narodni poslanici, krenuli smo – predmet, pojam, status, saradnja, delokrug, ko su organi po ovom zakonu i onda, na kraju, došli do para.

Član 11. govori o sredstvima koja je potrebno obezbediti da bi se finansirala Nacionalna akademija. Tu postoji jedna vrlo ozbiljna navlakuša za vas od strane EU. Da li se neko seća kad je Marko Blagojević bio direktor ili već nešto slično u Cesidu i učio građane Srbije da je dva plus dva jednako četiri? A sad je isti taj Marko Blagojević direktor Kancelarije za upravljanje javnim ulaganjima.

Tako će otprilike i sad biti nešto sredstava dodeljeno Republici Srbiji, odnosno državi Srbiji da može da finansira aktivna lica u Nacionalnoj agenciji za javnu upravu, a onda će posle građani Srbije i, kako uvaženi kolega Zoran Krasić reče, u početku će te troškove zaposlenih u kancelariji, odnosno u agenciji da snose građani Evropske unije a kasnije će građani Srbije, koji neće biti u EU svakako, da snose, jer to je obaveza budžeta Republike Srbije, budžeta autonomne pokrajine i, naravno, budžeta jedinica lokalne samouprave kao i organa i organizacija koji budu hteli i želeli usluge od te agencije.

Pa znate li vi šta lokalne samouprave ne mogu da isfinansiraju, i onda imamo ogromnu razliku između građana koji žive u jednom delu Srbije i u drugom, a vi zahtevate od građana Srbije da finansiraju i zaposlene u agenciji za reformu javne uprave.

Mi imamo potpuno drugačiji koncept kad je u pitanju javna uprava. Dakle, slažemo se da ne funkcioniše dobro, što ne znači da ne postoje zaposleni u javnoj upravi koji odlično, vrhunski, profesionalno i vrlo odgovorno obavljaju svoj posao, ali ima veliki broj i onih koji to ne rade na takav način. Naš koncept se sastoji u tome da moramo da krenemo od stroge kontrole u obrazovnom

sistemu. Nema kupljenih diploma, nego samo oni koji se svojim radom, znanjem, marljivim učenjem budu kvalifikovali mogu da se zaposle na taj način, zapošljavanje isključivo putem javnog konkursa i onda će se izbeći to nameštanje, izbeći ta partokratija, koju vi branite, da je nema, ovi kažu da je ima, a verovatno ima.

Šta treba dalje kontrolisati? Kontrolisati i zaposlene u sistemu državne uprave. Ako mogu policajci, ovo nemojte shvatiti pogrešno, kad pada kiša i kad je mrak da kontrolišu da li se vozi brzo ili se vozi u skladu sa ograničenjem, pa onda valjda ima dovoljno inspektora, odnosno država Srbija može da obezbedi nadležne ljude koji će da kontrolišu zaposlene u državnoj upravi i da oni koji ne odgovaraju mestu na kojem se nalaze, ni stručno, ni moralno, ni na bilo koji drugi način, ne rade više tamo gde bi trebalo da rade.

Doživotno učenje svakako, to se podrazumeva. Danas se i na poslovima koji zahtevaju vrlo nizak stepen intelektualnih sposobnosti čovek mora stalno da usavršava, da radi na tome, pogotovo u javnoj upravi. To je neminovno, obavezno.

Adekvatne plate zaposlenima u državnoj upravi, bez toga nema rešenja ovog problema. Nedavno, čini mi se da je u okolini Požarevca, kad su dva mlada čoveka razgovarala, ovaj kaže onom drugom – e, pa i ti si dobio posao u lokalnoj samoupravi, a ovaj njemu kaže – jesam dobio posao ali sam morao da donesem sto i stolicu. Gospodine Ružiću, nije to bilo u vašem mandatu, to je bilo nešto ranije, ovaj slučaj o kojem ja pričam. Verovatno će se sada tih i takvih slučajeva i mimo vašeg znanja, iako imate volju da to sprečite, dešavati, to sigurno znamo da je tako.

PRESEDAVAJUĆI: Hvala, kolega Periću.

Reč ima narodni poslanik Dragan Vesović.

Izvolite.

DRAGAN VESOVIĆ: Hvala, gospodine predsedavajući.

Dakle, još jedan amandman koji je Srpski pokret Dveri podneo a koji je istovetan svim amandmanima na sve članove i glasi – briše se. Dakle, jedini način da ovaj zakon, koji je, po nama, poguban, potpuno nestane, jeste da se svaki član obriše. Ali, ako je za neke prethodne članove bilo nedoumica, evo jednog člana koji govori o sredstvima za rad gde ja mislim da je Srpski pokret Dveri apsolutno na zvanično proklamovanoj politici vladajuće koalicije.

Vi non-stop pričate o štednji. Mi smo predložili da ovaj amandman, koji govori o planiranim sredstvima iz budžeta sa strogo određenih ekonomskih klasifikacija, jednostavno obrišemo, ukinemo, da bismo ta sredstva uštedeli i uputili ih na potrebija mesta.

Dakle, vi ste ovde tačno predvideli i pet miliona i sedamsto i šest miliona i šeststo i 1,1 milion i četiri miliona i tri i po miliona sa svake ekonomske

klasifikacije, ali mi nije jasno, ako smo sve to pričali u milionima, zašto na jednom mestu navodimo da je, pored navedenog, za uspostavljanje prostornih i drugih tehničkih kapaciteta za rad Nacionalne akademije u 2018. godini potrebno obezbediti dodatna sredstva u iznosu od 1. 500.000 evra.

Zašto svuda nisu sredstva i u evrima i u dinarima, kao što su na ovom mestu? Zašto su samo ovde u evrima? Da li je to još jedno mesto gde se treba dodvoriti EU ili će ta sredstva neko da nam da? Svuda su sredstva isključivo u dinarima, a ovde su i u evrima i u dinarima. Evo, baš bih voleo da mi to objasni ministar, možda je to nešto što ja ne znam, jer posle toga kaže, ili sam ja pomislio – možda su tu u evrima, lakše je jedan i po milion nego 186 miliona dinara, ali na drugom mestu je 31 milion dinara, nije u evrima.

A zašto svaki član „briše se“, pa objasnio sam. Znae, ne vredi beliti zid načinjen od blata, praviti rezbariju od drveta koje je trulo niti ovakav zakon da zaživi u sistemu. Hvala vam.

PRESEDAVAJUĆI: Hvala, kolega Vesoviću.

Na član 11. amandman je podneo narodni poslanik Dušan Pavlović.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na član 11. amandmane, u istovetnom tekstu, podneli su narodni poslanici prof. dr Marko Atlagić i Marijan Rističević.

Reč ima prof. dr Marko Atlagić.

Izvolite.

MARKO ATLAGIĆ: Uvaženi potpredsedniče Narodne skupštine, s obzirom na to da su proteklih dana određeni narodni poslanici jedne minorne političke grupice u ovom visokom domu Narodne skupštine, predsednici Narodne skupštine, Maji Gojković, iščupali mikrofona, ja odustajem od obrazloženja i ustupam vreme za njihovu edukaciju kako se više ne bi u ovom visokom domu dešavali slični skandali. Hvala.

PRESEDAVAJUĆI: Hvala.

Reč ima narodni poslanik Marijan Rističević.

Izvolite.

MARIJAN RISTIČEVIĆ: Dame i gospodo narodni poslanici, ovaj član govori o tarifama.

S pažnjom sam slušao kolegu iz poslaničke grupe za verska i porodična pitanja i razumeo sam da su veoma osetljivi na tarifu koja se izražava u evrima i dolarima. Njihova poslanica koja je isključena je to primala u dolarima. Ovo je dokument Opštine Indija, kada je bila ovlašćeni predstavnik USAID-a. Koliko ja znam, to je organizacija omrznutih Sjedinjenih Američkih Država, barem po diskusiji prethodnog kolege. Dakle, njihov poslanik je primao novac od USAID-a.

Idemo dalje, imamo drugi. Gospodin koji voli opanke, iz iste grupe, i koji je samo paradni... Po pitanju ovih tarifa iz ovog člana, predsedavajući, nemojte me tako gledati. Ove tarife treba da spreče ove druge tarife. On je po ugovoru o STAR projektu sa Ministarstvom poljoprivrede, koje u tom trenutku vodi Dušan Petrović, dobio 62.000 evra. Ne u dinarima, nego u evrima. E tako to...

PRESEDAVAJUĆI: Kolega Rističeviću, to stvarno nema nikakve veze s amandmanom.

MARIJAN RISTIČEVIĆ: Ne, pa kako nema? Član 11, ako ste pročitali, govori o tarifama.

PRESEDAVAJUĆI: Vratite se, molim vas, na amandman.

MARIJAN RISTIČEVIĆ: Ja govorim da Ministarstvo i Nacionalna akademija moraju da imaju takve tarife koje će sprečiti ove tarife, da nam glava šećera ne putuje kroz Srbiju, da se ne javlja korupcija i da se ne javlja ovakva vrsta licemerja. Hvala.

PRESEDAVAJUĆI: Hvala.

Na član 11. amandman su zajedno podneli narodni poslanici Goran Ćirić, Balša Božović, mr Aleksandar Jerkov, Maja Videnović, Tomislav Žigmanov, Goran, Ješić, Vesna Marjanović i Nataša Vučković.

Reč ima narodni poslanik Goran Ćirić.

Izvolite, kolega Ćiriću.

GORAN ĆIRIĆ: U članu 11. stav 1. tačka 2. briše se – to je predlog našeg amandmana. Dakle, Predlogom zakona u članu 11. stav 1. tačka 2. je predviđeno da se sredstva iz Programa obuke i druge stručne poslove u vezi sa programima obuke obezbeđuju, pored budžeta Republike Srbije, i u budžetima AP i jedinica lokalne samouprave.

Dakle, ovim amandmanom smo, u stvari, predložili da pošto sve lokalne samouprave AP već kreiraju budžete i planiraju u svojim budžetima razmene u kojima planiraju i redovne obuke za svoje upošljene, da se oslobode i te nove obaveze finansiranja Nacionalnoj akademiji, jer mislimo da nije logično da dva razdela finansiraju iste potrebe.

Govorićemo i o praktičnom delu. Mi smo, evo, sada u oktobru. Potrebno je za iduću godinu isplanirati, ukoliko želimo da Nacionalna akademija krene sa radom, potrebno je instruirati i sve ljude u lokalnim samoupravama da planiraju svoje budžete i za narednu godinu. Mislimo da nije to u ovom trenutku niti korektno, jer znamo u kakvom stanju su finansije najvećeg broja lokalnih samouprava, jer smo ovde donosili zakone u kojima smo stalno smanjivali transfere, stalno smanjivali njima pripadajuća sredstva a stalno povećavali neke nadležnosti i njihove obaveze. I znamo u kakvom su stanju i javni komunalni sistemi, i na lokalnom nivou

ali i na centralnom, i mislim da ovaj trošak nije potreban, najmanje lokalnim samoupravama.

Sa druge strane, mi smo već govorili o tome da je potrebno da u Programskom savetu imamo veće učešće u odlučivanju, pre svega predstavnika lokalnih samouprava, predstavnika Stalne konferencije gradova i opština i mislimo da je vrlo važno da, ukoliko već namećete, a već ste rekli da nećete prihvatiti ovaj amandman, date veće mogućnosti da oni utiču na način određivanja programa i onog što je njima, zaista, najpotrebnije, jer vrlo često imamo i to da se primenjuju neki zakoni, kao što je Zakon o javnim nabavkama ili neki drugi zakoni koji se na različite načine primenjuju u različitim lokalnim samoupravama.

Zbog toga pozivam ministra da prihvati ovaj naš amandman, oslobodi lokalne samouprave ovog nepotrebnog nameta i probamo da usmerimo tu energiju u lokalnim samoupravama u usvajanje znanja, dobrih praksi i onoga što već postoji kroz višegodišnje iskustvo, pre svega ljudi koji rade u Stalnoj konferenciji gradova i opština a njima nismo dali dovoljno prilike.

PRESEDAVAJUĆI: Hvala, kolega Ćiriću.

Reč ima ministar Branko Ružić.

Izvolite, ministre.

BRANKO RUŽIĆ: Hvala.

Zahvaljujem se, gospodine Ćiriću. S obzirom na to da Savet za stručno usavršavanje u jedinicama lokalnih samouprava ima četiri člana iz Stalne konferencije gradova i opština i četiri člana iz resornog ministarstva, po toj logici naravno da je i moguće i poželjno, ukoliko se taj Savet tako opredeli, da delegira jednog od članova koji će ući u ovaj Programski savet.

Tako da nisu zanemareni; štaviše, učestvuju u tome već duži niz godina. Ovo će samo biti jedan model u kom će moći da pokažu i svoju reprezentativnost i svoje prisustvo ulaskom u Programski savet.

PRESEDAVAJUĆI: Hvala, ministre Ružiću.

Na član 11. amandman su zajedno podneli narodni poslanici Marinika Tepić, Sonja Pavlović, Aleksandra Čabraja, Jovan Jovanović i Zoran Živković.

Da li neko želi reč? (Da.)

Reč ima narodni poslanik Aleksandra Čabraja.

Izvolite.

ALEKSANDRA ČABRAJA: Zahvaljujem, predsedavajući.

Iz svega što su moje kolege rekle, da ne kažem iz svega što pričamo već danima o ovom zakonu, uopšte o ovim zakonima ali bih rekla da se to posebno odnosi na ovaj zakon o kojem trenutno govorimo, vidi se da su oni

sporni, zaista po više osnova; mnogo štošta je ovde sporno. Pošto se malopre pričalo o tome, evo, ja ću se nadovezati.

Dakle, koliko je, pre svega, recimo, sporno ovo komercijalno poslovanje ovakve jedne institucije. Nažalost, nema mnogo vremena da pričamo o tome, ali štošta... Moja koleginica je pomenula u vezi sa prošlim članom nepoštovanje Ustava itd. Reklo bi se da jedino o čemu ste ovde vodili računa bili su vaši interesi, a sve ostalo je nekako bilo u drugom planu. Međutim, vrlo je zanimljivo kakve su se sve greške ovde potkrale i kakve su se sve formulacije ovde potkrale. Evo, ja ću da pročitam kako ste naveli ovde – tačka 2) u budžetu Republike Srbije, budžetu autonomne pokrajine...

Dakle, moram da se zapitam čitajući ovo šta se ovde desilo, otkad mi to imamo samo jednu pokrajinu i da li bi možda Frojd mogao da objasni ovakvu vrstu greške s obzirom na to da mislim da svi znamo i da po Ustavu, a ne znam samo ko je to čuo i video drugačije, ili saznao drugačije, ili nešto anticipirao, percipirao itd. ovde, mi imamo dve pokrajine. Dakle čak ni tako nešto se niste udostojili da napišete i da obuhvatite ovim članom, makar formalno da se kaže da Srbija ima dve pokrajine, a ne samo jednu, koju niste ovde ni naveli. Verovatno se to već sve zna i podrazumeva, samo mi još ne znamo, odnosno neko nas nije obavestio šta se tu desilo. Hvala.

PRESEDAVAJUĆI: Hvala.

Reč ima narodni poslanik Marinika Tepić.

Izvolite.

MARINIKA TEPIĆ: Dužna sam dodatno da skrenem pažnju autorima ovog teksta predloga zakona, s obzirom na to da pričamo o poglavlju zakona koji se zove Sredstva za rad Nacionalne akademije za javnu upravu, da i oni koji su pisali ovo treba takođe da prođu kroz obuku, ako ništa drugo kroz obuku za izvršenje Zakona o budžetskom sistemu.

Vi, ministre, na strani 16 u Obrazloženju, gde govorite o sredstvima potrebnim za rad ove nacionalne akademije koju pokušate da uspostavite, kažete da su potrebna dodatna sredstva, odnosno da će se obezbediti dodatna sredstava u iznosu od četiri miliona dinara iz tekuće budžetske rezerve. Ne znam da li je vama neko objasnio da vi ne možete ovim zakonom, ili bilo kojim zakonom a da to nije zakon o budžetu, da izvršavate rebalans budžeta. Vi iz tekuće budžetske rezerve ne možete da izdvajate i prenamenjujete ovim zakonom sredstva za zarade. Masa zarada iz budžeta ne može da se menja bez rebalansa budžeta, a vi ovde nama jasno kažete da će se iz tekuće budžetske rezerve izdvojiti sredstva za zarade.

Pa, ovo ne da će biti jedinstven primer u Republici Srbiji nego ne znam kako su vam oni koji su autori ovoga obrazloženja, jer to očigledno

niste vi, a ako jeste, ja vas molim da mi obrazložite kako mislite da se iz tekuće budžetske rezerve povećavaju sredstva iz mase zarada za plate prenamenom za ovu nacionalnu akademiju. To je nemoguće. To je direktno kršenje Ustava. Ja insistiram da mi date obrazloženje toga.

PRESEDAVAJUĆI: Hvala, kolegice Tepić.

Na član 11. amandman su zajedno podneli narodni poslanici Gorica Gajić i Milan Lapčević.

Reč ima narodna poslanica Gorica Gajić.

Izvolite.

GORICA GAJIĆ: Hvala, predsedavajući.

Pa, članom 11. Predloga zakona definisano je iz kojih će se sredstava finansirati rad Nacionalne akademije i kaže se da će se u budžetu Republike Srbije izdvojiti sredstva za opšte troškove poslovanja akademije a da će sredstva za stručne obuke i za sve stručne poslove vezane za stručnu obuku snositi budžet republički, budžet „autonomnih pokrajina“, ja bih rekla – i slažem se sa kolegicom, ne „autonomne pokrajine“ – i budžeti lokalnih samouprava.

Doduše, ovde nije rečeno u kojim će procentima oni deliti te troškove, ali gospodine ministre, s obzirom na to da je ovo vaš projekat, projekat Vlade, projekat vašeg ministarstva i eksperiment, svakako, znači, videćemo kako će izgledati i funkcionisati Nacionalna akademija, mi smo amandmanom dali predlog da se pored opštih troškova poslovanja na teret republičkog budžeta stave i troškovi opšte obuke, kako stoji ovde, koje vrste obuke postoje u Predlogu zakona o izmenama i dopunama Zakona o državnim službenicima, i obuke za rukovodioce.

Dajte neka to ostane na teret republičkog budžeta. Nemojte da konstantno opterećujemo budžete lokalnih samouprava, jer malo-malo pa ovde u Skupštinu dođe neki predlog zakona gde se smanjuju prihodi lokalnih samouprava, a evo malo-malo pa dođe neki zakon gde povećavamo troškovnu stranu budžeta lokalnih samouprava. Lokalne samouprave imaju obavezu da finansijski podrže stručnu obuku ne samo zaposlenih u javnoj upravi već i zaposlenih u osnovnom obrazovanju, zaposlenih u socijalnoj zaštiti, zaposlenih u dečijem vrtiću. Možete samo da zamislite koji će to udar biti na budžet lokalne samouprave ako i ovo stručno usavršavanje stavimo na njihov teret.

A drugo što hoću da vas pitam, vi ste u Predlogu zakona o izmenama i dopunama Zakona o državnim službenicima ovde u članu 2, kod člana 97. koji redefinišete, rekli u poslednjem stavu: „Sredstva za sprovođenje programa stručnog usavršavanja obezbeđuju se u budžetu Republike Srbije.“

(Predsedavajući: Hvala. Završite rečenicu.)

Tu se ne spominju budžeti ni autonomnih pokrajina ni lokalnih samouprava, pa usaglasite ta dva člana ovih predloga zakona. Hvala.

PRESEDAVAJUĆI: Hvala.

Na član 11. amandman je podneo narodni poslanik Dejan Šulkić.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na član 12. amandmane, u istovetnom tekstu, podneli su narodni poslanici: zajedno Vjerica Radeta, Tomislav Ljubenović i Vesna Nikolić Vukajlović i zajedno Boško Obradović, Srđan Nogo, Marija Janjušević, dr Dragan Vesović, mr Ivan Kostić, Zoran Radojičić i prof. dr Miladin Ševarlić.

Reč ima narodna poslanica Vjerica Radeta.

Izvolite.

VJERICA RADETA: I kada bismo slučajno mislili da treba da se donese zakon o nacionalnoj akademiji za javnu upravu, onda bismo menjali ovaj član 12. Ovo je manir ministara ne samo sad ove vlade nego i nekoliko prethodnih, da se Narodnoj skupštini predlažu određeni zakoni i da ti zakoni stupaju na snagu ili danom donošenja ili eventualno sedam dana nakon toga, ali u suštini svi ti zakoni su neprimenjivi. Zakon bez podzakonskih akata, pogotovo kada je u pitanju nov zakon, kao što je ovaj, ne može da se primenjuje, a vi ste predvideli da vam treba šest meseci za donošenje podzakonskih akata.

Pitamo i vas, kao i svakog ministra, što najpre ne pripremite, ne najpre nego paralelno sa ovim da imate pripremljene podzakonske akte da možete zakon odmah da primenjujete.

Malopre sam pohvalila vaše činovnike koji su radili obrazloženje na onaj član 10, ali već kod člana 12 ne bih mogla isto da kažem. Očigledno je da su oni radili oni stari činovnici koji zaista znaju kako funkcioniše državna uprava, a ne ovi fićfirići koji se zapošljavaju bez odgovarajućih diploma, radnog iskustva itd.

Da nije tako, ne bi ovaj neko napisao da se amandman na član 12. ne prihvata iz istog razloga iz kog se ne prihvata amandman pod rednim brojem 1. Nemoguće je da je isti motiv. Mi smo svaki član obrazložili posebno i ne možete na isti način, pogotovo za sve poslanike koji su tražili brisanje amandmana određenog člana svima je isto obrazloženje. Nije isto ako neko predlaže brisanje samo jednog člana i ako neko predlaže brisanje celog zakona. Morate malo da se udubite u ovo što radite ovde i što mi treba da raspravimo i, na kraju, skupštinska većina, naravno i očigledno, usvoji.

Još jednom želimo da naglasimo da ćete vi preko ove nacionalne akademije za javnu upravu zapravo iz državnog budžeta, iz državnih para finansirati kojekakve privatne tezge nekakvih raznih kouča ili kako se već zovu. To je suština, da vi želite na mala vrata a za državne pare da uvedete u državnu upravu neke, ne mogu reći institucije, neke ljude, nevladine organizacije, koji nemaju veze sa državnom upravom. Pitanje je onda, i o tome ću par reči reći

kada budem govorila o ovom amandmanu na član 16, za šta postoje ministarstva, šta će raditi ministarstva. Ali o tome ću u drugom delu. Hvala.

PREDSEDAVAJUĆI: Hvala.

Reč ima ministar.

BRANKO RUŽIĆ: Ja bih, pre svega, da pojasnim, što se tiče člana 12. Rok od šest meseci je dat, ali morate da imate informaciju da radna grupa koja radi na podzakonskim aktima vezanim za ovaj zakon radi od početka avgusta. Taj rok od šest meseci je dat prosto da se svi elementi zadovolje. Ne ulazim u to što neki poslanici imaju pravo, to je legitimno, da po modelu da se svaki član briše obesmisle uopšte potrebu donošenja ovog zakona, i to je sasvim u redu. Prosto zbog javnosti želim da ukažem na to da radna grupa ovog ministarstva od početka avgusta radi na tome i da će to biti završeno možda i pre roka koji je dat u prelaznim i završnim odredbama.

Znam da nemam pravo, ali prosto želim da oko ove, hajde da kažem, političke priče o tome da li je plural ili singular u vezi sa brojem pokrajina, što se tiče pokrajine i jedinice lokalne samouprave, ja se slažem da je napravljena greška i da u pravno tehničkoj redakciji treba promeniti ne što se tiče „pokrajina“, što je stavljeno u jednini, to jasno piše u metodološkim pravilima za izradu propisa da se sve piše u jednini, ovde smo napravili propust kod jedinica lokalne samouprave, treba da stoji „jedinica“ a ne „jedinice“. Nadam se da ćemo to u pravno tehničkoj redakciji ispraviti. Hvala.

PREDSEDAVAJUĆI: Hvala.

Reč ima Gordana Čomić.

Izvolite.

GORDANA ČOMIĆ: Zahvaljujem.

Koristim vreme poslaničke grupe.

Što se tiče podzakonskih akata, na snazi je Rezolucija Narodne skupštine Republike Srbije o zakonodavnoj aktivnosti od juna 2013. godine, doneta jednoglasno, u kojoj jasno piše da je svaki predlagač dužan da uz predlog zakona podnese i predloge podzakonskih akata, a ako je predlagač Vlada, da obavesti Narodnu skupštinu o razlozima zašto to nije učinila.

Znam da će trebati vremena da zaživi praksa i znam koliki je otpor bio u rečenicama – ali ne znamo kako da napravimo podzakonska akta zato što ne znamo kako će izgledati zakon. Pa ne znate ni kako će izgledati zakon pa ga donosite. U Narodnu skupštinu još nije ušao zakon a da je izašao u istom obliku i bez izmena, kakav je i predložen.

Bilo bi dobro za Vladu da poslanicima, uz poštovanje Rezolucije, donosi i podzakonske akte. Bilo bi dobro i za one koji će da primenjuju zakon. Ovde se radi o jednoj praksi koja je jako teško promenjiva i ja ću biti slobodna da svaki put sve nas podsetim da je ova skupština glasala Rezoluciju o zakonodavnoj

aktivnosti, u kojoj postoji jasan zahtev da se podzakonska akta donose zajedno sa predlogom zakona; pa kako se promeni zakon, odlukama narodnih poslanika, tako onda samo menjate i podzakonska akta. To je na delu vladavina prava.

Ne mislim da ste pogrešili, prosto znam da je praksa, ali važno je da se setimo.

PRESEDAVAJUĆI: Hvala, kolegice Čomić.

Pre nego što pređem na raspravu o amandmanu na član 12, koristim priliku da povučem opomenu Radoslavu Milojeviću.

Na član 12. amandman je podneo narodni poslanik Dušan Pavlović.

Vlada i Odbor za pravosuđe, državnu upravu i lokalnu samoupravu prihvatili su amandman, Odbor za ustavna pitanja i zakonodavstvo smatra da je amandman u skladu sa Ustavom i pravnim sistemom Republike Srbije pa konstatujem da je ovaj amandman postao sastavni deo Predloga zakona.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na član 12. amandmane, u istovetnom tekstu, podneli su narodni poslanici prof. dr Marko Atlagić i Marijan Rističević.

Reč ima prof. Atlagić.

Izvolite.

MARKO ATLAGIĆ: Uvaženi potpredsedniče, s obzirom na to da su proteklih dana određeni narodni poslanici jedne minorne političke grupice u ovom visokom domu Narodne skupštine predsednici Narodne skupštine Maji Gojković iščupali mikrofona, odustajem od obrazloženja amandmana i ustupam im vreme za njihovu edukaciju kako se slični skandali više ne bi dešavali. Hvala.

PRESEDAVAJUĆI: Hvala.

Reč ima Marijan Rističević.

Izvolite.

MARIJAN RISTIČEVIĆ: Dame i gospodo narodni poslanici, ovaj amandman govori o propisima, kao i član zakona. Propisi moraju biti takvi da se spreči da... Do juče je išla neka žuta glava šećera, obeležena kao model korupcije. Dakle, da se to spreči, jer krajnji cilj, ko je čitao Glišića, tog modela korupcije koji je primenjivala stranka bivšeg režima je bio da se onom seljaku Radanu oduzme pašnjak i vinograd, i valjda vas to podseća na nešto preko, a sve je urađeno dobošem, što mene podseća na nekog stečajnog upravnika. Hvala.

PRESEDAVAJUĆI: Na član 12. amandman su zajedno podneli narodni poslanici Marinika Tepić, Sonja Pavlović, Aleksandra Čabreja, Jovan Jovanović i Zoran Živković.

Reč ima narodna poslanica Marinika Tepić.

Izvolite.

MARINIKA TEPIĆ: Zahvaljujem, predsedavajući.

Ovim amandmanom mi zapravo želimo da skratimo rok za donošenje propisa koji treba da se utvrde nakon usvajanja ovog zakona, odnosno podzakonskih akata, a sve u tonu, poštovani ministre, onoga što sam prethodno rekla u smislu budžeta. Dakle, vi ste predvideli šest meseci za donošenje podzakonskih akata i već ćete praktično biti na pragu drugog kvartala naredne...

Ja vas molim za malo pažnje, pošto ste, koliko sam razumela, vi tu zbog nas; pošto nama skrećete pažnju da ne pratimo ili nismo tu, a vi non-stop žamorite dok vam se obraćam, na primer. I želim obrazloženje po podnetom amandmanu, jer možete i da ga usvojite, na kraju krajeva, tokom rasprave, a vi to ne činite. Dakle, niti slušate niti usvajate amandman.

Ukoliko biste prihvatili ovaj amandman, da skratite period za donošenje podzakonskih akata na tri meseca umesto na šest, mogli biste da budete u prilici da poštujete zakone Republike Srbije i da pre stupanja na snagu budžetskih zakona za 2018. godinu uskladite sve ono što sledi nakon usvajanja ovog zakona. Ukoliko ostane rešenje koje ste vi ponudili, a to je šest meseci, da se donesu podzakonska akta, vi ste na pragu drugog kvartala, ne prvog, budžetske 2018. godine i u ozbiljnom ste riziku da kvalitetno ili bilo kako primenite ovaj zakon a da ne kršite druge propise Republike Srbije.

Stoga je potpuno optimalno, a kao što ste i sami naveli, radna grupa za pisanje podzakonskih akata radi od avgusta na tome, da prihvatite ovaj amandman, da se vreme skрати na tri meseca i da, poštujući budžetske zakone, idete u skladu sa onim što kao predstavnik Vlade i treba da radite, a ne da unapred kršite. Ne možete iz tekuće budžetske rezerve prenamenjivati sredstva za masu zarada, odnosno uvećavati masu zarada ovim zakonom. To je moguće, ali mora rebalansom, a ne bilo kojim drugim sektorskim zakonom, pa ni ovim.

Dakle, prekršićete zakon ako iz tekuće budžetske rezerve budete izdvojili dodatna sredstva za zarade za Nacionalnu akademiju. Nemojte kršiti zakon i ja vas molim da usvojite ovaj amandman.

PRESEDAVAJUĆI: Hvala, kolegice Tepić.

Reč ima ministar Branko Ružić.

BRANKO RUŽIĆ: Zahvaljujem se na kritici koju ste uputili; naravno da smo vas slušali.

Ovde kršenja zakona nema, niti je vaš predlog vezan za ono o čemu ste sada govorili na kraju vašeg izlaganja. Činjenicom da je usvojen amandman poslanika Dušana Pavlovića iz Poslaničke grupe Dosta je bilo usvajanje vašeg amandmana bi značilo da mi poništavamo ono što smo prihvatili.

Što se tiče toga da je kritična situacija ako je to sada tri meseca ili devet meseci, mi upravo iz razloga transparentnosti želimo da odvojimo onoliko vremena koliko je dovoljno da se pripreme i podzakonska akta i da se sa svim akterima izvrše jasne konsultacije, jer ovo nije nacionalna akademija koja će

raditi u 2018. godini nego je nacionalna akademija koja se mora postaviti na zdrave temelje i da od početka funkcioniše na pravi način.

Što se tiče aproprijacija kojima se menja namena sredstava iz tekuće budžetske rezerve, tih slučajeva je bilo. Ovde se radi o zaista malom iznosu koji će biti potreban kako bi se primena zakona obezbedila nakon donošenja u ovom domu, ukoliko ovaj zakon bude donet, a ja sam uveren da hoće, i mislim da nema potrebe da se uopšte podiže tenzija tim povodom.

Dakle, usvojen je amandman Dušana Pavlovića; sa predloga koji je bio naš predlog, od šest meseci, prihvatili smo predlog da se to produži na devet meseci iz razloga što smo, prosto, poznajući situaciju, kadrovski potencijal, činjenicu da – ako neko ne zna, ja bih voleo, zbog javnosti, da znate – da u Ministarstvu državne uprave i lokalne samouprave, sa sedam sektora i upravnim inspektoratom, radi sto ljudi, slovima i brojem.

PRESEDAVAJUĆI: Hvala.

Reč ima Marinika Tepić.

Izvolite.

MARINIKA TEPIĆ: Prvo, neopravdano ste izneli komentar da amandman ne sadrži ono o čemu sam govorila. Vrlo jasno piše u obrazloženju amandmana kako treba valjano da se uđe u sledeću budžetsku godinu; stoga sam i govorila o upodobljavanju, odnosno blagovremenom donošenju podzakonskih akata u odnosu na nadležni zakon.

Druga stvar, drago mi je što ste sad ovde izneli za mene potpuno neverovatan podatak da je dosada već bilo obezbeđivanja dodatnih sredstava iz tekuće budžetske rezerve za zarade zaposlenih. Molim vas i insistiram da mi odgovorite koji su to slučajevi bili, da mi čujemo gde se to tako sada ima, sad nema, sad treba malo više para iz mase zarada, pričamo o budžetu Republike Srbije, koji su to još bili slučajevi kada je tekuća budžetska rezerva služila za dodatno namirivanje zarada. Jer to se ne sme po zakonu, i ne po ovom zakonu. Može samo rebalansom budžeta, a svi znamo koja je procedura za izmenu Zakona o budžetu.

I, kažem, samo rebalansom budžeta. Vi ste sami ovde javno malopre izneli tvrdnju, da biste mene opovrgli, a meni je drago da ste tu tvrdnju izneli, jer prvi put javnost Srbije čuje da tekuća budžetska rezerva iz budžeta koji pune svi poreski obveznici služi tome da se namiruju dodatne zarade i da se menja masa zarada.

Insistiram da mi kažete koji su to slučajevi bili, kada se to desilo i za koje zarade, u kojim izvršnim organima, u kojim službama Vlade, u kojim javnim preduzećima. I, ako ste to rekli, dajte nam podatke dokraja; drugačije ću smatrati da, takođe, kršite sada već niz zakona. Hvala.

PRESEDAVAJUĆI: Hvala, kolegice Tepić.

Na član 12. amandman su zajedno podneli narodni poslanici Radoslav Milošević, Dejan Nikolić i Veroljub Stevanović.

Reč ima kolega Dejan Nikolić.

Izvolite.

DEJAN NIKOLIĆ: Poštovani predsedavajući, dame i gospodo narodni poslanici, poštovani ministre, fer je reći da je devet meseci dovoljno vreme da se urade podzakonska akta, ali moram da obrazložim svoj amandman koji sam podneo na predlog zakona koji ste vi uputili.

Pre svega, moj motiv je malo različit od koleginica koje su već obrazlagale, sa kojima sam saglasan, mislim na koleginicu Vjericu Radetu, Gordanu Čomić i Mariniku Tepić.

Inače, ovaj zakon ste podneli po hitnom postupku. Dakle, zakon o Nacionalnoj akademiji za javnu upravu ste podneli po hitnom postupku, a podzakonska akta, propisi će biti doneti za šest meseci.

Ovo je član 12, a u vezi sa članom 17. koji kaže da će pravilnik o unutrašnjoj sistematizaciji Nacionalne akademije biti donet za šest meseci. Dakle, ona neće moći da funkcioniše u narednih šest meseci bez svih pravilnika.

Dakle, jedan zakon po hitnom postupku podnosimo iako će početi da funkcioniše tek za šest meseci. Moj motiv je bio upravo da skratim to vreme na tri meseca. Još jedan, a to je, koje mi govori moje parlamentarno iskustvo, da se oni zakoni koji su u ovom trenutku neprimenjivi ne primenjuju upravo zbog kašnjenja sa izradom podzakonskih akata.

Dakle, zakon se donosi za sve, opšteg je karaktera i on mora da obaveže činovnike da pravilnik urade što pre. Zato smo mi hteli amandmanom da prosto poguramo upravu da te podzakonske akte urade za tri, a ne za šest meseci, kako bi ovaj zakon postao primenjiv što pre, odnosno za tri, a ne za šest meseci. To je moj motiv.

Ima još nekoliko stvari o kojima ću govoriti kada bude član 17, član 13. takođe. Dakle, još jednu stvar želim da kažem. U zakonu ste stavili da do početka važenja novih podzakonskih akata važe podzakonska akta koja su važila dosada. Ovo je novi institut. Nacionalna akademija za javnu upravu je nova stvar. Ne postoje podzakonska akta koja regulišu nacionalnu akademiju. U tom smislu mislim da je ovo neprimenjivo u narednih šest meseci i samo sam hteo da skratim vreme i da ga učinim primenjivijim, odnosno primenjivim za tri a ne za šest meseci. Hvala.

PREDSEDAVAJUĆI: Hvala, kolega Nikoliću.

Reč ima ministar Branko Ružić.

Izvolite.

BRANKO RUŽIĆ: Zaista se zahvaljujem na ovim konstruktivnim predlozima. U pravu ste da je Nacionalna akademija novi državni organ, ali

stručno usavršavanje postoji i danas, postojaće i sutra, tako da, što se tiče pitanja, član 13, u Prelaznim i završnim odredbama, jasno definiše da će se „do donošenja podzakonskih akata, odnosno programa stručnog usavršavanja u skladu sa ovlašćenjima iz ovog zakona, primenjivati podzakonski akti i programi doneti do stupanja na snagu ovog zakona“, koji evidentno postoje, „osim odredaba koje su u suprotnosti sa ovim zakonom.“

Takođe, to znači da će sistematizacija, kako zakon kaže, biti usvojena u roku – to su već drugi članovi ali dobro, verovatno i na njih ima amandmana – od 60 dana od stupanja na snagu ovog zakona, tako da će Nacionalna akademija funkcionisati u skladu sa članom 13. Prelaznih i završnih odredbi, a nakon donošenja podzakonskih akata nadalje će funkcionisati po novom modelu. Eto, toliko.

PRESEDAVAJUĆI: Hvala, ministre Ružiću.

Reč ima narodni poslanik Aleksandar Marković, po amandmanu.

Izvolite.

ALEKSANDAR MARKOVIĆ: Zahvaljujem, predsedavajući.

Uvaženi ministre, dame i gospodo narodni poslanici, predlažem da se ne prihvati ovaj amandman.

Potpuno sam saglasan sa onim što je ministar malopre izneo, kao i sa stavovima koji su navedeni u obrazloženju Mišljenja Vlade Republike Srbije i ja bih, predsedavajući, na jednom konkretnom primeru ukazao na to zašto je dobro što mi donosimo zakon o nacionalnoj akademiji za javnu upravu i zašto je loše što dosada nismo imali nacionalnu akademiju te vrste, odnosno stručno usavršavanje zaposlenih u javnoj upravi, recimo, nekih predsednika opština; konkretno, predsednika opštine Vračar itd.

Možda bismo na taj način sprečili da dođemo u jednu tužnu situaciju u koju smo došli pre nekoliko dana, kada je jedna porodica iseljena iz svog stana, a taj slučaj je zadobio veću medijsku pažnju. Kažem, možda bismo na taj način sprečili, možda bismo tim usavršavanjem kadrova koji su vodili Opštinu Vračar sprečili da dođemo u tako nemilu situaciju, jer predsednik Opštine Branimir Kuzmanović nije našao za shodno tokom godina, dok je vodio Opštinu Vračar, da primi na razgovor tu porodicu, ali stranka iz koje dolazi predlagač amandmana i koji je malopre govorio je pokušala da taj slučaj ispolitizuje. Pokušala je da to predstavi kao nešto za šta je kriva SNS, ili aktuelna vlast, što apsolutno nije tačno.

Dakle, ja bih samo pročitao, zbog građana, a trajaće jako kratko, izjavu žene koja je upravo iseljena iz te kuće. U pitanju je Dobrila Petrović, koja kaže – Demokratska stranka je kriva, a zahvalna sam Vučiću...

(Predsedavajući: Kolega Markoviću, molim vas, po amandmanu.)

Molim vas, obrazložem, dajem vam primer zašto je dobro da stručno usavršimo predsednike opština, buduće, aktuelne, da ne dođemo u situaciju u kojoj jedan predsednik opštine iz Demokratske stranke apsolutno nije želeo, nije imao obzira da se sastane sa ženom koja je u problemu, da je primi na razgovor.

Zato nam treba Nacionalna akademija za javnu upravu. Da stručno usavršimo zaposlene, između ostalog i predsednike opština koji će imati sluha da se bave problemima građana.

I, kao što rekoh, izjava Dobrile Petrović, kaže – zahvalna sam Vučiću, koji je zbrinuo moju maloletnu decu i mene. A osuđuje Demokratsku stranku, koja je pokušala, kako da se izrazim a da to ne bude suviše naglo, koja je pokušala da politički profitira na njenoj nesreći.

Imam samo tri rečenice da kažem. Prva stvar je, Srpska napredna stranka ne može da ulazi u meritum sudskih presuda, ne može da ulazi u sudske odluke. Ono što može i ono što je učinila, to je da je ljudski pomogla toj porodici Petrović. Treće, što je jako važno, Demokratska stranka nije želela da primi na razgovor tu porodicu; godinama je odbijala da pomogne tim ljudima.

PREDSEDAVAJUĆI: Hvala.

Na član 12. amandman su zajedno podneli narodni poslanici Nenad Čanak, Olena Papuga i Nada Lazić.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na član 13. amandmane u istovetnom tekstu podneli su narodni poslanici: zajedno Zoran Krasić, Božidar Delić i Nikola Savić i zajedno Boško Obradović, Srđan Nogo, Marija Janjušević, dr Dragan Vesović, mr Ivan Kostić, Zoran Radojičić i prof. dr Miladin Ševarlić.

Reč ima uvaženi kolega Zoran Krasić.

Izvolite.

ZORAN KRASIĆ: Gospodine Marinkoviću, u Republici Srbiji u toku su veoma značajne reforme u različitim društvenim oblastima, od kojih je proces evropskih integracija jedan od najvažnijih. Za donošenje kvalitetnih odluka, što se prvenstveno odnosi na sposobnost javne uprave da se usvojeni propisi, odnosno javne politike u potpunosti dosledno primenjuju u praksi, nužno je postojanje i administrativnih kapaciteta kao jedan od kriterijuma za prijem u EU.

Vlada reformu javne uprave i evropske integracije posmatra kao dva međusobno povezana i uslovljena procesa, pismo–glava. Iako u oblasti sistema javne uprave na evropskom nivou ne postoji odgovarajuća tekovina evropskog prava, ipak su usvojeni i postoje izvesni principi i načela EU. To je glavni razlog zašto se donosi ovaj zakon. Znači, mora i ovaj zakon da se donese po nalogu Evropske unije.

Što se tiče člana 13, gospodine Marinkoviću, on jeste da pripada Prelaznim i završnim odredbama, ali on kaže da će i dalje da se primenjuju programi koji postoje.

I evo, gospodine Ružiću, jedan od programa koji obavezuje vaše ministarstvo. To je upravljanje sistemom javnih politika. Praćenje sprovođenja, vrednovanje i izvršavanje u procesu upravljanja javnim politikama. Cilj – unapređenje kapaciteta polaznika za praćenje. Očekivani ishod – po završetku seminara polaznici su ovladali osnovnim koncepcijama. Sadržaj, pojam i vrste pokazatelja učinka..., pa sad, nabraja se. Ciljna grupa – rukovodioci i državni službenici koji rade na poslovima planiranja i praćenja ili učestvuju u planiranju u organima. Oblik stručnog usavršavanja – nema kouč, nego stručno usavršavanje državnih službenika će se obavljati putem instruktivnih seminara, gospodine Ružiću. Metode i tehnike – interaktivna predavanja, radionice, diskusije, studija slučaja. Veličina grupe, gospodine Ružiću – do 25 polaznika. Trajanje – dva dana i 11 sati.

Zašto sam ovo pročitao? Pa to je isto kao kada je ona rodbina Olje Bečković koja se bavila edukacijom morala putem javnih nabavki da obezbeđuje posao kod javnih preduzeća; i oni su isto obučavali rukovodioce. Prvi čas je bio – Kopaonik – kako da se što bolje upoznaju. Drugi čas je bio kako što bolje da ručkaju. Treći čas je bio kako da večeraju. Sutradan je bilo neformalno druženje, posle podne da razmene telefone, i oni kao menadžment javnog preduzeća da budu u neprekidnim komunikacijama, jer uspeh firme i savladavanje standarda EU zavisi od njihovih dobrih prijateljskih odnosa.

Eto, to finansira EU, kao što je finansirala i formiranje agencija i drugih paradržavnih organa kako bi napravili kapilarni sistem, sistem koji ne bi mogao da kontroliše nijedno ministarstvo niti Vlada, kako u ovoj zemlji ne bi vladao onaj ko dobije narodno poverenje i dobije sve instrumente da vlada nego kapilarni sistemi pod upravom EU.

Zato je dobro, bez obzira na ova poglavlja i na ovo što se s njima dogovarate, da se ovaj zakon ne donese, jer imaćemo veliku materijalnu štetu, duhovnu štetu, a da ne pričam o profesionalnoj šteti, jer u evropskoj administraciji niko ništa nije dosada uspeo da nauči od tog nekog evropskog administrativnog prava, jer ono u EU i ne postoji kao nešto što je kodifikovano.

PRESEDAVAJUĆI: Hvala, kolega Krasiću.

Na član 13. amandmane, u istovetnom tekstu, podneli su narodni poslanici prof. dr Marko Atlagić i Marijan Rističević.

Reč ima prof. dr Marko Atlagić.

Izvolite.

MARKO ATLAGIĆ: Poštovani potpredsedniče, pošto je stranka bivšeg režima ovaj zakon o Nacionalnoj akademiji trebalo da donese pre deset godina a

nije, zbog uštede vremena, odustajem od obrazloženja ovog amandmana kako bi zakon što pre bio u primeni i zaživela Nacionalna akademija.

PRESEDAVAJUĆI: Hvala.

Reč ima narodni poslanik Marijan Rističević.

Izvolite.

MARIJAN RISTIČEVIĆ: Dame i gospodo narodni poslanici, poštovani predsedavajući, radi se o članu 13, podzakonskim aktima, ne radi se o ulasku i neulasku Srbije u EU, ali kada smo već kod toga, ja tvrdim, a to je sigurno da građani znaju, da u EU, ako Srbija, kad bude ulazila, sigurno neće ući sa Beogradom i bližom okolinom.

Što se podzakonskih akata tiče i zakona, mislim da njih treba uvek donositi, menjati, treba da budu od koristi za sve ljude a ne samo za pojedine kao što je to bilo u nedavnoj prošlosti kada su gospoda od javnih funkcija pravili privatne biznise, vile, stanove, Beč, Vračar itd. Hvala.

PRESEDAVAJUĆI: Na član 14. amandmane, u istovetnom tekstu, podneli su narodni poslanici: zajedno Vjerica Radeta, Nataša Jovanović i Dubravko Bojić i zajedno Boško Obradović, Srđan Nogo, Marija Janjušević, dr Dragan Vesović, mr Ivan Kostić, Zoran Radojičić i prof. dr Miladin Ševarlić.

Da li neko želi reč? (Da.)

Reč ima narodni poslanik Dubravko Bojić.

Izvolite.

DUBRAVKO BOJIĆ: Podneli smo amandman na član 14. Predloga zakona o Nacionalnoj akademiji za javnu upravu. Da ne ponavljam, čuli smo od mojih kolega, poslanika SRS, koji je naš generalni stav prema ovom predlogu zakona. Protiv smo ove parazitske organizacije na grbači globalne javne uprave.

Zamislite, jedna posebna paraobrazovna institucija služi za obrazovanje i usavršavanje zaposlenih u javnoj upravi. Ovde imamo jedan paradoks. Nedoučeni ili neuki podučava nekog. Ne samo da ga podučava, nego ga još usavršava. Podsetio bih vas na onu Marksovu – da biste vaspitavali, morate biti vaspitani; normalno, ovde se odnosi na obrazovanje.

Čulo se ovde danas od nekih kolega sa moje leve strane da ovde neće biti partijskog zapošljavanja. Ne znam šta je garant. Dok god je partijski, kumovski i rodbinski beleg merna jedinica a ne znanje i obrazovanje, dotle će oni sposobni i oni koji poseduju znanje sedeti radno neangažovani i čekati da zajedno sa svojim znanjem napuste zemlju Srbiju a zemlja Srbija ostati jedan od najvećih izvoznika znanja po najnižoj mogućoj ceni.

Bitno je da ste nacionalni akademik, akreditovani i sertifikovani po poslednjoj evropskoj modi. Podsetio bih vas da se ogromna većina nas školovala, obrazovala i usavršavala bez akreditacije i sertifikacije i da je pritom stekla

sasvim solidan nivo obrazovanja, neki čak i vrhunsko u sferi struke menadžmenta i rukovođenja. I, naravno, sve ovo bez kouča. Hvala.

PRESEDAVAJUĆI: Hvala, prof. Bojiću.

Na član 14. amandman je podneo narodni poslanik Dušan Pavlović.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na član 14. amandmane, u istovetnom tekstu, podneli su narodni poslanici prof. dr Marko Atlagić i Marijan Rističević.

Da li neko želi reč? (Da.)

Reč ima Marko Atlagić.

Izvolite.

MARKO ATLAGIĆ: Uvaženi potpredsedniče Narodne skupštine, pošto je stranka bivšeg režima ovaj zakon trebalo da donese pre deset godina a nije, odustajem od obrazloženja ovog amandmana kako bi zakon što pre ugledao svetlost dana i zaživela Nacionalna akademija.

PRESEDAVAJUĆI: Reč ima Marijan Rističević.

Izvolite.

MARIJAN RISTIČEVIĆ: Dame i gospodo narodni poslanici, radi se o preuzimanju kadrova i moj savet Ministarstvu je da dobro prebere malo po tim kadrovima, jer ima dosta javnih službenika koji samo planduju. Hvala.

PRESEDAVAJUĆI: Hvala.

Na član 14. amandman su zajedno podneli narodni poslanici Marinika Tepić, Sonja Pavlović, Aleksandra Čabraja, Jovan Jovanović i Zoran Živković.

Reč ima narodna poslanica Sonja Pavlović.

Izvolite.

SONJA PAVLOVIĆ: Uvažene kolege, uvaženi predsedavajući, mi smo podneli amandman na član 14. Predloga, koji glasi da zakon važi danom stupanja na snagu na snagu, da Nacionalna akademija počinje da radi danom stupanja na snagu ovog zakona. Međutim, mi smatramo da Nacionalna akademija, i tu izmenu smo uneli, ne može da počne da radi pre 1. januara 2018. godine, zato što ovaj zakon, kada bude stupio na snagu, nije dovoljan da bi ona počela da radi.

Zapravo, već je o tome moja koleginica Marinika Tepić govorila, potrebno je izvršiti rebalans budžeta za 2017. godinu, jer uvođenjem bilo koje finansijske pozicije, odnosno izdvajanjem ili prenamenom iz budžeta Republike Srbije, ako je potrebno za Nacionalnu akademiju, a naročito iz tekuće budžetske rezerve za zarade zaposlenih, direktno se krši Zakon o budžetu Republike Srbije za tekuću godinu.

Ovakve dopune i izmene nisu moguće bez izmene Zakona o budžetu. Stoga je nužno ili izvršiti te izmene i pomeriti rok početka rada Nacionalne akademije – ne stupanjem na snagu ovog zakona, nego od 1. januara 2018. godine, nakon usvajanja zakona o budžetu za 2018. godinu.

Ovakav kakav jeste član 14, tako definisan, osim ovog što sam navela, direktno je u koliziji sa članom 17, o kome ćemo kasnije nešto reći. Hvala.

PRESEDAVAJUĆI: Hvala, kolegice Pavlović.

Na član 15. amandmana, u istovetnom tekstu, podneli su narodni poslanici: Dušan Pavlović, zajedno Zoran Krasić, Miljan Damjanović i Aleksandra Belačić i zajedno Boško Obradović, Srđan Nogo, Marija Janjušević, dr Dragan Vesović, mr Ivan Kostić, Zoran Radojičić i prof. dr Miladin Ševarlić.

Izvinjavam se narodnim poslanicima; ministar Ružić se javio sa malim zakašnjenjem, pa ćemo mu dati reč po prethodnom amandmanu.

Izvolite, ministre Ružiću.

BRANKO RUŽIĆ: Hvala.

Ja se izvinjavam ako sam se javio sa zakašnjenjem, ali prosto zbog korektnosti prema narodnim poslanicima, odnosno poslanicama koje su ukazale na mogućnost kršenja Zakona o budžetskom sistemu. Mislim da je važno da znamo da se u članu 61. stav 3. jasno kaže da se u slučaju osnivanja novog direktnog odnosno indirektnog korisnika budžetskih sredstava sredstva za njegovo poslovanje ili ovlašćenja obezbeđuju iz tekuće budžetske rezerve. To je pod jedan.

Pod dva, moramo imati u vidu da je rok za donošenje sistematizacije 60 dana, da se ovde radi o jednoj plati, a što se tiče onih koji se preuzimaju iz Službe za upravljanje kadrovima, njihove plate su već predviđene prethodnim budžetom, tako da zaista nema razloga za podizanje tenzija i da neko misli da ćemo kršiti Zakon o budžetskom sistemu. Zahvaljujem.

PRESEDAVAJUĆI: Hvala, ministre Ružiću.

Na član 15. amandmana, u istovetnom tekstu, podneli su narodni poslanici: Dušan Pavlović, zajedno Zoran Krasić, Miljan Damjanović i Aleksandra Belačić i zajedno Boško Obradović, Srđan Nogo, Marija Janjušević, dr Dragan Vesović, mr Ivan Kostić, Zoran Radojičić i prof. dr Miladin Ševarlić.

Reč ima narodni poslanik Zoran Krasić.

Izvolite, gospodine Krasiću.

ZORAN KRASIĆ: Ovo je član koji reguliše preuzimanje od Službe za upravljanje kadrovima i ja ću samo da pročitam ovo obrazloženje. Mene prosto iznenađuje da niste prihvatili ovo što smo naveli.

Znači, zapažanja dugogodišnjih državnih službenika, odnosno zaposlenih u javnoj upravi su sledeća. Pretežno se u javnoj upravi zapošljavaju kadrovi sa raznim diplomama na određeno vreme i po nekim ugovorima. Ma gde da se rasporede, njih ne interesuje posao, koji ne znaju da rade, ali ih ne interesuje ni da nauče da rade. Svako povećanje posla direktno se odražava na zatrpavanje onog malog broja zaposlenih koji znaju da rade. Znači oni su kažnjeni, ovi što znaju da rade. Tako imamo u javnoj upravi zaposlene kojima niko ne sme da

uruči predmet da ga urade, jer se zna da nikada neće biti urađen, ali oni kadiraju i bore se za rukovodeća mesta u hijerarhiji. Na višim pozicijama niti rade, niti snose odgovornost. Zato svi oni koji znaju posao i rade jedva čekaju da napuste javnu upravu, jer ne mogu da izdrže na poslu. Osim toga, novozaposleni, koji ne rade, praktično su glavni razlog što je došlo do smanjenja plata u javnoj upravi, jer se iz limitirane i ograničene mase sredstva za plate plaćaju i više i bolje oni koji ne rade.

Znači, to je ne samo percepcija, utisak, to je poprilično činjenično stanje u javnoj upravi. Jedan od mojih kolega je malopre rekao da imamo paradoksalnu situaciju, da onaj ko radi u lokalnoj samoupravi, u upravi, ukoliko zakasni na posao, može da se desi da tog dana nema stolicu, gde da sedne, jer su uprave prebukirane. Ali ima još gora stvar, u toj i takvoj upravi postoje ljudi koji ne znaju da donesu rešenje u upravnom postupku; praktično ne znaju ništa iz nadležnosti lokalne samouprave. Ništa bolja situacija nije ni kada su u pitanju državni službenici koji rade u državnoj upravi ili pokrajinskoj upravi.

Ako neko misli da na ovaj način i ovakvim predlogom zakona može da otkloni taj fundamentalni nedostatak, taj se grdno vara, zato što – ovaj zakon je potreban zbog EU, zbog poglavlja, zbog iskorišćenih sredstava i sredstava koja će tek da se koriste kako bi se izvršila unifikacija naše državne uprave da bude kao pljunuta administracija briselska. E, zbog toga mi podižemo glas, protiv smo ovog zakona, jer smatramo da postoje mnogo bolji načini i bolja rešenja da se dođe do kvalitetnih ljudi koji bi radili u državnoj upravi.

PREDSEDAVAJUĆI: Hvala, kolega Krasiću.

Reč ima narodni poslanik Boško Obradović.

Izvolite, kolega Obradoviću.

BOŠKO OBRADOVIĆ: Hvala, predsedavajući.

Naravno da tražimo da se briše i ova odredba, odnosno član 15. predviđenog zakona o Nacionalnoj akademiji za državnu upravu, a dodatni motiv za to nam je upravo sledeće pitanje.

Pošto sam član kaže da Nacionalna akademija preuzima od Službe za upravljanje kadrovima zaposlena i postavljena lica, mi se pitamo šta je dosada radila služba za postavljanje kadrova, odnosno za upravljanje kadrovima u ovoj državi. Da li to znači da smo mi već imali neku vrstu nacionalne akademije ili barem nekoga ko bi trebalo da je brinuo o tome kakav je kvalitet naših zaposlenih u državnoj upravi? Dakle, da li je neko i dosada trebalo da proveri kakve diplome imaju oni koji su zaposleni u državnoj upravi, da li je neko i dosada trebalo da proveri da li su slučajno njihovi doktorski radovi plagijati? I zašto nije radio taj svoj posao?

Znači, sada Nacionalna akademija nastavlja tu ulogu ove Službe za upravljanje kadrovima a da ne znamo koji je uopšte efekat dosadašnjeg rada

Službe za upravljanje kadrovima – da li je ona upravljala samo SPS i SNS kadrovima i gde oni treba da budu raspoređeni, na koja mesta i na koje funkcije da idu, ili je stvarno radila svoj posao.

Jer, pazite, ako je ta Služba za upravljanje kadrovima, dosadašnja, dobro radila svoj posao, čemu onda Nacionalna akademija za državnu upravu? Ako je dosadašnja Služba za upravljanje kadrovima loše radila svoj posao, gde je odgovornost onih koji su vodili tu službu i gde je odgovornost dosadašnjih režima koji su na taj način funkcionisali?

Da li time što osnivate Nacionalnu akademiju za državnu upravu vi priznajete da ste loše radili dosada? Ne zaboravite, SPS je 25 godina na vlasti, a SNS je šest godina na vlasti. Dakle, ako sada pravite neku novu službu, znači da vam je dosadašnja služba loše funkcionisala. Da li ima odgovornih za to? Kada će u državi Srbiji bilo ko biti odgovoran za bilo šta loše urađeno na čelu ove države?

To je zapravo osnov onoga zbog čega se mi protivimo ovom zakonu. Vi niste ni dosada uradili ništa dobro, a nudite nam jednu novu ideju koja bi trebalo kao da garantuje da će se nešto promeniti. Pa šta će se promeniti kad vi za 25 godina vlasti SPS-a i šest godina vlasti SNS-a ništa niste promenili? I dalje partijski zapošljavate, vaše ljude postavljate na partijska direktorska mesta. Postavili ste prvorazredne partijske ljude na mesto guvernera NBS, na mesto šefa BIA...

Čekajte, ljudi, pa koja su to mesta onda ostala da mogu da budu stručna, da mogu da budu zaista za one koji su se školovali za to, za one koji nisu vaši partijski službenici ili vaši aparatčici koji slušaju sve što im kažete? Da li je normalno da na čelu BIA bude neko ko je visoki stranački funkcioner? Da li je normalno da na čelu Narodne banke Srbije bude neko ko je potpredsednik vladajuće stranke, zamenik predsednika ili šta je već Jorgovanka Tabaković?

Činjenice govore da vi, kada god ste imali priliku da pokažete da na neka mesta idu ljudi koji tamo treba da budu, to niste uradili. Vi ste postavili vašeg partijskog čoveka, od pečenjara koga ste poslali za direktora EPS-a, do keramičara kojeg ste postavili za šefa BIA.

Dakle, o tome se radi zašto mi ne možemo biti za ovaj zakon. Zato što vama u Srbiji više niko ne može da veruje. Posle 25 godina vlasti SPS-a, posle šest godina vlasti SNS-a i svih lažnih predizbornih obećanja, prosto se vama više ne može verovati. Zato mi smatramo da treba da se povuče ovakav zakon, jer će Nacionalna akademija za državnu upravu biti samo partijska akademija za dalje zapošljavanje članova SNS-a i SPS-a. To je razlog zbog čega se mi protivimo svemu ovome.

I još jednom ponavljam svoj predlog, da Akademija ponese ime Maje Gojković „Preletačević“. Hvala.

PRESEDAVAJUĆI: Pravo na repliku, Vladimir Orlić.

Izvolite.

VLADIMIR ORLIĆ: Dabome, još jednom prilika da čestitamo na držanju, onako baš junačkom držanju siledžiji koji nije propustio priliku da još jednom pokaže ko je i šta je. Ovom prilikom dodatno i stručnjaku koji nije propustio priliku da pokaže koliko je stručan i koliko se u sve živo razume.

Što se tiče siledžijskog ponašanja, to je Srbiji više nego jasno. To se ovde iznova i iznova potvrđuje svakim javljanjem i svakom rečju čoveka koji je to učinio ponovo. To radi pre svega sada samom sebi, pa i da se ne osvrćemo nešto preterano. Dobro je dok to ne radi drugima. Nekad mi se čini da proživljava svojevrsnu krizu kada, izgleda, ne udari neku ženu ili joj ruku ne zavrne po 15 dana pa mora da nadoknadi nedostatak na Narodnoj skupštini. Međutim, dok u tom smislu apstinira, dobro je. Ako će da se završi samo na verbalnoj agresiji, nek mu je alal.

Druga stvar je ovde posredi, ta stručnost. Znae, taj čovek je dao sebi za pravo da raspravlja o instituciji kao što je Narodna banka i o kadriranju u Narodnoj banci. Da se ne brine previše. Dakle, iako se, baš kao u slučaju predsednice Narodne skupštine, i u slučaju guvernera on pre svega istresa nad ženom, nije u stanju da uopšte razmišlja, a kamoli predloži nešto na temu kadrovskih rešenja ili bilo kakvog rada Narodne banke Srbije.

Dame i gospodo, mi smo ovde ne jednom nego mnogo puta već upoznati sa suštinskom genijalnošću i fenomenalnim rešenjima u smislu posla koji treba da obavlja, recimo, institucija poput Narodne banke, a kako je vidi taj veliki stručnjak. Sećate se svi toga, tako što će sve potrebe ove zemlje rešiti štampanjem parica, kako nam je lepo objasnio, pa ćemo onda da imamo za sve i onda ćemo da delimo i za plate i za penzije i da finansiramo njegove fenomenalne ideje.

Taj nivo razumevanja, taj nivo shvatanja i ovog mesta ali i bilo čega u državi pokazatelj je ozbiljnosti, pa reći ću i pameti koju možemo i da očekujemo od njega. I sa tim završavam, gospodine predsedavajući – taman je tačno i ozbiljno koliko je njihova ocena data prošlog petka da je dan pre toga bio, zamislite, poslednji četvrtak u mesecu, 5. oktobra poslednji četvrtak u mesecu... Svaka čast.

PRESEDAVAJUĆI: Reč ima ministar Ružić.

Izvolite.

BRANKO RUŽIĆ: Zaista, radi istine, prosto da znamo da je Služba za upravljanje kadrovima jedan vredan segment stručnog usavršavanja, da se opseg na koji se odnosi u pogledu stručnog usavršavanja odnosi pre svega na republičku administraciju, da je osnovana u skladu sa članom 31. Zakona o Vladi i da će opseg rada Nacionalne akademije biti mnogo širi.

Dakle, niti je Služba za upravljanje kadrovima radila loše, štaviše, radili su veoma kvalitetno, ali, opet, da ne ulazimo u nešto što nije posao ministra, niti je to predmet neke politizacije ili partokratije itd. Hvala vam.

PRESEDAVAJUĆI: Hvala, ministre Ružiću.

Pravo na repliku ima Neđo Jovanović.

Izvolite.

NEĐO JOVANOVIĆ: Zahvaljujem se, predsedavajući.

Mi u poslaničkoj grupi SPS nismo iznenađeni fascinacijom predsednika tzv. Srpskog pokreta Dveri prema SPS-u i ta fascinacija i dalje traje. Ona nije sporna.

Što se vas tiče, gospodine Ružiću, kao ministra, zaista jedno visoko priznanje da ne odgovarate na krajnje populističke izjave i ovu fascinaciju koju ste danas doživeli u Skupštini Republike Srbije, što je i odraz, na kraju krajeva, dostojanstva Vlade Republike Srbije.

Međutim, ono što zaista bode oči, a bode oči i građanima Srbije, jeste kako se to baca drvlje i kamenje na SPS, vređaju članovi SPS-a i rukovodstvo SPS-a, a da se pri tome ne objasni zbog čega se na taj način vređa i kolega narodni poslanik Srđan Nogo, čiji je otac bio upravo član Gradskog odbora SPS u vreme kada je SPS upravo bila u dominaciji na vlasti. Kada sam govorio o ličnom etičkom kodeksu, evo prilike gde se taj lični etički kodeks treba prikazati, odnosno na koji način etika dolazi do izražaja.

Sledeće, SPS i mi poslanici SPS-a nikada sebi nećemo dozvoliti da naš vokabular bude spušten na nivo kako smo danas čuli od predstavnika tzv. Srpskog pokreta Dveri. Naš vokabular, u svakom slučaju, zavređuje pažnju, ako ništa drugo, onda sa stanovišta dostojanstva i dostojanstvenog izražavanja, prevashodno kulturološkog karaktera. S druge strane to nismo mogli čuti. Ne želim da ni u kom slučaju poredim nas i nekog drugog ko to ne zaslužuje, jer mi imamo stabilnost. Oni koji to nemaju... Zahvaljujem se.

PRESEDAVAJUĆI: Hvala.

Pravo na repliku ima Boško Obradović.

Izvolite.

BOŠKO OBRADOVIĆ: Hvala, predsedavajući.

Imam obavezu da pročitam odgovor prof. dr Sreta Noga, pošto je već danas u dva navrata ovde prozvan, i od strane ministra i od strane predsednika Poslaničke grupe SPS. U poruci koju sam dobio od njega lično kaže ovako – prenesi im da sam bio u SPS-u i, kada sam shvatio da je tamo većina hohštaplera i bitangi, ljudi koji kupuju diplome, napustio sam vas, ali sam vam to rekao i u lice.

Moja obaveza je bila da prenesem mišljenje bivšeg člana SPS-a o aktuelnom rukovodstvu SPS-a i mislim da je čovek koji je dva puta bio prozvan ovde zaslužio da ima reč i da mogu da kažem nešto u njegovo ime.

Dakle, to je zapravo slika o čemu ja ovde pričam. Pravi socijalisti, ljudi koji nisu glasali za Aleksandra Vučića na predsedničkim izborima, ljudi koji sebi ne dozvoljavaju da ih zloupotrebljava aktuelno rukovodstvo SPS-a koje gleda isključivo svoje fotelje i svoje lične interese, ostali su, kao prof. dr Sreto Nogo, principijelni, moralni i van te kaljuge koalicije sa SNS-om.

Ja sam upravo i ukazao na principijelnost ministra Ružića, koji je, dok nije dobio državnu funkciju, kao Velimir Ilić, bio onaj koji je najviše graktao protiv aktuelne vlasti, a kada je dobio ministarsku fotelju, postao je onaj koji slavi ime najvećeg sina svih naroda i narodnosti, Aleksandra Vučića. Toliko o principijelnosti SPS-a. A o principijelnosti SNS-a najbolje govori to da uvek kada napadaju bivši režim nikada ne napadnu SPS, svog sadašnjeg koalicionog partnera, koji je bivši režim 25 godina unazad.

Dakle, kada se borite protiv kriminala i korupcije, gospodo naprednjaci, možete da krenete redom od ministara u vašoj vladi i od članova SPS-a, sa kojima ste u koaliciji. Tu biste našli mnogo elemenata za borbu protiv kriminala.

PRESEDAVAJUĆI: Hvala.

Pravo na repliku ima Neđo Jovanović.

Izvolite.

NEDO JOVANOVIĆ: Zahvaljujem se, predsedavajući.

Meni je drago što je ponovo demonstrirano nešto što ne odiše ni kulturom ni dostojanstvom. Čitanjem poruke koja je navodno sa tekstom kakav jeste samo je potvrđeno ono što sam rekao. Bukvalno je potvrđeno da stoje činjenice da, ako ništa drugo, onda etika ili lični etički kodeks nalažu – ne pljuj tamo gde si bio i ne pljuj po onome što si radio; kako si radio i šta si radio, to najbolje ti znaš.

Ako je Velja Ilić negde rekao, i ako je to istina, naravno – naročito podvlačim ovo „ako je to istina“ – da je daleko boljih kandidata imalo od predsednika tzv. Srpskog pokreta Dveri prilikom zapošljavanja u biblioteci u Čačku, ako je to istina, i ako je istina da je rekao da je upravo kandidat koji je izabran dovoljan samo da briše prašinu sa knjiga, onda dolazimo u situaciju da razmišljamo o tome da li je zapošljavanje u biblioteci u Čačku bilo partokratskog karaktera ili ne. Ako nije partokratskog karaktera, utoliko bolje, ali ako jeste, onda je to svojevrsan vid licemerja koji se manifestuje u ovom visokom domu a što ovaj visoki dom svakako ne zaslužuje.

Ne bih dalje, jer sam rekao – ni SPS, ni ja, ni vladajuća koalicija nemamo nameru da se spuštamo na nivo dijaloga i komunikacije koji je daleko ispod našeg nivoa vrednosti. Hvala.

PRESEDAVAJUĆI: Hvala.

Reč ima Boško Obradović. Pravo na repliku.

BOŠKO OBRADOVIĆ: Hvala, predsedavajući.

Meni je zaista izuzetno simpatično i drago kada vladajuća većina pominje Velimira Ilića, ministra u njihovim vladama. Nikada ni Dveri ni ja lično nismo imali ništa sa Velimirom Ilićem, za razliku od vas. To je vaš prijatelj, to je vaš ministar, to je vaš koalicioni partner. Prvi koalicioni partner SNS-a u njenoj političkoj istoriji je Velimir Ilić i Nova Srbija.

Vidite kako su to zaboravili. Vidite kako peru ruke od Velimira Ilića. Vidite kako je to nezgodno sada kada više nisu zagrljena braća i kada Velimir Ilić iznosi istinu i prljav veš iz naprednjačke kuhinje. Kada otkriva istinu šta radi Andrej Vučić po Srbiji, onda Velimir Ilić više nije dobar. A bio je dobar Aleksandru Vučiću da mu bude dva puta ministar, onda je Veljo bio najbolji na svetu. Sada kada je izašao iz vaše koalicije i kada govori istinu o tome da državom ne upravlja ni SNS ni SPS nego braća Vučić i njihovi kumovi, tada je tajac u skupštinskoj sali i tada Velimir Ilić najedanput nije više neko slatko stvorenje koje ste držali u Vladi na dva ministarska mesta. E, to je vaše licemerje o kom ja ovde govorim.

Nikada ni Dveri ni ja lično nismo imali ništa sa Velimirom Ilićem. Imamo samo suđenja sa Velimirom Ilićem i na sudu ćemo dokazati one klevete kojima je optužio i moga oca i mene i Dveri i sve druge. Ja se sa njim sudim i borim i smenio sam ga sa vlasti u Čačku, a vi sa njim saradujete, vi ste bili sa njim u koaliciji, vama je on bio dobar a sada ga se odričete, a tako ćete se jednog dana, sada vam to poručujem, odricati Aleksandra Vučića i braće Vučić i kumova Vučićevih i nećete ih poznavati i krićete da ste ikada bili sa njima i u njihovoj stranci i stidećete se što ste bili članovi SNS-a.

PRESEDAVAJUĆI: Hvala.

Reč ima narodni poslanik Vladimir Orlić, pravo na repliku.

Sve vas molim da ne bude tema današnje sednice gospodin Velimir Ilić. Hvala.

VLADIMIR ORLIĆ: Nemam ja ništa protiv, gospodine predsedavajući, da vaš predlog uvažimo, ali toliko je ovog dosovskog lakeja potresla tema. Slušao sam ga kako dramatično saopštava ono što ima u prethodna dva minuta; moram da vam kažem, zamalo su mi krenule suze na oči. Izgleda da ga je potreslo podsećanje na njegove rane početke i na to prvo zaposlenje, o kom je govorio kolega Jovanović, i na činjenicu da to licemerje i odnos prema ljudima može da se meri i prema tome kako je postupio prema svom dobročinitelju, kako mu je odmah stavio nož u leđa pa rešio da gradi svoju beznačajnu ali kakvu-takvu političku karijeru na račun onoga ko mu je taj prvi posao obezbedio i pomagao mu da napravi prve korake. Dok se došlo do Dragana Đilasa i ozbiljnog

novca, nešto ozbiljnije organizacije, već se štošta pozaboravilo, pa i ti nekadašnji prvi prijatelji.

Uvek mi je zabavno kada govorimo o principima i licemerju sa tim ljudima koji su, eto, pokazali interesovanje i za tu temu. Skoro jednako zabavno, gospodine predsedavajući, kao kada govorimo na temu stručnosti. Sećate se maločas one priče o štampanju novca; e, otprilike tu negde, ako ne i malo dalje, stoje – dobro, je li – i kada je reč o principima i licemerju. Ko? Pa, na primer, oni koji su sami sebi dodelili ulogu velikih rodoljuba, mrzitelja svega zapadnog, svega evropskog i, s vremena na vreme, kritičara nekakvog DOS-a, iz kog su ponikli sami.

To što oni rade je klasična dosovština, to je samo po sebi očigledno. Al' kada to zaborave pa se bave DOS-om, kako im se onda dešava da hvale, na primer, dosovsku vedetu Vuka Tadićevog Jeremića? Jesam li rekao da je jednako patriota i rodoljub koliko i Vuk Tadićev Jeremić, koliko i onaj koji je pitanje Kosova i Metohije skinuo sa Ujedinjenih nacija? Jednako je patriota i rodoljub koliko i onaj koji se obratio Međunarodnom sudu pravde i Prištini uslugu učinio. Kad taj to govori o svom okruženju, pa i o samom sebi, ja nemam više ništa da dodam na temu njegovog licemerja i njegovih principa. Hvala lepo.

PRESEDAVAJUĆI: Hvala, gospodine Orliću.

Idemo na naredni amandman.

Na član 15. amandmane, u istovetnom tekstu, podneli su narodni poslanici prof. dr Marko Atlagić i Marijan Rističević.

Reč ima profesor Atlagić.

Izvolite.

MARKO ATLAGIĆ: Uvaženi potpredsedniče, pošto su proteklih dana određeni narodni poslanici jedne minorne političke grupice u ovom visokom domu Narodne skupštine Republike Srbije predsednici Narodne skupštine Maji Gojković iščupali mikrofona, odustajem od obrazloženja amandmana i ustupam vreme za njihovu edukaciju kako se u Domu Narodne skupštine više ne bi dešavali slični skandali. Hvala.

PRESEDAVAJUĆI: Hvala, profesore Atlagiću.

Reč ima narodni poslanik Marijan Rističević.

Izvolite.

MARIJAN RISTIČEVIĆ: Dame i gospodo narodni poslanici, poštovani predsedavajući, ovaj amandman govori o preuzimanju kadrova, pa molim da me ne prekidate.

Moja preporuka Nacionalnoj akademiji i preporuka akademiji mog prijatelja Velje Ilića, koji je zaslužan za promene – s obzirom na nizak rejting da preuzmu bibliotekara, člana biblioteke, portparola biblioteke, nepartijskog, neparazitskog, Veljinog predloga – jeste sledeće. Velja to nije predložio kao šef

partije nego kao prijatelj njegovog oca. Velimir Ilić je meni lično pričao da je bio šef partijske ćelije Komunističke partije u „Hidrogradnji“; otac „Dverića Kupusića“ mu je bio zamenik. Bili su poslednja generacija koja se obučavala u Kumrovcu. U selu Vranić je deda bibliotekara bio poznat po tome što je dao lokalitet za pritvaranje ovih seljaka kulaka za vreme Udbe i kožnih mantila.

Zato ja preporučujem da čačanska biblioteka preuzme svog portparola – pazi, portparol čačanske biblioteke, to je jako velika obaveza – a sa druge strane, preporučujem javnoj upravi u Čačku da formira i seosku biblioteku u Vraniću, ili u Preljini, da Ševarlić, koji je sam u svoju biografiju upisao da je najmlađi Titov odbornik u gradu Beogradu, da njega preuzmu, on bi mogao da bude portparol seoske biblioteke u Vraniću, ili u Preljini, i da uspešno distribuira onu svoju studiju koju nije napisao a za koju je dobio od Dušana Petrovića 60.000 evra da je napiše u hiljadu primeraka, što znači da je on najskuplje plaćeni pisac u Srbiji, skuplji od Ive Andrića. Dakle, preporučujem da obojicu preuzmu čačanska i preljinska biblioteka. Hvala.

PRESEDAVAJUĆI: Hvala.

Kolega Obradoviću, niste pomenuti imenom; ja ne prepoznajem niti želim to da uradim, tako da ne znam stvarno...

I molim narodne poslanike da ne pominjemo privatni život... i Velje Ilića, koji nije tu, na kraju.

Hvala, gospodine Obradoviću, na razumevanju.

Na član 15. amandman su zajedno podneli narodni poslanici Marinika Tepić, Sonja Pavlović, Aleksandra Čabraja, Jovan Jovanović i Zoran Živković.

Reč ima uvažena poslanica Marinika Tepić.

Izvolite.

MARINIKA TEPIĆ: Hvala što smo, bar verbalno, u istom tretmanu s vaše strane, svi narodni poslanici, pošto su do malopre jedni bili uvažene kolege a drugi nisu bili uvažene kolege.

Pobrkao me je, izgleda. No, dobro je, uvažavamo korekciju.

Naš amandman na član 15. je prihvaćen i postao je sastavni deo zakona, i to je dobra vest.

Ono što je loša vest je, i zato želim da obrazložim u čemu je sadržina ovog našeg amandmana, da po ko zna koji put ovde pokušavam da ukažem na to da zakonopisci, odnosno članovi Vlade, odnosno predsednica Vlade koja je potpisala ovaj predlog zakona i uputila ga u Narodnu skupštinu, ne znaju elementarne stvari i ne čitaju zakone koje su dužni da poštuju. Jer da je tako, onda se ne bi desilo da se u ovom članu, koji reguliše preuzimanje zaposlenih iz Službe za upravljanje kadrovima u Nacionalnu akademiju, nalaze i postavljena lica. Dakle, autor ovog zakona bi znao da postavljena lica ne mogu da se preuzimaju na način na koji je to predvideo ovaj zakon, odnosno tek tako, što

bismo rekli, već da se najpre moraju razrešiti s dotičnog položaja pa tek onda ponovo ući u postupak postavljenja u nekom drugom državnom organu.

Stoga još jednom koristim priliku da vam ukažem, da evo vi budete ta perjanica profesionalizacije i da vi kao resorni ministar, a potom i svi članovi Vlade, naročito predsednica Vlade krenu za vama i krenu da se pripremaju za polaganje državnog stručnog ispita, da prvo te ispite polože, da se upoznaju sa Ustavom, sa radnim pravom, sa podelom vlasti, sa radnim zakonodavstvom, a potom, naravno, postanu i prvi polaznici ove Nacionalne akademije za javnu upravu i time pomognu i sebi ali i nama, da nauče da pišu zakone.

Moram, ministre, dodatno da kažem da nisam zadovoljna vašim obrazloženjem, pošto ga niste meni dali nego odgovarajući drugom poslaniku ste mi odgovorili, koje se tiče sredstava iz tekuće budžetske rezerve, odnosno o poštovanju člana 61. Zakona o budžetskom sistemu. Pokušali ste da odgovorite na moju kritiku da se sredstva iz tekuće budžetske rezerve ne mogu ovim zakonom prenameniti, odnosno da se ne mogu dodatna sredstva obezbediti za zarade. Vi ste citirali član Zakona o budžetskom sistemu koji da, kaže da se za novouspostavljene organizacije koje su direktni korisnici budžeta obezbeđuju sredstva iz tekuće budžetske rezerve, ali to ne može da se odnosi na masu zarada.

Molim vas da vam neko ukaže da je masa zarada, odnosno plate, u posebnom režimu, i u Zakonu o budžetskom sistemu i, naravno, u Zakonu o budžetu, i da to ne može tekućom budžetskom rezervom da se prenamenjuje ili dodatno obezbeđuje, da to može da se desi samo rebalansom budžeta a ne ovakvim odredbama resornog zakona. Hvala vam.

PREDSEDAVAJUĆI: Hvala.

Moram da napomenem da su Vlada i Odbor za pravosuđe, državnu upravu i lokalnu samoupravu prihvatili amandman a Odbor za ustavna pitanja i zakonodavstvo smatra da je amandman u skladu sa Ustavom i pravnim sistemom Republike Srbije pa konstatujem da je ovaj amandman postao sastavni deo predloga zakona.

Na član 16. amandmane, u istovetnom tekstu, podneli su narodni poslanici: Dušan Pavlović, zajedno Vjerica Radeta, Aleksandar Šešelj i Petar Jojić, i zajedno Boško Obradović, Srđan Nogo, Marija Janušević, dr Dragan Vesović, mr Ivan Kostić, Zoran Radojičić i prof. dr Miladin Ševarlić.

Da li neko želi reč? (Da.)

Reč ima narodni poslanik Petar Jojić.

PETAR JOJIĆ: Dame i gospodo, u ovoj državi od Karađorđa do današnjeg dana menjala se i uprava, a od 2000. godine imamo inflaciju agencija i akademija. Postavlja se jedno diskutabilno pitanje, što je rekao Ante Fjamingo, sociolog – da li ova država ima koristi od ovih agencija i od ovih akademija? Sličan vam je slučaj i u pravosuđu – ko su kadrovi koji se upućuju na Pravosudnu

akademiju? Sad se postavlja pitanje koji će to kadrovi biti koje će uprava predlagati za ovu nacionalnu agenciju u javnoj upravi. Sve ovo ide na štetu poreskih obveznika, a činovnici po partijskoj liniji od 2000. godine do današnjega dana dolaze, uglavnom, na privilegovana radna mesta i zapošljavaju se po ovim osnovama.

Srpska Radikalna Stranka smatra da je ova institucija nepotrebna. Ovim se umnožava birokratija. Ovim se direktno udara na budžet Republike Srbije. Kad kažem na budžet, udara se na džep poreskih obveznika. Pogotovo u ovoj godini, kada imamo situaciju elementarne nepogode od suše, Vlada bi bila pametna da je neku instituciju ili agenciju osnovala za otklanjanje posledica suše. U upravi nema suše, a nema ni u Vladi, to vidimo.

Srpska radikalna stranka je dala obrazloženje, to je dao gospodin Krasić i gospođa Vjerica, detaljno, zbog čega SRS smatra da je ova novotarija po uzorima EU, u koju EU Srbija nikada ući neće, a ultimatum koji se postavljaju pred Srbiju olako su se prihvatili, i prihvataju, što je apsolutno neprihvatljivo za SRS.

Vidite, u budžetu sredstva su obezbeđena ranije, vi ste malopre komentarisali, međutim, da li su obezbeđena u 2016. ili 2017. godini to uopšte nije bitno, pare idu iz budžeta i plaćaju se činovnici i birokratija koja ovoj državi samo može da nanosi štetu a koristi nikakve.

PRESEDAVAJUĆI: Hvala, kolega Ostojiću; izvinjavam se, Jojiću.

Reč ima narodni poslanik Boško Obradović.

BOŠKO OBRADOVIĆ: Član 16. Predloga zakona o Nacionalnoj akademiji za državnu upravu kaže da Nacionalna akademija preuzima od Ministarstva državne uprave i lokalne samouprave evidenciju o utvrđenim i sprovedenim opštim programima stručnog usavršavanja državnih službenika.

Vidite, gospodine Ružiću, bilo bi veoma dragoceno da ste nam vi uz ovaj zakon pridodali, recimo, tu dokumentaciju da vidimo kako je dosada izgledalo upravo to stručno usavršavanje državnih službenika. Da vidimo, na primer, kako je ministar Vulin postao ministar odbrane a da nije ni služio vojni rok, koje je on stručno usavršavanje prošao u državnoj službi da bi sa mesta ministra za rad prešao na mesto ministra odbrane. To je ono o čemu vam govorimo. Tako izgledaju, zapravo, vaše partijske podele plena. Tako izgleda vaš stranačko-parazitski sistem. Znači, danas si ministar rada, sutra si ministar odbrane. Nema veze što nisi slučaj ni za jedno ni za drugo, važno je da si pouzdan partijski čovek, ili da si lični prijatelj njegovog božanstva, predsednika države.

Dakle, u tom smislu ne možemo da se složimo sa ovakvim zakonskim rešenjem. Tražimo brisanje i ovog člana, jer smatramo da je sve ovo zloupotreba državnih resursa za partijske svrhe. Da nije tako, nikada Vojskom Srbije ne bi mogao da komanduje i da je postrojava neko ko nije jedan jedini minut služio vojni rok. To prosto nije normalno. To nije etički kodeks, gospodo kolege

narodni poslanici. Vi da imate taj etički kodeks, vi nikada ne biste dozvolili ponižavanje srpskih vojnika da imaju obavezu da mirno stoje i salutiraju nekome ko nikada nije služio vojni rok. E, to je ponižavanje državne službe. E, to je ponižavanje državnih službenika. Zato bih voleo da vidim ovu evidenciju, kako ste to stručno usavršili Vulina da bude ministar odbrane. Hvala.

PRESEDAVAJUĆI: Hvala.

Reč ima narodni poslanik Maja Gojković.

Izvolite, po amandmanu.

(Đorđe Komlenski: Replika.)

MAJA GOJKOVIĆ: Zahvaljujem.

Dobro. Da li dajete repliku Đorđu Komlenskom ili po amandmanu?

(Đorđe Komlenski: Kada završi Maja.)

PRESEDAVAJUĆI: Molim vas, samo nastavite po amandmanu.

MAJA GOJKOVIĆ: Zahvaljujem.

Naravno da SNS ne može da prihvati amandman koji je podnela poslanička grupa čiji je predsednik govorio i pokušavao da obrazloži amandman ali očigledno on ne zna baš ništa o tome šta je napisano i šta bi on to amandmanom želeo da promeni.

Svrha obrazlaganja ovog amandmana je bila čisto neka prazna politička priča i pokušaj da se uvrede ljudi koji vode ovu državu i za koje glasaju građani Srbije u meri nezamislivoj za poslaničku grupu koja je podnela ovaj amandman.

A da se razumemo, oni nikada neće ni doći u situaciju da neko za njih kaže da su božanstva koja su građani Srbije izabrali da vode ovu državu, zato što su oni jedva ušli u ovaj parlament, ali šta je, tu je. Demokratski je da podnose amandmane, ali nije demokratski ne poštovati proceduru i ne znati da, osim pukih uvreda, kažeš nešto i uveriš bilo koga u ovoj državi da amandman treba usvojiti.

Moram da održim kraći kurs o tome šta znači biti ministar u Vladi, ne samo u Srbiji nego u čitavom svetu. Ministri su političke ličnosti, biraju ih partije i meni neverovatno smeta, ne neverovatno, potpuno verovatno smeta demagogija koju smo prinuđeni mi i građani Srbije da slušamo danima o tome kako ministri treba da budu ljudi iz struke i kako Vlada, ne samo Republike Srbije nego, izgleda, u čitavom svetu, treba da bude nekakvo strukovno udruženje koje će voditi ljudi koji su školovani za pojedine oblasti. To nema veze sa suštinom političkog života.

Moram da obavestim podnosioca amandmana da je ministar koji je danas predsednik Demokratske stranke, koja je, sticajem okolnosti, u koaliciji sa Poslaničkom grupom Dveri, bio ministar odbrane i da on nije služio vojsku, nikada. Nije ni pokušavao da služi vojsku.

(Narodni poslanici dobacuju: Kako?)

Tako što ministar kulture, kako da vam objasnim, poštovane kolege i građani, ne mora da bude balerina. I Žak Lang nije bio ni balerina, nije bio ni slikar, nije bio ni glumac, ali je bio u Vladi Republike Francuske, ili Francuske Republike, najbolji ministar kulture ikada. A posle je, u sledećoj vladi, koja je formirana u trećem njegovom mandatu, on bio ministar obrazovanja a nikad nije bio ni vaspitačica ni učiteljica.

Jer Vladu čine političari, i tako će biti uvek, dokle god bude višestranačkog sistema u svetu, pa i u Srbiji. Nikada na čelu ministarstava neće i ne moraju da budu ljudi iz struke. Oni su tu da prate politiku vladajuće većine, da sprovode politiku koja se utvrđuje u Vladi i, naravno, da dobijaju za svaki svoj predlog zakona podršku nas ovde, poslanika u Parlamentu, koji smo sasvim obični ljudi i koji ne moraju uopšte da se razumeju u materiju ali treba da prepoznaju šta birači koji glasaju za nas žele da se uradi u ovoj državi a šta ne.

I, to je zadatak političara. Zadatak politikanata je da izmišljaju, da prodaju maglu građanima Srbije, da osvajaju 4,99 ne znam ni ja šta, jedva, procenata da bi ušli nekako u Parlament; što ne potcenjujem, i to je veliko, ako je uopšte osvojeno. Ali ono čemu moramo svi ovde da se odupremo, bez obzira na to kojoj političkoj opciji pripadamo, to je da se ukinu političke stranke, jer toga je u istoriji čovečanstva bilo, i da nam onda neki koji nikada neće doći voljom građana, podvlačim „voljom građana“, u situaciju da vode Vladu Republike Srbije podnose amandmane, ne govore o amandmanima, napadaju ministra odbrane, navedimo ga danas kao primer, kao ličnost koja nije služila vojsku, a čuj, drznuo se da vodi kao ministar Vojsku Srbije. To je jedan nonsens.

(Balša Božović: Replika.)

Ne može replike da bude na ovo.

(Balša Božović: Molim? Jeste li vi služili vojsku?)

Ne, ja nisam služila vojsku. Molila bih uvažene kolege...

PRESEDAVAJUĆI: Ja vas molim da ne dobacujete, da možemo da obezbedimo poslanicima da govore.

MAJA GOJKOVIĆ: Molila bih uvažene kolege da mogu da nastavim da pričam o amandmanu, zašto SNS nikada ne može da glasa za amandman kada čujemo obrazloženje koje pokušava da dezavuiše politički sistem. I uopšte kako postoji politički sistem u svetu, a ne samo u Srbiji? Šta ćemo sa državama, a sada je to skoro i većina država u Evropi, gde su ministri odbrane žene, članice različitih političkih opcija; slučajno su najčešće i socijaldemokratske opcije ili nekih levo nastrojenih partija? U Španiji smo imali slučaj da je žena trudnica dobila mandat i postala ministar odbrane. Mislim da je ona pripadala *Partido Popular*, odnosno Evropskoj partiji naroda, partiji koja se nalazi na desnom centru. Znači, kakvo je to objašnjenje da ministar odbrane ne može da bude neko ko nije služio vojsku? Apsolutni nonsens.

Podvlačim, kada se ovde javljaju poslanici, to je njihovo pravo. Takođe je pravo nekoga ko se iole razume u politiku da odgovori, da objasni građanima Srbije zašto mi nećemo glasati za to. Ja sam ubeđena da se i neke opozicione stranke slažu sa tim da ne smemo da dozvolimo da se ovde govori nekim prizemnim jezikom, koji je daleko od suštine političkog života i koji lažno predstavlja kako predsednik Parlamenta, i to smo čuli u jednom od obrazloženja, treba da bude apolitična ličnost, najbolji administrativac u mesnoj zajednici sela Crniće, recimo, a ne poslanik koji je prošao na listi jedne od stranaka i za kojeg je vladajuća većina odlučila da ga predloži i izabere, na primer. Ili da ministar kulture treba da bude najbolji slikar, ili da ministar poljoprivrede treba da bude ne znam ni ja šta i da tako obesmislimo politički život.

Bojim se da ovakva obrazloženja samo vraćaju točak istorije unazad, gde je postojao jednopartijski sistem i gde se pokušavalo da se narodu objasni kako je najbolje da ne postoje političke stranke i kako je najbolje da ministri budu ljudi koji nemaju veze sa političkim životom. Najbolje je onda da dođe ulica, ali predlagaču ovog amandmana mogu da poručim da ulice neće biti, da će građani uvek na izborima odlučivati ko će voditi koji resor u ovoj državi, naravno. Hvala vam.

PRESEDAVAJUĆI: Hvala, gospođo Gojković.

Reč ima narodni poslanik Đorđe Komlenski, replika.

Izvolite.

ĐORĐE KOMLENSKI: Zahvaljujem, predsedavajući.

Stvarno ne verujem da predsednik tzv. političke grupacije „ni manji procenat ni veće dreke“ ovakve gluposti i nebuloze može da smisli sam. Pošto mu je očigledno nestalo novca ili nije dovoljno od onoga što otima od svojih odbornika u Čačku i na drugim mestima, sad se, izgleda, obratio na drugu stranu, da po porudžbini onih koji ne žele da vide Aleksandra Vulina i koji ne žele neutralnu Srbiju vredi sve što mu padne na pamet i lupa gluposti kakve zaista nisu primerene za ovaj dom.

Zarad istine i javnosti, iako to njemu ne vredi ponavljati, Aleksandar Vulin nije služio vojsku iz zdravstvenih razloga. Završio je pravni fakultet, državni pravni fakultet, i završio je Nacionalnu akademiju za bezbednost, najvišu srpsku ustanovu kada je u pitanju nacionalna bezbednost.

Ja znam da bi oni koji su pisali tekst gospodinu „ni manji procenat ni veće dreke“ želeli da je Aleksandar Vulin završio kurs u SAD za sprovođenje zakona ili da je možda bio u Maršalovom centru za bezbednost u Garmiš-Partenkirhenu kao vlasnik vračarskih pašnjaka, ali za razliku od tih koji su prošli te kurseve, koji su uništili 500 tenkova, 220 oklopnih sredstava, 20.000 lakog naoružanja, 282 tenka T-55, 200 oklopnih transportera, haubice, 1.100

protivavionskih topova, 26 višecevnih bacača, ova Vlada i Aleksandar Vulin kao ministar odbrane se bore da vrata Vojsku Srbije na mesto koje joj pripada.

Neka oni minimiziraju šta god hoće, ali „migovi“ su stigli u Srbiju, stići će i S-300, stići će i drugo naoružanje, a to što onima koji plaćaju gospodina „ni manjeg procenta ni veće dreke“, za kojeg ne glasaju ni njegovi rođaci u selu Vraniću, meni je jako žao, želja im se neće ispuniti. Srbija će biti stabilna vojna sila u budućnosti i napredovaće i dalje. Hvala.

PRESEDAVAJUĆI: Hvala.

Reč ima narodni poslanik Goran Ćirić, pravo na repliku.

Izvolite.

GORAN ĆIRIĆ: Po ko zna koji put govor koji nema apsolutno nikakve veze sa istinom. Pomenuti su predsednici DS-a, bivši ministri vojni i pomenuto je to da nisu služili vojsku. Dvojica njih su bili ministri, bivši predsednik Boris Tadić i sadašnji predsednik Dragan Šutanovac. Bili su u vojsci i jedan i drugi, i to možete da proverite, ali me čudi da se ovako olako u ovom zdanju može izneti nešto kao neistina a što je i te kako lako proverljivo.

Evo, ja ću vam isto reći i o sebi. Služio sam vojsku i ratovao 1999. godine kao pripadnik Demokratske stranke, i bio na Kosovu i Metohiji, za razliku od onih koji se hvale svojim doprinosom i slušamo ih kako se hvale svojim herojstvom.

Ovde stoji ploča i na današnji dan, pošto je neko pomenuo Ivu Andrića, danas je njegov rođendan, 9. oktobra je rođen Ivo Andrić pre 125 godina, svako od nas treba da se pita da li nas obavezuje ova ploča i ovaj čovek koji je sedeo u ovim klupama i da li smo dostojni takvih ljudi koji su sedeli u ovim klupama da na ovakav način govorimo. I ne obavezuje nas samo ovo zdanje da govorimo samo istinu, i ova država i građani Srbije. Bio je jedan od poslanika. Nije bio niti predsednik Skupštine, nije bio ni potpredsednik Skupštine, bio je jedan od poslanika. I mislim da nas to i te kako obavezuje, ne samo nas, i našu decu i građane Srbije. Sigurno je da nikada nećemo dostići njegove domete, ali bar možemo da se trudimo da govorimo istinu, da poštujemo jedni druge i da poštujemo ovu državu tako što ćemo govoriti o ovako važnim stvarima i sa dignitetom i spremnošću da istini pogledamo u oči.

PRESEDAVAJUĆI: Hvala.

Pravo na repliku, Maja Gojković.

Izvolite.

MAJA GOJKOVIĆ: Zahvaljujem, potpredsedniče.

Da, Ivo Andrić je sedeo ovde, ali mi danas ne govorimo o Ivu Andriću niti sam saznala da je Ivo Andrić bio poslanik u ovom uvaženom domu iz dnevnih novina kao što su to saznali neki ovih dana. Ali to nije tema replike.

Tema replike je čime sam ja uopšte izazvala repliku. Ja se vama divim i vašem razumevanju ko treba da dobije repliku, jer ja ništa ružno nisam rekla o Draganu Šutanovcu. Izuzetno ga cenim i njegova dela govore o tome kakav je on bio ministar odbrane. Ali i dalje tvrdim da on nije služio vojsku. To što je bio u vojsci, na pojedinim obeležavanjima raznih događaja, bože moj. Bila sam i ja u vojsci pa nisam služila vojsku, ali mogu da budem dobar ministar; o tome sam govorila.

Boris Tadić, čini mi se, nije služio vojsku a takođe je bio ministar odbrane.

(Poslanici Demokratske stranke dobacuju.)

Nemojte vikati, moje je pravo da kažem svoje mišljenje.

Ali često je bio u vojsci jer je bio ministar odbrane.

Zoran Živković, član Demokratske stranke doskoro, nije služio vojsku ali mogao je da bude ministar odbrane. Ja govorim baš u prilog tome, a to što neko mora da skoči kad god se pomene nečije ime, to je drugi problem. Ja govorim da su oni mogli da budu ministri odbrane i da je besmisleno obrazloženje poslanika koji je ovde govorio da ovde treba da budu stručnjaci a ne političari. U prilog tome govori i namera Demokratske stranke da sledeći ministar odbrane bude Gordana Čomić, koja nije služila vojsku ali je ministar u senci Demokratske stranke.

Prema tome, ja govorim samo u prilog tome da ne morate da nosite pušku da biste bili dobar ministar u Vladi, ne samo Srbije nego svuda po svetu, nego treba da budete dobar političar, koji prati politiku Vlade Srbije i većine, koja čini većinu u jednom parlamentu.

Što to sad neko ne razume, nisam krivac, ali mi svakako ne možemo da glasamo za besmislena obrazloženja nečega. Ako bi se neko potrudio da nam obrazloži pravu suštinu amandmana, ako uopšte zna šta je napisano, mi bismo glasali. Ali ja ne razumem Demokratsku stranku što skače kad im ja odobravam sve to što rade, jer to je politika. Hvala.

PREDSEDAVAJUĆI: Hvala.

Na član 16. amandmana, u istovetnom tekstu, podneli su narodni poslanici prof. dr Marko Atlagić i Marijan Rističević.

Marko Atlagić ima reč.

Izvolite.

MARKO ATLAGIĆ: Poštovani potpredsedniče Narodne skupštine, pošto je stranka bivšeg režima ovaj zakon trebalo da donese pre 10 godina a nije ga donela, odustajem od obrazloženja ovog amandmana kako bi ovaj zakon što pre ugledao svetlost dana i kako bi zaživela Nacionalna akademija.

PREDSEDAVAJUĆI: Hvala.

Reč ima narodni poslanik Marijan Rističević.

Izvolite.

MARIJAN RISTIČEVIĆ: Dame i gospodo narodni poslanici, ovaj amandman i član govore o usavršavanju.

Jeste Ivo Andrić bio plodotvoran pisac, ali ja preporučujem Ministarstvu da po pitanju ovih činovnika to usavršavanje koje su oni prošli, posebno u lokalnim samoupravama, pokrajini, pa i Republici, pažljivo posmatraju kakva su to usavršavanja bila, jer moje iskustvo govori da su oni sami sebi delili neke titule, pravili neke konkurse, pravili neka savetovanja na kojima su jedan drugome delili titule pa su tako postali nesmenjivi i zato pažljivo treba videti sva ta usavršavanja prilikom preuzimanja.

A Andrić beše plodotvoran pisac, ali mu nije uspelo da za tri meseca rada kao direktor Pošte stranke bivšeg režima za tri meseca stekne stan u centru Beograda od 200 kvadrata. Jeste bio veliki, jeste napisao velika dela, ali tako brzo nije mogao da stekne ni on. Hvala.

PREDSEDAVAJUĆI: Na član 16. amandman je podnela narodni poslanik dr Sanda Rašković Ivić.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na član 17. amandmane, u istovetnom tekstu, podneli su narodni poslanici: zajedno Zoran Krasić, Ljiljana Mihajlović i Ružica Nikolić i zajedno Boško Obradović, Srđan Nogo, Marija Janjušević, dr Dragan Vesović, mr Ivan Kostić, Zoran Radojičić i prof. dr Miladin Ševarlić.

Reč ima narodni poslanik Zoran Krasić.

Izvolite.

ZORAN KRASIĆ: Ovaj član se odnosi na obavezu usklađivanja sistematizacije kod ova dva, hajde da kažem, organa. Ali pošto mi tražimo da se ovaj zakon praktično ne donese, da se pomeri, ovakav zakon nama stvarno nije ni potreban, onda ja moram da vam skrenem pažnju da se veliki rizik preuzima ukoliko posebnim zakonom stvorite obavezu za Republiku Srbiju. Bez obzira na to da li će ovaj zakon da zaživi, kako će da zaživi, on će da stvori relativno dugu obavezu Republici Srbiji, da znate. I ovo što budete napravili, teško da će da se demontira, a biće potrebno da se demontira. Zašto?

Pa evo, gospodine Ružiću, izražavam verovatno stav svih poslanika u Narodnoj skupštini – da li vi možete nama da dostavite na jednom papiru, mada je teško da stane to na jedan papir, kakva je organizacija državne uprave? Pa da kažete – ministarstvo, pa to ministarstvo ima organe uprave u svom sastavu, pa da navedete posebne organizacije, pa da navedete organizacije sa svojstvom pravnog lica, bez svojstva pravnog lica, pa organe uprave u sastavu ministarstva sa svojstvom pravnog lica, bez svojstva pravnog lica, pa javne agencije, pa javne službe. Da nam sve to taksativno navedete kako bi svi poslanici mogli da vide kakva je ta državna struktura.

Odmah da vas relaksiram, evo ja 20 dana ne mogu da izađem na kraj. Od sajta do sajta gledam, negde je sakriveno, negde nije sakriveno, negde u zakonu ima, negde u zakonu nema, postoji ovamo, ovamo ga nema, ovamo ga ima. Možete li vi nas da obogatite tim saznanjem, na jedno 50 strana, da vidimo kako je organizovana državna uprava u Republici Srbiji? Svi će vam biti zahvalni, niko neće da vam prigovori.

PRESEDAVAJUĆI: Hvala.

Na član 17. amandman je podneo narodni poslanik Dušan Pavlović.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na član 17. amandmane, u istovetnom tekstu, podneli su narodni poslanici prof. dr Marko Atlagić i Marijan Rističević.

Reč ima prof. Marko Atlagić.

Izvolite.

MARKO ATLAGIĆ: Uvaženi potpredsedniče Narodne skupštine, pošto su proteklih dana određeni narodni poslanici jedne minorne političke grupacije „Kamenka Kupusića Dverića“ u ovom visokom domu Narodne skupštine Republike Srbije predsednici Narodne skupštine Maji Gojković iščupali mikrofon, odustajem od obrazloženja amandmana i ustupam vreme za njihovu edukaciju kako se u ovom visokom domu više ne bi dešavale slične stvari. Hvala.

PRESEDAVAJUĆI: Hvala.

Reč ima Marijan Rističević.

Izvolite.

MARIJAN RISTIČEVIĆ: Dame i gospodo narodni poslanici, s obzirom na to da se radi o pravilnicima o usklađivanju, o sistematizaciji, ja preporučujem i Nacionalnoj akademiji i ministru da budu veoma pažljivi po pitanju te sistematizacije i da nagrade vredne i radne, a ne one koji su na različite načine stekli neka svoja zvanja. Hvala.

PRESEDAVAJUĆI: Hvala, kolega Rističeviću.

Na član 17. amandman su zajedno podneli narodni poslanici Radoslav Milojević, Dejan Nikolić i Veroljub Stevanović.

Reč ima Dejan Nikolić.

Izvolite, kolega.

DEJAN NIKOLIĆ: Poštovani predsedavajući, dame i gospodo narodni poslanici, vrlo kratko, jer je tehnički amandman. Mi smo podeli da pravilnik o unutrašnjem uređenju, sistematizaciji Nacionalne akademije, umesto 60 dana, bude urađen u narednih 30 dana.

Naime, vi ste zakonom definisali da taj posao do donošenja pravilnika obavlja Služba za upravljanje kadrovima. I sami ste rekli da ta služba već ima širok delokrug rada, da ima pune ruke posla. Posebna je tema da definišemo i da razgovaramo o tome kako ona radi svoj posao. To nije tema, ali već zbog

preuzetog posla staviti im još jedan posao da obavljaju – postoji osnovana sumnja da taj posao neće biti dobro urađen.

Moj amandman govori da Nacionalna akademija što pre, dakle u narednih 30 dana počne da radi u punom kapacitetu i da ti svi pravilnici i podzakonska akta budu usvojeni što pre, dakle u narednih 30 dana u ovom slučaju. Hvala lepo.

PREDSEDAVAJUĆI: Hvala, kolega Nikoliću.

Na član 17. amandman su zajedno podneli narodni poslanici Goran Ćirić, Balša Božović, mr Aleksandra Jerkov, Maja Videnović, Tomislav Žigmanov, Goran Ješić, Vesna Marjanović i Nataša Vučković.

Reč ima narodni poslanik Goran Ćirić.

Izvolite.

GORAN ĆIRIĆ: U članu 17. stav 2. menja se i glasi: „Nacionalna akademija doneće pravilnik o unutrašnjem uređenju i sistematizaciji radnih mesta u roku od 30 dana od dana stupanja na snagu ovog zakona.“ Dakle, predložili smo, kao što vidite, skraćenje ovog roka koji ste sami sebi dali, od 60 dana – dvostruko kraći rok za donošenje pravilnika o sistematizaciji.

Mislim da je jednostavan razlog, ne samo demagoški. Nije demagoški zbog toga što želimo da Nacionalna akademija ima svoju funkciju u predstojećem, najvažnijem poslu za sve lokalne samouprave, a to je proces donošenja lokalnih budžeta. Mislim da to možete da prihvatite, jer za 30 dana mogu da se naprave ovakva dokumenta, da ima dovoljno kapaciteta u javnoj upravi, u državnoj upravi i da Nacionalna akademija pomogne mnogim lokalnim samoupravama koje su očigledno u problemima svih ovih godina, a to svedoči i Izveštaj Fiskalnog saveta. U velikom problemu su, izuzev u lokalnim samoupravama, pominjali smo i najveće gradove od Beograda, Novog Sada, Kragujevca, Niša, koji imaju problema sa svojim finansijskim statusom, gde Fiskalni savet zaključuje da su neki na ivici bankrotstva.

Dakle, potrebno je da osposobite Nacionalnu akademiju i pomognete onim gradovima, onim gradonačelnicima, onim gradskim većima, opštinskim većima da donesu mnogo bolje budžete od onoga što smo imali dosada. Jer imamo veliki broj primera gradova koji u poslednjih pet godina ispunjavaju svoje budžete sa 50%, 60% ili 70% od planiranih iznosa i mislim da to nije dovoljno za funkcionisanje. Ide i grejna sezona, idu veliki izazovi za funkcionisanje svih javnih komunalnih sistema i zbog toga je naša sugestija – što pre pravilnike, što pre osposobite Nacionalnu akademiju, jer od danas, od 10. oktobra, za 30 dana, do 10. novembra mogu da se završe sva ta dokumenta, da se osposobi Nacionalna akademija i da se pomogne pre decembra u procesu donošenja budžeta najvažnijih, najvećih lokalnih samouprava, jer tamo imamo zaista najveće probleme.

PRESEDAVAJUĆI: Hvala, kolega Ćiriću.

Na član 17. amandman su zajedno podneli narodni poslanici Marinika Tepić, Sonja Pavlović, Aleksandra Čabraja, Jovan Jovanović i Zoran Živković.

Reč ima narodna poslanica Marinika Tepić.

Izvolite.

MARINIKA TEPIĆ: Zahvaljujem, predsedavajući.

Ovim našim amandmanom mi tražimo da se praktično sistematizacija, odnosno pravilnik o radnim mestima i unutrašnjoj sistematizaciji u Nacionalnoj akademiji za javnu upravu odloži u odnosu na predloženi tekst.

Dakle, vi predlažete i smatrate da sistematizacija treba da se usvoji u roku od 60 dana za Nacionalnu akademiju, a mi kažemo i predlažemo da to treba da bude do 1. januara 2018. godine, upodobljavajući tekst ovog amandmana sa našim prethodnim amandmanima, odnosno sa početkom nove kalendarske i budžetske godine s obzirom na to da se tek tada stižu uslovi za zarade zaposlenih.

I ponovo ću se vratiti na budžet. Tehnički vi, praktično, ovim članom predviđate da se sistematizacija usvoji za 60 dana, dakle da novozaposleni u Nacionalnoj akademiji počnu da primaju platu na osnovu novih radnih mesta za 60 dana, a da tek za šest meseci mogu da se usvoje podzakonska akta po kojima će oni raditi. I tu takođe postoji određeno nesaglasje, jer po čemu će oni raditi, ne samo po zakonu, nego šta je sa podzakonskim aktima? Tu ste dali rok da se za šest meseci usvoje, odnosno, kao što sam prethodno rekla, na početku drugog kvartala 2018. godine.

Stoga predlažemo da vi sve ovo lepo odložite i upodobite do 1. januara 2018. godine, do kada ćete moći i podzakonska akta da pripremite i kada ćete imati Zakon o budžetu i kada će ovo razdvajanje sa SUK-om biti završeno i da mirne savesti, i mi kao neko ko učestvuje u radu ovog parlamenta, krenete u 2018. godinu, a ne da dirate masu zarada tako što ćete iz tekuće budžetske rezerve izdvajati sredstva. Bez obzira na član 61. Zakona o budžetskom sistemu.

Dakle, masa zarada u budžetu je u posebnom režimu i ona ne sme da se dira bez rebalansa budžeta, ponavljam još jednom, i apelujem na vas da usvojite ovaj amandman, da lepo date vremena do 1. januara 2018. godine sa novim budžetom, sa podzakonskim aktima i da ne samo brže-bolje da biste za 60 dana već imali plate za novozaposlena lica koja planirate u Nacionalnu akademiju da umetnete, da ne kršite sopstvene, a i naše ujedno, zakone.

PRESEDAVAJUĆI: Hvala.

Koleginice Pavlović, vi ste se javili po ovom amandmanu? Nemate više vremena. Vaša poslanička grupa je potrošila vreme.

Na član 18. amandmane, u istovetnom tekstu, podneli su narodni poslanici: Dušan Pavlović, zajedno Nemanja Šarović, Vjerica Radeta i Miroslava

Stanković Đuričić i zajedno Boško Obradović, Srđan Nogo, Marija Janjušević, dr Dragan Vesović, mr Ivan Kostić, Zoran Radojčić i prof. dr Miladin Ševarlić.

Reč ima narodna poslanica Miroslava Stanković Đuričić.

Izvolite.

MIROSLAVA STANKOVIĆ ĐURIČIĆ: Zahvaljujem, predsedavajući.

Poslanička grupa SRS podnela je amandman kojim smo predložili brisanje člana 18. Predloga zakona o Nacionalnoj akademiji za javnu upravu. Nedavno smo govorili o Predlogu zakona o sistemu obrazovanja kao najznačajnijem sistemu vrednosti i, evo, sada govorimo o amandmanima na zakon o stručnom usavršavanju u javnoj upravi.

Ovaj predlog zakona je sam po sebi sistem zamena teza, jer kao sredstvo ne postiže zadati cilj, odnosno reformu javne uprave i profesionalizaciju u dovoljnoj i potrebnoj meri. Naime, u članu 18. naveli ste da do usklađivanja, odnosno donošenja akata o unutrašnjem uređenju i sistematizaciji radnih mesta poslove Nacionalne akademije obavljaće Služba za upravljanje kadrovima. Znači, dok se ne uhoda Akademija, jedan broj uhodanih službenika uhodavaće se u zakonske inovacije ovog zakona, ali i novih „nacionalnih“ reči i izraza poput koučing i slično. Dosledno, nema šta; srpski jezik i elementi nacionalne kulture.

Podsetiću vas, gospodine ministre, član 10. Ustava Republike Srbije kaže da su u Republici Srbiji u službenoj upotrebi srpski jezik i ćirilčno pismo, a u stavu drugom da se upotreba drugih jezika i pisama uređuje zakonom, na osnovu Ustava. Prema tome, nemate ni jedno jedino opravdanje za upotrebu ovakvih termina, a nema ni potrebe, jer se u našem bogatom jeziku sigurno može naći neki adekvatan termin.

Svedoci smo da se u javnoj upravi zapošljavaju kadrovi sa raznim diplomama i raznovrsnim ugovorima i ma gde da su raspoređeni njih ne interesuje posao koji ne znaju da rade, ali nisu zainteresovani ni da ga nauče. Tako imamo u javnoj upravi one kojima niko ne sme da uruči neki predmet da ga uradi jer zna da nikada neće biti urađen, ali baš takvi kadriraju i bore se za rukovodeća mesta u hijerarhiji. Zato i oni koji znaju posao i rade i jedva čekaju da napuste javnu upravu. Ako neko smatra da preko ove akademije može da obrazuje ili usavrši ove koji ne rade i ne znaju da rade, grdno se vara. Ovim predlogom se ne rešavaju suštinski nedostaci u sistemu kadrova koji rade u javnoj upravi.

Dakle, ministre, problemi javne uprave su bespoštedno opterećenje državnog budžeta, neumerenost u zapošljavanju kadrova neodgovarajuće struke, bez dobiti u kvalitetu usluga javne uprave. Pravilnici o sistematizaciji poslova i radnih mesta i uvođenje platnih razreda ključ su početka rešavanja problema sistema javne uprave, a obrazovanje i stručno usavršavanje odgovornost su pre svega pojedinca. Zato, gospodine ministre, usvojte amandmane SRS-a, odnosno

povucite ovaj zakon iz procedure, ojačajte koordinaciju, odgovornost postojećih budžetskih korisnika i uštedećete i državni novac i vreme. Hvala.

PREDSEDAVAJUĆI: Hvala, koleginice.

Na član 18. amandmane u istovetnom tekstu podneli su narodni poslanici prof. dr Marko Atlagić i Marijan Rističević.

Reč ima profesor Marko Atlagić.

Izvolite.

MARKO ATLAGIĆ: Uvaženi potpredsedniče Narodne skupštine Republike Srbije, pošto je danas u više puta jedan predsednik minorne političke grupe blatio predsednika države Aleksandra Vučića i njegovog brata, u znak protesta odustajem od obrazloženja ovog amandmana i ustupam mu vreme, „Kamenku Kupusiću Dveriću“, radi edukacije kako bi se konačno prevaspitao i stao u red civilizovanih narodnih poslanika. Hvala.

PREDSEDAVAJUĆI: Hvala.

Reč ima narodni poslanik Marijan Rističević.

Izvolite.

MARIJAN RISTIČEVIĆ: Dame i gospodo, radi se o aktu o unutrašnjem uređenju.

Predlažem da se posebno obrati pažnja do tada oko ovih sistematizacija. Iz svog ličnog iskustva znam da u javnoj upravi ima mnogo stranački zaposlenih, ali ljudi iz bivšeg režima, koji su sebi napravili propise da su nesmenljivi i, s tim u vezi, treba na njih obratiti pažnju, ne zato što podrivaju vlast, Vladu, već zato što podrivajući vlast, Vladu, na određen način podrivaju državu i narušavaju poverenje kod građana u javnu upravu. Hvala.

PREDSEDAVAJUĆI: Hvala.

Na član 18. amandman su zajedno podneli narodni poslanici Gorica Gajić, Dejan Šulkić i Milan Lapčević.

Reč ima narodna poslanica Gorica Gajić.

Izvolite.

GORICA GAJIĆ: Poštovani gospodine predsedavajući, da, ovaj pretposlednji član Predloga zakona o Nacionalnoj akademiji za javnu upravu govori o tome da do usklađivanja, odnosno do donošenja, kako u predlogu ovog člana stoji, akta o unutrašnjoj organizaciji i sistematizaciji radnih mesta, poslove Nacionalne akademije će obavljati Služba za upravljanje kadrovima.

Mi smo opet ovde amandmanom odreagovali i umetnuli, odnosno dodali da, pored toga što treba da se donese akt o unutrašnjoj organizaciji i sistematizaciji, ova ustanova treba da ima i statut, treba da se donese i statut. Ako mi, tj. vi osnivate Nacionalnu akademiju kao pravno lice, samostalno pravno lice, mora to pravno lice da ima osnivački akt koji definiše delokrug rada, organe rukovođenja, organe posloводства, neka druga stručna tela, mandat tih organa,

ko ih bira, kako ih bira, ko ih razrešava, kako ih razrešava. Sve to treba da stoji u osnivačkom aktu jednog pravnog lica.

Vi ovde u Predlogu zakona u jednom članu spominjete direktora kao nekog ko rukovodi Nacionalnom akademijom, i samo se kaže da direktor bira Programski savet, ali mi poslanici ne znamo, ovde donosimo ovaj zakon, ko bira direktora. Ako ste hteli da ovo telo, da ova ustanova bude samo viši nivo organizacije u okviru vašeg ministarstva, to je moglo da ostane i u okviru Službe za upravljanje kadrovima, da uopšte ne bude posebna obrazovna institucija. U suprotnom, vi nama samo pokazujete da ova ustanova u stvari može da bude samo mesto gde će se vršiti i politički i finansijski uticaj od strane vlasti, od strane vašeg ministarstva. A da je tako, a sve češće nam dolaze takvi zakoni ovde, koji pre svega centralizuju oblasti delatnosti, ja ću vam samo pročitati šta u ovom zakonu samo Vlada donosi...

PREDSEDAVAJUĆI: Hvala, isteklo je vreme.

Na član 19. amandmane, u istovetnom tekstu, podneli su narodni poslanici: zajedno Zoran Krasić, Milorad Mirčić i Filip Stojanović i zajedno Boško Obradović, Srđan Nogo, Marija Janjušević, dr Dragan Vesović, mr Ivan Kostić, Zoran Radojičić i prof. dr Miladin Ševarlić.

Reč ima narodni poslanik Zoran Krasić.

Izvolite.

ZORAN KRASIĆ: To je poslednji član, koji reguliše stupanje na snagu ovog predloga zakona, i sasvim je normalno da, ako smo za 18 članova tražili brisanje, tražimo i za ovaj 19. Ali ono o čemu verovatno javnost nije u prilici da sazna, a možda ne zna čak ni predstavnik predlagača ovde...

Gospodine Ružiću, prethodni ministar je sve završio u Ministarstvu povodom ovoga i onda je izabran za premijera. E sad, ja vam skrećem pažnju na ovaj pravilnik o kriterijumima i uslovima za akreditaciju realizatora programa stručnog usavršavanja, koji je potpisan od strane ministra 18. maja 2017. godine. U članu 5. stav 3. tačka 3), evo da vas samo podsetim na nešto šta je taj prethodni ministar napisao – da poseduje relevantan dokaz o metodološkim znanjima i veštinama (potvrda o završenoj obuci za trenera). Nema ni kauč, ni kouč, ni čikoši, nema ništa, nego – trenera. Tako da je ovaj prethodni ministar ćirilicu dobro savladao, zna dobro srpski jezik.

Međutim, skrećem pažnju poslanicima kako su neozbiljni ovi što predlažu. Evo vidite, u obrazloženju tog pravilnika, eno ga na sajtu Ministarstva, sve stoji lepo obrazloženje i pod rimsko dva kaže – razlozi za donošenje uredbe. Ali nije doneta uredba, nego pravilnik. Ne može ministar da donosi uredbu, on donosi pravilnik. I šta nam piše dalje? Ovaj pravilnik se donosi radi bližeg uređenja kriterijuma... Znači oni ne znaju šta je uredba, ne znaju šta je pravilnik, pa ja pretpostavljam da ne znaju ni šta je predlog zakona.

I šta je biser svega toga? Jeste na kraju, da je to zavedeno pod brojem tim i tim, u Beogradu, 18. maja 2017. godine, ministar – Ana Brnabić. I sad kako mi vas ozbiljno da tretiramo? Vi se ovde zaklinjete u čikoše, ona napisala trener. Sve podzakonske akte je već donela, sve. I sve se to tamo ugradilo, ušle su sve nevladine organizacije, čak i ona vama mrska i neprijateljska „Crta“. I „Crta“ je ušla u program osposobljavanja kadrova, državni službenik.

I ne znaju šta je uredba, šta je pravilnik, i predlažu ovakav predlog zakona, i mi njima u obrazloženjima citiramo njihove stavove zašto ne treba ovo da se usvoji i, naravno, kao velika tekovina demokratije nije lomljenje mikrofona nego 126 glasova. I kao što je nekada Radovan Božović rekao – kad vidim 70 ruku u vazduhu, ni Zemljina kugla više neće biti kugla nego će biti ravna, tako će i ovo postati zakon, a onda kuku lele kako da se to primeni.

PRESEDAVAJUĆI: Hvala, kolega Krasiću.

Reč ima Dragan Vesović.

DRAGAN VESOVIĆ: Hvala, gospodine predsedavajući.

Cenjani kolega Krasić je ukazao na jednu neozbiljnost, a ja ću da ukažem na drugu neozbiljnost. Naime, član 19. kaže: „Ovaj zakon stupa na snagu osmog dana od objavljivanja...“, a onda dajemo ovde razloge za donošenje zakona po hitnom postupku: „Predlaže se donošenje Zakona po hitnom postupku budući da bi njegovo nedonošenje po hitnom postupku moglo da prouzrokuje štetne posledice po rad organa i organizacija u sistemu javne uprave.“ Dakle, štetne posledice.

Gospodine ministre, vi ste ovih dana proslavili sto dana vašeg načelstvovanja tim ministarstvom; pre vas je sadašnja premijerka bila ministarka tog resora; molim vas, recite mi kada ste vi to shvatili da je hitno – pre sto dana, pre osam dana, pre godinu i po dana kada je ona bila ministar i kada je to počelo da prouzrokuje štetne posledice po rad ovih organa. Pa onda vi koji ste sve to shvatili predlažete u istom zakonu ono rešenje o podzakonskim aktima za šest meseci, pa pokušavate amandmanski da korigujete na kraći vremenski interval, od 60 dana. Jedino mogu da kažem – ovo je neozbiljno.

Da bi se ta neozbiljnost koja bi mogla da prouzrokuje štetne posledice ispravila, lepo poslušajte šta predlaže opozicija, povucite ovaj zakon, prihvatite sve ove amandmane. Hvala.

PRESEDAVAJUĆI: Hvala, kolega Vesoviću.

Na član 19. amandmane, u istovetnom tekstu, podneli su narodni poslanici prof. dr Marko Atlagić i Marijan Rističević.

Reč ima prof. dr Marko Atlagić.

MARKO ATLAGIĆ: Uvaženi potpredsedniče, pošto je danas više puta jedan predsednik jedne minorne političke grupe blatio predsednika države Aleksandra Vučića i njegovog brata, u znak protesta što nije ovde prisutan i u

mogućnosti da se brani, odustajem od obrazloženja ovog amandmana. Ustupam vreme kolegi „Kupusiću Dveriću“ radi edukacije kako bi se konačno prevaspitao i stao u red civilizovanih narodnih poslanika u ovom visokom domu.

PRESEDAVAJUĆI: Hvala.

Reč ima Marijan Rističević.

Izvolite.

MARIJAN RISTIČEVIĆ: Dame i gospodo narodni poslanici, na kraju želim da kažem da ovaj zakon nije Sveto pismo, možda ćemo ovaj i druge zakone dopunjavati, ali cilj je urediti državu Srbiju i država Srbija nikad više ne sme da postane nasilje činovnika nad građanima. Hvala.

PRESEDAVAJUĆI: Hvala, kolega Rističeviću.

Na član 19. amandman su zajedno podneli narodni poslanici Marinika Tepić, Sonja Pavlović, Aleksandra Čabraja, Jovan Jovanović i Zoran Živković.

Reč ima Sonja Pavlović.

Izvolite.

SONJA PAVLOVIĆ: Poštovani poslanici, poštovani ministre, želela bih samo na nešto da skrenem pažnju. Ovo je potpuno nov zakon i mi, nažalost, s obzirom na to da je nov, nemamo faktor vreme pa da na pravi način sudimo o njemu. Zato je odgovornost još veća. Možda ćemo ga menjati, možda će biti novih amandmana već za godinu dana, kako se to rade izmene zakona. Međutim, zaista bi trebalo da razmislimo o sledećem, da donošenjem ovog zakona ne treba da kršimo druge zakone.

Znači, još jednom ću ponoviti, nije naodmet, ministar Ružić je dao odgovor vezano za budžet, mi nismo zadovoljni tim odgovorom, da primena ovog zakona nije moguća bez kršenja Zakona o budžetu. Znači da je nužno ili izvršiti rebalans budžeta pre primene ovog zakona o Nacionalnoj akademiji, odnosno usvojiti izmene i dopune Zakona o budžetu za 2017. godinu ili sačekati s primenom ovog zakona o Nacionalnoj akademiji, tek nakon usvajanja zakona o budžetu za 2018. godinu.

Ove godine smo imali i dva nova ministarstva. Tu je nešto drugo bilo u pitanju. Znači, masa zarada se nije menjala, nije bio potreban rebalans budžeta. Međutim, za ovu potpuno novu Nacionalnu akademiju, koja će prema novoj sistematizaciji imati nova radna mesta, apsolutno smatramo da je nedopustivo da se vrši kršenje Zakona o budžetu donošenjem ovog zakona. Hvala najlepše.

PRESEDAVAJUĆI: Hvala vama.

Pošto smo završili pretres o amandmanima, zaključujem pretres Predloga zakona u pojedinostima.

Pošto smo obavili pretres Predloga zakona u načelu i u pojedinostima, Narodna skupština će u danu za glasanje odlučivati o Predlogu zakona u načelu, pojedinostima i u celini.

Prelazimo na 2. tačku dnevnog reda – PREDLOG ZAKONA O IZMENAMA I DOPUNAMA ZAKONA O DRŽAVNIM SLUŽBENICIMA (pretres u pojedinostima).

Primili ste amandmane koje su na Predlog zakona podneli narodni poslanici.

Primili ste izveštaje Odbora za pravosuđe, državnu upravu i lokalnu samoupravu i Odbora za ustavna pitanja i zakonodavstvo, kao i Mišljenje Vlade o podnetim amandmanima.

Pošto je Narodna skupština obavila načelni pretres, saglasno članu 157. stav 3. Poslovnika Narodne skupštine, otvaram pretres Predloga zakona u pojedinostima.

Na član 1. amandman, u istovetnom tekstu, podneli su narodni poslanici: zajedno Vjerica Radeta, Petar Jojić i Zoran Krasić i zajedno Marinika Tepić, Sonja Pavlović, Aleksandra Čabraja, Jovan Jovanović i Zoran Živković.

Reč ima Vjerica Radeta.

Izvolite.

VJERICA RADETA: Mi smo u načelnoj raspravi izneli svoj stav o izmenama i dopunama Zakona o državnim službenicima i tvrdili smo da ovaj zakon ne može da se popravi izmenama, pogotovo što ste vi ovde ove izmene zapravo samo radili da biste ovaj prethodni zakon, o ovoj akademiji, upodobili i među državne službenike, odnosno u Zakon o državnim službenicima.

Vi nama dugujete već više godina jedan nov zakon o državnim službenicima, i to zakon sa platnim razredima, da se konačno uvede red u te službe gde su zaposleni državni službenici, počev od republičkih organa pa do organa lokalne samouprave. Ovde smo slušali danas ceo dan, naravno uglavnom potpuno ispravne, teze o tome kako su se državni službenici gomilali u državnim organima, u lokalnim samoupravama, bez ikakvih kriterijuma.

Nama srpskim radikalima nikada nije bio problem to što je neko član neke političke stranke pa kao takav može da dobije posao. Mi ne mislimo da je biti član neke stranke nešto ni ružno ni kužno. Naprotiv, mislimo da svaka politička partija želi u svojim redovima da ima što više članova, i to različitih profesionalnih profila, i naravno da takvi ljudi i mogu biti u prilici da dobiju posao i u državnoj upravi i u lokalnoj samoupravi, ali ne samo zato što su članovi političke partije koja je na vlasti.

To je taj problem koji su danas svi nekako na nekakav licemeran način iznosili, kao da ovi koji su kritikovali veliki broj državnih službenika nikada nikoga nisu zaposlili i kao da nikada nikoga neće. Jednostavno, treba biti iskren i otvoren. Suština je da treba da se vodi računa o tome da posao rade ljudi koji znaju da ga rade; kada su u pitanju državni organi, da su to ljudi profesionalci, sa

položenim državnim ispitom, sa prethodno završenim fakultetom ili odgovarajućom srednjom školom.

Problem jeste zapošljavanje sa, u najmanju ruku, čudno dobijenim diplomama. Sve više je, pogotovo po lokalnim samoupravama, ljudi koji se bez ikakvog problema hvale da su oni sada diplomirano nešto, ne znaju tačno šta, ali na osnovu tog nečeg diplomiranog oni su na nekim važnim poslovima, važnim funkcijama u lokalnim samoupravama. To je ono što treba da se malo istumba, da se vidi zaista ko treba da ostane na poslu, ko ispunjava uslove da bi ostao na poslu.

S druge strane, mislim čak i u vašem ministarstvu, ministre, a u nekim drugim svakako, sigurno ima potrebe za zapošljavanjem određenog broja ljudi, pogotovo kada su u pitanju inspekcije. Ne možete ni vi raditi svoj posao ako nemate dovoljan broj upravnih inspektora. A tačno se zna koje uslove upravni inspektori treba da ispunjavaju i onda je problem što vi imate ograničavajući faktor u tom zakonu koji zabranjuje zapošljavanja, a s druge strane ste zatekli još one što su ih zapošljavali „žuti“ kad ste bili zajedno s njima, pa onda ovi što ih zapošljavaju naprednjaci kad ste opet zajedno s njima, i onda za one ljude koji bi zaista trebalo da rade i da doprinesu tome da kompletno Ministarstvo bolje radi nema mesta.

Zato mi mislimo da Zakon o državnim službenicima treba da se donese iz početka, da se u tom zakonu predvide sve mogućnosti koje nas je iskustvo naučilo da smo se sretali sa njima, a da smo u pravu govori i činjenica da ste vi nama, ministre, danas, odnosno pre neki dan predložili devetu izmenu Zakona o izmenama i dopunama Zakona o državnim službenicima. Da ovaj zakon imalo valja, ne bi bilo potrebno da ga već deveti put menjamo.

Zato povucite ovaj zakon i prihvatite naše amandmane, ili bez toga povucite ovaj zakon, uradite jedan dobar predlog zakona o državnim službenicima, dostavite ga narodnim poslanicima da kao ozbiljni ljudi koji znaju ovu materiju razgovaramo o ovome i da donesemo zakon koji će biti dobar i vama kada ste na vlasti, a da vam bude dobar i kada budete u opoziciji. Hvala.

PRESEDAVAJUĆI: Hvala.

Reč ima Marinika Tepić.

Izvolite, koleginice.

MARINIKA TEPIĆ: Zahvaljujem.

I moja malenkost i kolege iz Kluba samostalnih poslanika smatramo da ovaj član treba da se briše, odnosno da mu je pogrešno dato mesto, odnosno da je ova odredba potpuno nepotrebna u ovim izmenama Zakona. Naime, ovo pitanje već jeste regulisano Zakonom o zaposlenima u autonomnim pokrajinama i jedinicama lokalne samouprave, potpuno jednako od A do Š, i nema nikakve potrebe da se ova odredba umeće sada u Zakon o državnim službenicima

pokušajem, naravno, kroz ovaj predlog za izmenu i dopunu ovog zakona. Stoga smatramo da ona treba da se briše, bez obzira na to što je ministar u svom uvodnom izlaganju, a sigurna sam da se baš na ovo odnosilo, sam rekao da ono što on predlaže kao predstavnik Vlade jesu rešenja da bi zakonsko štivo bilo upodobljenije. Tačno se sećam te reči „upodobljenije“.

Htela sam naprosto da kažem ministru kao jednom obrazovanom i pismenom čoveku, diplomirani je politikolog, koliko znam, da su propisi ili upodobljeni ili nisu. Ne mogu da budu više upodobljeni ili manje upodobljeni, pa da budu upodobljeniji ili neupodobljeniji. Isto kao i zakoni kada se usvajaju, ili su u skladu sa Ustavom ili nisu u skladu sa Ustavom, ili su u skladu sa Zakonom o budžetskom sistemu ili nisu, ne mogu da budu manje ili više.

Zato bih vas molila da još jednom uzmete u obzir, na šta imate pravo, da razmotrite ovaj amandman, da izbacite, odnosno obrišete ovu odredbu zakona, koja je potpuno nepotrebna.

Dodatno sam dužna da kažem da ovaj zakon o izmenama i dopunama Zakona o državnim službenicima obiluje tim, što bi rekli, prelivanjem nepotrebnih stvari. Potpuno je neverovatno da u pređašnjoj raspravi, koja se odnosila na osnivanje Nacionalne akademije za javnu upravu koja se uspostavlja ovim zakonom, vi nemate niz odredaba koje bi trebalo da budu sadržane u tom zakonu, a sada ih trpate u ovaj Zakon o državnim službenicima koji pokušavate da menjate. Napravili ste takvu kompilaciju odredaba da se zaista teško ko može snaći.

Vi u ovaj Zakon o državnim službenicima koji hoćete da menjate unosite sve ono što se tiče Nacionalne akademije za javnu upravu, a to niste uneli u zakon o Nacionalnoj akademiji, i to je prva i osnovna nedoumica sa kojom smo mi ostali, zbog čega izražavamo sumnju, naravno, u ispravne i korektne namere kada je reč o izmenama ovog zakona.

Dakle, pomešali ste lončice ili ste napravili jedan miks odredaba koje su naprosto pogrešile adresu. Umesto da ih stavite u matični zakon, ako tako mogu da nazovem zakon o Nacionalnoj akademiji, vi ste sve to survali u ovaj Zakon o državnim službenicima i time, naravno, stvarate dodatnu zabunu i kod onog ko čita zakone, kao naprosto građanin ili čovek od struke, a naročito kada je reč o ljudima koji treba da budu oni koji će primenjivati ovaj zakon.

Stoga kažem, još jednom apelujem na vas da uzmete u obzir ovaj amandman i da sa dužnom pažnjom pratite ono što narodni poslanici predlažu da ne biste opet došli u situaciju da pokažete da ne znate ili da niste dovoljno vični pisanju zakona. Još jednom dolazimo do teze da bi ministri, bez obzira na to što su funkcioneri, nisu državni službenici, svojim pozitivnim primerom trebalo da se pojave pred građanima, da prvi prođu obuke, kako o pisanju zakona tako i,

naravno, izmena zakona, a tako i o poznavanju radnog zakonodavstva, Ustava i svega onoga što sačinjava materiju državnog stručnog ispita.

Ujedno, evo, apelujem na vas, s obzirom na to da ste član Vlade i da je program državnog stručnog ispita uređen uredbom, da samoinicijativno na nekoj od narednih sednica Vlade sami sebe predložite, zajedno sa svim kolegama ministrima, da budete i vi obavezni polaznici, odnosno polagači državnog stručnog ispita kako se ovakve stvari ne bi dešavale, a ne mi onda da budemo optuživani da ne znamo kako se upravlja zakonskim štivom i materijom koja dolazi pred nas, umesto da te kritike idu na adresu podnosioca predloga zakona, što u ovom slučaju kao potpisnik jeste Ana Brnabić, koja takođe nema dovoljno znanja da bi upravljala Vladom ove zemlje, a naravno i svi oni koji je na tom zadatku prate, uključujući i vas. Naravno, ovo je najdobronamernija kritika.

PRESEDAVAJUĆI: Hvala.

Reč ima Maja Gojković.

Izvolite.

MAJA GOJKOVIĆ: Volim da diskutujem po amandmanima kada obrazloženja idu u tom pravcu da neko dezavuiše premijera sa obrazloženjem da nema dovoljno kapaciteta ili nema dovoljno stručnosti da vodi Vladu.

Mislim da bi tu trebalo da reaguju i ministar i svi ostali da objasne uvaženoj poslanici, koja za sebe kaže „i moja malenkost“ – ne znam zašto sebe omalovažava, svi su poslanici ovde isti – da Vladu Republike Srbije vodi gospođa Ana Brnabić, koja je dobila poverenje velikog broja poslanika ovde, koji čine vladajuću većinu. Mislim da je na glasanju bilo 167 glasova i to je ono što preporučuje premijerku da vodi Vladu.

Njen je zadatak da predlaže u ime Vlade Republike Srbije ovde predloge zakona, kao što su zakoni koje ovih dana raspravljamo i u načelu i u amandmanu i da, naravno, sprovodi politiku koja predstavlja vladajuću većinu u Parlamentu Republike Srbije, jer je Parlament nešto iz čega izvire Vlada Republike Srbije. I ne samo Republike Srbije, nego vlade izvire iz snage vladajuće većine u parlamentu.

Ana Brnabić svakako, uz poverenje, ima i stručnost da dobro vodi ovu Vladu, i ona, evo uskoro će biti i obeleženo sto dana Vlade, svakako to dobro i radi. Jer ima glasove i građana Srbije iza sebe i nadam se iskreno da će izbora biti pa će biti u ovoj državi pa ćemo videti onda kako građani Srbije, koji su jedini vlasni za to, kako oni ocenjuju kvalitete i stručnost Ane Brnabić kao premijera, a mi poslanici koji smo je izabrali ovde glasanjem kada se birala i premijerka i sastav Vlade koji je ona nama predložila zadovoljni smo prvih sto dana rada Vlade njenim učinkom. Hvala lepo.

PRESEDAVAJUĆI: Hvala.

Reč ima ministar Branko Ružić.

Izvolite, ministre.

BRANKO RUŽIĆ: Zahvaljujem se.

Dakle, samo radi pojašnjenja, imajući u vidu da član 91. Zakona o zaposlenima u autonomnim pokrajinama i jedinicama lokalne samouprave reguliše preuzimanje državnih službenika u organe autonomne pokrajine, lokalne samouprave, gradske opštine, službe ili organizacije koje osniva nadležni organ autonomne pokrajine, jedinice lokalne samouprave i gradske opštine prema posebnom propisu osnov za preuzimanje službenika zaposlenih na neodređeno vreme u navedenim organima u državni organ može se jedino regulisati Zakonom o državnim službenicima kao zakonom kojim se uređuje popunjavanje radnih mesta u državnim organima.

Ono što je važno to je da prosto znamo da smo imali jedan, rekao bih, neravnopravan položaj i situaciju u kojoj smo mogli da preuzimamo u jedinice lokalne samouprave ili autonomne pokrajine zaposlene iz državnih organa, a nismo mogli da idemo u kontrapravcu. To je bilo moguće dok je postojao Zakon o zaposlenima u državnim organima; nakon donošenja Zakona o državnim službenicima to više nije bilo moguće.

Što se tiče onoga što je i uvažena narodna poslanica Maja Gojković rekla, samo mogu da kažem da se apsolutno priključujem ovoj diskusiji, ali nemam pravo kao ministar da dajem političke ocene. Zahvaljujem.

PREDSEDAVAJUĆI: Hvala, ministre.

Po kom osnovu se javljate, kolegice Tepić?

MARINIKA TEPIĆ: Pomenuta sam od kolegice Gojković...

(Isključen mikrofoni.)

PREDSEDAVAJUĆI: Nemate pravo na repliku. Gospođa Gojković se apsolutno nije izrazila negativno ni o vama ni o poslaničkoj grupi kojoj pripadate, niti je pogrešno razumela i protumačila vaše tumačenje, tako da nemam osnov da vam dam, uz svu želju, repliku.

Na član 1. amandman je podneo narodni poslanik Marijan Rističević.

Izvolite, kolega Rističeviću.

MARIJAN RISTIČEVIĆ: Zahvaljujem.

Dame i gospodo narodni poslanici, državni službenici treba da budu sve ono što nisu bili do 2012. godine. Moraju da budu često kontrolisani, moraju da budu obučeni, vredni, karakterni, posvećeni i zato ove zakone treba menjati, jer rejting jedne države zavisi od državnih službenika. Državni službenici su izlog u koji gledaju građani i državljani Republike Srbije, ali i oni koji nisu državljani Srbije. Od toga zavisi kakav se utisak stiče o našoj državi. Hvala.

PREDSEDAVAJUĆI: Hvala.

Po Poslovniku, reč ima Marinika Tepić.

MARINIKA TEPIĆ: Zahvaljujem.

Prekršili ste član 104. time što ste mi uskratili pravo na repliku i time što ste samoinicijativno... (Isključen mikrofon.)

PRESEDAVAJUĆI: Koleginice Tepić, ja sam vam vrlo podrobno objasnio zašto sam vam uskratio to pravo. Vi zloupotrebljavate sada Poslovnik, tako da idemo na naredni amandman.

Na član 1. amandman je podneo narodni poslanik Dušan Pavlović.

Da li neko želi reč? (Ne.) Hvala.

Na član 1. amandman su zajedno podneli narodni poslanici Marko Đurišić, Nenad Konstantinović, Miroslav Aleksić, Zdravko Stanković i Goran Bogdanović.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na član 1. amandman su zajedno podneli narodni poslanici Radoslav Milojević, Dejan Nikolić i Veroljub Stevanović.

Da li neko želi reč?

Balša Božović.

Izvolite, kolega Božoviću; imate nešto vremena poslaničke grupe. (Ne.) Okej, hvala.

Na član 2. amandman su zajedno podneli narodni poslanici Vjerica Radeta, Sreto Perić i Zoran Krasić.

Reč ima narodni poslanik Zoran Krasić.

Izvolite.

ZORAN KRASIĆ: Mislim da je ovo glavni amandman zbog čega se mi protivimo i ovoj izmeni i dopuni ovog zakona. Daleko bilo, mi ne smatramo da je osnovni tekst zakona dobar zato što, eto, mi malo stariji znamo kako je taj zakon i u izvornom tekstu donet. To je tvorevina Zorana Balinovca i Mladana Dinkića, ceo taj set tih zakona koji se tiču državne uprave i državnih službenika, pa i nameštenika.

Želim, pre svega, da skrenem pažnju javnosti. Mi imamo u postojećem pravnom sistemu regulisanu situaciju da, kada zasniva radni odnos u državnoj upravi neko ko ispunjava uslove, obično se pored školske spremlje i uslov položeni državni ispit, stručni ispit. On se polaže po programu, i to je nešto što ste vi obuhvatili ovim opštim programom. U zavisnosti od toga gde državni službenik radi ili gde bi trebalo da radi, oni se pripremaju. Tako da i oni službenici koji rade u javnim službama poput lekara, medicinskih sestara itd., pa onda ovi koji treba da rade u ministarstvu za saobraćaj, pa ministarstvu obrazovanja, da ne ređam redom, imaju neke svoje opšte i pojedinačne programe. I oni polažu posle određenog vremena taj državni ispit. Kad polože državni ispit, oni su ispunili sve uslove da rade i manje ili više samostalno primenjuju Zakon o opštem upravnom postupku i da postupaju kao službena lica organa uprave. I van toga ne treba ništa.

Ja nisam još video dokument – čitao sam puno vaših dokumenata, ali to nisam uspeo da pronađem – da li ste se vi opredelili da kadrovsku politiku u ministarstvima i organima državne uprave vodite na sličan način kao što se to radi sa pravosuđem, gde većina ljudi koja dolazi, dolazi iz pravosuđa, što podrazumeva da prođu i odgovarajuću pripravnčku obuku u sudu, pa ste vi kasnije izmislili i ovu akademiju, što predstavlja garanciju da, pored onih svih zakonom propisanih uslova kao minimuma, ispunjavaju nešto što su veštine i znanja koja su neophodna za samostalan rad.

Ako vam je to opredeljenje u pogledu državne uprave, onda morate da imate dobre kadrovske planove da prilikom zapošljavanja uvek predvidite određeni broj pripravnika koji bi se osposobljavali, imali svog mentora u ministarstvu, koji bi vodio računa o njihovom, da kažem, stručnom usavršavanju u cilju polaganja državnog ispita. To ima nekog smisla i to treba podržati. Ja sam veliki protivnik toga da na odgovorna mesta, gde treba da se samostalno primeni Zakon o upravnom postupku, dolaze ljudi koji nisu radili u upravi, da dolaze ljudi iz advokature, sekretari zemljoradničkih zadruga ili neki drugi.

Ujedno da vam skrenem pažnju da postoje odredbe i da, ako se neko zaposli, u nekom roku treba da položi državni ispit, što prihvatam, ali sve ovo što ste sada ovde napravili, konekciju sa onim prethodnim zakonom, u funkciji je unakazivanja naše administracije, koja bi trebalo da liči na briselsku. Samo briselska administracija zna za te potvrde, sertifikate, radionice, igraonice i neke druge stvari. Tu se ne stiču znanja. To su sve instrumenti da se postigne vernost prema nečemu. Vernost prema onome ko finansira, vernost prema onome ko daje dnevnicu, vernost prema ovome, vernost prema onome.

Mi u onoj maloj sali tamo, kada imamo javna slušanja ili kada imamo razgovor sa predstavnicima EU, svi protagonisti politike EU iz nevladinog sektora moraju da dođu da se evidentiraju da bi opravdali dnevnice. Ne karikirajte jedan ozbiljan sistem koji mora da postoji u državnoj upravi sa nečim što je, navodno, zahtev EU, jer onda to može da bude smešno. Videla žaba gde se konji potkivaju pa i ona digla bataku da dobije potkovicu.

Ovaj način je skup. Ovaj način obrazovanja ne može privreda ove zemlje da izdrži, a pravite nešto što je upola od onoga što se u Italiji zove „sinjore“, ili u Francuskoj da vam ne pričam kako se zovu. Nema vajde od ovoga. Ako mislite da ćete na ovaj način da obezbedite stručnjake za pojedine oblasti, nećete. Samo ćete da obezbedite brdo papira i brdo pečata da je bio na radionici, bio na igraonici, prisustvovao nečemu. A šta on to u stvari zna? A onda se postavlja pitanje a čemu će mu biti potrebno i neko znanje kad neće moći da ga primeni, jer će pomoćnik ili državni sekretar da mu kaže – ma napiši bre to tako, baš me briga.

Evo vam jedan primer. U Ministarstvu saobraćaja ljudi su proglašeni za tehnološki višak na radnim mestima gde postoji manjak. Upravni sud je vratio i maltene u obrazloženju napisao da čovek mora da se vrati na posao. Nema šanse. I kada bude prva neka izmena nekih zakona, ja ću da tražim da se napravi apelacioni upravni sud. Zašto? Da državna uprava ne opstruiše odluke Upravnog suda, a ovo je oblik opstrukcije. Šest puta se vraća. Zašto njeno veličanstvo neće da prizna da je napravljena greška? Pa ste čak kod jednog čoveka koji ima najveću školsku spremu u Ministarstvu napisali – ne ispunjava uslove da bude inspektor; a on doktor nauka za sve njih. E, zato nećemo da prihvatimo ovaj vaš pogrešni koncept.

PRESEDAVAJUĆI: Hvala, kolega Krasiću.

Poštovani narodni poslanici, za danas smo završili rad i obaveštavam vas da nastavljamo sa radom u četvrtak, 12. oktobra u 10.00 časova. Hvala vam.

(Sednica je prekinuta u 17.55 časova.)